

دلشاد عهبدوڻلا

به فر نويس و نهوانى تر

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوگهت شیخ یهزدین

سهرتووسهر: به دران نه ههده هه ییب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولیتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

دلشاد عهبدوڻلا

به فرنووس و نهوانی تر

ناوی کتیب: به فرنووس و نهوانی تر - دیوانی شیعر "۱"

شیعری: دلشاد عهبدوڻلا

بلاوڪراوهی ٿاراس - ڙماره: ۲۵۰

دهرھینانی هونہری: حاجی دلاوہر

بہرگ: ٿاراس ٺہ کرہم

نووسینی سہر بہرگ: خوشنووس محہمہد زادہ

پیت لیدان: عہزیز عہبدوخلالیق + نسار عہبدوڻلا + ٿاراس ٺہ کرہم + تریسکہ ٺہ حمہد

ہہ ٺہ گری: ہہ ندرتین ٺہ حمہد

سہر بہرشتیہ کاری چاپخانہ: ٿاورہ حمانی حاجی مہ حموود

چاپی یہ کہم، ہہولتیر - ۲۰۰۴

لہ کتیبخانہی بہر پتوہ بہر ایہ تیبی گشتیہ رۆشنبیری و ہونہر لہ ہہولتیر ڙمارہ (۱۲۶) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوہ تی

میژووی زهیا له زاگیردی قهترهیه کدا

که دهستم به نووسین کرد، ئیسک و پرووسکی به شهری بهر له په نجا هزار سال له شانهدر دوزرابووه، ئەو دهنکه گهنم و جویانهی جوتیارانی زاوی چهمن له رۆخ پرووباری زایی گهوره چاندبوویان ههراش بیوون، له گردی قالینج ئاغاوه تا شهری تهرواده ههمین و هیلین-مان لی بزر بیوون، له پرستگای عهشتارهوه (که تنیا وههمهکانی مابوونهوه له شاردا) تا ئەکباتان، سوپایهکی خهیاالی ههلیانداوو، شیر و تیربان لهیهکتری دهسووی، باقوبریق و جقهی شههینی ههورامانی سهرتیرهکانیان له رۆژه پتیهکهوه دیاروو، سهری رمهکانیان شتیکی و هکو ئەستیرهی لهسهه دهبریسکایهوه، بچ ئەوهی لهشهپتیکدا براوهبووین.

ئیمارهتهکان کهوتبوون بهسهه خانی و نالی و مهولهویدا، خۆرههلات کهوتبوو بهسهه گاتاکاندا، قهدهغه بوو له کونی رۆحهوه سههکهوی بو سههه سههروهی ئۆلمپ و یاری خواهندهکان بیینی به نویتی نیوه رۆ.

که دهستم پتیکرد، باسی لهش و ههرامهکانی قهدهغه بوو، خهوبینین بهو ههرامهوه بهه بوو، شان بهشانه به نهینی هاتم تا شیعر له په نجهکاندا رژا، لهو شوپنه ناسک و ههستدارانه دا هاتم ناوهوه. دۆزبنهوه ئەو پتیکه شیریه کاریگهرییهکی زۆری کرده سهه شهفافییهتی زمان و رستهی شیعریی و جیهانبینیم، له قهسیدهی (سووتانی رهنکهکان)دا دهستم بو ئەو ناچه ههرامانه درتژ کردوو. ئەو قهسیدهیه که له قهسیدهکانی بهراییمه و لهناو برادههکانم بهو شیعه ناسرام، بایهخیکی زۆری بهناییینی لهش داوه.

دین بهناهق رۆح و لهشی لهیهکتر جیاکردبووهوه، دواتر درکم بهوه کرد که لهش رۆحه له شتیوهی نوور و رۆح لهشه لهشتیوهی ئاودا. جارتیکیان تازه فامم دهکرد، پتستی ژن و سیتوم لیک جیهانهده کردهوه، له درزی عهباوه لهش و لاری ژنیکم دی له دههراگی گهوری قهلاتی (* دههاته دهه، خهتیک سپی هیندهی پرووناکی چراههکی کز دیارکهوت، لای من پرشنگی دا و ناوهوهمی کرده چراخان، ئەوه یهکهم جارم بوو لهشی ژنیکم ببینم له لهشی دایکم نهچتی، وام مهزهنده دهکرد، ریک لهو شوپنه دا ئەسهکندههه مه کدۆنی داریوشی شکاندوو، یا عهشتار یهکهم جار بهسهه پشتهی ههورتیکهوه لهوی دابهزبووه. قهلات ههه هیندهی پی نه بهخشبووم، ئەو کتیبیکه هه موو رۆژی به شتیکم خوتندۆتهوه و ههه جارهی تامیکی پی داوم، پشانهکه بهکه ههه رۆژه تابلۆکانی نوئی دهبنهوه، ههندی جار

وا دیتته بهرچاو که خۆریکه مانگ و ئەستیرهکان به دهویدا دهخولینهوه بو ئەوهی سوننهتی ژبان جیهه جی بکری و گهردوون له گرتنه دهرنهچی.

برادههکانم له یۆنانهوه دههاتن بلوزی فهلسهفهیان بو دههینان تا سههرامی زستان ئیسقامان تووشی ئەنفلهوه نهکات، له رۆماوه دههاتن و سهروودهکانی کۆمیدیا دیانتیمان به ئاواز دهخوتندهوه تا فیری عیبادهتی مهعنا بین، له دههراوه بهسهه پشتهی قهسیدهکانی سان جۆن پتیرهوه دههاتن و فیری رستهی ههناسه درتی با، فیری وشه ی ئیسفه نجهیان دهکردین. مهنتیقی شیعر له رسته کۆنکریتییه چهند رهگهکانی تیلیۆتهوه فیر دهبووین، مۆبی دیک و مادام بۆفاری و برایانی کارامازۆف و چی و چیمان دهخوتندهوه بو راوی مانای سرک، که تهواو شهکته دهبووین له شهوه ساردهکاندا بهسهه پشتهی بهله میتکی سههخۆشی رامبو دههینهوه، گوله بهدهکان له خشتهیان دهبردین و دهیانبردین بو ههاته تاکانی رۆحی لهبن نههاتوو له شهوی ههزار و یه کدا.

له مهه و زینی خانی زۆر شت فیربووم، یهکهم جار بوو له زمانی کوردیدا قهسیدهی چهند رهگهز و چهند رهگ بخوتنمهوه، رسته یهک که رستهی تر له پال خۆیدا بشاریتهوه، وشه یهک مانای تری قوت دای له ههناوی خۆیدا، ئەو جۆره قهسیده ئاوتیه په فره توانای خانی دهردهخا.

هههیشه ئەحمدهی خانیم لهو وینهیهی (باباجان) دروستی کرد بوو جوانتر دههاته بهر دیده، وام مهزهنده دهکرد که ئەو هونهرمهنده جوان له سیما و رۆحی خانی ورد نه بوتهوه، ههه لهو جۆره رامانهوه جارتیکی تر چوومهوه سهه وینهی مهسیح و دلنیا بووم ئەو مهسیحهی ئیستا دهیبینین سیمای ههمان ئەو مهسیحه نییه که هه بووه، ئەوه خواستی ئەوروپاییانه بو یهسوع، رهنکه مهسیح ئەسهه ریکی بالا بهرزی چاو و برۆ رهشی رۆژهلاتی بووی، کئی نالی؟ ئەحمدهی خانیش سپیلکه لانهی موو خورمایی نه بووه!؟

ئهو کاتهی ده مویست رستهیهکی شیعریی بنووسم، له نزیک ههمامی جیون گومبهت و لای منارهی خانهقا که حاجی له قلهقهکهی بهسهه رهوه بوو، ئەو تهیرهی له شههرا ناوخۆی دوا رۆژهکانی سهدهی بیسته مدها هیلانهی بهیه کجاری تیکدرا، لهوی تووشی سهلاه دینی ئەبووی هاتم! بهلام چ تووش بوونیک؟ ئەو پرساری نه دهکرد، تهنیا گوئی بو قسهکانی من هه لخشبوو، منیش چیم له دلدا بوو هه لمرشت، پیم وت، جه بهرووتی هیتز و بی جه دوا ییه کهی، ههردوکی له تۆدا دهبینم، من (پاله وانهکان) ی کارلایلم خوتندبووهوه، بویه ده موت هیتز پتیرستی به نوئی بوونهوه ههیه، ههه نهوه یهک و خهونی خۆی له جۆره

هېڅکدا بهرجهسته دهکات، هه موو جارې هه ر بازوو به تهنيا شت نيبه، نه فراندن هېڅکي له بن نه هاتوو له هه ناوی به شه به تدا، که هه لیکرد هېچ به به سستیگ نايگي پته وه، ده مزانی نه وه ده سه لاتداره حه کيمه گويم لې ده گري، نه وه له خو نه ويستيدا رهمزکي گه وره به، بويه که پېم وت، تو وه کو کابووسکي گه وره ي شاره که مي! بزده کي هاتي، نه وه جاري به که م بوو وينه ي سه لاهه ديني نه بووي بېنم له سه ر کاغه زکدا، سه ر هتا کاغه زه که م هه لگرتوه نه مزانی وينه ي کتبه، وتم رهنکه سولتانيک بې له سولتانه کاني عوسمانلي، يا شاهک بې له شاکاني تيران، چونکه هه ر نه وان به و چه شنه جلويه رگ و هه بيه ته وه وينه يان له کتیب و گوڤاراندا بلاوده کرايه وه، به که م جار بوو ميرکي گه وره ي کورد بېنم به وشيوه به، ميرې؛ که که م ميری روزه هلات شانی داوه له شانی.

من بو خوّم، ناشيرينترين وينه به لاهه وه نه وه بيه که به تفهنگيکي پر نه وه و ده مانچه به که وه گرتوومه، نه وه کات مفاوه زاتي کورد و حکومه تي عارف بوو، ته مه نم له ده وري يازده و دوازه سالاندا بوو. کوره گه وره ي ماله وه بووم. دايمک حه زى ده کرد وينه به کم هه بې له خوّم گه وره تر ديار بې، باوکم زور حه زى ده کرد، ديمه نم له پياو بچې! جلي کورد يان له به ر کردم و له گه ل خاله که م که تازه گه راپووه وه شار ناردميه نه ستوډيو (ياسين) - نه وه کات له سه رى گه رکه که مان بوو- له وې پر نه وه که يان خسته کوشم که به قه دهر بالا م ده بوو. ده مانچه يان بې به ستم... هتد. هه رجاره ي سه يري نه وه وينه به ده که م نه وه غه دره گه وره به په ستم ده کات که له مندالي کورد کراوه؛ که بوته قورباني غه ريزه ي گه وره کان. نه وه کاربکاتيره زور جوان ته عبير له و موعاناته ده کا، که منداليک سواري نه سپيکي ياري بووه و له دنيا بچکوله که ي خوږدا نفووم بووه، که چي له سه ره وه گه وره کان شه ر ده که ن و شمشيره کانيان به ر به کتري ده که ون و له کاتي تلبوونه وه ياندا شمشيره کان له ده ستي قوربانيه کان ده که ونه خواره وه و هه ره شه له دنيا ي منداله کان ده که ن و رېک بولا ي ته وقي سه رى نه وان شوږ ده بيه وه.

شوکر که گه وره بووم نه بوومه (پياو) ي ناو وينه که و ئيستاش چه شني مندالي ناو کاربکاتيره که شمشيري شه رکان له سه ره وه هه ره شه م لې ده که ن!

وينه کان که له که بوون، ره ش و سپي. رهنکا وره ننگ... جاري له شويني گشتي و جارکي دي له شويني کارکردن، له باخچه ي گشتي له هو لي تاهه ننگ، قول له قولې ژن، له گه ل منداله کانم... ته مي ته نکي خه ميکي شيني کال نيشتوتوه سه ر سيمام... به و ته مه ده ناسرېتمه وه. ده لېن چاو په نجه ره ي روه، منيش نه و تاريخ و پروونه له و په نجه ره به وه

ده بېنم. که چي جوانترين وينه نه وان نه که خوّم گرتووم و ديمه ني شته کانن، وه لي خوّم تيدا شاردوتوه! نه و وينانه رېک هاوکيشه بابه تيبه که ي نه ليوتن وه کو نه و شيعرانه وان که زه ميری ناخواتن -م- نيبه. له و جوړه وينانه دا خوّم ده بېنم به دوا ي سه رابدا راده که م، سه رابېک که هه ميشه سيحري به رده وام بووم بې ده به خشي.

وينه که ي سه لاهه دين نه گه رچي من نه مگرتبوو به لام هه ستيکي له و جوړه ي لاخلقاندم. وينه کان ناوينه به کي ته لخي ته مه نن. نه گينا کوا من له ناو باخچه به کي به هاريدا وه ستاوم و له جوړه که وتووم، باخچه و تاسماني سه رووي خه ونه کاني نوميد و وه فا، تازار و تلانه وه، له به ک جيا بوونه وه و سووتان... هتد، نه وه هه موو نالوژيه چو ن له فو توگرافدا مت بوون؟ ژوکه نده نه و که سه نيبه که هه بووه، نه و که سه به که دافنشي خه ون ي پتوه بېنيووه و نه و خه ونانه ي له سيحري زه رده خه نده باهرجه سته کردوه.

که کاميرا ليم نزیک ده بېته وه، له بوون داده پريم بې ساتيک له سياقي بزوتنه وه و ژيان ديمه ده ره وه، ده پرسم نه و جاسوسه ديسان هات و راپورتکي پر له هه له ي نووسي و له ناو ره فه ي ته مه ني دانا، نه گينا من له سه ر کورسيه که دانه نيشتووم، له په نجه ره که وه سه ير ناکه م. من چاوم له و تيبه و چند ساتيکي دي کورسيه که جي دېلم و ده چمه نه وي، نه وې که منداليه لي به، من بولا ي مندالي راده که م و وينه کان بولا ي مردنم ده بېن! نه و جاسوسه باسي نه وې ناکات. عه يب و عاره کانم ده رناخا، نارکي شته کان ده شاريتته وه بې نه وه ي من هه لخه له تيني و چه شني (نه رسيس) خوّم هه لده مه ناو ناوه کاني عه ده م، که چي نه سلنه جوانيه کان پيکه وه نه بن لاي من مانايه کي نه و تو نابه خشن.

شوین هه رگيز پشتگو ي ناخري، له بسته خاکيکدا له دايک ده بن به لام له گه ردووندا ده ژين، که س نه يو يستووه بچيته پشت گه ردوون له وې گو له کاني ناگر بو ن بکا و باي ناو بو شايي پرچي بېنېته نيو چاوانيه وه، نه گه ر شاعيرک ويستبتي به و ناراسته به دا بفرې، وتويانه: الشعراء يتبعهم الغاؤون... جا چ قه يدي؟ با ده سه لاتيک له و ده سه لاتانه ي زه وي به نه مري شاعيرک سه ره نگوون بې، خو هه ر ده سه لاتيک که هاتوه ده سه لاتيکي پيش خو ي ته فروتونا کردوه نه و جا هاتوته سه ر ته ختي.

جواني هه مشيه مه نتيقي جواني به هيز ده کات و تيکي نادا، له شوينيکدا نووسيومه (گه ردووني من نالپاريزه)، به قسه ي من گه ردووني خه لکي تر ره ش ناکرېته وه، هه ره که و خه ون به و گه ردوونه وه ده بېني که مندالي نه وي لي به. من تا سالي نه وه دويه ک و تا کوړه وه که نالپاريزم نه دي سو، به لام له وې هه موو شتيکم له به که م بېنينا لې بز بوو،

نهمدهزانی کامه لای راستی دنیا به و کامه لای چه پیه تی، سهرو ژتیریم ته واولی تیکه ل
بسوو. دره خته کانی نالپاریز سهرووی خوئیان نیشان دام، خانووه رووخواوه کانی، ژتیری
خوئیان نیشان دام، به یانی نهوئی رۆژه لاتی پی ناساندنم و دۆزه خیک که به چاوی خۆم دیم
خۆرئاوای بوو، خۆرئاوایه که خۆری تیدا تاوا نه بوو، به لکو خۆری تیدا کوژرا!

لهوئی هیچ شتیک له دۆخی خۆیدا نه بوو له نیوان ژیان و مردندا، ناندین پر بسوو له
تاویک نه مده زانی نهو تاوه له کوئی هاتووه، تاو له جلو به رگه وه هاتبووه ژووری، پیلارو
پر بوو له تاو، قژ تاوی لی ده تکا، ده مار پر بوو له تاو، تاو و تاو و تاو، هه موو شتیک
چوو بووه ناو لافاوئیکی ترسناکه وه، منیش به سه ر که شتیه کی بچوو که وه نه گهر نزا و
پارانه وهی بیگوناها ن نه بوایه باران لپی نه ده کرده وه و میلله تیک تاو ده بیرد.

من و تاو هیچ شتیکمان له به پندا نه ما بوو، لهوئی لافاوی رۆژانی مندالیم ده هاته وه
یاد، نهو ساتانه ی باران مال و گهر کی پر ده کرد له تووره بوونی خوئی.
توفانی من نهو شه وه بوو له نالپاریز، توفانی من نهو شه وه بوو له خه نوئیکی مندالیدا.
جیگا پر له نهینی، خو شبه حالی نهو که سانه ی ده توانن چنگیک لهو نهینییه هه لگرن و
بیبه نه گه ل خۆیاند، تا دنیا دنیا به فری نه دهن.

خوا هه مه دانی بو بابا تاهیر دورست کرد، نالپاریزی بو غه ربیی من. نیستا ته مه ن چه ند
پیچیک به ده وری خۆیدا سوور او ته وه، هیشتا حوسنی جیگا هه ر نه فسانه یه، ته لیس مه
به تا ل نه بو ته وه، به تاییه تی لای من که له نیوان چونه ده ر و گه رانه وه بو مندالی
پر سبارئیکی بی نامان بی وه لام ما وه ته وه.

نهینی یه که م دلۆپ هه رگیز خوئی نادا به ده سه ته وه، سهروشت جوانی خوئی له وه رزه کاند
دوو باره ناکاته وه به لکو خوئی دروست ده کاته وه به جوانی وه رزه کان.

په یوه ندی مرۆف له گه ل سهروشتدا ده گه رپته وه بو سه ره تای دروست بوونی هه ردووکیان،
هه ردووکیان به وشه ده ست پی ده که ن و له وپوه رووباری رسته ده رژین و به فری په ره گراف
لوتکه سپی ده که ن و بای کتیب تیکه لی تووره بوونی دارستان ده بن، بهو چه شنه شیعر و
ثاین، سیحر و سهروشت تاو پته ده بن له رۆخی ماندوودا.

یه که م سهروشت به هه شت بوو، که س نهیدی جگه له ئاده م و هه و، نهوان هاتن حیکایه تی
جوانیه کانی نهو پیان بو گتیراینه وه، خه و نیان پر کردین له سیحری نهوئی، زمانیان قفل
داین به نهینی نهوئی، چاویان پر کردین له فرمی سکی نهوئی، نه نهوان پیی گه یشتنه وه نه
نیمه یان به جوانی نهوئی فرچک دا. بهو شپوهیه له یه که م سهروشت جیا کراینه وه، له وساره

ته نیا مافی نهو هه مان هه بووه که خه و نی پپوه ببینن، نیتر له وپوه گوناح هاته ناوه وه،
گوناحی دروست کردنی به هه شتییکی ونبوو، یا گواسته نه وهی سوچیکی، دیه نیکی و
سه ره له نوئی دارشته نه وهی به هه ست و عه قلیکی مرۆبانه وه.

بهو چه شنه یه که م سهروشت له ناو ته می سه رده مه کانداز بزر بوو، نهوانه ی چاوی دیتنیان
تیره ته ماشایان کردووه، تخویه کانیان ناسیوه ته وه، به جوانی پر له نیلهامی نهو پدا
هه لیانداه، نهو هه موو خاسیه ته ی نهوئی تووشی دله پراوکیی کردووین له به رامبه ر
سهروشتی دووه مدا.

رووباره کانی تیره و هه نگوینه رووباره کانی نهوئی، دره خته زستانیه کانی تیره و
هه همیشه که سه که کانی نهوئی. تاد، بهو شپوهیه سهروشتی دووه م تووشی جوژه نیحراجیه ک
بووه، شاعیران هاتوون مه عنا و ده لاله تی نوئی و به رزیان به بالای سهروشتدا پر بووه،
کردوو یانه به شاجوانی گه ردوون.

دۆزینه وهی جوانی له سهروشتدا خو ماندوو کردنیکی زۆری ناوئی، به لام دۆزینه وهی مه عنا
و مه غزا و حیکمه ته کانی، ته مه نیکی پر له بازار و هیلاکی و رامانی دهوئی.

سهروشت یه که م هیزه لانکی بوونی هه ژاندووه، سنگی پر گه وه هری خوئی کردۆته وه بو
شله ژاندن و دلنیا کردنه وه، نهو شله ژاندن و دلنیا کردنه وه یه بوته مایه ی دروست کردنی نهو
هه موو خواوه ند ه بو سهروشت تا له رپی په رستنیان هیزه شله ژاندن کپ بکریته وه و
به خشنده یی و دلنیا کردنه وه په ره ی پی بدری.

تاینده ی سهروشت دیار نییه وه کو چون رابردووشی ئالۆزه و نادیار، ته ماشای به ردیک
بکه، نازانی چون هاتووه و تاکه ی ده مینیتته وه، که رۆی روو له کوئی ده کات، له هیللی
ناخی وردبه وه، هه ر پیچیک هی ته مه نیکی و هی وه رزیک و رۆژگاریکه.

هه ریه که مان له تیک سهروشت ده بینیت و نیلهام لهو له ته وه رده گرین، مافی بینینی
هه موو سهروشت مرۆ له خوئی سه ندۆته وه و به خواوه ندی ره وای بینیه.

سئ به شی سهروشتی ولاتم چیایه، گوایه چیانشین چیتر و چتر ده بینن، چیا خه ست
بوته وه له شو پندا. که یفم نه هاتووه که روانیم زیده رۆیشتووه، ویستوومه چتر ببینم
چه شنی شاخشنین چر بی زمانی چرینم.

هه همیشه قاچه کانم له وسه ری نهو لیفه شینه هاتوونه ته ده ری که پیمان داداوم، نهوه
حیکمه تی مانه وه مه، له گه ل سهروشتیدا هه روا م کردووه.

ناخی سهروشت چه شنی بورکان پر له هیزی زه به للاح، له شیعر ی کوردیدا نهو هیزانه

پشتگوئی خراون، سروشتیکی بی جووله و بی زمان دهبینی له ناو وینهی چوارچیوه داردا، من له لای مهولهوی دهرچوونم دیوه لهو چوارچیوهیه به ناراسته تیکه لاوکردنی هست و سروشت یا به شیوهیه کی تر، سروشت بۆته تهرموه تری ناخی نهو له هه لکشان و داکشانیدا، له حالتهی شیعیری پر له ره مزیه تدا و نهو حالته هیزی ته سهوف خولقاندوو یه تی و زاتی مهولهوی فهرزکردوه به سهر سروشت دا. وهکی دی که متر دست بۆ هیزی سهرکیش و له بن نه هاتووی سروشت براوه. نهو سروشتهی هست به نازار دهکا وهکو چۆن هست به که یف و خوئی دهکا. گوئی له چلیکی بگره، له تافی لاویدا بسووتی چی دهکا، چۆن ده فیشکینتی و به زه حمهت دهسووتی، هه مان چل که وشک ده بی چۆن له کاتیکی کورتدا ده بیته خو له میش و کلوکلوی داده مرکی؟

ئینجا هه نسکی ساردی ژنان و شه و فی سهرگه لا به راورد بکه، گیای دهوری کانی و نازانم کوئی و کوئی له ش به راورد بکه، نهو هه موو شتانه هه موویان هه ستدارن، من زۆر جارن خوّم به دار هه ناری هه وشه که مان ده چوونیم، نهویش وهکو من کوری گه وری ماله و هیشتا سهری نه پروتاوه ته وه و هه ردوو کمان له دواړژانی به هاری ته مه نداین، نهو به یانیا ن زوو له خه وه له ده ستی و ملی له سهر دیوار دریتژ دهکا بۆ نه وهی هه وای پاک هه لمژی و تیشکی هه تاوی لی بدا و هه ناری خو شتر بگری.

شیعیری کوردی له سه ره تاوه به دوو ناراسته دا هاتووه، به کیان شیعیری کردۆته نامراز بۆ مه به ستی سیاسی و کومه لایه تی، لای نهوی دی شیعیر نامانجه وهکو هونه ر و جوانی. هه ریه ک لهو دوو ناراسته یه شاعیری خو یان هه بووه له پله و پایه ی دهرپینی جیاوازا. من ناراسته ی دووه م به میژووی نه فراندنی خوّم ده زانم. دیاره نهو جو ره دابه شکردنه گشتیه و له خوار نهو دابه شکردنه وه نه زموونی جیاواز هه ن.

له گه ل نه وه شدا هه میشه شتیک ده مینیتته وه له هه ر نه زموونیتکدا نه ویش شیعیریه ته که تاکه پیوانه یه بۆ هه موو به ره میتیکی شیعیری و پردی هاویه شه له نیوان نه زموونه زیندوو ده کاند.

له شیعیردا زمان بایه خیتیکی بنه رته ی هه یه، زمانی نوئی نه ده بی کوردی له گه ل په ره سندنی بیری نه ته وایه تی سه ره خو خوازا ده ستی پیکردوه، سه ره تا به پاک کردنه وهی زمان له وشه ی بیگانه ده ستی پیکرد و پاشان چوه ناو رسته سازی و گرامه ره وه.

نهو نوئی بوونه وهیه له سه رده می تازه دا له سهر ده ستی ده ستی یه که می شاعیرانی نو یخواز (گوران و براده ره کانی) ده ستی پیکرد و رزگار بوو له زمانی حو جره و کوّت و

به نده کانی، دواتر له هه فتا کاندایوانگه (شیرکو بی که س و براده ره کانی) رسته یه کی شیعیری جیاوازیان، که له زه مه نی دهره وده له سه ر دژایه تی نیوان وینه کان دروست ببوو، پاشان له هه شتا کاندایوانگیکی بنه رته ی به سهر رسته ی شیعیری تازه دا هات له رتی وهرچه رخانیکه وه له دهره وه بۆ ناوه وه، نهو رسته یه له زه مه نی ناوه وده خولقا، زیاتر فره ره گی پیوه دیار بوو.

شیعیر هه لکۆلینه له ناو زماندا، لهو پرۆسه یه دا نهو ناواز و ریتمانه به ره هم ناهینتی که پی شتر هه بوون و بیستراون، نهو هه لکۆلینه بۆ دۆزینه وهی رۆحیتیکی تازه یه، هه ر سه رده مه و فره ره نگ و زمانی پیوسته .. پرۆسه ی هه لکۆلین دهروونیه و هه ر وشه یه ک زاکی ره یه کی گشتی و تاییه تی هه یه، گشتی له ناو فره ره نگدا و به تاییه تی له ناو مو عانات و تازاری شاعیر و له رتی هه لچوونی شیعیریه وه ده چیته ناو دامه زانندی هه یکه لی جوانیه وه، که شه پۆلی جووله کانی ناوه وه ده بیته مو سیکا و رۆح ده ه ژینتی، نهو هه ژاندنه یاسا و ریتسای خو ی پیک ده هینتی.

شیعیر موغامه ریه و نه وهی رۆحی موغامه ریه تیدا نه بی ناتوانی جیاوازی بخولقینتی. جیاوازی سلوکه و فره ره نگیشه. ره نگه من هه موو رۆژی دار هه ناری هه وشه که مان ببینم، که ویستم بهینمه ناو شیعه وه، نهو کاته من خیانه تی لی ده که م له رتی سپینه وهی بوونی فیزیکییه وه له جیتی نهو دار هه ناریک له شیعیردا دهروونیم که ته واو جیاوازه، چونکه من لاسایی سروشت ناکه مه وه، سروشتی خوّم ده خولقینم، جیاوازی مه وله وی له گه ل هه موو نهو شاعیرانه ی باسی سروشتیان کردوه لی ره وه ده ست پچ ده کا. نه وهی له ویدا ده ژی نابیتته به دیلی ژبانی ناسایی به لکو ده بیته ناسایی و نمونه ی بالا و دۆزینه وهی گرمانه بز بووه کانی ژبان، نهو دیان دیویکی موغامه ره که یه.

پاشان مه رج نییه هه موو کاتیک شاعیر بزانی چی ده کا، نه وهی رامبو دایهینا له تیکه لکردنی هه سته کاندایوه مایه ی دۆزینه وهی رسته یه کی شیعیری تازه که ته واو جیاواز بوو له رسته شیعیری پیش خویدا. شاعیر ناکری به و چاوه جیهان ببینی که زانایه ک یا سیاسی یا فه یله سووفیک ده ببینی، نهو کارکردنه له نه ستدا موغامه ریه له دیویکی تر دا.

شیعیر رهنگی مندالی به رنه دا با شتره، بۆ نه وهی هه میشه ناماده بی بۆ لاساری و خو راپسکاندن، مندالی به شتیک نییه له رابردوو به لکو رووبه رتیکی به یاره له ئیستا و په ناگه یه کی هیمنه له داها توودا. ترساکترین دوزمنی شیعیریش گه و ره بوون و یه قینه،

پاشان جوانی ههردهم شلهژان دروست دهکات و پرژهه‌ی مندالی وهکو هیتیک که ناسوی بهردهمی کراوهیه، بهته‌واو نه‌بووی دهه‌لیته‌وه. بهم شیوه‌یه مه‌ودا و ره‌هه‌ندی تازه له‌به‌ردهم شیعردا والا ده‌بی بۆ گه‌پان و دۆزینه‌وه و تازه‌گه‌ری.

من له‌و کۆمه‌له شیعره‌دا، هه‌ندی ئەزمونی جیاوازی شیعریی خۆم کۆکردۆته‌وه که له‌ماوه‌ی بیست سالدا نووسیوم، هه‌ندیکیان دره‌نگ نووسراون که‌چی ده‌چنه پال ئەزمونی پیشترمه‌وه، بۆ نمونه (مالیک به‌سه‌ر پشتی ئەستیره‌وه) نزیکتره له ئەزمونی (حوسین) و (هه‌مه‌دان) له‌دیوانی بزبوونی ناویک، که‌چی قه‌سیده‌ی (هه‌لوئیک بۆ کوشتنی کات) نزیکه له ئەزمونی (باوباله‌کان) له دیوانی (به‌فرنوس) دا، سیانیه‌ی (گه‌پانه‌وه‌ی ئۆدیسیۆس)، (گورگی زریانی قرمزی)، (به‌ردی شه‌و: رووت رووت) نزیکتره له ئەزمونی (سووتانی ره‌نگه‌کان) له دیوانی به‌فرنوس... دیاره له‌گه‌ل جیاوازی دید و زمان و ته‌کنیکی ده‌رپینیان، به‌لام ئیشکردن له‌ناو ئەزمونی جیاوازا ده‌ستی شاعیر والا ده‌کات بۆ ده‌رپینی زیاتر و فره‌ره‌نگتر و ده‌ریازی ده‌کات له‌داخرا و گینگل خواردن له‌جغز و شیوه‌ ده‌رپینیکی دیاریکراوا.

شتیک به‌پیتوستی ده‌زانم بیدرکینم، ترسی منه له‌دوو شت، یه‌که‌میان کاغه‌زی سپی که هینده‌ی لی ده‌ترسم، جاری وا هه‌یه خۆم به‌دۆن کیخۆته‌دیته به‌رچاو و کوپراوه ده‌که‌ومه دراندنیان تا چهند دپه شیعریک ده‌نوسم، هه‌ندی جاریش وه‌کو ژنیکی روح سووک هه‌ر چهنده‌ی لیبی ده‌چمه پیشه‌وه هینده به‌خشنده‌تر ده‌بی له‌گه‌لما. بۆیه شیعر له‌لای من موغامه‌ره و دامه‌زراندنه، ترس و به‌گژاچوونه‌وه‌یه، پرسیار و وه‌لامه له‌یه‌ک ساتداو هه‌ر ده‌قیق دوای هه‌ژان و موغانا بوونی خۆی له‌لامدا سه‌لماندوه.

دووه‌میان که زهنده‌قم لیبی چوه‌وه‌یه، هه‌رچی نووسیومه و ده‌ینوسم هه‌یج نه‌بی و که‌سیک به‌شیعری نه‌زانن، نایشارمه‌وه‌وه‌وه‌هسته به‌رده‌وام دئ و به‌رۆکم ده‌گرئ، به‌تایبه‌تی که من خۆم به‌کلایی کردۆته‌وه، ئەگه‌ر شاعیر نه‌بم هه‌یج شتیکی تر نیم.

*

به‌نیاز بووم له‌کاتی له‌چاپدانی ئەم کۆمه‌له شیعره‌دا به‌شتیکی تریش له‌و زاکیه‌یه هه‌لبه‌رپه‌رم و ئەم پیشه‌کییه زیاتر هه‌لکشین، پاشان نه‌چومه ژیر باری ئەو بۆچوونه و پرژه‌که‌م داخست بۆ کۆمه‌له شیعری دووه‌مم.

هه‌ندی له‌و قه‌سیدانه‌ی ئەو کۆمه‌له شیعره، شیعری ئاویتنه‌ن، زیاتر له‌ زه‌مه‌نیکیان هه‌یه، ئەو جۆره هه‌ستانه له‌شاردا ده‌رده‌که‌ون، به‌لام پێ ده‌چی شاری ئیمه هیشتا

فۆتۆکۆپی لادی بچ به‌گه‌وره کراوی، بۆیه ئەو جۆره شیعرانه رووبه‌رووی دیواری ئاسنپنی خۆینه‌ره ده‌بنه‌وه و که‌متر گوپیان لی ده‌گیرن، تا ئیستا له‌لای ئیمه شیعری یه‌ک ئاست و یه‌ک ئاراسته و یه‌ک ره‌هه‌ند ناماده‌بوونی زیاتر هه‌یه. ره‌نگه ئەمه یه‌کیک له‌هۆیه سه‌ره‌کیه‌کانی کزبوونی جیاوازی بچ له شیعری کوریدا.

وا باوه که‌سیک پیشه‌کی بنووسی که خاوه‌نی توانا و ناویانگ و ئەزمونی زیاتر بی واتا قه‌له‌میکی دیاتر بچ، نازانم بۆ ئەو مافه‌م به‌که‌س ره‌وا نه‌بینی. ره‌نگه یه‌کیک له‌و هۆیانه ئەوه بچ، زۆریه‌ی ئەوانه‌ی پیشه‌کی ده‌نوسن باسی شاعیره‌که ده‌که‌ن و له‌ده‌قه‌کان و ئەزمونی شیعری نادوین منیش هینده رقم له‌و جۆره موغامه‌لانه‌یه و پیم وایه ده‌قی شیعری هه‌قی به‌سه‌رمانه‌وه‌یه تا قسه‌یان ده‌ریاره بکه‌ین نه‌ک شاعیر خۆی، جگه له‌وه ره‌نگه هۆی دیکه‌ش هه‌بن له‌بن به‌رپێ داو هیشتا وه‌ختی هینانه سه‌ر به‌رپیان نه‌بی.

دلشاد عه‌بدو‌للا

چهند روونگردنه و دیکه سبارت بهم کومه له شیعرییه

- ۱- ئەم کۆمه له شیعرییه بریتییە له کۆی ئەو شیعراوەی له دیوانه کانی (به فرنوس ۱۹۹۹، شەوی دووهم ۲۰۰۰، بزبوونی ناویک ۲۰۰۱، هەولێک بۆ کوشتنی کات ۲۰۰۲، مانگی نیوه مۆز ۲۰۰۴).
- ۲- هەردوو دیوانی جوانیەکان ۱۹۹۲ و پیاسە ی پەپوولەکان ۱۹۹۵، لە گەڵ چەند قەسیدە یەکی نوێدا سالی ۱۹۹۹ هەموویانم له دوو تۆپی یەک بەرگدا چاپ کرد و بەناوی به فرنوسی بۆیە لێره شدا له یەکیانم جیا نه کردهوه.
- ۳- منبش نه متوانیوه خۆم لهو خووه خراپه رزگار بکهم که زۆریه ی جار شاعیران تووشی دهبن له کاتی چاپکردنه وهی دیوانه کانیان ئەویش دهسکاری کردنی شیعره کان، ئەو ههقهه به خۆم رهوا دیووه، بهلام دهسکارییه کان بهو جوهره نین کاریان کردبیتته سه ر فۆرمی شیعره کان زیاتر بریتی بووه له لێ لابردن و کورت و پوختتر کردنه وه.
- ۴- له ریزکردنی دیوانه کاندایه دوا دیوانه وه دهستم پێکرد، ههرواشه هه موو شتییک که ریز ده کری له بچووک وه بۆ گه وه بۆ ئەوهی بالای شیعره کان دیارین، چونکه من خۆم تا ئیستا «به فرنوس» و له ناو ئەویشدا «سووتانی رهنگه کان» به بلندترین قه سیده ی خۆم ده زانم ئەگه ر هاتوو شیعره کانم ئەو بالای به بیان هه بی که شایانی دیاریکردن بن.

مانگی نیوہ مۆر

ناسمانى مۆر

پۇرتىت (۱)

دەموچاۋىكى خورمايى
دوۋ برۆى ئەستور لە يەك چەقىوون
لە بن ھەرىيە كياندا بركى
نائومىدى، توولەي دەھاۋى
بە بالاي ئومىدىكىدا ھەلدەگەر
رووناكىيەك بەھال دەپزىتە
ناو پرچى پەرىشان
سپى دەچنەۋە ھەندىكىان
لەبەر بارانى ئەقىندا.
ئەو تالە سپىانە دەبرىسكىنەۋە
ھەر ئەۋەش جوانە لە مەم دا
كە بۆتە لەۋحى بەيانى
بۆ دەركەۋتنى عەشقىكى خودايى
لە خاتوو زىندا.

ناۋچەۋانى لووس و بىن گرى ھەلبەر
شتىك ديارە لەۋىدا
لە تەيرەك دەچىن بىخوئى
بۆ مەرگىكى زوو
چارە نووس ۋا دەلى.

چاۋى راست تەماشاي چاۋى چەپ دەكا
كۆتايى يەكتر دەبىن
ھەردوۋىكىان
لە گۆمى رەشى يەكتردا.

جۆگەلەي ھەسرەت

بەروومەتى لاي راستىدا دىتە خوارى
جۆگەلەي ھەسرەت
بەروومەتى لاي چەپىدا دىتە خوارى
زىن، ناۋ لەپى پر دەكا
لە گولاۋى ئەۋ جۆگانە
ھەر كەسپىك دى
قومىكى دەداتى
تا ھەمو،
گرفتار دەبىن لە خەمى مەمدا.

لە خوار گۆرى ھەردوۋىكىاندا
ھىمىاۋ روۋەكىك ديارە
دركى چەقىوۋە لە جوانى سەرە رى
ناھىلى پەلكىان بەرىك بىكەۋى
ئەۋسا تىدەگەم:
كەس ناگا بەۋەي
دەپەۋى.

نائومىدى سوننەتى عاشقانە
لە چاۋى مەمدا رەش دەچىتەۋە
لە خوار چەناگە چالىك ديارە
تەمەن ھەلدەكشى
سالەكان دىن و

ئەۋ چالە پر دەكەنەۋە
نائومىدى تىي دەكەۋى
سەرلەنۋى ھەلىدەكۆلى
بۆ ئەۋەي لە دوا رۆژانى تەمەندا
ئاۋى ھەزىكى تازەي تى بچى.

پۆرتريت (۲)

ئەو پۇرژەى زەوى دروست بوو
توررەگە يەكيان لەو خۆلە هيتنا
بە تريفەى مانگ تەريان کرد
كە بوو قورپىكى مەرەزى
لە جىتى دوو چاو
جووتە كانى
لە جىتى گوى
كونە شاخ
لە جىتى لووت
ملەى كىو
لە جىتى چەناگە
دارستانىكى بناريان دانا و
لە جىتى ناوچەوان
ترۆپىكى بەرز
شاخىك بوو بەو ھەموو ھەببە تەو
دەموچاوى ماندووى باپىرم.
سەرەتاي بەھار
سەر و ريشى كەسك دەچوو ھەو
كەسكىكى تارىك.

ھەموو بەيانيان لەسەر رىنگاى قوتابخانە
دەمدى بەسەر كىلىكى خەمبار ھەو
تەماشام دەكا
كە دەچوومە پۆلەو
بەدوامدا دەھات
لە جىتى مامۆستا

لەبەر تەختەى رەش دەو ھەستا
بەچاو ھەموو وانەكانى بۆ دووبارە
دەكردمەو ھە.
دەلەين مردوو ھەكان
بەپۇرژى دەخەون بەشەوى بەئاگان
كەچى ھەموو بەيانيان، باپىرم
لەسەر رىنگاى قوتابخانەدا دەو ھەستا
تا ديار دەكەوتم
لەگەلما دەھاتە پۆلەو
پاشان...
دەگەرايەو ھە گۆرستان.
ئىستاش لەھەر جىگايەكدا
بەردىك سىبەرم بۆ بكا
يا كونە شاخىك بىپتە دالدە
لەھەر ئەشكەو تىك خۆم بشارمەو
دەموچاوى باپىرم
لەو بەردەدا ديار دەكەوى
كە نووساو ھە پىشمەو ھە.

ستیل لایف

سیوی ئاسمانی لاجانگ سپی
تازه تامی ترش و شیرینیان
له یه کتر ده کرده وه
له ئاسمانه وه هه وریک
به سندووقی لقیکه وه
هیتا بووی.
هیشوو تری،
به فرقل قلیانی به سستوو
له سه رما
تامیان ته و او خهست ببوو وه.
مۆزی گهرمای ئه فریقیا
رهش هه لگه پرابوو
له شیرینییدا.
چی پتوبسته بو ئه وهی
سینییه ک
پراژینمه وه
له و سینیانه ی
له به هه شتی
ئاماده ده کرین بو میوان؟
چه ند دانه یه ک ئارووی ئاوی
ده کری په نجه ی
کچیک بی له شوینی ئه ودا
بخریتته ناو کوکتیلی ئه و هه موو
رهنگ و نیعمه ته وه
له ته نیشته ئه وه وه
پرته قالیک تازه گه بییی

به نه شته ی له رینه وه
بنی رهق بووبی
له به فری سینه دا
هه رهینده به سه له میوه ی
پرسیحر
بو ئه وه ی هه ناسه پریی
له بوون و
چاو پریی له غه مزه ی جوانی
که سروشت به خو پراییی
دهیدا به وانه ی دهینه میوانی.
دهست له و شتوه باریک و
خر و لووسانه دا
ده خلیسکی
زار له تامیان تیر نابیی
لووت فریای بۆن کردنیان ناکه وی
ئه وانه میوه ی هونه رمه ندیکن
داویه تییه سروشت
بو ئه وه ی نیشانی خوا وه ندی خو ی بدا.

مانگی نیوههؤر

مانگیک ههر هیتندهی سینیهی
ئهفسوونی جوانی لهسه ر دانرابی
له ناکاو کهوته خوارهوه
حهوزی خه یالیتیکی رووتی
پرکرد له ورده شه پۆل.
کهس ئیشی بهو مانگه نه ماوه
بو جی ژووان و
بو سیتبه ری راموسان
کهس ئیشی به مانگ نه ماوه
زیرینگه ر نایکه ن به نه خشی
سه ر گواره و
بو چاو نه فه سیش هونه ر مه ند
له رهنگی پیروژه بیدا
نایکه نه سیرامیک
هه لئاواسری به ده رگا و
دیواری مالاندا.
مانگ ههر هیتندهی له باردا بوو
بهو شپوه رۆمانسیانهی پیتی ناسرابوو
بیته قیبله ی عاشقان
پاشان...
هونه ر مه ندیتیکی یاخیبوو
پیتی رهنگیتیکی جیاوازی
له لیتواری ته نکى دانا
شه ویکیان کردی به میتزی نووسینی
شه ویتیکی تر رهنگه کانی له سه ر دانا
تابلۆیه کی ته بسترکتی

پتی پرکرد له غه ربی
مانگی کرد به چه تر له بهر باراندا
کردی به زارکی ده ره ندیتیکی
بای روچی له ویتوه هیتنا
به قاچاگی،
کردی به ناو ناسمانیتیکی په ریشاندا
بو کۆری مه ینووشان
پری کرد له باده
ته نک بوو لیتوی پیاله ی
به لیتوی ژنیتیکی ده چوو
زیاتر هیتلی مه عنایه ک بوو
به ناو خویندا تی ده په ری
له خالیتیکه وه ده خولاوه تا ده بوو به نیوه باز نه یه ک
له باسکی گه ر دووندا گیره بوو
له برۆیه ک ده چوو ئه وسا مانگی نوئی
برۆیه کی به رانه ری ون کردی
یا قاپیتیکی په ل
په رته قالیتیکی ده سترکردیان
له ناوه راستی دانابی
کهس نه یزانی ئه و میوه یه
بو خواردن نییه
هه موو ده ستیان بو دریتز کرد
نه چوه ده ستی هیچ یه کیتکیان.
گایه ک چه شنى نا ئومیدی
لموزی لی داو تیتکیدا
ریتیکی سروشتی له و شویتنه ناریتک بوو.
مانگ ههر هیتندهی ده نکه نیسکیکی
لی ماوه ته وه

ئهوهی تر خه یال کرۆشتی
پارچه یهک ماوه
ئهویش هه رگیز به مانگیکی ته او ناچی
نه باریکه و نه ته او خپ
نه کاله و نه گه ییوو.

مانگ هه ر ساله و دوا زده جارن
به ردیک هه لده گری
ده بیاته سه ری سه ره وه
که چی له ناکاو خواوه ندیک
به هه ر بیانو و مه به ستیک
په نگیکی تازه ی ده داتی
لاسه نگی ده کا
تا غلۆر ده بیته وه
بو خوارئ.

مانگی بیته وده به شانی سیزیفه وه
له ناو پووش و په لاشی وشه دا
ته نیا تریفه ی دیاره
وه کی دی
ده لئی که رویشکه نوستوو
دلّم نایه به تاگای بینم
ماندوو ه ئه و به سه زمانه
به ده ست وه پینی سه گه کانه وه
په نگی زه رد بووه به ده ست
مه راق و ئاهو نزووله ی
بیچاره و شه و گه پریده وه.
هونه رمه ندیک به و مه به سته
ده یکا به لیمۆی حه زیکی گوشراو

شه و یکیان ده ستم له گیرفانی
تاریکیدا ده گیرا
مانگیکی مۆر هاته ناو ده ستم
که هینامه شار
دامه هه رکه سیک نه یناسیه وه.
له په نگی تازه و
بوونی تازه یدا
چه شنی جوانیه کی غه رب هاته ناوه وه
ئارامی تیکدا.
هه موو ده ترسان له مانگیک
له نیوه ی کانوندا
سه رما نیوه ی به ستیوو به شه خته ی
نیوه که ی تری
مۆر ده چوو وه وه
له تاقی ئاسمانی رۆحیکی ماندوو دا.

کۆتایی ۲۰۰۳

شاره نه بېنراوه کان

دواى خوټندنه وهى - شاره نه بېنراوه کان - ي ټيټالو کالفينو

شاره کان له وسه رى شه ودا

سه ر دهر دپينه وه

به زه حمه ت ده ناسر ټينه وه .

هه ندى جار

بوئى باران بيان روزه رپيه ک دهر ودا

چراى مال و سه ر شه قاميان

هه ريه که و به تاوازيک دهر ټي

که پيشتر نه مان بيس توه و

نه مانديو وه .

هه ندى جار

خه تى سه ر ديوار و

جى په نجهى سه ر دهرگا و

شوئى بوئى کورنى گوله کان بيان

ته و او جيا وازن

به ئاسانى هه ستيان پي دهر کرى

خه تى درشت و باريگان ،

تووله رپى هاتنى مانگان

له نيوه شه ودا بو ناوشار

که ده که وى به ديوار و

لقى دار و

خه يالى بيدار .

به ئاشکرا شوئى پي بچووکى دياره

وهک ره وتى په پوله

له سه ر په رى گول .

دهمبا له گه ل خوى هه ندى جار

به و خه ته تر بفه بيه و

په خشم ده کا له سه ر گوى زه وى .

هه ندى جار

جى په نجهى له رينه وهى هه ودا

دياره به سه ر په لکى ټيواره ي پايزدا

که لووستره له جى په نجهى دهر که وتنى زريان

که خوى دده له دهرگا و

له بيخه وه ده بيه رټينى

جى په نجهى ته ویش ته و او جيا وازه

له پاشماوهى هه تاو

له سه ر به رد و

ته ویش جيا وازه له شوئنه وارى

رپيژنه به کى باران

که با ده به ټينى و

به ر هه يوان ته ر ده کا

چه ند پرووشکيکى له دهرگا دده دا

نازانم بو ،

فیر نه بو وين

دهرگا له باران بکه ينه وه ؟

شاره کان پرن له خه يال

به زه حمه ت ده جوو ټينه وه

هه ندى جار

ته و او له به کترى ده چن ،

رهنگى چاوى ژنه کان و

رهنگى پيست و

مه نجه لى مس و

کیسه‌ی نایلۆن و
 بوتلی‌ی غازه‌کانیان.
 شاره‌کان هه‌میشه شاره‌کان
 بزر ده‌بن له‌ناو توۆز و
 دووکه‌ل و
 شتی بچوو‌کدا
 که ده‌ته‌وئێ یه‌کیکیان بناسی
 ده‌بشو‌به‌ینی به‌شاریکی دی
 که یه‌که‌مجار دی‌بو‌ته و
 ده‌ته‌وئێ له‌جوانی تردا دوو‌بارهی بکه‌یته‌وه.

شاری پیری!
 شاری مندالی!
 ئەوانه شاری خه‌ون نین که ده‌یانینم
 به‌ره‌گی هه‌ل‌واسراوی ماله‌کانیاندا
 هه‌ل‌ده‌که‌رینم
 بۆ هه‌ناسه‌یه‌ک
 که ماسی له‌ توه‌وه‌ی د‌ل‌و‌پ‌پ‌ک‌دا
 هه‌ل‌یده‌م‌ژێ و
 نه‌ش‌ه‌ی ده‌ریای ده‌دات‌.
 شاره‌کان هه‌ر ئەوانه‌نین
 که هه‌ن له‌بن با‌لی هه‌وره‌کاندا
 ئەوانه‌شن که له‌بن پ‌ی‌س‌تی ئەستور و
 له‌بن دوو برۆی له‌یه‌ک‌تر‌گیر و
 له‌بن به‌ردی ئەند‌ی‌شه‌دا
 گه‌رایان داناوه
 له‌ رۆژان‌یک‌ی دواتر و
 له‌به‌ر گه‌رمای خۆر‌یک‌ی تردا

ده‌تروو‌کتین.
 مانگ و ئەستیره و شه‌وه‌کانم
 ده‌خه‌مه تووره‌گه‌یه‌ک و
 له‌به‌رده‌می به‌یانیدا
 هه‌ل‌یان‌ده‌ر‌پ‌ژم
 خۆری من له‌که‌لی زماندا
 دیتته ده‌رئ
 له‌ گه‌روومه‌وه
 ده‌ر‌ژ‌یتته دۆ‌له‌کان و
 به‌ل‌پ‌ره‌وار و
 نش‌ی‌وی هه‌زار به‌ هه‌زاردا
 ده‌چ‌یتته خوار
 هه‌ندی جار به‌زه‌حمه‌ت خۆی ده‌گر‌یتته‌وه
 تا ده‌گاته شار‌یک
 له‌ نزمترین شو‌ینی زه‌ویدا
 شار‌یک که تازه مووی سم‌یل‌ی داناوه
 هه‌ندی جار
 ته‌واو نا‌ئوم‌ید ده‌بم؛
 نه‌وه‌ی من له‌و نه‌ویانه‌وه
 چۆن ده‌گه‌نه بلندی؟
 شاری من له‌ هه‌ر کو‌یدا بی
 له‌ده‌ره‌وه‌را نابینرئ
 هه‌رچی هه‌مه له‌ جوانی
 رۆ‌حی شاره
 وشه‌کان تیبی ده‌نال‌ین.
 تیکه‌ل ده‌بی ره‌نگم به‌ ره‌نگی پ‌یش خۆم و
 دوا‌ی خۆم‌دا

عەشتارى ھەولير

بەسەر پشتى شىرە بەردىكەوھ
چاويلكە لەچاو
وھكو ئاسمان جىگىرە، ھەولير.

قەلا چەند بالىك بلىندە
بۆكاهىن و عاشق و
سەھندان

بلىندە ھەتا بتهوى
سەركەوى بۆ دىتنى
خاكي يونان

لەناو تەپ و تۆزى
ئەسپەكانى ئەسكەندەردا.

بۆ دىتنى دۆستىكى كۆن
بۆ مالى گولپىك
لە گولە بۆندارەكانى ناو مېژوو

لە دەرگام دا
ئەسمەرىكى كەلەگەت و
چارۆگە بەسەر

ھەوشەى دەمالى
دەورى پر بوو لە پەپوولە
بەگەردنى بەھاستەم زەردى

ناسىمەوھ

رۆژى لە رۆژان
خۆر لە مالى ئەوان دەنووست
بۆكار و كاسىبى

سبە پنان

ئالتۆز دەبى دەنگم

لە دەنگى مردن و

لە داىك بوونىكى تردا.

شارى من ناخى ديارە

لە پيش روخساريدا

ئازارى ديارە بەر لە زامى.

ئەوھى پىي دەوترى دوزمن نىمە

دۆستان

ھەموو ئەوانەى ئىستا لەويدا

خەون دەبىن

شارى من خەونە

لە نزمترین شۆينى زەويدا.

تاویک بنوی؟
 ده توانم شاخیک بینمه لات
 تا به یانی کانی خۆیت بۆ برپیری
 بناری خۆیت بۆ پرکا
 له گولی گهزیه.
 بۆنت کا تیر بۆنت کا
 تا ورده بهردی بۆنی تۆ هه لگری
 هه وای پر بی له هه ناسهت
 سیمای پر بی له نه شته ی تۆ.
 ئە ی شازنی خاک!
 بیده نگه کۆری گۆرانی
 ده فژهن دین و
 ده ستیان به سهر ده فه کاندای رهق بۆته وه
 بالنده گه روویان ده خورین بۆ ده نگیک
 که خه ربکه بیر بچیتته وه.
 ته مبور فرۆشیکم له بازار بینی
 که وتبووه ژیر باری خه ونیکی گران
 خه ون له کتیبدا هه بوو
 بهس نه ده چوه ناو چاوه وه
 کهس نه ییده دیت
 ته مبور فرۆش ده گه پرا
 کهس ته مبوریکه نه ده کری.
 کۆری مه ستانم نیشان ده
 ئە ی ژنی خه ونه کان، کۆری
 مه ستانم نیشان ده
 کۆری مه ستان

شۆره ده بۆوه ناو بازار
 تا دوکانه کان داده خران
 ئە و جا ده هاته وه.
 ئە و ساله چ سالیک بوو
 که خۆر رۆی و نه هاته وه
 له ته نیشته دارتووی هه وشه دا
 ره نگیکی سبجراوی
 له ناو جامیکدا
 لی به جیما بوو
 گه رده زهرد فری کرد
 خوار دیه وه
 که مپکی، به چه ناگه و
 گه رده و ملیدا هاته خوار
 دوو دلۆپیش به رسنگی که وت
 زهرد بوون ئە و هه موو لیمۆیه
 له ناو باخی به یانیا ندا.
 ده رگاکه ت بکه وه
 له سه رخۆ وه ره پیش
 بۆ نویری رۆژ پروم کردۆته ئیره
 بۆ تاویک ده مینمه وه
 هۆلی مه بنۆشان له کوپیه؟
 ئە ی خانمی خاک!
 مالی تۆ چه ند بستیک به رزتره
 له و مالانه ی من دیومن
 ده توانم شه ویک
 هه وریک بنیرم
 له بنمیچی ژوره که تدا

ئىتوارەيەكى ئاٹاسايى

لەناو ئىتوارەيەكى درەنگى پايزدا
شاعىرئىك بەتەنيا راکشاوہ
ئەستىرە لەپەنا پەلکى شىعەرەکانىيەوہ
خەرىكى جوولەن
مانگ بزرىوہ لەگۆمى نارنجى خەيالیدا
شەویش بە پارىز دىتە پىتەش
دەسمالى تەنكى تارىكى
بەسەر ئەفسوونى شىعەرئىكى دادەدا؛
كە شەيداي خۆيەتى.
سروش رى نادا
با ھەلبىكا
رى نادا، پەلكىك بکەوئ
يا بالندەيەك بفرى و
مىروويەك بخوا
يا كرمىك ھەلگرى
رى نادا، بەردىك تل بخوا
بەر ئاويك بکەوئ
ماسى بترسىن
يا پنچى گىايەك بگەچرى
لاسكىك بشكى... ھتد.
سروش تەسلىمى ئەندىشەبووہ
ئەویش بەئەنقەست
لەناو ئىتوارەيەكى درەنگ دا
راکشاوہ
دلئى لەبن پەلكەکاندا شاردۆتەوہ
كرمىك دەبخوا

شارى مۆسىقام نىشان دە
شارى مۆسىقا
مالى گوشادام نىشان دە
مالى گوشاد.
دەنگى بىدەنگى دى دەنگى بىدەنگى
لە پەنجەرە و بن دەرگاوه
تارمايى بىدەنگى دى تارمايى بىدەنگى.
مال بەرووناكیەوہ جوانە
كاتى تارىكى دەمالتى و
ھەندى سىپالتى سىبەر و
تارمايى
لەبن دیواردا دەمىنى
بۆ نەشئە و
بۆ نىشتنەوہى ئەندىشە لەو سووچانەدا.
ئەى شارئى بىدەنگى
لە دیوارى مالەكەتدا
شتىك لى بەجىماوہ
ھاتووم بىبەم
لە كۆرى مەستاندا زاركى بکەمەوہ
بەيادى ھەموو ئەو رۆژانەى
كە خۆر مندالى گەرەكى ئىمە بوو
عەيدزمان كرد بەبى ھۆ
لیمان تۆرا و سەرى ھەلگرت
بۆ شاران
بەو يادەوہ مەست بىن تا ئەوپەرى مەست بوون
پەست بىن تا ئەوپەرى پەست بوون.

گالته ناکا

به راستیه تی،

ده به وی ته مشه و، ری نه دا؛

سروشته به و یاسا و ری سایه دو باره بیتته وه

که ده قی پتیه گرتوه

تارادهی وه پسی.

ئه و بیر له وه ده کاته وه: له باخچه کانی ئاسماندا

حه و زیک پر بکا له ئاوی مانگ و

پری بکا له ماسی ته ستیره

پووله که بیان ببری سکیته وه

که س خه وی لی نه که وی

په و بالی دار و دره خت بکاته وه

له و یالته وه بو ته و یال بفری

راوچی تیری بو بهاوتین

با به ستی له به رده رگا

له سیبه ری خزی بسله قیتته وه

چرا کوو په بیان پر بکه نه له مهی

هر یه که و ده م بنی

به زارکی کوو په بکه وه

مه ست بی به ده ستی رووناکی

که مهی ده گپری

تا دره نگی شه وی

ئه گهر ته وانه هیچیان رووی نه دا

به رد هلبکا

به سه ر خاکیکدا بیاری

ژیری پر له گوری به کومه ل و

سه ریشی پره

له جارسی.

ئه ی ره شه بای به رد هلبکه!

مالم به سه ر هه وریکه وه

ته ماشای رابردوو ده کا

نابینری ته وهی دیاره

نادیاره ته و تۆزه ی ده بینری.

ژوو بوته ئیسک و پلووسکی رزیو و

بو بیره وه ریش ناشین هه ندیکیان.

له په نجه ره وه هر ته نیا

تارمایی مردنیک دیاره

ورده ورده سروشت ده خوا

له شاریکی بی سه لیکه ی باز نه پیدا

ده نگی موسیقای شه ویک دی

له شه وانی ترم ناچی

له کیتی رۆحدا ده نگ ده داته وه

کتیو هه ره س دینی

به ردی زه به للاح زه به للاح فری ده دا

گه وه ورد ده بی

ته بو تۆزیککی تاریک هه لده کا

عاموودا نییه

شاریکی تره له شیوهی ته ودا

شاعیر به رله وهی شیعر بنووسی

تۆفان هه لده کا

نه ک تۆفانی نوح

ئاویکی تره له مه عنای ته ودا.

ئاسمانى سۆز

"له ناو شهزاده كاندا، كاتتيك تۆز و گهردي مردن دهنيشت

به حال پيشه خومان ددهي

خه يال ده فري، لاي نه وانه دهنيشته وه

كه شه و رۆژ هه لوه داي هه والي ئيمه بوون.

هه ندي جار، وام مه زنده ده كرد، بي نه وان

پووشي به رده مي بايه كي تيژين..."

نه مړۆ پوليكي ترمان ليكوژرا

سبه ي نوره ديتته سه ر كي؟

خه يال هينده باريك بووه

دهستي لي بدهي ده پسي

دهنگي تۆپ دي له ئاسمانان

موو له سه ر گويزان قيت ده كاته وه

گورگي كه (چيروكنووس ده لي)،

لموزي ناوه به و ناوه و

ناهيلي كه س بنوي

له نيواني تۆپاراندا

ته ماشاي داركي ژورور سه رم ده كرد

شه ري بوو له گه ل با

له باسي شه واني نه فسانه و

نائوميدي نه و كاتانه ي

هيج شتيك به پيوه نه ده ما

با شانازي به وه ده كرد

سواري پشتي خه يالكي باريك ده بي

تا به ربه يان ته راتيژين ده كا

به و شپوه يه كات ده كوژي

له دريژترين شه وي سالدا

له نيواني تۆپاراندا

سه رنجم ددها دره ختيك

كوور بووه وه

له بن تۆزي شه ره كاندا

تووله رييه كي سوور سووري تاريك

نوقمي نه يني

به بن برينان ده هاته خواري

كه ده گه يشته به رده مي من

خوي به هه ندي ورده به رد و

پووش و په لاش ده گرت وه

وشك ده بوو

له ئاست چه ند ده نكه خوليكي

ژيژير سه رنجما.

دهنگي ئيسعافيك ده هاته ناوه وه

نه و ديمه نه ي به جاري ده تاساند

يه كه مجار برينداره كان

په له په ل سه رده خران

ئينجا هه ندي ده ست و قاچ و

ورده ئيسك و پارچه گوشت و

يه ك دوو چاوي نه بله ق، هه موو به يه كه وه

ده خرايه ناو گونيه يه ك و

برينپيچيكي پي ده وتم:

خومان له وي

بارستايي كوژراوه كان

له يه کتر جيا ده که ينه وه...
له وئ خويان يه که يه که
به ژماره و رهنګي پيست و جلي به ريان
به مه زنده و هه ندي جاريش هه به گوتره
ئه و پارچانه ده ناسنه وه!

نامه يه که ده نووسم
به و په نجه قرتاوه کوميد يانه وه
ده ينيترم بو ئه و ديوو تخوبي شه ريه کان
شه ر تافگه ي وشک بووي خه ياله
دايکي هه موو ئه فسانه کان،
له نه زوکي و دلره قيده
قسه کانم ته فسيري تريان بو ناکري
شه ر ته فسيري تري نيبه
شه ريه کان کونن
ئه وه ي نوئ ده بيته وه
هه ميشه شه ريه که ره کانن.

رووم وهرده گيترم به لاي باکووردا
کزه بايه که دئ
تالتيک له پرچم ده با له گه ل خوي
دیمه نيک ده فري
ده ست ده به م بيگرم، ناگيري
ليي ده پاريمه وه نه روا
به ريه نگ، له گولي کراسيک ده چن
که نزيک ده بيته وه
ده بي به گوم
له بهر سه رنجي به ياني منداليمدا.

وه که باخه وانتيک له واده ي هه لپاچيندا
دره خته کاني به سه رکاته وه
به ناو ئه ليوومي ژياندا
به شپرزهي ده هاتم ده چووم
چاوم ده که وت به ديمه ني ده سرازه يه که
له قوژيني ژوورتيکي دانيشتندا
بو جواني هه لمانواسييوو
دايکم هه موو کوره کاني
به و په لکه زيرينه شه ته که دا
که گه وره بوون
شه ر بردني به لاي خويده.
من ديمه ني ئه و ده سرازه يه وه کو خوي
ده هيلمه وه
بو به هارتيکي دره نگتر...
دايکم ئه و هه موو ريه گانه ي
له شه به نگه رپوژ خرکردبو وه
دیمه ني تاوسيک ئيلهامي پيدا بوو
له ناو چوارچيوه ي نارنجي خه فه تدا
په ريه کاني گيفت کردبو وه
ده مزاني روژي،
ريژنه ي باراني شيعريکم به ريان ده که وي
ئه و هه موو ريه نگه تتيکه لي يه که ده کا
له تاقی ئاسمانی.
سوړ هه لگه راون ئه ستيه
له ناو شه وقی تزیه کاندای
پيش ئه وه ي بخه وم
له وپه ري شه ودا

دره ختیکی کورته بالای گری گری
 تارمایی لقیکی
 له زارکی خپوت دینیتنه ژووری
 له پشتیه وه عومریک ده کشی
 هه موو ناسمانی بردووه له گه ل خوی
 تالیکی نه ماوه
 بیخه مه ژوور سه رم
 یا بیبه م له گه ل خوم.
 له کئی بپرسم نه م شه په
 که ی ده پریتنه وه؟
 کوله پشته که دانیم و
 له یه که م ویستگه دابه زم.

به یانیه ک ،
 شهر ته واو دوور که وتبیتنه وه
 (نه گهر هات و نه و روزه م دی)
 له باخچه یه کدا
 ده سرازه ی شه ته کی ناسمان
 به لکی داری توویه کدا هه لده واسم
 تا مندالیک له وئی بنوی.
 هه وا به ناسته م بجوولئی
 شهر ته واو دوور که وتبیتنه وه
 بشفری نه توانی
 بیتنه ناو نه و دیمه نه ساکاره وه
 نه گهر روزه کی وه ها هات
 تووند ده بیه ستم به خومه وه
 ناتوانی ،
 نه توانی نه مجاره پروات.

له و دیو تخوبه کانی شه ردا

له شیوه ی ته ماشا کردنم دیار بوو
 سه فریکی دوورم له پیشه
 له کاتی خودا حفیزی ته نیا به ده ست راشه قانندن
 هه موو شتی خوم پی و تن.

هیشتا شه ونم نه بیکرد بووه وه
 که من له مال چوممه ده ری
 له پشتمه وه ، ژنیکی و بنه نیرگریک
 سه ریان خستبووه کوشی به یانی
 له و دیو ده رگا
 پیکه وه ده پارانه وه: "خوا بتپاریزی"

کئی خه ون دهنوو سیتنه وه له چاری به ردد؟ کئی شوین پی هه لده گری

له سه ر به فری جیماوی ته مه ندا؟
 جانتایه کی ره شی له پیستی تاریک و
 له چه هره ی تاریک و
 پر خه ونی تاریک پیشم که وتبوو
 بو کولان
 له ویشه وه بو ناو پاس و
 بو دوور که وتنه وه له شه ر و
 بو غه ربی.
 (لیره به دوا دیمه نه کان هه موو لیلن
 خه یال چون پرژی
 وا دایان ده ریژی).

نزیک به وه نه ی هه وری تاریکی مه یله و مور

بیبارینه هەرچی پیتته له باران و بیبارینه هەرچی پیتته له به فری سۆر
 ماوه یه کی تر ئیواره داده خری
 له و دیو ده رگای دۆزه خه وه
 هه موو شتییک ده چیتته دۆخی هیچه وه
 هیچ نامینێ له و دیو ده رگا
 نه سیبه ریک، نه لچکی پانتۆل و لموزی پیتلاویک
 نه قونکی جغاره به ک
 نه ده ستییک به ریکه وت به ر شتییک ده که وئ،
 بکه وئ و دهنگی بئ
 ن ده ستییک به ر شتییک ده که وئ
 کپ ده بی سهرزه مین...
 نزیک بنه وه ئه ی په پوله ی سهر به رگی دۆشه ک و
 سهر به رگی بالیف
 من له دیتنی ئاگردا هه میشه ئیوه م به بیر دیتته وه.
 نزیک به وه ئه ی وینه ی بزبووی ئه و دیوی ئاوتینه
 کئ ئه و هه موو مووه ره شه ی سپی کرد و
 کئ پروناکی چاوانی برد و به بای دا؟
 ئه مشه و کام خه ت ده که ویتته تۆری گرژی ناوچه وان و
 دیه نی کئ له ئه لبومی ده ماریکدا بزر ده بی
 کئ، کیم ته واو بیر ده چیتته وه؟
 له ناو هه موو بالنده کاندایا به ته نیا بازیک دیاره
 به دیار قه فه سی سنگمه وه
 له ناو هه موو گوئه کاندایا ته نیا گوئه حاجیله شین بووه به دیار گۆرمه وه
 له ناو هه موو دره خته کاندایا به ته نیا داری ژاله به ک مۆر بووه
 له رۆخ دیواری غه ربیی و له ناو هه موو براده ره کاندایا ته نیا
 وینه یه ک ماوه له و دیو ئاوتینه
 کزکز ده سووتنی به دیار منه وه
 له ناو هه موو گه ردووندا رسته یه ک ماوه

ناوترم بینووسم
 نه بادا ئه و پیکه ته واو بی و
 من هیتشتا مه ست نه بووبم به مه عنا و
 به مه غزای.
 ئیواره یه کی پیتش شه ر بوو
 له باره کاندایا، پیاله هه لده درا و ده درا له پیاله
 له نوخی ئامانجیک
 هه موو ده مانخواست بو شه ر و
 بو لوله ی تۆیه کانی، که روویان له ئیمه بوو
 بو سه ر باز و ئه فسه رانی که چووبوونه دۆخی تانجیبیه وه
 ته مه نیان له راوی هه وێرده و که رویشک و مامز و
 خه ونی چاوی په ره سیلکه و
 گوندنشینی به سه زمان و
 کوتری سهر میناره کان، به سه ر بردبوو
 له شه ردا ئازهلێ قوون سوور بوون
 سه ریان ده که وته پیتش خوین
 وه کی تر پالنه وان
 خودایه، ئه وانه چ دوزمنیکی دلپه ق و
 چ تیریکی کویرانه بوون
 ئیمه ش چ جوژه گوناھی دنوک سووری په ر سپی بووین
 به نووکی رمه کانه وه
 هه تاو لیتی ده داین ده بریسکاینه وه.
 ئیواره یه کی پیتش شه ر بوو
 شتییک له نیوان داندایا ورد ببوو
 شتییک که وتبووه چاوه وه
 شتییک چووبووه ناو کونی لووت
 شتییک خزابووه ناو گوپچکه،

شتتیک گهروی توند گرتبوو
دوای ئەوه نازانم چی پروویدا.

لە کویتی، تا تەماشای ئەوی بکەم!
دەنگت تۆزتیک بەرزتر کە و بانگم بکە
بەچ ناوتیک بانگم دەکە، بانگم بکە
کە وتت ماسی،
ئیتەر من ناوتیکم ئەمسەر و ئەوسەرەم دیار نییە
کە وتت، هەر شتتیک هەر شتتیک وت
من ئەوی ترم کە دەبیارێتی و
کە وتت زریان من دۆلی چرم پر لە دارستان
بەپێچەوانەوش گەر بانگت کردم
من ئەوی ترم...

چ گەمزەییە کە ئەوی من دەیلێم
ئەگینا پێم نالێی چۆلە کە تەنیایی
خۆی چیبە تا جینگە
ئەو هەموو تەئویل و ئەو هەموو شتتواری فرین و
ئەو هەموو جۆری چرپە
لەبن بال و لە دەنووک و
لە سنگیدا بکاتەو؟
نزیک بەو ئەی تەنیایی
تەمەن لە شتتواری تەنگتیک مت بوو
لوولە خستتو تەنیوانی هەردوو برۆم
ئیلھام دەوی بۆ مەرگ و بۆ دەنگ و
بۆ دەرکەوتنی وردە گۆلی سوور
لە لیواری دوا ئیوارە و
ئیلھام دەوی، تکایە نزیک بەو
ئەی ئیلھام بەخش!

شویاتی ۲۰۰۳

لە دەنگە خۆتیک سۆردا

لە تەنیشت دۆزەخدا
درەختی حیکمەتتیک دەسووتی
ورده وردە دیتەوہ یادم،
گیا کە زەوی داپۆشی کەسکیتیک تەر بوو
لەبن پەلکی وردیلانە
هەلمتیک سپی دەجوولاً
هەبێ و نەبێ جێ برینی کوژراوتیک،
ورده وردە دیتەوہ یادم،
تەیرتیک گچکە هەر هیندەدی گۆلە هیرۆیک
لەوساکە گۆرە پەیدا بوو
هەبێ و نەبێ شتتیک پێیە پێم بلێ
ورده وردە دەستم راخست
ئینجا سینگ و
سک و پشت و
سەرم راخست
تەیری سۆر هات شتتیک چرپاند
بەگۆتچکە باخچەمدا و تەیرە کە مرد
لە تەنیشت ئەو مەرگە
درەختی حیکمەتتیک دەسووتی
ورده وردە دیتەوہ یادم،
ئیتوارە یەکیان هەوال هات پەلەپەل
بە لچکی کراس و رۆخی پانتۆل و
تەقەلی چاکەت و بەپەنجە و
بەدەست و بەپێست و
بەموو دا سەرکەوت و
هاتە خوار

دهنگيټيک بانگم بکا
 دهنگيټيک تهنيا دهنگيټيک
 ٺه و هممو خوڙاکه لهسه رکام سفرهه
 داوه تدا دانران؟
 چ فرنيټيک سووري کردنه وه؟
 کي له وټيهه با دهنگ هه لپري
 ٺيواره يه کيان،
 ورده ورده دټيه وه يادم
 هه وال هات پشتي ته واو چه مابووه وه
 لهسه ري دټيه وه تا دوايي
 هه ر باسي ٺه وان بوو، ٺه وان کيټن؟
 به گوره کانيان ده ناسرټنه وه
 ٺه و گوزانه ي تهنيا ميرووله ده يناسين
 مشک و مار و جانده وهر و
 سهگ و دال و باشوکه ده يناسين
 له ناوي سه رايي غه ريبي نيوه رډا
 بزر ده بوون و ديار ده که و تنه وه
 هه ر تهنيا حوشترالووک دايده پوښين
 نه په لکه گيايه کي ته ر و
 نه به يبوون و نه حاجيله و نه شليتر
 هيچ کاميټي کيان له وي نه بوون
 گوره کانيان... کوا گوره کانيان؟
 (سبه ي دټنه وه) ٺه سټيره يه کي بچکوله ي
 مل باريک پيټي وتم
 له وساوه کردوومه به خوو
 چاويکم هه ر له باشوره
 ٺه ي شازاده ي شار!
 گه ره کي سه روويان بو چو لکه ن

نه يزاني چي بکا و چي بلټي
 ٺيواره يه کيان،
 تووره گه ي بايه ک هات
 زارکي خو ي کرده وه
 ريټک له به رده م مال که مدا هه لپري شتن
 هه موويان بوون
 ٺيسکي په نجه و ٺيسکي ده ست و
 شه ويلاک و بربره ي پشت تيکه ل ببوون
 دوا سه رنج و دوا فرميسک و
 دوا چريکه و دوا هه ناسه تيکه ل ببوون
 مه رگي ٺيسستا و هي رابردوو
 هه رچي هه يه و هه رچي هه بوو تيکه ل ببوون.
 ٺيواره يه کيان،
 ته بريټيکي سو ر هات هه ر هينده ي گولي هه نارټيک
 دام ي به پشتي سيحريټيکي ره شدا
 بردمي به ره و ژوور
 له وديو هه وري زه رنيخي چلکندا
 مردووه کان، به چاوي تو زواي و به لټوي سپييه وه
 ته ماشاي مانگيان ده کرد
 ٺه ويش گوجاني شه وي گرتيوو
 هيتواش هيتواش ده هاته خواري
 تيکه لي حه شري ٺه وان و
 تيکه ل به گوري بزريوي ٺه وان ده بوو
 له گه ل ٺه وان ده مايه وه
 له ناو لمي بيده ننگيدا
 تکايه ٺه وه ي له وټيهه با دهنگ هه لپري
 له و هه زاران هه زاره ي به سواري زيل و
 تراکتور خري کرانه وه

سەرگوزشتهی رۆژه‌کانی بزربوونیان
یا چۆن بەزەحمەت
جۆری رۆیشتن و خوداحافیزی و
جۆری مردنیان دەناسینەوه
ئەوانیش کە دینەوه
دۆش دامپتین لە بەرامبەرمان
بەزەحمەت بمانناسنەوه.

کوا جیگەیی نووستن و
بالیف و
چەرچەفی کەتان و
کوا جیگەیی پیاسەیی ئیوارە و
کوا ئینجانەیی خەونەکان و
کوا پەنجەرەیی شەوێکانیان؟
(سبەیی دینەوه) مەلێکی بچکۆلێ
هەر هیندەیی هەناریک
لەوپەری ئاسماندا پیتی وتم
باخچەیان بۆ ئاودەن
ئەوان بێنەوه بەل دەگرن بۆ پەلکی گیایەک
بۆ رەنگی گۆلێک
بەل دەگرن بۆ رەنگێک
دەمپێکە رەنگیان نەدیووه
رەنگی ئەوبەر و ئەمبەری رووبار و
رەنگی سادەیی بەیانی و
رەنگی ئاویتە ئیواران
رەنگی وەرژەکان
کاتی بەپشتی گردۆلکە و
دەشتەکاندا
هەلدەگەرین
یا بەدەماری ئەستووری لاملی زویدا
دینەخواری
تا خواری خواری...
ئەوان دینەوه
دەترسم چۆن ئیمە بەزەحمەت
ئیسک و پلوسکی ئەوان و
ناونیشان و

تاسمانی سپی

هه‌وێک له خوار ملدا

به‌ئاگری له‌ش ده‌ست پێی ده‌که‌م
له‌وپه‌ری پووچی و بێ بروایی و مه‌تاهه‌دا
ئه‌و شانه‌ سوور هه‌لگه‌راوانه‌ ده‌ورووژینم
که‌ گه‌ردوون نه‌یتوانی بلیسه‌یان خامۆش بکا
گوایه‌ له‌ش پیسی ده‌رده‌دا و
ئه‌وه‌ که‌وتۆته‌ خوار ناوک
ئاوی ده‌ریا بۆگه‌ن ده‌کا!
نیوه‌ی خوار و نیوه‌ی سه‌ری ده‌رمینێ
نیوه‌ی فانی نیوه‌که‌ی تر ده‌مرینێ
یا ئه‌وه‌تا
ئه‌و ئاگره
شه‌خته‌به‌ندی
نیوه‌که‌ی تر ده‌سووتینێ.
هه‌رچه‌ند رۆژگار به‌ره‌و ژووره‌هه‌لکشێ
نیوه‌ی سه‌روو هه‌لده‌وه‌شێ و
هه‌ره‌س دینێ
له‌به‌رده‌م نیوه‌که‌ی تر دا...
یه‌که‌م تاوان ده‌ره‌ق به‌له‌ش تاین کردی
یه‌که‌م په‌رۆ ئه‌و گرتی دا له‌ ناوقه‌دیا
یه‌که‌م ده‌رپێ ئه‌و کردیبه‌ به‌ری
تا سلیمان،
له‌و به‌رزاییه‌وه‌ به‌بالی په‌پویه‌کدا هاته‌ خواری
سه‌روودیکێ تووک نه‌رمی
سه‌رومل خالدارێ
ئیسک سووکی دا به‌گوێی ئاسماندا
جووانی تریفه‌ خه‌وتوو، ئه‌و وتی

له‌بن پیست و
بن په‌لک و
له‌سه‌ر گۆی سوور و
سه‌ر په‌نجه‌ و پاش پانی و
له‌هه‌ر شوینیکدا به‌ئاسته‌م که‌میکێ
خۆی ده‌رده‌خا.
هه‌رچه‌ندی رۆ بچی بۆ خواری
ئاوی ئه‌و سازگار و
دیمه‌نی ناویشی پرووتتر ده‌بێ.
داد نه‌رسیس!
بۆ موغامه‌ره‌ی چلیکی شکاوی ناو گۆم و
بۆ عه‌شقیک
نیوه‌کان بدا له‌یه‌کدی و
لێل بێی بوون له‌ ئاوێکی قه‌وزه‌بیدا
داد نه‌رسیس!
له‌ش تۆوی گوێکه
تا نه‌روێ قیমে‌تی نازانری.

من بە مەنتىقىي بالئەندە لەش دەدوینم
 بەخشپەيەك پەرى ھەموو بالئەکانیان دەجووڵینم
 ۋەك چۆن نایەك
 پەرى مەسنەوى كردهوه
 تا دوا ھەناسەى خەمگىنى .
 من سەردیپ و سەروبوور و خالبەندیان
 لە جوانیدا دەنەخشینم .
 لەش شمشالە و ئاوازی خوش
 لەو شوپنانهیدا ھەلئەستى
 كە پەنجە بەریان دەكەوئ .
 ھندۆكى و بوزابى و مەزەندە دەكەن
 كە گيان لەوادەى مردندا
 لە كەللەسەردا خۆى مەلاس دەدا
 بۆیە جەستە دەسووتین
 تا كەللە بتهقى و گيان دەرپەرى
 بچى بۆ ئەوپەرى ئاسمان
 بەلام نازانن ھەورى بالگرتوو تا سەر نافرئ
 ھەر دەبى بنیشى و
 دا بكا
 سەر بەمالى جەستە بەكى
 خرۆشاوى تردا بكا .
 لەش بى گوناھە بى گوناھ
 بەردىكى خړە و لووس
 ھىچ شتىك لەسەريا ناوەستى
 ئەوھى دى دەپرنى و ھەندىكى لى دەبا
 بۆ توتیشووى سەفەرى
 تامىكى ھەلئەگرئ و
 لەگەل خۆى دەبا .

خوا پارچەيەك لە بوونى خۆى
 لىكردەوہ و دای بەشاعير
 خۆلى شەرمىنى سەر پرووى مانگ و
 ئاوى قۆلتىرىن دەمارى ھىنا
 كە رۆحىشى كرد بەبەريا ،
 فەرمووى ،
 لەو ھەموو رەنگانەى ھەمە رەنگىك بىە
 لەو ھەموو دەنگانەم دەنگىك .
 شاعير ھات و لەو جوانيانە وردبووہوہ
 نەيزانى كاميان ھەلبىزئى ؟
 وتى ، خوايە سەرىشك بە
 تۆ كاميان دەبەى بۆ خۆت و
 ئەوانى تر بدە بەمن
 لەو نىوانەدا جوانىيەكان مانەوہ و بەش نەكران!
 لەو ساوہ شاعير دەسووتئ
 بۆ پىرشنگى رەنگىكى قەتسىسى نىو چاوى ئاسمان
 دەگرىن بۆ تاقگەى دەنگىكى زولال
 شاعير دەمرئ
 بۆ ئەوہى جوانىيەك بدزئ
 ژيان پەى پى نەبردبئ .

گهلاکانی سه ر شواسته

له سه ره تاي هه شتاوه تا نه مړو دهيان پارچه شيعری له چه شنی نه م گه لایانه م نووسيوه ،
زوریان بزربوون و که میان ماونه ته وه و له دیوانه کاغدا ده رکه وتوون وه کو ئینجانهی ناو
ماله کانی شيعر .

له رۇخی شهوندا

له یه که م شه ردا
که س نه یزانی باخچه گولی خزی چ لیکرد
سل مه که وه
له شوتنی هه ر گولله توپیکدا
ده بانیان ده بینیه وه
به دواي به ردیکی گچکه دا
ده گه رین
سه ری خزیانی بخه نه سه ری .

دادا

چاو پره له روانین ، به ره لایان که
نه و شوتنه که لکی نه ماوه
به خورایی
بیده به ره شه بایه ک بو تیکدانی .

میژوو

هه ساره یه ک به پیچه وانهی گوی زهوی
ده خولیتته وه
ناوله پم پر خول کردوه

ته ماشای دنکه کان ده که م
له ناوتنه ی هه ریه کتیکیان
چاو نیک دیاره و چاوه ری ده کا
سه رله نوی دروست بیتته وه .

ده ست

جامی جمشیدم له به رده م نییه
زهوی له وپه ری ناجیتگیریدا
له سه ر پشتی ده ستیک وه ستاوه
نه و ده سته ،
مولکی هه موو دنیا دینتی
ده ست وه رگیره
چ پرووده دا با پروودا
من ده سته تو به و که شتییه ده شو به ییم
که دواي لافاو
ژیان ده به خشی
به وه ی ده میتنی .

جیاوازی

کانی و پروبار و ده ریا
هه رسیکیان له ناون
وله ی هیچیان له وی تریان ناچن .

پایز

پایز کورته و به شی نه وه ناکات
به دوو چاوان تیبی پروانم

هه نده خیرا ده پروا
فریای ته ماشاگردنیکی قوولی ناکه وم.

سالتیک تا شه به ده

به ره له هاتنی سه ری سال
له کوتایی هه سالتیکدا
لیم تیک ده چی،
کامه سال بوو؟
هه شتا و چه ند بوو؟
هه شتا نه بوو،
هه موو عومرم بوو

سه ره نووی پاییز

پایز نه و کاتانه خو شه
په لکی مه غزایه ک له پشت سیس بووندا
ره نگیک بنووینی پیشتر نه بووی
ده ستیک له و په ری تاریکی شه ودا
چرایه ک هه لکا پیشتر نه تدیی
وه رزیک هه لکا
له ناو خه لوه تی خورمایی عومرا
هه تا زه ردتر بی ره نگی ته ماشای
مانای نه وه یه؛
زیاتر به په یژه ی خو ره هه لگه راوه
لوتکesh ئا و هایه
تا سپیتر بی زیاتر له وانیتر هه لکشاوه.

شعیر

شعیر زستانه
نه و کاتانه ی خرمان ده کاته وه و دامانده پوشی
هه ندی جاریش هاوینه
جله کاتمان پی فری ده دا
ته واو پروتمان ده کاته وه.

له یه کچوون

یه که م پرووشه ی باران
رسته به کی شیعریه
به یونی خو ل ده ست پیده کا
به توفان کوتایی دی.

به ره ده ماته کان

شعیر نه و به ره ده ماتانه ی بن ئاون
که به ته واوی دیارن بن
تا نه چیتته ناو ئاوه وه
هه ستیان پی ناکه ی
نه وان نه بن
له قورولیتته دا ده چه قین
به ئاسانی نوقم ده بن.

تیس

هه ناوی زه وی پره له ناگر
نیله نیل ده سووتی
جو ش ده خوا بورکانیک له ناخما

ترسم هه‌یه ترسیکی زۆر
زه‌وی بروخی به‌سه‌ر مردووان
ئاسمان به‌سه‌ر زیندوواندا
به‌ریبته‌وه.

په‌نادان

له‌و مائه‌دا بوئی تو دئی
مناله‌کان ده‌نوینم
تا به‌ره‌به‌یان بیر له‌ تو ده‌که‌مه‌وه.
به‌فر زه‌وی ده‌پاریزی له‌ توانه‌وه‌یدا
خۆر ئاو ده‌پاریزی له‌ به‌هه‌لمکردنیدا
من تو ده‌پاریزم
له‌ خۆشه‌ویستیمدا

توانه‌وه‌ له‌یه‌کتردا

هه‌ندی جار خه‌ون ده‌چیته‌ بن بالی مه‌لیک
که‌ ده‌فری
له‌ سه‌ره‌وه‌را ده‌بینی
گه‌ردوون هه‌مووی
به‌داروبه‌رد و ئاویه‌وه
به‌سال و رۆژ و مانگیه‌وه
چۆته‌ ناو پیستی ژنیک و
ده‌ست هه‌لده‌برئ بنیشیته‌ ناو له‌پیه‌وه
هه‌ندی جار ژنیک ده‌چیته‌ ناو لۆچی
خه‌یال و نووسین و حه‌رفه‌وه
هه‌موو شتیک پر ده‌بی له‌ سیمای
هه‌موو شوینی پر ده‌بی له‌ بوئی

هه‌ندی جار...
سه‌رم سوڤده‌میتنی کامیان،
جیهانه و کامه‌یان له‌شی ئه‌و ژنه‌به
که‌ خۆشم ده‌وی.

نویخوازی

ناتوانی به‌و عه‌قله‌ تیم بگه‌ی که هه‌یه
باشتر وایه ئیمانم پین بیتی،
رووباریک ئه‌مه‌ی پین وتم
(قسه‌یه‌کی هیراکلیتسه به‌شپوهیه‌کی جیاواز و توومه).

بیستوون

بوئن نه‌خشی سه‌ر په‌ری گوئه
بالنده نه‌خشی ئاسمان
من ئیلها میان لی وهرده‌گرم
بو شیعریک که نه‌خشی بوئمه
له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی تۆدا.

پيالە يەك دەشكى له مەست بوندا
بەو شتوويه شاعیر دەمری
(گەر بمتوانیبا
و هک تیمساح چاو گەرم بکەم...)
ئای ئەگەر بمتوانیبا .
شاعیر دەگەرێ تا شارێک بدۆزیتەوه
له پال وردە گوڵەکانیدا مەست بێ
شاعیر دەگەرێ
تا بمری .
لەناو بەردەکانی کەنار
جەستە ی شیعەر رادەکشێ
له شەقامی غەربیشدا
تا چاو بر دەکا
هەر مەرگ پەرت دەبی .
شاعیر دەمری و
تەنیا شیعەرێکی لەلا دەمیتێ
ئەویش دەبیتە گوڵە حاجیلە
له رۆخی گۆردا
پەری خۆی دەردەخا هیتندە ی دەتوانی
تەنیا شیعەرێکی لوول دەخوا له دەوری کیتلی
باقی دەبنە وردە ئەستێرە ی
بەورشە و
دەدرەوشینەوه له تاقی ئاسمانی .

دەشی ئەو شوتینە بەرزە چۆل بکە ی
دەشی بیدە ی بە مندالێک لەوانە ی
تا ئیوارە ،
بە شەپقە ی حەسیر و پیتلاوی لاستیک
گوڵە بەرۆژە دەفرۆشن .
دەشی ئەو شوتینە چۆل بکە ی ،
ئەو مندالە
و هکو میرێکی بچکۆلە
شەو بە پشتی تریفەدا
سەرکەوی بۆ سەری و
لەناو کۆشکی زبودا بنوی
مەر ج نییە
هەمیشە گەردوون خول بخوا
بە دەوری هەمان مەعنادا
دەشی ببێ بە پارچە ی ورد
پارچە یەکیان
مندالێک ببیا
بیکا بەو هە ی خۆی دەبەوی .

پیشم که وه نهی په ننگ خهون
 به مندالی بزم کردوی
 به پیری ده تدوزمه وه
 له گه نجینهی په ننگدا
 هه ساره به کم دهره یتناوه
 خالخالی مؤره
 له تنیشت زهرددا
 به بونی وشه مهست بووه
 پیستی بونخوشی
 هور دهبارتینی
 بباره نهی په ننگ!
 په په کانم پرکه له قورسایي و
 باله کانم ته پرکه
 تا وه ختیکی زورتر و
 ته مه نیکی سه رسامتر
 له لای په ننگدا بچینه وه
 له ناو که سیکی تاریکدا
 بکه وم به پشتدا.

شاره کان له په ننگدا
 مه بیوون
 شاری میتالی
 ته واو جیباوازه
 له ثاقیقی و
 نه ویش هدرگیز
 ناچیتنه وه سه شاری
 پیازی
 نه و کانه یادی ده که یتنه وه
 په په کانی هه لده ده یتنه وه
 چاو پر ده بی له ناو

بونی نه و په ننگه کوشتوومی
 له تووله پتی مهست بوونه وه
 نیکسیری دهنیری
 نه وهی نه بینراوه دهبینری
 نه وهی نه و تراوه دهوری
 که من باخچهی مه یله و پایزم
 چهند به زه حمهت نه و په ننگانه
 ده گوازمه وه
 له داریکه وه بو داریک
 له لکیکه وه بو لکیک
 له په لکیکه وه بو په لکیک
 په ننگ بیتاره له شهو
 ناتارامه به پرژ
 له و نیوانه دا!
 خورناو ابونیکه
 له کازیه دا.
 گرفتاره به ناهی هدردوکیان
 راده کا به دوایاندا
 به پشتی شه پولی نه سه روتی چاودا
 رچ پر ده کا له بونی وهرزیک
 که به زه حمهت سروشت ده توانی بیخوولقیینی.

په ننگ وده کوشانه وایه
 خوی شه میبه و
 هه نگوین خر ده کاته وه
 ته ماشا هه ننگه
 له سه ر نه و گولانه ده گیسیتنه وه
 که توند قاچه کانی
 ده گری

په ننگ ناتوانی را بکا
 گری دراوه به شویتنه وه

کۆتريتک فلچەي نىگارکيتش نه يکردبوو
 رەنگ خولقاندىبوو
 لەناوەخۆيدا
 ئەويش کە تابلۆي تەواو کردبوو
 لە يادى چووبوو
 هەلپەرتنى
 لەناو تابلۆدا مایەو
 نىوەشەوي
 بەپەيژەي ئەستىرە
 ھاتە خوار تا خوار برژانگ
 خۆي دا لە چراي مالتىكى قەراغ
 تا بەري بەيان مایەو
 ژنىک کردى بەخەوي زراوى
 لەسەر باليفى ھەزىكى خۆيدا
 خەواندى و ئەو نەنووست
 لەو شەوئە
 بازنەيەكى سوور لولى خوار
 بەدەورى دۆشەک و
 فەرشى گۆل گۆلى
 شىنى بەرپىتيان
 سوورى خوار لە زىکرى لەشيتکدا.

بەکەم سوور
 جەستە داى بەگەردوون
 بۆ سووتىندخواردن
 سەرم سوورماو،
 خۆين چۆن
 ئەو بازنە ترسناکە و
 چۆن ئەو شىبە
 ئەندازەبىبەي
 داخستوو
 لەسەر خۆيدا؟

پرسىيارنىکە ئەو سوورە
 لولى خواردوو
 لە قژدا
 لال بوو لە دەمى
 ھاپىلدا
 ھەميشە خۆي دەلپتەو؛
 چۆن زەريا پرنەبوو
 لە رەنگم؟
 - ئىلھامى ئەو رەنگە
 دەمکوژى-

تاريک داھاتوو گۆشە و سووچى خەيال
 لە خەت خەتى فيرەونىبەو
 تا شين و زىرپنى تەماشاشا
 ناوتىكى لينج
 بەناو نەيتىدا دەروا
 ناپرسى لە ھەق و ناھەقى
 کە دەگەوتتە سەر خۆل و
 سەر بەرد و سەر دار
 شەوقى دەدا لە دوورترين ناوى زەريا
 سەرى شەپۆل دەدا لە کەنار
 شەو پرە لەو سوورە و پرە لە سىدارە
 کە ھەتا بەري بەيانى دەمىتتەو لەو خوارە
 تەنيا سىدارەيەکیان دەمىتتە
 سبەينى زوو
 دەبى بەخۆر لەو ھەوارە
 ئەو رەنگە چ رەنگە؟ کۆتريتک پرسى
 بۆ دىتتى
 چاوەکانى لىک بوونەو
 زەردىک بوو لە رەنگى خوا
 لە چاوى ھەتاودا نوستوو.

سپی به نهی خهتی خورمایی سۆفیانه
 که په لکتیک بانگی کرد
 که دهستیک به تاستهم له ریه وه
 هر لچکی کراسیک هه لکرا
 مه پرسه له وهرز و
 مه بهست و
 مه پرسه له چی و چی
 بیانیه له گه ل خۆت
 له نه خشی تابلۆدا
 هه ریه که و مهراقیک لاده بن
 نه وانه شایه دی نه و تاوه ن
 نالاره له رهشی
 به ردی چاره نووس
 سپی به نهی خهتی نیتوانی
 بینین و کویری
 نه ندیشه بیه خسه به بوون
 له له وحی بیستووندا
 چ رهنگیک دیاره؟
 په لکه زیرینهی عومرم به
 نهی سپی
 بزربووی ناو به فر و
 ناو پرچم.

له کتیبدا
 رهنگ دهرژیتته ناو مهعنا و
 مهغزا و
 هیتماوه
 له شیعردا
 وشه ههیه
 بی مهعنا و
 بی مهغزا و
 پر هیتما
 - رهنگ ههیه
 به بی رهنگ ده بینری -

به قاوهیی گرفتارم گرفتار
 زنجیری قه مسه له یهک تا خوار مل
 داده خری
 هه وری ناو سنگم هه ناسه ی تووند ده بی
 ناتوانی بیاری
 گویم لیتیه، قاوهیی ده تی؟
 شه ونخوونیم به کونی ده رزی مهراقدا
 ده په پانده وه
 له ناو خلتی وه رزیک سارد
 که له بن فینجاندا
 ماپوه وه
 کویره رتیهک به پشتی هه و رازی
 عومردا
 سه رکه وت بۆ سه ری
 پشتی تا ناوقه دی چه ماپوه وه
 ده چییه کوئی نهی پیری قاوهیی
 ده چییه کوئی؟
 ده نکه خۆلک هه لید اوم
 لیم بووه به کابووس
 هه ر ده رۆم و ناگه م به وهی ده مه وئ.

که زهرد هات
 بایهک ته فرهی دا
 بۆ لایهک بردی
 نه دیده ویست پروا
 نه و راستیه مندالیک
 له په پولهی بیستبوو
 نه ویش
 نه ده هاته وه یادی
 کامه گۆل فیری کردبوو
 له و نیتوه نده دا
 راستیه ک
 هه لستوقیبوو
 که هی کهس نه بوو
 رهنگ هیتابووی

تابلۆ هه‌وری سهر ده‌ریا په
 بیاری و نه‌باری
 مه‌عنا بزر ده‌کا
 له‌و به‌رزاییه‌ به‌ینه‌وه نه‌ی ئاوی مۆرا!
 خۆت مه‌ده‌ره ده‌ست هه‌وه‌سی بایه‌کی چه‌نه‌باز
 گیل مه‌به و هیزی خۆت
 به‌پشتی زه‌وی تا‌قی مه‌که‌وه
 توانا و لی‌هاتوویی تۆ زیاتره
 له‌ هی به‌رد
 له‌ هی با
 تۆ هه‌میشه‌ پشتی نه‌وان ده‌ده‌ی به‌زه‌ویدا
 گیل مه‌به نه‌ی نی‌گارکیش
 بۆنی ره‌نگ خۆشتره له‌ بۆنی گیا
 که به‌ده‌م باوه که‌رویشکه ده‌کا
 نه‌و جوانتره
 به‌پرچی خه‌نه‌یی مه‌یله‌و ناگری
 سه‌رشان و ملی شین.
 نی‌گارکیش وتی، له‌سه‌رخۆ بدوی
 با نی‌له‌امی شه‌وه‌کانم ئارام بنوی
 له‌ دیه‌نی ژنیکی رووتدا.
 هیلاکه نه‌و رۆحه‌ ماندوه
 هینده‌ی خول بخوا
 به‌ده‌وری ئازاری نه‌سه‌روتی نه‌و که‌ونه
 که هیچی له‌ پاکیدا ناگاته گۆی مه‌مکتیکی
 نه‌و ژنه.

باران یه‌ک ئاراسته‌ی هه‌یه
 ته‌نیا
 ده‌باری
 هیند له‌خۆ بووردوه
 بوونی خۆی ده‌به‌خشی
 به‌وه‌ی ده‌یگاتی
 - ئاو به‌هه‌موو شتیکی
 داده‌مرکیته‌وه
 ته‌نیا به‌ئاو خۆی نه‌بی
 ده‌وروژی و
 کپ نابیته‌وه -

تابلۆیه‌ک برده‌می له‌گه‌ل خۆی
 له‌ مالی فریشته‌ی
 په‌نا دره‌خته‌کاندا
 چه‌وزیکی ماسی و
 چه‌وزی خۆ شووشتن و
 چه‌وزیکی پر گۆلی کا‌کاو
 نیشان دام
 له‌ هه‌رسکیاندا من هه‌م
 ژنی رووتی ناو تابلۆ وتی
 کامیانه،
 هه‌رسکیان پر ئاون
 پر اوپر له‌ جوانی
 هه‌رسکیان له‌و شوینه
 له‌ په‌نا دره‌ختی نه‌و ماله
 له‌ ناو ئارامیدا خه‌وتوون
 هه‌رسکیان له‌ تۆدا
 دووباره و
 سی باره‌ ده‌بنه‌وه
 هه‌ر ره‌نگیک له‌ تۆدا
 رۆح ده‌شله‌ژینی
 نه‌ویش چریکه له‌ کیتوان په‌رت ده‌کا
 چ نی‌له‌امیک ده‌یاناسیتته‌وه و
 لی‌کیان ده‌رده‌کا.

له‌شکری رووناکی ناتوانی
 شار داگیر بکا
 گه‌مارۆی ده‌دا
 له‌و ره‌نگانه‌ ده‌ترسی
 که له‌ په‌نا به‌رد و
 که‌لینی دیواری
 رۆح دا
 ده‌مین
 نه‌و ره‌نگه‌ کیتیانه
 چریکه‌ی
 لی‌ه‌واری عاسین
 به‌زه‌حه‌مت ده‌گیرین

هەولیک بۆ کوشتنی کات

دوورتر له مندالی

له ناو په لکی گیا پالم داو ته وه
چاوم پر بوو ته کر میکی زهر د
به قه د گیا شبله ی مهراقیکه وه!

*

له دووره وه دهنگی شهر دئ
شاعیر ناتوانی قه ناعه ت بکا
جهسته ی شیعر و
جهسته ی سروشت
یه ک جهسته نین له دوو دؤخدا
دوو سه ری هیلیک و
به یانی و ئیوارهی رۆژتیک و
دوو پالی ئه ندیشه
دوو چاوی ته ماشا
یه ک رسته ی سفت نین
به و هموو ئیحا و ئاماژه و سیحره وه.

*

خه ریکه پایز دئ
له چاوی وردیله ی کر میکی توو کندا
هه ی له بهر گیا و گیا مسک و
گیا خه وی په ریز و گیا شهرمی ئه ستیره
له واده ی پالکته وتندا
خه ریکه پایز دئ
به و چه شنه بی، به شی ئیواره یه ک ناکا
به شی ته ماشا کر دنیکی قوول ناکا
به سه رشانی گو میکی شینه وه.

*

بورجی میخه ک ده خولیتته وه

میخه ک نیره، شاعیر وتی
ژنه کان حه زیان له خه ونی
ژیر هه وری میخه ک و
حه زیان له بوئی سمیل و
بن بال و قزیه تی
رۆژی ژنیتیک

نه چۆته مالی پاتونیا
له سه ر فه رشی میلا قه یه ک رانه کشاوه
یا گو له حاجیله یه کی
نه خستۆته ژیر بالیفی
وه رزی میخه ک زهر د بووه نیترکی
زهر د بووه بوون و به رامه ی
زهر د بووه ناوی.

*

بی ئاگاییه کی قه وزه بی
کونجر کونجره مندالی
له بن په لکی گیا
نادیاره و موعه ما
به سه ر پشتی هه ساره یه کی سۆر سۆری
میینه وه
ده خولیتته وه و ده خولیتته وه
حه رف و
وشه و
مۆسیقای
ئالۆزه رسته و په ره گراف
له چاوی کر میکی توو کنی نیرینه دا.

*

ژیانم له سه ر رسته یه ک هه ل خستوه
به ده م کزه بای مه عناوه
ده له ریتته وه رۆژگار و

هیتلی باریک و

لۆچی دهموچا و

هه وری عه ده مم گو شیوو

بو نه غمه ی ته نیایی و بو گه رووی وتن و

ئاسمانم کردۆته کتیب و

زه ویم کردۆته بهرگی.

خه ربکه پایز دی

شاعیر ناتوانی قه ناعهت بکا

له و دیووی مندالی وهرزتیکی تر نییه

بو پرهنگی پیازی ته ماشا و

بو سۆزی قمرزی

عه شقیکی خودایی.

*

کرمیکی تووکن فیر بوو

ده نووسی به لکی مهراقی پایزه و

شاعیر ناتوانی قه ناعهت بکا

ده ریا زاکیره ی یه کهم دلۆبی خوی نییه

له شه ویکی کشمیریدا.

من له شی دهریا ده ژهنم

له ش شمشاله، ئاوازی له و شوینانه وه سهردهکا

په نجه بهریان ده کهوی

فه لسه فه ی چلیک فریام ده کهوی؛

که که سک و ته ره ئه و کاته ی

گه لا سهرده کهن به قولیا.

*

بوئی مندالی دی بوئی مندالی

کرمیکی تووکن و

قه دی مهراق و

گیای وهرزتیکی شین

هه ر سیکم به بهندی دلّمه وه گریدا.

که هاتی مه چۆوه لیته به

ئه و زه رده یه به شی ههردوو کمان دهکا

په لکی گیا،

جیگه ی ههردوو کمانی تیدا ده بیته وه

گولیک به شی ههردوو کمان و

به ههردوو کمان بالیفی کرمیکی تووکنمان به سه

دلۆبیکی،

نیوه ی من ده یخۆمه وه

نیوه ی تو

لیته به مه چۆوه تکایه

پیته که وه گله بی له با ده کهین

ئه و کاته ی له ختوخۆراییی، تۆپه له به فری

مندالی توانده وه

بی ئه وه ی هیج بیانوویهک له ئارادا بی

هه لیکرد و هه لیکرد و

هه لیکرد

تا له پشت گرده کانه وه

مردمان لی په پیدا بوو.

*

ئیتر...

له باخچه یه کدا جیگه ی ههردوو کمان خالی بوو

شه ویک، گهردوون له گه ل خۆم ده نویتم

سویندی ده ده م:

تکایه لیته به وه مه چۆوه

ئه و ماله خۆشتره له هی تو

له ناو په لکی گیا ده خه وین

به و هه موو ته ماشا و

به و سۆزه زۆره وه.

مالیک به سەر پشته ئه سترده وه

هه موو شهوئ خه و به مالیکه وه ده بینم
له ناو سندووقی بوراقدا
له چوار لاهه رووناکی له دیتته ده ری
هه ره له به که م سه رنجه وه ،
هه رتک چاوم ده نیشیتته
به ره هه یوانیکی نارنجی و تاقیکی شووشه
ده رگایه کی پشت کوماوه ی
هه ردوو ده ست کراوه ی
ده م به ستره و .
له لای راستیدا : سفره به کی نایلونی گولدار و
هه ندی قاپی پلاسکوی شین
دوو سه پهرداخی فافون و
له گه نیکی چینکۆ له ناوه راستیاندا...
که سه له دهوری سفره نییه
ئه سستیره که وتوو به سه ره دیوار و
شیشی په نجه ره و دارمیوی عومرا
کونجی هه یوان پر بووه له عه تریان
دۆشه ک و بالیفی ئیسفه نج ،
ته ریوون به ئه شکی شه ویکی ناخۆش
هه موو شهوئ خه و به و هه وشه و
شپه زه بی و
سه فه ریکی ناکاو ده بینم له خۆمدا .
له و هه وشه به ،
به لوعه به ک کراوه ته وه
چلک و ئاره قه ی مه راق و
خه ونی هه رام

گه نده مووی خه می رۆژانه و
تۆز و خۆلی ناو مال ده با
له و کونجه وه تا که نده پیس
گیایه کی زپو
بوئی سیان
کونی لووت و ناوچاومان ده زوورینته وه
رێگا پر له هه وشترالوک
ئه و کاته ی راده که یه به دوای
وه هه می رووناکی پشتقوونی ئه سترۆک و
تا ئاوزینگ پیمان ته ره ده بی .
هه موو شهوئ ئه و دیمه نه گچکانه ده په ئمین
ئه ندیشه ده په ئمی
به تووله ری ئیجگار خزدا ده چیتته خوار
تووترکیک
فیربووه تیلماسکی ئومید
به خۆیه وه ده نووسینی
ئه وسا تیده گه م
هه ره ده گه م به وه ی ده مه وه ی .
من زه وی کۆنه هه زیک ده کیلم
شتیک ده چینم له شپوه ی خه ونه
زیندوه کان جاریک ده بیین
مردووه کان ، شتیکی ئه وتۆ ده رباره ی نازان
په ده چی ، له یادیان چووبی ،
مندالی که وتۆته لای سه روو
هه رجه ندی غلۆر بیینه وه
گه رانه وه گرانتیه ده بی .
له و هه وشه به ،

شەوى دز و
 شەو يەك شەو بوو
 شەوى من و
 شەوى كچەكەى كافرۆش،
 لە پشت دىوارىكى قوردا.
 لەو دەرگاىە بەئاسانى هاتمە دەرى
 چەند زەحمەتە
 چوونەو بەوى
 لەو شەووە هەموو شەوى
 گوتم لە دەنگى دىوار برە
 لە پشت پشتىنى سنوور و
 لە پشت شەوى ولاتان دا
 گوتم لە نووى ترسىكى ئەستورە
 بێدەنگى كون دەكا
 هەمان دەنگ و
 هەمان پىاوى ناوشان پانە.
 تەوك تەوك لە رابردووەو دەرژىمە ناو چاوى ئىستاو
 لەو كۆلانەو بە ئەوى ترىان
 لەو شارەو بە ئەوى تر
 باژىران دەگەریم
 بۆ چەرخوفە لەكى سىحرىك
 مېا بۆ ئەو دىوگۆى زەوى
 تا هېزى خۆم لەگەل خورافەى رىوباران تاقيكەمەو
 هەوايەك، هەميشە هەوايەك بۆتە مس
 بۆتە قورقوشم لە گەرووى شەودا
 هەوايەك هەميشە هەوايەك
 كلاًوى سەر بەرووى مەراقم دەرفىنى

كووپەيەك و
 كۆلانەيەكى مېشك و
 سەبەتەيەكى لە دارى بەلالووكم جى هېشتووه
 دوو فەرخەى قەتەى لەژىريا
 لە ترسى پشیلە
 ئەو دېمەنە دەسپمەو
 منداليم دەمىنى، وەك پاشماوہى خەونىكى خوش.
 هەندى جار، لافاو گيايەك
 لەبن و بۆتكەو دەردىنى؛
 بەلام هەنجن هەنجنى ناکا
 هەر بەو مەنتىقە
 دەرگاى مالى مندالى خۆم،
 لە بېخەو هەلكيشا.
 لە يەكەم دەرگەوتندا، چاوم كەوت
 بە دزىك
 دىوارى مالى كانەبى كافرۆشى دەبرى.
 لە پشت درەختىكدا خۆم حەشاردا
 ئەوسا كەمەرم هەر هېندەى قەدى دار توويەك بوو
 دەفەى شانم،
 هېندەى پنجهى مېخەكىك و
 سەرنجم بەقەد پەلكى بوو
 بەو نىگا بارىكە تەماشای
 ئەو دېمەنە وردانەم كرد لە شەودا
 كى نالى رىگای سەفەرم،
 ناچىتەو سەر ئاقارى دىوار برە ناقلۆكان؟
 لەخۆم پرسى.
 شەو دوو شەو بوو
 شەوى من و

شمشیری ره‌خنه، نیش‌تۆته سهر ملی رسته و
 زه‌نگیانه‌ی وشه ده‌پچری
 به‌دوای قسه‌وه
 من به‌و شهرمه سوور هه‌لگه‌راوم
 شهرم له‌گه‌ل ده‌نکی هه‌ناره له‌تویکتلی خۆدا.
 به‌و شهرمه‌وه که پیتی ناسراوم
 چۆکم داداوه
 له‌ئاستی جوانی له‌تینکی ئاسمان
 ههر به‌و شهرمه چوومه‌ته دۆخی شه‌ونمیک
 له‌چاوی به‌یاندا
 چیم لێ ده‌که‌ی، نه‌ی خوا!
 که‌من هه‌موو نه‌یتنی بوونم
 به‌خۆراییی به‌دار خۆخیک و ت
 ئه‌وه‌ی که‌س پیتی ره‌وا نه‌بوو
 من به‌گه‌لای گیابه‌کم ره‌وا بینی.
 له‌باریکدا، له‌گه‌ل هه‌وریککی سۆزانی
 دوو به‌ دوو دانیشترین
 له‌گه‌ل دوورترین ته‌ستیره‌ی قوربانی
 دوو به‌ دوو دانیشترین
 له‌گه‌ل یاخبتترین رووبار
 له‌گه‌ل سه‌رکیشی ره‌شه‌با و
 شیعریکی لاسار و قژ لوول و
 جگه‌ره به‌ده‌ستدا
 دوو به‌ دوو دانیشترین
 خواردمانه‌وه و
 خواردمانه‌وه و
 خواردمانه‌وه
 هه‌تا به‌یانی نه‌نووستین.

له‌وساوه هه‌تا ئیستاکه
 نه‌ده‌نکی هه‌نارم
 نه‌ده‌نکی هیج شتیک.
 ئیستاکه، که ده‌گه‌ریمه‌وه؛
 به‌و چاو قایمیه
 ره‌نگه‌ دایکم، بپرسی: کتی وای لیکردی،
 کتی؟
 گه‌واهی له‌سه‌ر کتی بده‌م،
 کتی بکه‌م به‌شایه‌د له‌سه‌ر خۆم؟
 کتی وای لیکردم، کتی؟
 چل و شه‌ش مه‌لی ده‌نگ خنکاو
 هه‌ریه‌که‌و به‌ئاوازیک و
 له‌باخچه‌یه‌کدا
 راوچییه‌ک کوشتوونی
 (من چل و شه‌ش مۆمی کوژاوه و
 چل و شه‌ش کوژاوم
 له‌چاویکی چاوه‌روان دا)
 چل و شه‌ش کوری سه‌رکیش و
 چل و شه‌ش چرۆی پشکووتوو له‌به‌رد دا
 هه‌روه‌ها چل و شه‌ش بابی هه‌کیم و له‌سه‌رخۆ
 چل و شه‌ش چرای هه‌لکراو له‌شه‌ودا
 له‌چل و شه‌ش ریگاوه هاتوون؛
 بچم به‌پیر کامیانه‌وه؟
 کامه‌یانه‌ باوکی شه‌رعی
 کوری شه‌رعی کامه‌یانه؟
 (له‌شه‌رعی نیتوان کور و باب
 تخویکی به‌زیندراوم).
 چل و شه‌ش ژن

به چل و شهش دهستور و تاراوه
 ههريه كه و شتيكي له لا داناوم
 ههريه كه و شتيكم لايانه
 رهنگي پرچم چۆته رهنگي كامبانهوه؟
 شهوقى ته ماشا و سه سامى و
 دۆش دامانم لاي كامبانه؟
 په نجه ده كرۆژم
 هه ره ده په نجه م تامى وه لاميتك نابه خشى
 دواى ئه وه هه موو به ربوونه وه و
 تل دان و
 به زه حمهت هه ستانه وه بيه
 كى و اى ليكردى، كى؟
 كى و اى ليكردم، كى؟

تە

خه وه به ژنيكي مردووه وه ده بينم
 به يانى، گولتيك له باخچه كه مدا
 له بن و بوته كه وه وشك ده بين.
 ئه و ژنه جارتيك نه بوته ميوانم
 تا ئه و گوله،
 پيشى كه وتبى تا به رده رگا و
 فه رموو فه رموى لى كر دبى
 بو ژووره وه
 ئه ي ئه و گوله بو خوى كوشت و
 بو بووه قوربانى،
 ژنيك كه پيشتر نه يناسيووه؟
 ئەك له بهر ئه و گوله!
 خه وه به ژنيكي مردووه وه ده بينم
 به يانى، په نجه ره ي ژووره كه م ده شكى.
 له كتيبي خه ونه كاندا، ئه و خه ونه،
 به و چه شنه ليكراره ته وه: گوپه،
 له ش و شووشه ده سته خوشكن
 هه موو شتيان هه موو شتيان وه كو به كه
 خاموشى و وردوخاش بوونيان
 ساف و لووسى
 هه موو شتيان هه موو شتيان.
 شيني شووشه هى ئاسمانه و
 شيني له ش هى ئه ستيره يه له رزاندا
 به و شپوه يه،
 شووشه ي من شكا
 له ئاستى ژنيكدا.

خهون بهژنیکه کی مردوووه ده بیبیم
 به یانی چاویکم کویر ده بی
 نه مه چ جوړه دادپهروه ریپکه،
 دووچاو به شی دیتنی جوانی نه ده کرد
 چی بیبیم به یهک چاوی وردیلانه و
 دلّیکی شکاودا.
 خه و بهژنیکه وه ده بیبیم
 چوته لیتواری مهرگه وه
 خودایه سهریشک به!
 مالّم ده پرمینتی؟
 خوّم و باخچه که ده که یته قوریانی؟
 چیم لی ده که ی سهریشک به
 به لام نه که ی له خه ونیشدا
 بوهر بیانوو و مه به ستیک
 مهرگی نه و ژنهم نیشانده ی
 که خوّم ده وی.

گه پانه وده ی تودیسوس

مه چوړه ژووری
 گوناحه وا زوو دهرگا دابخه ی
 تیتوار نه بیینی،
 چوژن نه وشه وه به سهرده به ی؟

"گورانی تودیسوس بو بیبلوب له کاتی گه پانه وده یدا"

شهرکه ریک به سهرپشتی که له کیتی شکاوه وه، له شی له دره ختیک ده چی روچ
 گه لاکانی بی. گوزهی پرووناکی قلاب ده بنه وه ناو ناوی،
 نه وه ی تیتیاندا یه ده پرژئی.
 شهرکه ریک دوا ی پرووناکی رژاو که وتوو ه.
 سهرم سورماوه له سیحری نه و شهرکه ره (با ده هاژوا و پرچی
 شهوی پی رهش ده کا). پرووناکی ده دزی و له کونی دهرگایکه وه
 ده بیاته ژووری / دهیدا له جلی نیوه رووت / دهیدا له گولی
 سهرخوشی ناو تینجانهی سوچه کان و په نگی چیتیک
 ده بریسکیتته وه و سه مایه ک وا به دیارته وه.
 مه ست ده بی به پیاله ی له شی باریک و شهویک نه و خه ونه
 باریکه ده به یته سهرجیگهی نووسان و گوی نه ستیره یک
 ده پشکوئی له ناو ده متدا، مامزیک له پووش و په لاشی
 تیتواری مهراقیتکدا دیتته ده ری و ده که ویتته ناو په رداخی
 ژنیکه وه و ده یخویتته وه و ده یخویتته وه و ده یخویتته وه.
 ده پرسم: مانگ به چ زمانتی تریفه ده هاوی / من به و زمانه
 پیی ده لیم، له سهرخو خوی بدا له له شی تودیسوس؛
 نه و قانه زه ویبه نه سمه ره پر بووه له گولی به هار و
 ههر زارکی برینیک کولیکیک ده می تی ناوه / به و مه نتیقه ی
 هه همیشه ماسی گه وره بچووک قووت ده دا؛ ده می گه وره
 خونچه ی بچووک هه لده لووشی.
 شهوی یه که م: ژنیک له ته نیشته په نجره ههر ته نیالایه کی دیاره، تاسمان له

جوانی بازنیکیدا چۆته ناو دهستی راستییبهوه،
 ئەو دهستهی خستۆته ناو دهستی ئۆدیستۆس ئەویش شه‌ری
 ته‌رواده‌ی پیکردووه.
 شه‌ر پرباسکه‌ی هه‌ر یه‌کیکمانی پینچاوه بۆ شارێک،
 شه‌وه‌کامان له‌ شه‌ری میرگییک ده‌چی، له‌ ناو بۆنی
 گوله‌کانیدا / یا له‌ شه‌وی دره‌ختییک ده‌چی، به‌ دیار بارانه‌وه
 خه‌وی لێ که‌وتی.

تۆ له‌ شیعریکتا نوسیووته: له‌ شه‌وی دووه‌مدا: به‌سه‌ر
 پشتی ئەندیشه‌یه‌کی ئەبه‌نوسییه‌وه / ئومێد راوده‌نیی
 تا تخوی عه‌به‌س / تا ده‌گه‌ی به‌ عه‌شقیکی نامراد / ده‌که‌وی
 به‌ده‌مدا له‌سه‌ر فه‌رشیکی لاکیشی شینی تاریکدا. تۆ نوسیووته:
 ئیتر من و عه‌به‌س لووتمان ته‌قی به‌ لووتی یه‌کتیدا و پیکیکی کۆن
 هه‌ردووکمانی هه‌لدا تا مه‌ست بوون. ئەو کاته‌ خۆینی خۆم
 بینی له‌ ناو په‌رداخیکدا، رۆباوه‌ سه‌ر پیتخه‌ف و
 سه‌ری براوی خۆم دیت له‌سه‌ر سه‌ریندا.

چیت کرد، پاشان چیت کرد؟

ئەو هه‌موو مۆریه‌ گرانبه‌ها و ئەنتیکه‌ و ئەو هه‌موو غه‌زه‌له‌ به‌سه‌ر
 پشتی کوندیکه‌وه / ئەویش به‌ده‌ستی ئەشقیبا و قاچاخچی و که‌متیاری ناو
 ئاوه‌وه،

پاشان چیت کرد؟

له‌ شه‌وی دووه‌مدا: من و داری سنه‌ویه‌ریک، مندالی خۆمان
 به‌راورد کرد له‌ گه‌ل مندالی ده‌ریا، هه‌ردووکمان له‌ پرگه‌وره‌ بووین،
 پاشان چیت کرد؟

زه‌نگیک له‌ چه‌شنه‌ی قاسپه‌ خۆیندی، له‌ژێر به‌فریکی خه‌مگینی
 واهیمه‌دا؛ که‌س ده‌رگای بۆ نه‌کرایه‌وه.

یا به‌شیه‌یه‌کی روون و راسته‌وخۆ بلیتم، نه‌ ده‌رگا له‌ ئارادا بوو،
 نه‌که‌س هاتبوو له‌ ده‌رگا بدا. له‌ ناوه‌نده‌دا
 ناوی خۆم دۆزیه‌وه له‌سه‌ر قه‌دییک / له‌و قه‌ده‌وه‌ چوومه

ژووری، به‌ریکی پر خه‌تی نارێک و دیه‌نی نادیار / له‌ شیه‌وی
 لاقیکی درێژ / پیتشم که‌وت / برده‌می بۆ لای مۆمدانیک /
 ئەو هه‌موو مۆمه، ته‌مه‌نیان پر کردبوو له‌ شه‌وق و تارمایی
 من ساته‌م له‌ گریه‌ک کرد که‌ چلیکی سه‌رکیش
 دابووی له‌ عومری دره‌خت و / له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتم له‌ ته‌ک
 هه‌وریکی نارنجی / پالتۆکه‌م داکه‌ند و ملیپنج و قه‌یتانی قۆنده‌ره‌م
 کرده‌وه، شه‌رمم له‌و کورسیه‌ نه‌کرد تا ئەو ئاسته‌ی شه‌رمم
 له‌ ئاو نه‌کردووه، ئەو کورسیه‌ له‌ سیه‌ریازییک ده‌چوو
 له‌ ناو دووکه‌لیکی سووردا، یا له‌ پشیله‌یه‌ک
 ده‌چوو؛ له‌ژێر زه‌مینیکدا / له‌ وه‌ش زیاتر له‌ تارماییه‌ک
 ده‌چوو، چووبیته‌ ناو سووچی کابوسیکه‌وه / من له‌ ویدا
 خه‌وم لێ که‌وتی؛ بالنده‌ی ئەو کابوسه‌ له‌سه‌ر لیفه‌م
 هه‌لنیشتم / ده‌نووک به‌دنه‌ له‌ لووتی شیعریکم و
 من لووتم درێژ بووی و به‌و لووته‌ بۆنی مردنی خۆم کردی.
 ئەو شه‌وه‌ له‌ شه‌ویکی کۆژاوی ناو هه‌ناوی جه‌نجالیه‌ک ده‌چی،
 به‌یانیشی

له‌ دیه‌نی ژنیکی شیرازی له‌ لاجانگی شیعریکی
 حافزه‌وه که‌وتیته‌ سه‌ر فه‌رشی جوانیکیه‌وه.
 ته‌میکی شه‌رابی له‌ ده‌ستی خه‌یامه‌وه که‌وتیته
 خواری / ئەو ته‌مه‌ برده‌می به‌رده‌می ئاوینه‌یه‌کی لیله‌وه
 هه‌ر به‌ته‌نیا قه‌راغیکی به‌رسیله‌یی به‌س نه‌بوو تا دلێ
 گوشراوم بینم به‌رامبه‌رم. ئەو وینه‌یه‌ شه‌وه‌های شه‌و
 له‌ ناو به‌له‌میکی بچووک / له‌ ته‌کمدا / به‌ دوو ده‌ستی کافووری
 تاریکی راوناوه و به‌ژیله‌مۆی سه‌رمای ده‌رکردووه.
 له‌ خه‌ونی فه‌رشیکدا به‌نی راستم چووه‌ به‌ ناو په‌نجه‌کانی
 به‌نی چه‌پدا / بۆنی بخوور له‌و نه‌خشه‌ دێ، ئەوه‌ منم هاتومه‌ته‌وه
 شیر و تیری ته‌رواده‌ نه‌پیکاکوم تیری غه‌زه‌لیکی رووتی تۆ پیکامی.
 گه‌راومه‌ته‌وه ناو پرسته‌یه‌کی پر ته‌مومژی ناوی خۆم

جله کانه له سهر ته نافی بالکونی یادیکی سامالی هه لڅستوه،
 بونی سابوونیکي کون و مووی کون و قهوزه و خو شووشتنیکی
 کون / دیواری گهرماوی ماله که مانی شین کردوه، به هه مان
 نهو مانایه ی کیتلگه پیک پاش باران به گیاو گوله کپوی و لاسکی
 کافووری شین ده بی. ته ماشا په شته مالی نه رخه وانی
 گول گولی ناچوخ و هوزی خو شووشتن و شپوهی
 له شی بینلۆب له شپوهی کوکوختیه کی نوو ستودا
 خو یان دهنوین، بونیک دئ له وناوه و نهو بونه توند
 ده مگری به خو یه وه. من له کونی دهرگاوه (خه ون ده بیردمه
 ژووری) ته ختی نوو ستن و که نتوری کراوه و جله کان ده بینم؛
 بیباکانه فری دراون به دهوری ناگردا، پشتیکی ته و او پروت
 لامل و گوی مه مکیک ته سلیمی گهرمایی کراون / قافییه ی
 قژیکی ره شی توخ تیکچووه، به ده ست شیعریکی نازادی
 پروت پروت دا. خشیه یه ک دپته ناوه وه / له و خه وه وه
 ده مپا بز خه ویکي گبلاسی تره وه، شوین پی پی روخ ناویک
 دپته لام، تاله موویک له سهر به ردیکی مه رمه ری برسکه دار
 خو ی دهرده خا، که له کپوییه ک لپی تیکچووه، هه به خه یال
 قوچی له ته ختی فهرهادیک گیر بووه، له به ره وه ی سهر و لموزی
 له ناسک چووه. ته ماشا ناوم له سهر قه دی دار قه زوانیکدا
 رهش بوته وه، بونی نهو ناوه که وتوته سهر زهوی و
 نهو ناوه پر بووه له په روژی گهرانه وه.
 خوابتگری دلشاد! له شهوی دووه مدا، کوا خه ونی خه نه بی
 لهو چه شنه هاتوره موویه کم په نگ بکا به په نگ کابوسی؟
 که ده ترانی من نهو ژنه نابینمه وه بو نووسیو ته:
 که سییک له وی چاوه ری دکا.
 واهیمه ی ناو و زمووت و له عل و به ده خسانی.. من هه موو
 نه وانه م لی بوته دوگمه ی کراس و زنجیری قه مسه له و نیر و می
 مه مکدان و به رد م لی بوته می، ناوم لی بوته می و،

ماسییه نیره کان خو یانی پیداده دن.
 کورسی و مؤمدان و دوشهک و کتیب و کاغهم لی بوته
 می، لهش له شپوهی بایه ک هه لده کا من شهرم
 لهو بایه ناکه م.
 نهو بایه ناگیرئ و هه لده کا و هه لده کا و هه لده کا
 نهو بایه نه بوایه نهو هه موو ناوانه م چو ن ده پری
 به سهر پشتی که له کپوی شکاوه وه
 نهو بایه نه بوایه؛
 من له کوی ده بووم و نیشتمان له کوی ده بوو.

گورگی زبانی قرمزی

خواوه ننده کان به و درهنگه ی سالتی دینه وه ناومان
ههرچی زوقم و بهسته له کی سهربانی ئهستیران ههیه ، هه مووی
پراده پیچنه سهرزه وی .
ههرچی فرمیسک و گوناھی
ئاسمانییه کان ههیه ، هه مووی
بهسهر مالتی ئیمه دا دهباری .
* کییه...؟
خه لکی ئه و خاکه م و هاتووم ، دهنکه خۆلتیک په ربووه ته
ناو چاومه وه .
* کییه .. کی ئه و شاره دهه ژینتی؟
شوینه واری زبانییک جیماوه ، ئه و زبانه له بهردیکی رهشی
مه یله و سوژدا هاتوته درئی ، له و شوینه گورگییک پیی
داوه له زه وی ،
ئه و زه وییه سیبهری هه وریکی بهسه ره وهیه ،
ئه و هه وره له په رداخی شه ویک دا مهست بووه ،
چه ند شیرین قسه ده کا ،
دهنک دهنک حیکمه تی ده پرژینه خوارئ .
دل چی بکاو دل چی بلتی؟
گالیسکه ی میریک بهرپوهیه ،
دوو ئه سپی شین پرایده کیشن
ته قه ی نالیان له گه ل دهنگی که له شیریک / پیکه وه ده گه نه
په رخی رووباریک ، گیا تازه له خه وه له ساوه ، بهری به بیان
گوانی چیلتیک نوپژ ده کا و زه وی سه رسامه به وه ی دی
سه رسامی شیعیکیکه ، خور له بهری به یاندا ده بنوسی
دهم گوناکا و من له په لویۆ ده که وم له ئاستیدا .
سه ری زریان چۆته ناو ده می گورگییک و

ئه و گورگه له ناوایی نزیک ده بیته وه .
ئه وه ی تاریکی فریتی دا زه ریاوه
شه و هه لیداو دو اقومی خوارده وه
به و سپیده یه ،

له که ژاوه یه کی زه رکه فتی که شکه شی بریقه داردا ، دپته وه ناومان .
تیر نه بووم له و رووناکییه ده مم ناوه به نووری خواوه
ئه فسانه له شیوه ی برۆیه کدا ، له ته ختی بیستوون دا ده رکه وت
ئه و برۆیه ده بوایه شاری هیندی بو چۆلکرا بایه / ئه و له سه ر
ته ختی پاشایان دانیشتها و حوکمی ئینس و جانی کردبا ،
له هه وشار و عه جه مان ئه ستیره ی قرمزی بو هه له هاتبا / به و
ئه ستیرانه چاوی پرکل و ده رمان کردبا / هه ر عاشقییک و که وچیک
له و نیعمه ته ی به رکه وتبا ؛ گوناھی نه مابا تا پرۆژی تاخر زه مانئ .
بیستوون بنی چۆته وه سه ر ئاویک و رووناکی لی هه لده قوولی
که چی تاریکی پرژاوه به بالایدا .
ئه فسانه له شیوه ی کولمیکدا
سوور ده چپته وه له قه دیا ، ئه و کولمانه ده تووت فانوسی
غه بییک و هه تاوی مه مله که تیکن که خوری لی ئاوا نابئ ،
جوانناس و غه بییدیت و سولتان و مه وله وی به و شه وقی
ئیرۆسه ده دره وشینه وه ،
من میرزام به و هه موو مه یله وه شووشه ی سیحر ده که مه وه ،
شووشه م لی ده رژی و سه رزه وی پر ده بی
له بۆنی مه یلیکی شیتانه ، عه تر و سمل له و کولمانه وه ده رژین ،
هه ر بۆنییک و شیعیکیک ده یخاته باخه لی .
مردن ته بیریکه و خوتندنی بیر چۆته وه
من بوومه ته موسته عید و بی ماموستا ئایه تی عه شقییک ده خوتیم
له کتیبیکی کراوه ی نیوه شه ودا
سه د بالنده به سه ر شانی راستمه وه
سه د بالنده به سه ر شانی چه پمه وه

ته‌واو له داری قه‌زوانیک ده‌چم به‌و هم‌مو فهریکه‌وه
 ههر گه‌لایه‌ک و ههر جوانیبه‌کم له مه‌مله‌که‌تیک کری‌بووه
 له ده‌زووی رووباردا گۆره‌ویم بۆ سه‌رمای زستانم چنیووه
 له گه‌نجینه‌ی خۆلدا تامی یاسه‌مینم هیتاوه‌ته ناو حه‌وشه‌ی
 هیشووه‌کانه‌وه
 په‌نجهم خستۆته ناو ئاو‌تیک، که به‌رزم کردۆته‌وه
 له ئە‌لفتیک چووه / ئە‌لفی ناگری بالایه‌ک، ئە‌و بالایه
 ناچه‌مبته‌وه بۆ گۆلی شۆزان و ئافات.. ئافات / من خۆم
 ته‌سلیمی ته‌ماشه‌یه‌ک کردووه؛ ئافات نه‌مبا، پرچی ئە‌وم تێ نه‌ئالی
 ئافات... ئافات
 من ههر هیتنده‌ی می‌خه‌کتیک بمبینه‌وه، بۆنم بیژینه ناو لووتی
 خواوه‌ندیک و ئە‌و بیژمی،
 باخچه‌یه‌ک له‌وه‌ناسه‌وه بیته‌ ده‌ری
 ئە‌و باخچه‌یه‌ پر ته‌یرین، ئە‌و ته‌یرانه‌ بچنه‌وه ههر شویتیک
 هیتانه‌ی مندالیم له‌وتیه
 به‌وشیبه‌یه مندالیم له‌ بۆندا
 دووباره‌ بیته‌وه، من ئە‌وه‌م مه‌به‌سته
 به‌ردیکم له‌ ته‌ورات و له‌ علم له‌ ئینجیل و په‌رم له‌ قورئان و
 ناگرم له‌ ئاو‌یستا،
 گیایه‌ک دێ به‌پیره‌مه‌وه پشتی لووسه‌ و
 ناو هه‌ناوی شه‌قار شه‌قار. هه‌وریک دێ
 به‌کراسی ره‌نگا‌وره‌نگی ناو بیژیکه‌وه، گورگیک بۆنی ده‌کا.
 ئە‌و جلانه‌ هونه‌رمه‌ندیک بۆی چنیووم
 له‌ ره‌نگی سووتانی قه‌قنه‌س و
 ئە‌فسانه‌م به‌گیر هیتاوه له‌ کونی قۆپچه‌ی
 کراسی شینمدا
 جنۆکه‌یه‌ک فیتربووه ههر شه‌وه و وینه‌یه‌کم
 ده‌باته‌ باخه‌لی خۆیه‌وه / سبه‌ینێ نه‌وه‌یه‌ک

به‌و ره‌نگه‌ پرته‌قالیبه‌وه ته‌ماشای مالی فی‌رع‌ه‌ون و موسا ده‌که‌ن
 شار پر بووه له‌ سیحر و ههر مالییک و
 په‌نجه‌ره‌ی سیحریک ده‌کاته‌وه
 هه‌موو شه‌وی شیعیریک له‌و په‌نجه‌رانه‌وه
 ته‌ماشای مانگ ده‌کا و مانگ له‌به‌ر جوانی یوسف خه‌وی
 لی ناکه‌وی.
 ئاوی چاوم به‌ستوویه‌تی، چه‌ند به‌شه‌رمه‌وه ژنییک
 ده‌مباته‌ سه‌ر دینی خۆی
 فیتری خه‌وتن و خه‌ودیتن و
 نارچه‌تی و شتی تر و شتی ترم ده‌کا، وام لیته‌اتووه
 له‌ پیتخه‌فیکی هه‌لال و بن ساپسته‌ی مالیکی شه‌رعیدا
 خه‌وم لی نه‌که‌وی.
 * ئە‌و دره‌خته‌ له‌گه‌ل شۆسته‌ی خۆی هه‌لناکا
 ئە‌و رووباره‌ له‌گه‌ل رۆخی خۆی ناخه‌وی.
 من چی بکه‌م؟
 شاخ‌نشینیک چاوه‌رتیه
 به‌بانیه‌کی بۆ به‌م، بیخه‌مه ناو سوپاکه‌ی و
 چایه‌کی گه‌رم پیکه‌وه بخۆینه‌وه.
 با له‌ چیا له‌ دایک بووه، با خوی چیا‌ی نه‌گرتووه له‌ نه‌فس به‌رزیدا
 من یه‌که‌م جار که‌ بام بینی ته‌واو شاگه‌شکه‌ بووم
 به‌سیحری
 ئە‌و خۆی به‌پانتۆل و رۆخی ته‌نووره‌ و کراسی
 ژنه‌کان خه‌ریک ده‌کرد، وا ده‌هاته‌ به‌رچاو کورپیکی شه‌رمه‌ و
 ته‌واو ئیسک سووک، که‌س نه‌یده‌بوو‌غزاند
 که‌س له‌ بنکه‌ی پۆلیس شکایه‌تی لی نه‌ده‌کرد، پاشان
 که‌ باشت‌ر ناسیم، هه‌تیمیکی بی داک و باب و
 له‌ قوتابخانه‌ هاتبووه‌ ده‌ری و ته‌شقه‌له‌ی به‌ هه‌وا ده‌کرد
 کچه‌کانی گه‌ره‌ک ده‌یانناسی

با هەر هیندهی پهره سیلکه یهک گۆشتی پیوه یه ،
 ژنانی گهرهک ده یانوت
 ئەهی با!
 مشتتێ لهو خۆله ههلبگره و گوئیگره؛
 ماله کهت بفرۆشه
 لێره شاعیریکی چاوهڕێی دهکا
 ماله کهی خۆیت بداتی.
 ته ماشا: گورگیکی لموزی ناوه به دهرگای ماییکه وه
 مالت چۆته وه ناو کونی دیوار و بن میچی پری بووه
 له ته یرو
 ئەو ته بیرانه خۆیندنیان له بییرچۆته وه.

بهردی شهو: رووت رووت

نهینتی شهو له ناو کۆنه جه پیه که و زارکی به شه می گیراوه
 سمۆرهی خه نهیی به قه دیا هه لده گهرین، باز بالیان
 تا ئەوپه ڕی خه یال ده که نه وه، تاوس ده گهرین،
 بن بالیان پری بووه له ئاره قه.
 له پشت شووشه ی په نجه ره وه، چاویکی
 ئەستیره ی جه دیه و لقیکی ته ماشای
 شوێر کردۆته وه.
 له پشت هه ورێکی مۆره وه، گۆلی ناویکی خۆی کردۆته وه
 مه لیک دهیگرێ و بایهک دهیگرێ و دهینوو سینتی به خۆیه وه
 باله کانی من هینایان مه ل وتی، کزه بای باکوور ته فره ی دا
 دای به کۆلی چه میکی کویستانی توری وه.
 "که ناومان له تۆ نا
 یه کهم باران دای له زهوی
 په لکیکی ته ریوو له حه وشه که
 من ئیلهامم لهو په لکه خواست."
 ئەو ناوه له گۆی ناویکی و درده ماسی کۆده کرده وه،
 له ده ماری شینی رووباردا.
 کرم و میشوولکه و جروجانه وه ره دور بیان دا
 چۆله کهی گهردن زهره بۆیان خۆیند، ماسیگریکی قه زوانی
 کتومت ئەو بوو له ره نگدا، تۆری هه لداو ئەو ناوه ی گرت وه.
 ئیواره یه کی دره نگ سپاردی
 به هه ورێکی به رزه فر و ئەویش کردی
 به پووله کهی پشتی باران.
 بۆکۆی بچم هه ر بارانه و
 ئەو ناوه هه ر ته نیا ناویکی رووت نییه له به رده م ئاوتینه و ناو ئاو و
 پیخه فی نووستنی کورپکی ئەسمه ر و قژ لوولدا. ئەو ئاوه به زه حمه ت ده بیته لۆکه و

دهچېته قوزاخه‌ی سووری وه‌حییبه‌وه،
 په‌یامیک له‌و ساکه‌گوره‌دا ده‌یکاته‌گولزار و تا به‌ره‌به‌یان نویژی بۆ ده‌کا،
 شالووریک له‌ شپوه‌ی غه‌زله‌ دئ عه‌شقی ئه‌و سووره‌ ئامال شینه‌ ده‌بی،
 من ئه‌و غه‌زله‌ ده‌لیم و
 ئه‌و غه‌زله‌ ده‌لیمه‌وه.
 شه‌و چۆته‌ دۆخی مه‌راقی کچیکی دۆسته‌وه، ئه‌و دۆسته
 هه‌ر جاره‌ی به‌بیانوویه‌ک ته‌ماشای، ئه‌ستیره‌یه‌کی
 رووت رووتم ده‌کا، له‌فینجانی ئاقیقی ناسک و
 پر نه‌زاکه‌تیدا جییان ده‌کاته‌وه.
 ته‌مasha: ئه‌و نه‌خشانه‌ نیوه‌ ناچل له‌ بنی فینجاندا
 هه‌لده‌کشین تا په‌نا گوێچکه‌ و شل شل ده‌بن به‌ماچیکم.
 ئه‌و نه‌خشانه‌ بازیک لیره‌ به‌جیبی هه‌شتوون، ئه‌و بازه‌ هه‌تا به‌یانی
 له‌ فرینی خۆیدا گه‌وزی و تیر نه‌ده‌بوو،
 تو‌خه‌ونی خۆتیان تی‌هاوی دۆست وتی.
 تیر و می‌بوون ئه‌و نه‌خشانه‌، ره‌نگی یه‌کتریان گرتیوو،
 جووکه‌ جووکیان بۆ جووت بوون و له‌ گوئی چۆماواندا زاریان کردبووه‌وه،
 هه‌ر هه‌ینده‌ی نزیه‌کی باریک ما‌بوونه‌وه، له‌زۆر شتی ئیجگار جوان و سه‌رسام
 ده‌چوون.
 مه‌به‌ستمه‌ ئه‌و جوانییه‌ بچووکانه‌ خرکه‌مه‌وه
 ئیجگار په‌رۆشم بۆ په‌رستنیا.
 شووشه‌ی عه‌تری شه‌و که‌وتوو به‌ده‌مدا، بۆنی کراسی خۆتین و هه‌مان سووره‌تی
 یوسف و هه‌مان شه‌وی شه‌ه‌ریاره.
 شتیکی ئه‌وتۆ نه‌ماوه‌ له‌ دوین، شیتال شیتالیان که‌وتۆته‌ قلیشی به‌رده‌وه،
 به‌رد شۆینی مار و میروو له‌ کنه‌خۆی ده‌کاته‌وه،
 ناویک زه‌رده‌په‌ر ده‌بیات و هه‌ر به‌و ناوه‌ بانگتان ده‌که‌م!
 سیحریکی ره‌ش چۆته‌ بن حه‌رفه‌کانییه‌وه،
 زمان خرۆشاوه‌ بۆ وتنی،
 که‌ جوانی ده‌رکه‌وتوو له‌وی،

شله‌ژاوه‌ پیزمان و پيسای وتن. فه‌ره‌ه‌نگیک بزری کردوو،
 به‌و شپوه‌یه:
 مه‌راق داویه‌ به‌ مه‌راق و پسته‌ به‌پسته‌ی دواتری سپاردوو
 ناویک.. تیلماسکی ئه‌ندیشه‌ی هه‌تا ئه‌زله‌ درێژبوته‌وه
 سه‌رزاری پرپوه‌ له‌ پونگ،
 جا ناویک به‌س نییه‌؟
 ئه‌ی شه‌و! ته‌لیسمی بۆنه‌کان بکه‌وه، قژیان په‌خش که‌ به‌سه‌رشان و مل،
 بۆنی له‌ش ده‌روا به‌ناو بۆشایی وجودا.
 پرچی بۆنه‌کان بکه‌وه،
 مردوو‌ه‌کان ده‌میکه‌ چاوه‌رپی بۆنیکی وان.
 بکه‌ره‌ تریفه‌ی بانگدانیک له‌ بیابان دا
 بمه‌ مه‌رقه‌دی حه‌لاج و بمووسینه‌ به‌داری هه‌قه‌وه
 بکه‌ره‌ په‌ریکی کریشنا به‌بالی زه‌رنه‌قووته‌ی خه‌یال‌ه‌وه
 بمه‌ باخه‌لی ژنانی تاهیتی و شان دادانی
 ره‌نگی سووری به‌یانیشیکی (گۆگان) له‌ به‌ر ده‌رگای کازیوه‌دا
 بکه‌ره‌ خه‌ونی ئازادی بالنده‌ییک، ده‌نووک نه‌دا
 له‌ ده‌نکه‌ جویه‌ک نه‌بادا بیته‌ کۆیله‌ی کێلگه‌کان،
 بکه‌ره‌ ناماقوولی کامۆ له‌ که‌ناری جه‌زایردا، بمه‌ ده‌ست شمشیریکی له‌ هه‌راکیریدا.
 ئه‌ی شه‌و... تکایه‌ رووت وه‌رگێره
 سووره‌ه‌لگه‌راوه‌ واده‌ی هاتنم
 سویریوته‌وه‌ گه‌رووم هه‌ینده‌ی بانگت بکه‌م: ئه‌ی ناو!
 به‌ ناویک ده‌ست پی‌ ده‌که‌م، هه‌ر په‌رێزکی پۆله‌ مه‌لیکمی به‌سه‌ره‌وه‌یه.
 ده‌رنگه‌ بۆ فرین
 ئیواره‌ تیترواسکیک یا له‌ قله‌قیک
 له‌ گوئی ئاوان دا: له‌ دار گه‌ز ده‌پرسی
 ئه‌نگۆ شتیکی نه‌دیوه
 هه‌ر هه‌ینده‌ی گوێزیک
 له‌ شه‌ودا هه‌لتۆقی؟

هەر هیندهی دهنکه قاوه بییک به سهر تالی مووی عه زاب و
 هەر هیندهی خرۆشان بییک به سهر ته لی ته ماشاوه؟
 چاوی ئه سستیره ی جه دیبه و
 لاسکی نه عناع به بۆنی ده که وی، نهینی شه و
 له بن گو مه ناوی کدا به و
 ئه و گو مه له چاوی کی زهردی مه یله و قاوه بیی دا،
 زارکی بایه کی سهر ساری به سستۆ ته وه، له کونی ئه و چاوه دا
 کو تریک ده فری
 لافاویک وا به پتوه به .
 من هه قی قسه کردنی ره هام داوه به ناو!
 ئیستا مه لیک دی و بایه ک دی و بال لیک ده دا
 به ناویک هەر هیندهی دهنکه گه فیک
 به دهنوکی کو تریکه وه
 بانگی شه و ده که م، جه ره پرپوه له سیحری ناویک
 ناویک به زه حمه ت ده گبری ماسی حه رفی بزوینی
 به زه حمه ت له فرین ده که وی خالی سهر و خالی ژیری
 تووکی پره له مه راقی ده برپین و له پشت
 هه وری زه عفه ران دا
 کلو کلو دینه خواری حه رفه کان و له به ینی مه عنادا
 کامیانه:
 ناویک پراویری شه وه
 یا شه وه پراویری ناویک؟

گیچه ئیک له گه ل خۆمدا

ئیواره گولی مووی وردی ده کرده به رگی کتیبیک،
 بالندهی خورمایی بن بال زهر
 لاپه ره کان بیان هه لده دایه وه
 له یه که مین لاپه ره دا:
 پاله وانیک
 به سهر پشتی بارگیرتیکی له ر و بیکه لکه وه به
 کو شکتیکی قاوه بیی که وتۆ ته لاشانی گردیک و
 چراکانی داگیرساون
 که ده ته وی بجیبه ژووری
 ره مه کان بو ت راگیراون
 مو سیکا ده ژه نری
 تاریکی پی به پی نزیک ده بیتته وه
 کاهینیک
 حیکمه تی ناو کتیب به و گو له وردانه ده لی: های!
 ئه و سه رده مه چ سه رده میکه:
 وه رزیری ده چی به گز چه قیندا
 گه پیده بی...
 هه روه ها دیوانه و
 ئه نتیکه ناس و گه وه هر ریژ
 ده چن به گز په روانه ی حه قیقه تیکدا
 هه ر سه رده مه و دۆن کیخوتی
 وه همیک ده یکوژی.
 ئه وانه مه لی وردیله ی گه ردن سپین
 ئه من گویم له ده نگیانه
 له ناو وه رده کاندایه جریوتین.
 بایه ک دی بایه ک

ھېتلا ئەھۋالدا كۈنى دىواران تېكىدەدا
 موو بە سەرى پىياوانەۋە ناھىيلى
 ھېلىكە لە سكى ژاندا پېس دەكا
 تۆزى سوور ھەلدەدا.
 كىتېپىك
 لە سەر مېزىكى فۆرمىكى
 بارىك و درىژدا
 شەر دەكا لەگەل شمشىرىك.
 لە دۆسىھى كەنىسادا
 پالەۋانىك بە رۆما پىدەكەنى
 ئەۋ دەلى:
 ئازادى لە دەريا جىتى نابىتتەۋە
 من لە ژىر دار زەبتونىك دا
 دەبشارمەۋە!
 رۆژى ئەۋ كووپە دەردىنم
 مولكى جىھانى پى دەكرم!
 بەۋ شىۋەپە
 لە مەرقەدى ھەللاجىكدا
 چوارىنەپەكى خەپام و
 لە ۋەسىيەتەكانى بوزا
 مەۋلانايەك دەردەكەۋى.
 لە لاپەرى دوۋەمدا:
 بالئندە يەخەى جەنەراللىك دەگرن
 دوگمەى ئالتونى سەر شانى
 رادەپسكىتن
 بالئندەى بچووكى ھەر ھىندەى
 ۋەنەۋزى ئەستىرەپەك لە شەۋدا
 جۆرە شەرىك بەرپا دەكەن

لە رۆمانىكى كۆندىرا تەماشى
 سۆرىكى ھەرام و
 پاشماۋەى زەردىكى تىر دەكەن
 بە سەر بۆنىتى ئۆتۆمبىلى پۆلىسى نەپتىيەۋە.
 ئەۋ بالئندە وردىلانە
 شەرابىك لە بنى كووپەدا دەدۆزىۋە
 ئەۋ شەرابە سۆزبۆتەۋە لە مەراقى پىاللەپەكدا.
 لە كىتېپىكدا، كە ئىۋارە گوللى مۆرى/
 كىرەتتە بەرگى
 (ئەۋ كىتېپە ناگۆزىمەۋە بە كەشتى نوح، من وتم)
 پالەۋانىك بە پىشت گاجوۋتى ناۋنىشانى ۋەھمىكەۋەپە
 زەۋى نارنجى ناۋ تابلۇى/
 رۆخ ئاۋىك دەكىلى
 ماسى خال خالى كلك سۆر
 لە ناۋ ئاۋەكە دىبارن
 ئەۋ گىبانلەبەرە زىنگ و دەنگ خۇشانە!
 شەرى من و ۋاھىمە خۇش دەكەن لە ئاۋدا.
 ماسىگىرىك
 بەسەر پىشتى تەختەى شكاۋى بەلەمىكەۋە
 چەند ساتىكى تر شەپۆل دەپخاتە بن خۇى و
 دەپدا بە تاشە بەردىكدا.
 لە كىتېپىكدا؛
 لە بەرگەۋە بۆ بەرگى پىرە لە بۆنى پەرىزى
 جوقە جوقى مەلى وردو
 پەلكى گىيا
 لە دوا دىپو دوا لاپەرى و
 دوا كىتېدا
 گىچەلىك دەمىنىتتەۋە

له بنی کویه دا

شهرابیک سۆر ده چیتته وه .

به و شپوهیه

ههر سهرده مه و

کتیبیک ده چی به گژ شمشیریکدا .

ئه و کتیبه ،

جاریکیان دۆن کیخۆته و

جاریکی دی په لکی گیا .

جوانییهکان

چاو درۆتان له گهڵ ناکا : شاریک له عاجی سپییه
چنراوه به دانهی یاقووت و بهردی چۆته ناو خامۆشی
دیوارو ده رگای چۆته ناو مت بوونی کیلیل و په نجه ره ی
چۆته پشت بیده نگی په رده وه .

یه کهم چرا کئ هه لیکرد ؟ یه کهم با

به پشتی زستانیکی قه مپوره وه

کئ هینای ؟

چاو درۆتان له گهڵ ناکا : شاریک ته و او شین ده چیتته وه

له چاوی ژنه کانیدا ، دهستم برد بۆ گۆلی شیلانی

چکۆله ی باخیکی ؛ له و ساوه بوئی ژنیکم لئ دی

ژنیک که پیشتر به ته نیا ده ژیا .

چاو درۆتان له گهڵ ناکا

له ش پره له خیر و جوانی . گه لایه ک به دهنگی باریک

بانگی کرد : لکه داریک گرژ بۆته وه ، باخ ته و او

شله ژاوه له ته ماشای میوه ی خۆیدا ، به هه مان

شپوه ژنیک ، له ناوینه وه ته ماشای خۆی ده کا .

پیاویک قۆچهی کراسه که ی بۆ داناخری

ههروه ها بوئی ئه م به یانییه

له به یانییهکانی تر ناچی .

دهم ته رپوه به تامیک ، ئه و تامه له کویه ی

خه ونیکدا ببۆه شه راب ، ئه و شه رابه ،

ژنیک به گوانی هه وریکدا نارده بووی .

ژنه ته نیا که نووسی بووی :

تۆ ئه و شه رابه ی

له شی من

ده خۆیتته وه و خه و ده بیینی

ههولیک بو کوشنی کات

کات دوو بالی کراوویه له شپوهی قهفه سیکدا

ههولیک بو کوشنی کات
 وهرزیکى تازه چاوه پى دهکا
 هدهيات، کات هه مووی
 بهسهر تهنافیکه وه
 نهویش شل شل بهسهر لافاوتیکه وه
 نیوهی سنگی هه وره کانی به دهره وه یه
 نیوهی قوئی شه وه کانی رووته
 نیوهی پشتی ههوا لیتیده دا.
 وهرزیک تهنیا ماوه ته وه
 سهرم دهخمه ناو شه پۆلیکی
 نازانم تهنه منی شه پۆل چون ده پتورئ،
 من مه به ستمه سه رتیکى لیره و
 سه رى تری له باخه لنى
 ژنیکدا کات بکوژی
 به تیری ژه هراوی.
 ده لئین کات له ناویک ده چن
 شه پۆلی خوئی به خنکینئ
 یا له ده ستیک ده چن
 سیوی ناو له پی به تال کا
 ناو له کوئی و
 ده ست له کوئی،
 سه ر و سه لیه وه و گه وه هری کات
 کوشتن له کوئی،
 نار هه تی زه ردی توخی نیوه رۆیه کی
 هاوین و

هاژه هازی چرکه ژمیر
 رۆژه رپییه ک ده رۆی
 به گوئی چه می کدا
 دچوو خوارئ
 که ده گه یشته سیبه رى
 نه سپیندارتیکى نه و چه مه
 په لکه بوخوشه کان
 تووکی نه رمیان
 به ئاسته م
 بهر مل و لاروومه ت و
 جیبی ترمان ده که وت
 په لکه تهنکه کان
 باوه شینیان ده کردین
 له ناو به یانییه کی
 شه را بیدا
 ده له رینه وه.
 نه و په لکانه
 کات هه لده خه له تینن
 کات ده گه وزینن
 له ناو که سکتیکى خال
 خالی پرته قالیدا.
 چرکه ژمیر له لای راست و
 سه عاتژمیر
 له لای چه پم

له و خه وه دا: ده چیته کلێسایه ک و من له وئ
 له په یکه رتیکى مؤمدا، چارۆگه ییکى شینی توخم
 به سه ره وه یه، چاوه رتی مندالیت ده که م
 بیخه مه نووری خو مه وه.
 به و خه و نانه وه من ماوم
 جله کانم به و خه و نانه وه،
 به و خه و نانه بالیف و دۆشه کم
 پر ده بن له بوئی خو شتر له شه راب.
 هه ر هینده ی چراهه کم به سه ر لقی دره خته کانتانه وه
 ته ماشا: هه ر هینده ی سو فیلکه یه ک و
 ده چرپنم به نه رمه ی گوئی چه که تان دا:
 نه و مه مکانه سبیس بوون هینده ی
 سه رى پوچ بیانکه ن به سه رین.
 چرای مال م کز کردوه هه ر هینده ی ده ستیکى بچووک
 ژنه تهنباکه نامۆژگاریم ده کا:
 له لای باخچه وه وه ره ژوورئ
 با پیت به ناوی گیا ته پئی
 له بیرت نه چئ که هاتی، جله کان له لای کوکوختی
 ژیر هه یوان دانئ
 له سه رى سه ره وه، من له په یکه رتیکى مؤمدا
 عه شقیکی کتوی ئالاوه له له شما
 چرا خویم لیبدا به تیشکی ئاوس ده پم
 له بیرت نه چئ، دوو چاوی ره شی توخ ماوه
 بو دیتن و چاو درۆناکا،
 من جوانم فره جوانم
 له چاوه پروانیتدا.

دیفه تم دا بهو دوو سهوله باریکانه
 ناگه مه نهوسه ری ناوه که
 به تاییه تی
 باران، سه ری ناو و بنی ناوی
 هینا بوه یه ک
 بو هله لرتنی
 سوزنیکی ده ریایی.
 من ته او دلنیا نه بووم
 سروشت تا کوئی
 له گه لما ده بی
 تاکه ی پشتم نادا
 به کیوی به فرینی ئوقیانوسیدکا.
 دوانزه تیر و خالتیکی
 رهش و سیره بییک
 دوانزه چوله که و چلتیک و
 په نجه ره یه ک
 دوانزه عشق و کچتیکی
 پارچه له
 چون ده گونجی
 له دوانزه مائی جیادا
 من مالتیک بکه م به مائی
 حه قیقی خوم؟
 دینگ دۆنگ
 دۆنگ دینگ
 له م ماله وه بو ته و مال
 نه و کراسی به فر ده کرپی
 نه و جانتای پر له بروسکه
 نه و گوره وی خوخی تووکن

نا نارامی مژووی سوور و
 مردن له کوئی؟
 رۆژ ده پشکوئی
 که ده زانی من به پروه م
 نیوه م تاریک
 رۆن بوته وه نیوه ی ترم
 نیوه م حلال حرام بووه
 نیوه ی ترم
 ته ماشا: به ره یه ککه وتنی
 ژیان و مردن له شتیوه ی
 دورگه بییکا دا دیرژ بوته وه
 تا خه یال پی خۆشه
 هه ر به رده و پی به پی ده چینه
 ناو ناوه وه.
 نه و مه نتیقه هوزار نایزانی
 له ناستی گولدا
 هیشتا با فیری نه بووه
 بو دیتنی ده ری
 نه گینا
 گیتز ناخوا له معنای گیتزه لووکه دا
 شیتانه خۆی ناسووی له پهلک و
 په نجه ره و
 جلو به رگی هاتوچوکه ران.
 به چه پدا پروانی چاوتیکی توخ
 به یانی ده پیوئی له رۆخی ناسماندا
 ده نگتیکی فه یروزه یی ده که وی
 پوری شیعریک هه لیده گرتی
 ده بیاته ناو پوش و په لاشی زمان و

نه وی تر پیتلاوی
 هه ور و به وشپوه به
 میلی بچووک
 ده نووک له ناوی
 گه وره وهرده دا و
 میلی درتیز
 ده نکه پووشکه هه لده گرتی.
 که به یانی دئی ده بیینی،
 هیتلانه به ک خۆی
 هه لخستووه به داره وه
 زه رنه قووته ی حه زتیکی نوئی
 مل ده ردینئی له ناو چیلکه ی
 هه لچنرا ودا.
 به یانی پیاویتیکی شه هوانی و
 ئیجگار خورته
 به ژنییک و دووان و
 په نجه ره یه ک و
 باخچه یه ک ناسه کنی
 لانی که م وا ده رده که وی
 کاتئی به و هه موو گزنگه
 شه به قیییه وه دئی
 به و هه موو ره نگه تاوسی و
 نه و لینجه نیرانه ی
 لیبی ده رژی.
 فرزند ه کانیشی که وتوون
 به دیار بییه وه
 به یانی باوکی ناشه رعی
 هه موو کاته کانه

قافیه ده یه وی ونیکا له ناو
 مه نتیق و به لاغه دا
 کیش به هه مان شتیوه بیشکیتنی
 له ناو برکه و ته فعیله و
 په نجه ی پر له نه نگوستیله دا
 که چی نه زهل له و سه ری سه ره وه
 بیباکانه نه و قسانه ده لیتنه وه
 که قه له ره شیک و تبووی
 لای نه دگار تالان پۆ:
 نه وه ی رۆی ناگه پرتنه وه
 نه وه ی بزر بوو، بزر بوو...
 به یانی به سه ر دیواری حه وشه وه
 دپتته وه ناومان
 ده نگی بلندی کۆنتر یاسیک دئی
 چند چه لۆیه ک دوا ده که ون
 بو ژه نینی وه رزتیکی نوئی
 ده ستی سپی پر بازن و
 له شی ته او له کافوور
 خه ونی میتخوش میتخوشی ته او
 به جلی تنکی شه وه ده دینه ده ری
 گولنه کان ریک ده خه ن له ناو باخچه دا
 تا زه ریف گوئیان له ده نگی
 چیا نشین و که وه دنیان نه بی
 که به هات و هاوار ده گنه ناو شار.
 گویم له ده نگی ته قه ته قی
 عه ره بانه ی خۆر گرتوه
 له دوور پانی نیوه شه و
 نیوه هه ور و نیوه بارانه وه دئی

به هه مان شپوه و بۆ هه مان مه به ست
 باوکی ناشه رعی
 هه موو بالنده کانه .
 دینگ دینگ
 دۆنگه دۆنگ
 له وه سفی کات و خوتینده وه ی
 هیله کانی ناو له پیدا
 سیحریک ده مار ده مار ده کشی
 له ساده یی گه لایه کدا
 بۆنی ماستیکی سووتاو دی
 دیاره ده ماری زه وی جولاهه ؛
 نه و بۆنه حه زکی کۆنه
 له جیتی خۆی ده جولینیی
 نه و کاته ی به سه ر پشتی
 گر دیکه وه
 ته ماشای ده شتیکی رووتم
 ده کرد:
 نه ولای ده که مه باخ
 نه ملای ده ده مه دم چۆم و
 قامیشه لان بۆ با و نه شقیبا و
 ناژه لی کیتی .
 هیتنده باسی کاتی سپی و
 کاتی رهش و
 کاتی هه ور و
 سیحری په مه یی کاتم کرد
 له تیکی سروشت ده وریدام
 له شپوه ی سه عاتی کدا
 چرکه ژمیر به ده وری داری

تا نه و وه خته ی ده نگیک
 ده نگیکی ته و او نه بیسراو
 له بن سواندووی نه رخه وانیدا
 ده خه وی و
 چه شنی چلووه ی روونکی
 به سولا و که ی به یانیدا دیته خواری
 دهنگی ناو چۆنه له ناو ده ماری
 گه لادا
 یا دهنگی با که ده خرته ناو
 کونده یکه وه
 هه لده گیری بۆ وه رزکی درهنگتر و
 هه ژانیکی به گوپتر
 نه و دهنگه وا خۆی ده نوینیی
 له لای مندا .
 رۆژگارم له کردنه وه ی قۆزازه ی
 ئومیدیکه وه ده ست پت ده کا
 تا که وتنه خواره وه ی کات و
 ده رکه وتنی نا ئومیدی ته و او
 له کۆلانی هه وریکی
 چلکندا .
 ماوه ییک ده مویست
 کات به حه بیکی که بسول بکوژم
 نه و حه به پیری کردبوو به گۆجانیک
 بۆ رۆیشتن به سه ر ناوی مندالیدا
 یا خه وی دزیبوو له چاوی زریانیک و
 کردبووی به چاوی مندا
 یا پتیکیک له عه شقی
 رابردووی هینابوو

سپوتیکدا ده خولیتته وه
 سه عاتژمیر دوا ی ده که وی
 بۆ باخه لی حه رامیکی
 لاسوری گه یبوو که له شاخینکدا
 که له کتیویه ک خۆی لی دابی و
 هه لیدابیتته خواره وه
 نه ویش خۆی به چلی
 کاتیک گرتیبیتته وه
 هه ر جاره و به شیکی
 نه و مپوه گه یبوو
 مردن ده کوژی به تامی سپوتیکی
 ته ماشا : نه و سپوه
 له م شیعره شبنه دا
 کات ده کوژی
 دوو چاوی ره شیتی .

خستبوویه سه ر لیتی شه و یکی داهاتوو
 نه و شه وه نه ده چوره ناو رۆژگار وه
 له و ناوه ته ریوو به دهستی
 یاخی بوونیکه وه
 نه و حه به کاتی ده کوشتم
 له بیتکاتی قه فه سیککی شکاودا
 که له شپوه ی بالیکی کراوه
 خۆی ده نواند
 له سه ر تخوی خوتینیکی رژاودا
 دلۆپه خوتینیک ده بریسکیته وه
 من به دیار نه و رهنگه سووره وه
 وه ستاوم
 داوای حه قتیکی کۆن ده که م
 نه و خوتنه نه روا من نارۆم
 کات به و خوتنه وه ده کوژم .

فەلسەفەى پوۋچى

بەلەمىك بەسەر پشتى ئاۋىكەۋە
شەر دەكا لەگەل شەپۆلى
ماسىگرىك لىيى دەخوړى و
هەزار و يەك خەونى ورد و
خەونى گەورەى
دەنووك زل و
دەنووك بارىك
بنبال سىپى
سەربال تارىك
لەسەر ئاۋى دىن و دەچن
مل دەدەن لە هەورو پاشان
لەسەر رۆخى بەلەمەكە دەنېشەۋە.
ماسىگر قولاڭ دەهاۋى
ئەو پەتە لە هەودا و
حەسرەت و
ئاھوۋە لە ناسىكىدا
لە بن ئاۋى عەينى مارە دەفېشكىنى
يەكەم نېچىر كە دەيگرى
قورس دادى دەستى راۋچى و
رەوتى گەمبە و
خەونى فېبو و
ماسىگرىك...
بەسەر پشتى بەلەمىكى گرانەۋە
خاۋخاۋ دەرۆن بەدەورېدا
هەزار و يەك ماسى گەورە و
ماسى بچووك

يارى دەكەن لەگەل شەپۆل
نە فېشكەى قولاڭ قورگيان دەگرى
نە ماسىگر سەرنج دەدا لە دېمەنيان.
ماسىگرىك... جوانى هەموو ماسىبەكانى
بەپوولەكەى ماسىبەكى گىراۋ نەدا
بەو مەنتىقەى، هەزار چۆلەكەى سەر دارى
ناكەن يەك چۆلەكەى ناودەست
نەشەى هەموو ماسىبەكان لە فېندا
ناكەن بېرقەى ماسىبەك لە ناو تۆردا!
ماسىگرىك...
بەسەر پشتى خەۋىكى كوژراۋەۋە
شانى داۋەتە رۆخى بەلەم و
ماسىبەكى گەورە هېندەى خەونى شاخىك
بە پشتىبەۋە،
تېشكى هەتاۋى لى دەدا
دەلىي شارىكە دەبىسكىتتەۋە.
چى بكا ماسىگر چى بكا؟
ھەمىشە خەۋىك،
بە تەنبا خەۋىك تا بەيانى دەمىنېتتەۋە،
لە ناو هەزاران خەونى جودادا.
ئەو كاتەى مەلىك دەپىكرى
دەيان مەلى دەورى دەفرن بەحەۋادا
ژيان ھەمىشە رۆخىكى ديارە و
ئەوى تر بزرە لە ناو عەدەمدا.
ماسىگر چى بكا؟
چارەنووس خەونى پوۋچ دەدا بە گۆچكەى
مىروولە و
ماسى بچووك و

له شهوئیکدا

له شهوئیکدا
قان قان باخچه ی زووقم گرتوو
سهریان خستوتته کوشی پروبار و
کپ بووه کولانی خه رخه شه و
جهسته ی مهل و عاشقانی،
په نجه ره یه ک له پشت په رده وه
دیمه نیک ده شاریتته وه
ژتیک که پیشتتر به ته نیا ده ژیا
له ژووریک کی چولدا خوی کوشته.
به یانی په لکیک سوراخی
شه ونی نه ندیشه ی شه وانی
خوی ده کرد له باخچه یه کدا
دهشت و دهر پرسیاری بونی
غهریبیکیان ده کرد
له ش پرسیاری به فریک کی ده کرد له رۆحی،
تا دایپوشی و
له ژتیریا تامیک کی خوش بگری
وهک هیشووی ترپیه ک پرسیاری
له که لی زستاندا گیر بووبی
ره ز ته و او شله ژا به و چه شنه
له ته ماشای بهری خویدا،
ئه و ژنه له سروشت ده چوو
له گورینی وهرزه کاندا،
له شهوئیکدا
وهکو تاریکی نه رم و لووس

مرۆی به سته زمان.
خه ونی نان ته و او جیا وازه له خه ونی ناگر و
خه ونی نه ههنگ و
هه لۆ و
سو په رمان ته و او جیا وازن
ماسیگر چی بکا؟
خه ونی ئه و چۆته بن پیستی ماسیبه ک،
رایده کیشی به دوا ی خویدا
له و بهینه دا شتیک نه ماوه بۆ موغامه ره
شه ر له گه ل چی بکا ماسیگر؟

کشا بۆلای سپیڭده له سهرخۆ
 ژنیک بهو هممو قهناعه تهوه
 پهرداخى پرکرد له ژههرى گولتى زهره
 نهبادا مهست بى به سوورى تاريكى
 شهوهکانى.
 له شهويکدا
 دلّم ليدهدا بۆژنیک
 ئەوشه رابه به يادى ئەو دهخۆمهوه
 به يادى ئەو
 له سهر دۆشهكى سېره دهخهوم
 دوا سهرنجم دهبرمه کونى دهراگه و
 ئېستاکه نا ئېستاکه دى،
 ئەم شهمهيه شتيک پروودهدا
 ههسارهيهک له مهدارى خۆى دهردهچى
 گولتيک بۆنى بزر دهکا
 چاو ئەو ديوى بينينى خۆى
 بال ئەوسهري فرينى
 هممو شتيک ديوتىكى خۆى بزر دهکا
 شهو رۆژتيكى
 پشت پيشهوهى
 پهلك بهرى لاي دهمارى
 دهست ناوله پى
 هممو شتيک هممو شتيک...
 ئەم شهمهيه شتيک پروودهدا
 كهس دهسكارى سپيڭدهى ئەو رۆژه نهكا
 كهس نارنجى ئيوارهى نهگوشى
 كهس شهوى نهباته سهرجيگا،
 له شهويکدا

بۆنى ژنیکى تهنيا پهرت دهبى
 له دهشت و دهر و ناو شاخهکاندا
 من دامينى ئەو بۆنه دهگرم
 له بيرم نهچى،
 ئەم شهمهيه شتيک پروودهدا
 ژنیک...
 قۆچهى کراسى شهو دهکاتهوه
 به ديار دهکەون ئەستيرهو،
 لهوپهري سارديدا دهبريسکينهوه،
 له شهويکدا
 پهنجه ريهک تا بهره بهيان دهسووتى
 ژنیک، له ژوورتيكى چۆلدا
 ديتته دهري و لهگهڵ بايهكى سارد، ئيجگار ساردا
 تیکه لى بيدهنگى کۆلان و
 خهوى دار تووهکان دهبى،
 له شهويکدا
 كهس به دهرهوه نييه
 ژنیک كه پيشتر به تهنيا دهژيا
 مردن دهكا به كهسى خۆى.

گه لاڳانی سهر شؤسته

له ديوانی «شهوی دووهم» دا هندی هه ناسهی شیعریم بالاو کوردبووه وه له ژتیر هه مان ناونیشاندا، که بریتین له سکیچی رۆژانه و هندی ورده سبهرن بو جوانییه کی خیرا و ئەم چهنده گه لایهش ده چنه پال هه مان ئەزمونی شیعرییه وه و ئەنجام هه هه موویان چلیکی شیعرین له درهختیکی بچکولانه مدا.

شهرم

هه ناریک خۆی شاردۆته وه
له په نا ئەستیره کاندا
سۆرپۆته وه ههردوو کولمی
له ژتیر په نجهی گه لاڳانی.

مهراق

خۆریکی مۆر
چۆته بنمیچی خه یال و
هه رچی ده کهم نایته خواری
خودایه! دلێ ئەو خۆره نهرمکهی
ئەو له وی بمینێ
خه و ناچیتته چاوانمه وه.

بیاننه

تیشکی هه تاو بیزار نابێ
لهو شه قامه وه بو ئەوی تریان
لهو بانه وه بو ئەوی دی
له سبهری ئەو داره وه بو سبهری داریکی تر
مهراق چۆته ناو سووری خوینیییه وه

تا ئیواره، بهو شیوهیه
سهر دهکا به هه موو شوینیکدا.
هه تاو له هه تیوو پیک ده چی
مالی نه بی
هه ره شه وه له شوینیک بنوی.

درهوشانه وه

هه ره حوکمه و
ئه نگوستیله یه ک دهیسورپینی
من گولی میخه کی سوورم
خستۆته نیوان په نجه کانه وه.
هه ره حوکمه و
کورسییه ک دهیگتیری
من له سهر فهرشی گیا دانیشتوم
حوکمی ئەستیره یه ک ده کهم
له وسه ری دنیا دا.

سهره نا و کۆتایی

بو شتیک ده گه پیم نه ژمیردری
هه رچی هه یه له په نجهی پی تا ته وقی سهر
له ئه رزه وه هه تا ئاسمان
هه ره هه مووی ده ژمیردری.
ته نیا شتیک که نه ژمیردری
ئەو شته یه
که جار پیک دی و نابیی به دوان.

بزرگوونی ناویک

هوسپين

دهنگى دەرگاىك دى دهنكى دەرگاىك
شهو له پشتيهوه وهستاوه
دهنگى بايهك دى دهنكى بايهك
كتيبىك لهسهر ميرهكه
په ره كانى به خيراى هه لده داته وه
بو شتيك ده گه رى.
مىزوو ناگر ده كاته وه دواى كوشتنى
رۆژه كانى.
شه وىش په نجهى نه ستيره كانى
خوى ده قرتينى.

ناخم لقى شو ره بيبكه
به تووندى
سهرى خوى له تاوى
چه مه كان ده دا
بو شوو شتنه وهى برينىكى ئىجگار
كۆنى.

هوسپين كه وتوته لاي چه پيم
خور له لاي چه په وه تاوا ده بى
هه ورى سوورى
دهشتى شينى
زهره و رهشى ئىوارانى
به لاي چه پدا لار ده بنه وه.

هوسپين كه وتوته لاي سهروو
جوانبى به ره و ژوور ده بنه وه

سه ره تاى گريان له وسه ره وه
دهست پيده كاو
به و زوانه ته واو نابى.
من كه وتوومه ته ته نيشتى دۆزه خ
ههر له بهر نه وهى ته مه نم
گه بيشته ته سهرووى چل و
هوسپينم نه ناسپووه.
ئهى تاو!

چون توانيت بچيته ناو گيانى نه سره وتى
رووبار و
هوسپين تينووى؟
زمان چون پرا،
بى فېريونى ناوى هوسپين؟
چون دهستت شووشت و دهستنوئىت
هه لگرت و شمشير و تير و پرم
به لاتدا تيبه پرين
فرميسك و برين و نازاريان
لات جى هيشته؟

زهوى چل رۆژان گريا و تو تاگات لى نه بوو
خور چل رۆژ گيرا
بالنده چل رۆژ دهنوكيان به ستره
چل رۆژان ژنيك تاوس نه بوو
مندالتيك نه هاته دنيا وه
پياويك نه چوه سه ره جى گهى ژنيك
چل رۆژان خوا به ته نيا مايه وه.

دهرگاى به ههشت له گۆرپكه وه دهست پيده كا
دهرگاى برين بو ناوه وه ده كرپته وه

رۆشنايبه كى ئىجگار كز دېته ده رى
عاشقېك ده چېته ژورى و
به هه شت به كجارى داده خرى.

ئاوى فورات به سهر گۆرى خوشه ويستىكدا
خوپه دى
ئاوى فورات
له كه ره لاهه پر ده بى له بۆنى
دهسته سېرى عاشقان و
پر ده بى له مه ووال
پراوپر له قولپه قولپى خوېنى تازه
تا ده گاته دوا خالى سنوور
سهر بازىك نه و خوېنه ده پشكنى
دللى حوسىن له ناو له پيدا لېده دا
ده يناسېته وه
سهر بازىكى شيعه لېتى تېكده چى
كېهه يان دللى حوسېنه و
كېهه يان دللى خوېنه تى.

چهند په رېك له گوللى كاغز
ماچېكى ده مى حوسىن و
غه درىكى زهردى خهت خهت و
خال خالى رهشى (كوفه) يان
له سهر نېشتېبوو ،
گولېك له باخچه كه ماندا رهش ده چووه وه
دايكم ناوى نابوو: حوسىن!
نه و گولله شهوان ده بووه خهون
ده چووه ناو چاوى تارىكى مېژووه وه
تا به يانى به سهر ته لى ناوازىكى غه رېبه وه

خولياكانى بو ده ژه نيم
پيمان دهوت: شىنى حوسىن.

پاسه كان پرن له ههور
رېگا پره له سېبه ر و گولله كېوى
پايسكل سوارىك
نامه يه ك ده خاته سندووقى پوسته وه
له سهر زهرفه كهى نووسراوه:
بگاته دهستى ح.....
تكايه رامكېشه بو لاي خوت
به بارانى غه رېبى سهر شوسته كان و
به گهردى به يانى خوت ته رم كه .
مېرووله يه ك به و پېيه گچكانه ي
ده گاته به هه شت
ئه سپ سواره كانى كوفه ناگهن
ئه وانه ويستيان نوورى خوا
كړنووش بيا .

(پروقيه) داواى كرد باوكى ببىنى
سهرىكى براويان
له سهر سېنېه كى مس دانا و
پېشكه شيان كرد
تا به يانى دللىكى بچووك باوه شېنى كرد
كه س چاوى نه برېيه چاوى
كه س زمانى نه گه را، بېرسى:
نه و شمشېره كېهانه دلره ق وه شاندى
سهرى چلېكى كه سكى برېيه وه
سهرى ره شه با له كوتوه پرا؟

سهري ئاو چۆن دهبرئ،
له كووشى رووباردا؟

روقيه داواى بووكه شووشه لىكردبووم، حوسين وتى
من مانگىكى چواردهم بۆ نارد
تا كهس په نجهى بۆ درئژ نهكا.

پيش نوئىژى به يانى رۆژى دهى موچه رهم
سهرم كرد به ژئير چادري بيوه ژئيكدا
چادر بالئى خۆى كرده وه
مندالئيك دهى تازه پشكووتوى
نابوو به زامى كراوهى مانگىكه وه
په نجه كانى سوور ده چوونه وه
له بين گه لاي لهش و لار و
دلۆيه خوينئيك به هاسته م
به لاي چه پدا هاتبووه خواري،
خۆر چۆكى خسته سه زهوى
لهو كانيله بهى خوارده وه تا مهست بوون
هه ر تاميكي هى مهمله كه تيك و
هه ر قومىكى عاشورا ئيك بوو.

دهنكه خورمايه ك كرابووه دوولت
له تىكى حوسين بردبووى.

چادر بالئى لئيك كرده وه
خه ناو كه به كى قرمى تاريك پچرا
به يانى خۆرى خۆى كوشت و
ئه و ناوه پر بوو له مۆرى و مهرجاني مهعنا
له تىكى خورماكه مابووه وه
خوا خۆى خواردى و
زهوى بۆ ساتئيك نارام بووه وه.

هه مه دان

له يه كه م سه فهدا:
هه مه دان له هيلكه به ك هاته دهري. من نهم كشاند
فالگره وه له بابل هاتن و وتيان:
بالنده كه چى به سه ر هات؟
ئه ندازيار له يوئان و
نه قار له ميسر و وهستا له عه ده ن
دارتاش له چين و ديوانه له نيشابوور
كهس سه رى له وه هه موو
جوانى به ده رنه چوو
ئاو دهيووت له شيوه ي رووباريك مه
هه ور دهيووت كتومت بارانه
خۆر هه مان قسه ي دهوت و
قومى دهيووت و
سيئسنى خهت خهت دهيووت و
برووسكه و هيشووه ترى و
نارنجييك دهيووت و
شه رابئيك له ناو پيال وه ته ماشاى كرد
به رد به دهستى خونچه به كه وه
خۆل به دهست تريفه ي ته ماشا به كه وه
دار له رۆخ ده رباى قه زوين دا
به پشتى تيبترواسك و په پوويه كه وه
كزه بايه ك ده به يئنان
له ژئير به رد ئيكي ميديا دايده نان.
دل له دل مه ده ئه ي وه ستاى كه مه ر به ند شينى
دانه دانه مروارى ريزكراو

ئەو ھەموو بەردە نەبوونە شاھانە و
 بۆ مائی عوربانیک چین چین سەرکەوتن ،
 بە پشتی دیواردا .
 ئەو ھەموو شەتڵە نەبوون بەمسک
 لە دەشتی تەتار
 ئەو ھەموو گولە نەبوون بە نەسرین
 لە چاوی کچانی کرمان دا
 ئەو ھیتلکە زەرکەفتە
 نەبوو بە تەبری ئەفسانە و لە رۆخی ھەسرەتەوہ
 خۆی شکاند
 بۆ نەشئە ی شیعریک و
 تەجەللا .

لە یەکەم سەفەردا :
 پەپوولە ی مندالیم دیتەوہ
 رووناک ی ئیوارە ی کچیکی برادەرم
 لە رۆخی شەقامیکدا ببوہ دار باوی .
 لەودیی پەنجەرە ی مائیکدا
 پەردە یەکی مەخمەلی سوور
 چوارینە یەکی لی دەشاردەمەوہ .
 یەکەم جار
 لەناو ھەموو ھەمەدان دا
 ریم کەوتە مائی فاتمە
 چوارینە یەک لە بەر دەرگا چووبوہ ناو
 رەنگی شینەوہ
 چوارینە یەک گەلای مینو نوسیبووی
 چوارینە یەک لە چوالە و
 چوارینە یەک لە وەنەوشە

چوارینە یەک و دەو ھەزار
 لەسەر کورسی و جلویەرگ و
 قاپ و پەرداخ و گۆرەوی و
 تەختی نوستنی فاتمە و
 ئاوتنە کە ی ھەلکۆر مابوون .

لە شاریکدا :
 نە پیاوێکم دۆست بوو نە بالندە یەک
 بابا منی بەخۆشەو بیستە کۆنەکان ناساند
 ئەو منی کرد بە خزمی چنار و
 پاتۆنیاو لالە عەباس
 ئەو منی کرد بە لور و
 مندالی دامەوہ بە گولیک .
 یەکەم جار
 خوا ھەمەدانی بۆ بابا تاهیر دروست کرد
 ئەویش کردی بە پەیف و
 بە عەشق و
 چل چرای چوارینە .

دهقی ناو له ټاویښه

که سټیک دهچټته دوکانی توحفه فرۆش و
تاسټیکي سوور و سوهاو
په له به فرټیکي نه شکاو دهکړی.
که سټیک له لای به یانی دهپشکوئی و.
نامه یه که دهیټنی
دل پر دهکا تا باخچه پر دهبی
که سټیک کوټره کان نافرټنی
له گردی شیرین و نمه گین
یه عنی دامیټنی گول دهگری
که سټیک له مه ستوره دهچی
چهند دهنکه فه یروزه بی ئاسمان
به عاسته م که وتوته ناو چاوی
ته ماشای لارکردوته وه
لای
که سټیک.
که سټیک دهستی خستوته ناو دهستی
وهرزیکي ئازاد و
گوزه ی گه نجینه ی بن کراس
پر بووه له خهون و
لایه کی که وتوته سهر ناو
گرفتاره له سه دلاوه به دهستی قافییه
که سټیک گه یشتوته دوخی خور
به تاییه تی
که شیعر دهستی بژدهبا و
بهو هه موو له عل و ئاقیق و جورئه ت و
غه زه له وه

له به حری هه زه له وه
ده بیاته ناو شهوی مه عناو
پر له خوئی
باخچه کانی.
که سټیک
هه موو شتی له مه ستوره بی ئاو دهچی
شه به هی شهوق و
بیئاگایی و
تامی میخوئی دهنکیکی و
چاوی شیعریکی شاراوه ی ناو عه شقی
نیشانه ی پرسپاری
شه و نووستوو بیدار
مه ستوره چوئن توانی
ده ربایه ک به کوش هه لبرگری؟
یه عنی چوئن جیبی نهو هه موو ئافات و
ئامان و
سووتانه ی
کرده وه؟
چ زوو نهو هه موو شه پوله ی خر کرده وه
که سټیک سه ری له شیعریک ټیکدا
نه ما به سپریکی
سه د وه لامي له دهستی نا.

دەرگه و تڼی م...

ئەستیرەیه کی گه وره م دی له شارە زووره وه دههات
دارستانیتکی گه وره م دی
پیرۆزه ئەوهی دی.
شار له بناغه وه دههژی
کتیب له دهنگ و حه رفه وه
مانگ به پرووتی دیتته خواری
دوازه ئەستیره
یهکیان له پتیه ندانه وه دی
ئەوی تر له ره شه م
سیتییه میان له نه ورۆز و
چاره م و
پیتنجه م و شه شه م و
حه وت و هه شه ت
تا ده گاته پوشپه ر و به فرانبار
دوازه په نجه ره ی پرووناک و
دوازه مؤمدان و
په رداخیک شه راب له مسه ری
میتزه وه تا ئەوسه ری میتز
هه ریبه که و قومیککی لی ده خواته وه
له تیک نان
هه ر زاره و گازیککی لی ده جوئی
ژیان به و گاز و لیتو ته ر بوونه وه
ده چری
ئەگینا
من له کوئی و
ئەستیره ی ئۆرشه لیم له کوئی.

مندالەکان

کویه پر ده کهن له ده نکه گیللاس و
گولە عه تر
کوئرتیک له سه ر ناوچه وانم ده نوئی
قه تره به ک خوین
زه رنه قووته هه لیده داته ناو شیعەر و
شیرین ده بی قسه کان و
گمه گم و
گه رم دادی دوا ئیوارهی
سه ر سیداره م.
من ته واو له باوکم ده چم تیترواسکیک وتی
ته واو وه کو ئەستیره به ک له دووره وه دیم
به دار هه نجیریک ده لیم:
به پرووتی به لاتدا تیتیه ر ده بم
تکایه چاوان دابگره!
به گویم ده کا.
به بایه ک ده لیم
له سه رخۆ تیتیه ر
نه بادا لقیکم پرووشی
پیتستم که میتک تاریکه و ئەسمه ر
چالی چه ناگه م دیار نییه
من ته واو له باوکم ده چم
شینم کوتومت وه ک ئەو
جوئی گریان و لیتو کرۆژتنم
کوتومت له دایکم ده چی.
له پشت ده رگاوه وه ستاوم
شه و له لای غه ربییک نووستوم

قسه يه کم پييه و بۆتانی ده گيرمه وه
 من له ناو په نجه کان دا
 نه خشیکم چنيوه ،
 کوتریک ده يه وئ بفرئ .
 دلئ ژنيک په له پهل لي ده دا
 ئه و گه وره تره له لای من
 له كه نيسا
 له سيداره ديمه خوارئ
 له سيزده مين پنجه ره وه
 تيریک دي
 مانگی پروت
 له سهر جيگه كه م ده کوژئ .
 ئه ستيه يه ک دي شيعريکی به ده سته
 مه و لانا يه ک دي ...
 ئه و له کوئ
 ئور شه ليم له کوئ ...

جله کانی سهرته ناف

جلەکان لاسایی هه ور ده که نه وه
 که با ده یانگریتی ،
 جلەکانی سهرته ناف ده له رینه وه .
 ژنه کان پرته و بۆله یانه
 له ده ست ئه و هه موو بالنده
 چه قاوه سووانه ی
 به ناو کولانی هه وادا
 بیباک ده فرن ،
 به بی مه به ست و ،
 به بیانوی گوڤه ند و شتی تره وه
 خویان گیف ده که نه وه
 سهر جلەکان .
 کلوی گیان ده باری
 جلەکان رسته ی ره نگین
 له ناو کتیبیکی شیندا
 ئه و دیمه نه به و ساده ییبه
 گیان هه لئا کولئ
 له ناوقه دی باریکی له شدا
 یا لانی که م ئالۆزیبه ک نانوتنی
 به تایبه تی
 شتییک پیش ئه وانی تر پیده گا
 له ناو گه رمایی جلەکان
 شتییک له کونی قوچچه وه ده بریسکیتته وه
 شه ر له گه ل هه رمی ده کان له زه ردبوونیدا
 له لووسیدا
 ته و او ده چیتته وه سهر تویکلی سبو

له تام و بؤندا ته و او جيا و ازه
 جوانی به و چه شنه زو و دى و درهنگ ده پروا
 نه و کاته ی په لکه کان
 دوگمه ی شه و ده که نه وه
 چلئ به یان بیه کی ماندوو دیته ده ری
 ئیتر با تیکه لئ تیشکه کان ده بی
 له مائی گولدا
 سه رته ناف پر ده بیت له بؤن و هه وهس و
 گول هه همیشه سه رنج بو خو ی راده کیشیت.
 به هه مان شیوه
 بو هه مان مه به ست
 جله تا و وسیه کان گیف دهنه وه
 په لک رو دده چی به نا و ده ماری که سکیدا.
 جله کان پیروستیان به و هه موو قسانه نیبه
 دیتنیا به سه
 بو ته وه ی نا ئارامیه ک بیته نا وه وه
 زیوی له شه سپیده بیه کان بیرسکیتته وه
 بیرسکیتته وه پو شته و په رداخی
 له شه ته و او ره شه نه به نو وسیه کان.
 جله کان... ئای جله کان!
 ده له رینه وه جله کانی سه رته ناف
 هه ر بو ته وه ی به بیانوی سه ما وه
 شه فق بدا و پارچه نه لماسی پروت
 دیار بکه وی
 به هه مان شیوه ی،
 ده رکه و تنی لایه کی له شی شه و
 له کو شی نه ستیره دا.
 جله کان..

هه همیشه جله کان ته ماشایه کی حه رامن
 ته شقه له یه کی نیرانه
 ته سلیم بوونیکى میبانه و
 شتی ترن.
 جله کان ده له رینه وه
 کزه با ی گیانیکى ماندوو یان تیچو وه
 هه و ده له رزی و
 نا ئارامیه ک دیته نا وه وه.

ورینگه ورینگ

دلّم پیم دلّی شتیک پرووده دا
من به گوئی دلّی خۆم ده که م
ئه گهر ده ست بیه م بۆ بهردیک
له سه رخۆ ده نوشتییمه وه؛
ره نگه حزیک چو بیته ناو دلّوئیک
یا مهراقیک رژابیتته ناو هیلکه یه ک
له ژیر ئه و بهرده نووستبن.
رۆح جه وه هرتیکی ماندووه
له گچکه وه گه وره ده بی.
ئه گهر ده ست بیه ی بۆ په لکیک
به زه حمه ت لیده کرتته وه
ئه و به هه زار داوی قایم.
گری دراوه به چله وه.

دلّم پیم دلّی شتیک پرووده دا
له گچکه وه تا گه وره ده گرتته وه.
من به گوئی دلّی خۆم ده که م
ده ست بۆ ههر شتیک هه لبرم
شتیکی تری له پشته و
ئاسمان پیره له ئه ستییره.

له ژیر بالی کوکوختی یه کدا جیم ده بیته وه
کوئرتیک ده توانی به ده نووک هه لمبگری
چاوئیک ههر هیئده ی گول نازنازیک بکرتته وه
مه له ی خۆمی تیدا ده که م؛
گچکه و گه وره بی بیناوه بۆ کپیوون.
دلّم داده رژی و شتیک پرووده دا

جوانوویه ک سه ریی ده که وی
من به گوئی دلّی خۆم ده که م
سلاو له دره ختی هه وشه و سندووقی پۆسته و
تۆزی سهر ریگا!
ره نگه مه لیک له و پیره ته ماشام بکا
یا نامه یه ک ده ست بیینی بۆ ته و قه
من هه همیشه ده ست بۆ تۆزی سهر شته کان درژی ده که م
ده زانم جوانییه ک له ویدا خه و تووه
دلّم راست ده کا و شتیک پرووده دا.

بەسەر پىشتى پاپۆرەۋە

لەشەۋىتكدا:

تەيرىك دەخوئىنى و مانگ لەسەرخۆ دىتە خوارى
غەزەلىك دەلەنگى و
شان و مىلى بالكۆنەكەم دائە پۆشى
پەردەى مەخمەل و دۆشەك و بالىفى ئىسفنەنج و
جلەكان تەردەكا.

تەيرىك دەخوئىنى و غەزەلىك

بەپىشتى تەمەندا سەردەكەوى

تا درەنگى شەو دەمىنى بەدىار ئاوى خەيالەۋە

خەوى ناو چاوى مانگ دەدزى

ورپىنە دەكا و ورپىنە دەكا و

ورپىنە دەكا.

تەيرىك دەخوئىنى و گولە ھەنارىك تەردەبى!

بى ئەۋەى كەس پەى پى بىا

يا شتىكى ئەوتۆلە بارەيەۋە بزانى

شىعەرىك ئاسمان دەكاتەۋە و

زىرۆ دەمرى.

ۋەرچەرخانى چرايەك:

شەو سەرىكى لىرە و

ھەزار سەرى لەكوى و لەكوى

بالتىكى لىرە و

قۆچىكى لىرە و

ھەزار بال و ھەزار قۆچى لەكوى و لەكوى

گايەك دەپژمى و دەنگ دەداتەۋە

چرايەك ۋەردەچەرخى

لەناو پووشەكانەۋە بۆنىك دى

بۆنى مندالى و بۆنى تەقىنەۋەى شەو و

بۆنى ماسى و تىترواسك و كرمە سووركە

بۆنى بال و پەرى قاز و چۆلەۋانى

ئاي لەو بۆنە خۆشانەيان!

شەو تەۋاۋ دەچىتتە ناو چراۋە

ھەر ھۆزە و دەچىتتەۋە ناو توخمى فېندە و ئاژەلىك

ھەر ئاھىك و دەچىتتەۋە ناو بەردى ئەستېرەبەك

جادوگەرى چاۋتىژ و برۆگەۋرە

بەختى بالندەى گەۋرە و بچووك دەخوئىنەۋە

بەختى ئاژەلى موو رەش و موو سىپى و مەرەزىبى

بەختى زەرد و زىۋىبى خاك و مار و مېروو

بەختى شىنى تۆخى ئاسمان

لەناو فېنجانىك.

ئەۋ بەسەزمانە تووك نەرم و لووسانە

چى لە بەخت و مەخت دەزانن

بەختى چىبان دەخوئىنەۋە

چۆن دەچنە بنى فېنجانىك.

ژيان لەو كونجە تارىك و نووتەكانە

بەچاۋ نايىنرى و

بەزەحمەت لە مردن دەكرىتتەۋە.

ئىمە لە توخمى كىروشك و فەتى و مامزىن

زەلىلەن بەدەستى توخمى راۋچىيەۋە؛

قەترەيەكى شەۋ پىتى و تم.

ئەۋ ئازىزە تووك نەرمانە

بىياك لەۋەى پروودەدا

دەكەۋنە خواردى كراس و بۆنباخ و مىلى سەعات و

ۋىنەكانى ناو ئەلبوم و قاپ و قاچاغى پلاسكو و

ره‌شنووسی شیعه‌کان و په‌نجه‌کانی
 زیرۆی شه‌مسی و چاویلکه‌که‌ی.
 له هه‌ر توخمیک و شیتیه‌به‌ک
 له هه‌ر هۆزیک و ره‌گه‌زیک
 ده‌ستیک هاتبوو
 پیتیه‌ک و گویتیه‌ک و
 چاویک و کونه‌ لووتیک و
 بالیک و لایه‌کی پراسوو
 لایه‌کی زمان و لایه‌کی چه‌ناگه‌ هاتبوو
 په‌لک راست و چه‌پی نییه
 چا و نییه‌تی، زمان نه‌بیوو
 نه‌بیوو بال.
 هوزاریک ده‌توانی
 هه‌روه‌ها مامزیک ده‌توانی
 په‌له‌ په‌له‌ی سه‌ریشتی پلنگیک بژمیری.
 ته‌یریک ده‌خوینی ره‌ش ره‌شه و سپییه‌سپی
 ته‌ویان خیره و ته‌میان شه‌ره و
 پیتچه‌وانه‌ی ته‌وه‌ش ده‌شی.
 په‌پوله‌ خیری خۆی له‌ ناگردا دیته‌وه و
 خۆی کرد به‌مالیدا. مانگ له‌سه‌رخۆ سه‌ری کرد به‌کۆشی ئاودا.
 په‌پوله‌ له‌ تۆفان دا ده‌چی بۆ کۆی؟
 له‌ عانی راموسان دا چی به‌سه‌ر دی؟
 په‌پوله‌ ده‌میری؟
 گومان هه‌لده‌کشێ به‌ره‌و ژوور
 ته‌یریک ده‌خوینی و هه‌موو جار په‌پوله‌ ده‌سووتی
 دیوار پره‌ له‌ده‌نگی پیتی بچووک
 پیتی په‌پوله‌ و پیتی مشکه‌کان و پیتی...
 دل‌ که‌ لیته‌دا پیتش هاتنی هه‌ر جوانییه‌ک.

به‌ چه‌شنه‌ زیر و دلۆپیک مه‌عنا‌ی دۆزبیه‌وه
 له‌ناو تووتیکی په‌نا هه‌وره‌کان
 شه‌پۆلی په‌پوله‌ و مه‌راقی بچووک
 بردی و بردی.
 په‌بقی به‌که‌م:
 په‌که‌م جار بازیک هاته‌ قسه
 ته‌سپیک بالی جولانده‌وه
 که‌لیک قۆچی دا له‌ به‌ردیک
 هه‌وریکی نارنجی به‌بی هۆ
 له‌ژیر کراسی خواوه‌ هاته‌ ده‌ری
 گۆمی خوینی پر کرد له‌ گۆله‌ زه‌مه‌قه‌ و
 بالنده‌یه‌ک خۆی له‌وه‌وره‌ بۆنخۆشه‌دا
 هه‌ور بردی بۆ ئاوه‌لی و باز بازۆکی
 هه‌ور بردی و له‌گه‌لیا نووست
 هه‌ور پژایه‌ ناو عه‌شقی وشه‌وه
 تا دوا دلۆپ دلی بالنده‌ی پر کرد له‌ بۆنی.
 په‌که‌م جار بازیک ناسیمی
 (ئه‌و زیرۆی ناسیبوو
 له‌ په‌نجه‌ره‌ی خه‌ونیکه‌وه‌ چووبوو
 ناو بینایی زیرۆی شه‌مسی
 له‌وه‌ هه‌یلکه‌یه‌ک شکابوو
 په‌ری بازیک به‌ته‌نقه‌ست له‌ ناو جیگا به‌جیمابوو!)
 بۆنی باز و بۆنی بی له‌به‌بیوون و به‌هی
 بۆنی زێ له‌ قامیشه‌لان و بۆنی ئەلف
 له‌ قه‌دی کار و بۆنی ئاو له‌ په‌یشتیکی شین ده‌هات
 غه‌زه‌لیک گۆلی ده‌رده‌کرد
 جادوو له‌قه‌ده‌وه‌ ده‌شکا
 کوکوختییه‌ک فیربوو تا به‌ری به‌یان

کتیبیکی رۆخ په نجه ره ی ژووری زیرووی ده خوینده وه.

په یقی مه نفا:

چلنیک هه ور راده دا به ره و ژوور

خیلنیک ده چنه وه لای باکوور

چاویان میوزیی و پیتیان گوله هه ناره به ئاسمانه وه

زولنیکا له وانه و ره گیتی چۆته وه

سه ر داری هه رمی له ناسکیدا

چلنیک کی که وتۆته سیبه ری خه یال و

دهنک دهنک تامی خۆی داوه ته

زیرۆی شه مسی.

چلنیک هه ور راو دهنی و گایه کی گه وج

نا توانی په لک ماچ بکا پیش خوار دنی

یا چاو له ئاوینک دابگری به ره له خوار دنه وه ی

که یاخی ده بی له په تیک

مل ده خاته ناو خه ونی په تیکی تره وه

که هه لده شاخی به رووی چه قۆدا

ده چیتته جه ننگه لی چه قۆوه

به و چه شنه کاتچووه ناو بوولنیک کی ره نگیکه وه

قوربانی لووتی ته قی به لووتی جه لادو

هه ناسه ی ئاسمان راوه ستا.

له ره گدا:

زیرۆ بازتیک کی سووره ی بی داک و باب بووه

زولنیکا گرتوویه تیبه وه

کاسه شیر ی خۆی داوه تی و گه وره ی کردووه

کۆشیک نه وه ی سه رکه و بنکه و

زه رنه قووته ی سپی و سوور و

قاوه بیان لی که وتۆته وه

له مه نفادا:

که سه ئه وی دیکه یان نه ناسی

نازی نه وه کان هه لئاگری!

له قیدادا: زه وی مانگایه ده دۆشری

گۆی مه مکیه تی کانی و گیا و گۆل ده میژن

بالنده و ئاژه ل و مار و میروو

جوان و ناشیرین ده یخۆنه وه

خۆش به حالیان!

زه وی ده دۆشری:

تۆوی گه وره و بچووک

لووس و درکاوی

لیوی ته نک و ئه ستوور

لاسکی باریک و قه به

سه لکه پیاز و په تاته و ره گ ده یدۆشن

له قیدادا: ئاسمان گایه و گرمه ی دی و ده باری

ده باری و ده باری و ده باری.

یه کتر ناسین (دوو ئه سستیره یادوو بال له فرینیکدا):

که ملقیل گه یشته زیرۆ مردبوو

شه و رۆژ به و چه شنه به یه ک گه یشته

ئاو وتی: مۆبی دیک نووستووه و

هه فته یه که چه تته وه دۆخی جارانی

سه ر ئاو ده گه ری بن ئاو ده گه ری

غه زه لیک ده خوینی و هه نگیک چه تته

سه ر پشتی ماسیبه ک (له خه ویکدا)

کابوسیچ له ده ریاوه ئاوی سویری تی خزاوه

هه ر لایه کی هینده ی به رمیلیک ئاوساوه

مالی ئاخاب له کوئییه ، مالی ئاخاب؟

ئەو دەنگە دەناسمەوہ کہ بانگی ہوزار دەکا
 بەزمانی ہوزار و بانگی جوانو دەکا بەزمانی جوانو
 بانگی زیکزیکە دەکا بەزمانی زیکزیکە و... هتد.
 قافیہم کردووہ بەگژ قافیہدا
 کیشم داوہ لەکیش
 تا کہ لەشیر بخوینتی و مالی ئاخا بملی دیاری!

یە کتر ناسین (دوو تارمایی):

ئێوارە یەک زێرۆ دوو تەیری دیتبوو بەحەواوہ
 پیش مردنی

(ئەو تەیرانە خۆشترین خۆتەندنیان کاتی مردنیانە)
 ئەو ھەموو فێرندە نارنجی و ترنجی و دەنگ خۆشانە!
 مل باریک و سووک دەفرن
 جوانترین فرینیان کاتی رۆشتنیانە.

قاز خۆی بە بالندە ی خوا دادەنی

گواہ کوری خوا دوو قازی دیتووہ بەحەواوہ

پیش مردنی تیر تەماشای کردوون

ئەوانیش دوا قسە ی ئەویان بەخوا گووتوہ.

فرین ئاتومیدی بە با دەدا

دەشی تووکیک، پەریک بلەریتەوہ و

بلەریتەوہ و بلەریتەوہ

بالئیک لە ھەوادا بنوی

ھەندی جار تەمەن لێرەوارئیکی چرە و ترسناک

ھەندی جار ئیسکیکە بەدەم وەپسیبەوہ.

لە فریندا بالندە بەھەری خۆی دیار دەخا

خراپە گبژ دەخوا و نافری

چەشنی جورجیک دەچیتە ناو کہ پووی مەراقیکەوہ

تا بەیانی دەمژئ ئەوجا دەمژی.

بالندە کہ دەفرن بۆنیان خۆش دەبی
 کوندەبەبۆ لەسەر بەردی حیکمەت دەنیشتی و
 ھەتا ئێوارە تەماشای مردن دەکا
 دەنگی لە دلدا دەترشی.

تەماشاکردن (لەپەناوہ):

تەیریک دەخوینتی و مامزیک مسک دەپێژی

کەرۆشک فیرووہ تەماشای مانگ دەکا

دوو قومری بەرامبەر پەنجەرە ی

ژووہ کہ ی زێرۆی شەمس

تا بەیانی دەست دەکەن بە ملی یە کتردا.

گۆرستانی ئەو بەر پەرە لە کوپە شەراب و

ئاوینە ی لیل و بەردی دانسقە و خەیاالی قژ درێژ!

مەسیح دی تەماشای تەماشای

سمۆرە بەگۆتێکی گوت

ھەنگیک بەگۆتێکی پەر زەردی تاریکی گوت

مەسیح دی تەماشای تەماشای

دار گیلاییک شەرم دا بگرت نەبادا

تریفە یەک ببینی و بزانی ئاوسە

بەعەشقی ھەوریکەوہ

گولە ھێرۆ یەک دیارکەوت بە جلی بوو کینیبەوہ

ھەرۆھا کۆتریک ھەردوو پیتی سوور

دەچووہوہ!

مەسیح لەو رەنگە سوورەوہ دیتەوہ ناومان

مەسیح دی تەماشای تەماشای

کویر بمل.. دەترسم شتیک روویدا بی.

بزر بوونی ناویک:

تەیریک دەخوینتی و ناوی گۆتێکی لەبیر چۆتەوہ

نازانى ناسمان ئەو ھەموو پەنگە شىنەي
 چۆن ھىناوہ. يا رەشەبا
 چۆن لە كوني دەرگادا خۆي بارىك كرددۆتەوہ
 مانگ چۆن چۆتە سەر مالى فيرعهون و
 شويتن نووستنمان چۆن پەر بووہ لە گولە حاجيلە؟
 ئەو ژنە دل بەكەس نادا
 ئەگينا جۆگەيەك دەببا و نايداتەوہ
 ئەو ژنە لە غەزەليك تۆراوہ
 گول دەر دەكا و گولتيكى ناداتي.
 فلوتتيك بانگ دەدا بۆ فرين
 لەسەر پشتى پاپۆرەكە
 ھەموو جووت جووت دینە خواری
 زولتيخا تەنيايە
 زيرۆ چۆتەوہ مالى ئاخاب و
 پەري بازتيك بەجیماوہ.

مۆميا

بازتيك لەناو بۆفیه دايە
 بانگى دەكەمە دەري
 لەسەر بەرزايى شيعرتيک ھەلنیشى.
 بازتيك ھيندەي چنگيک دەبى
 لەسەر بەردتيكى بۆبەكراو
 رەق بۆتەوہ
 تەيرتيكى چكۆلەي گرتوہ
 بەئامان و زەمان بەري نادا.
 بازتيك سەيرى يەك شويتن دەكا
 تەليک لەشى راگرتوہ
 با ناچيتتە ناو بالييەوہ
 فرينى لەبیر چۆتەوہ.
 دايكم حەزى لە بازتيك بوو
 لەگەل خۆي بيباتە بازار
 وەختى چيشت ليتان بەدياريبەوہ بى
 ئاوى بن كوپە بخواتەوہ
 خواردن لە قاپى نايلۆندا بخوا
 كە دژوون بوو خۆي بيشوا
 كە خەوى ھات بيخەويتنى.
 بازتيك لەناو بۆفیه دايە
 باوكم بەديارى ھينابووى
 لەسەفەرتيكي بەغدادا.
 نە بايەك چووە ناو بالى
 نە تيشكى ھەتاوتيک ليتيدا
 نە دايكمى ناسى.

بازتیک بانگ دهکهمه ناو شیعریکهوه
له تهنیایی دهیهینمه دهری و
فیری دهکهم
چون خوی بکوژی.

شهری براکان

دوو کهس ههمان زار ههلدهدهن
یهکیان گرهو لهسه رپوولی سپی دهکا
ئهو ی تریان
گره و لهسه ر بهختی کارمامزیک دهکا.
تیشکی ههتاو
بهناو گهلای دارتوویتک و
شتی تر و شتی تر دا دیتته خواری
کورسی و میز و
شان و ملی یاریکه ر و
تاو لهی گوپز و سه رنجه کان،
خهت خهت دهکا
خه تیک ی رهش یه کی سپی
سیبه ریک بو رهش و
هه تاو تیک بو سپی
سیبه ریک و هه تاو تیک بو رهش و
سیبه ر و هه تاو تیک بو سپی
جاریک سپی دهبا ته وه
دوو جار سپی
جاریک رهش و
دوو جار ان رهش.
هه و ا ته و او گهرم دادی
دهستیک هه تاو ده بیات ته وه
دهستیک سیبه ر،
تا ئیواره و به و شپوه یه
کهس ئهو ی تر ته و او نا کا.
کهس ناتوانی
یاریبه که بیات ته وه و
به دیار تاو لهی داخرا و دا
هه ر به ته نیا خوی بمینی.

له ئاويينهى ژووره كه مدا
 يه كييك ته ماشاي خوي دهكا!
 كهسى وا له سهر خوم نه ديووه
 سوور و سپى
 كه له گهت و هه نيه بلند
 پياويكى كووك
 له ئاويينهى ژووره كه مدا
 ده موچاوى كه سييك دياره
 چاوى نهوها پر به زه بى و
 ليوى وا ته نكم نه ديووه.
 وازهنده كه م يه كه م جاره بيته ئيره
 رهنگه پيشتر هه ر له شووشه ي په نجه ره وه
 سه بى ژووره وه ي كردي.
 له ئاويينهى ژووره كه مدا
 كه سييكى نامۆ ته ماشاي خوي دهكا!
 دۆستتيك به تى چا و ده روانى!
 كه س به و هه موو شه رمه وه
 ته ماشاي نه كر دووم
 يه كه م جاره نه و دۆسته سه رم لى ده دا
 نه و كه بى
 جارتيك دى و
 هه موو شتيك ته وا و ده بى.

هه ي باده يه كى كۆن و ليو او ليو له سه رخوشى
 په نجه ره بكه وه با گوى بگرين له با
 شيعر ده خوئيته وه، ته ماشا:
 كوژالك له كن هه ور جى خوش دهكا
 زيكرتيكه گوله هه رمييه ك بانگ دهكا بو په نا گه لايه ك
 ده ست ده با بو هه واى هه وه سى.
 سه رخوشتيك به لادا ده چى
 ده رگاي ماليكي يه ك نه ومى بانگ دهكا بو پشكوتن.
 شوين به و هه موو جوانييه
 له ده نكه با وييه ك راده ميئى
 نه وه نه نديشه ي منه ته ماشا:
 كوتره شينكه سووره تى سووسه ن ده خوئي.
 پاش نوئيى به يانى
 خه ون ده خه مه نا و ئينجانه و
 دوعا بو موغامه ريه ك ده كه م
 كه تازه به ته مايه هه لى.
 هه قم چييه به راستى و ناراستى
 قسه ي گوله باختيك
 كه باسى باختيك
 كه باسى وه هم و سيكس دهكا.
 كارمامز و نه ستيره يه ك كه پير بووه له ته ماشام
 يه ك جوړ گيا ده خوئ
 له ساردترين وه رزى سال دا.
 سوچتيك بگره بو ده نكى قاوه بى جه زتيك
 نه ي كوئترين باده!

پیش ئه وهی بچینه ناو ده ماری بهرد
 سوچیک بگره بۆ دانیشتن به دیار پرته قالیکه وه
 تا ده رکه وتنی ته وای خۆر
 سوچیک له بادهیه کی خه یام بۆ فیربوونی
 زمانی ناو له وای تۆفان دا.

ئیشم چیه به قازانجی
 چوون و نه چوونی جوگه بۆ لای پروبار و
 سه رمایه ی به فر لای کانی
 خوشنوودی و شکۆداری جوانی به سه .
 هه ی مۆری خه ت خه تی
 چین چین قه د کراوی
 ناو عه شق و جه فا ، هه ی په شیمانی!
 په نجه ره بکه وه تا ئه و تۆزه له به هار ده روا و
 ده چینه ناو قه دی دارپیک
 تاق تاق که وه به دیار بیه وه .
 تالپیک له گه وه هری به هره و بوهمی
 دار مه رجانییک و دوو سی ماسی له حه وزپیک و
 که مییک ته نیایی
 ئیتر ئه و شوینه به هه شته و پرپوه له مه عنا .
 فریا ناکه وم دل بدهم به که سی و
 شه قامه که لای دارچنارییک ته وای بی ،
 نه گاته چناریکی تر .
 نایه ک هات چرپانندی به گویمما :
 هه ی ماخولیبای شه وی بی قه راری
 ناو دژوارترین وه ختی سال!
 من با وه رم به زیوی ته ماشای ناوینه نه هینا
 تا خواری خواره وه ی به دگومانی

رژام
 له باری مه یله و تاریکی گۆله هیرۆیه ک
 لامداو خواردمه وه
 تا گه یشتیم به دۆخی بۆن له بی بۆنی داو
 که وتم به لادا .

ته یریک دلی بۆ من لیبی ده دا به حیساب
 خوا ده زانی چی کردوه له بن دیواری هه وره کان!
 چیم کردوه که به یریکه وت لووتم بته قی به لووتی
 دار گیلاییک له کاتی گۆلکردن دا؟
 خه وم دیتووه و خۆر ته وای مه ست ده بی له
 ته ماشام
 بادهیه کی کۆنم دیتووه بۆته په روانه !

ده بی جوانی به فیرۆ نه چی
 بهر له کرانه وه ی په ره کانی .
 ده بی ئه و هه موو ده مارگیری و گومانه
 قۆزاخه بکاته وه .
 میخۆشی دوا ی مه ست بوون
 کال نه بیته وه له ناو درتیزترین رسته دا .
 بیکه ره وه .. ناو کوا خه وی لیده که وی ،
 که گوئی له هه لتۆقانی ناوکی شه و ده بی
 ئه و کاته ی سپیتی ده چیتته ناو قه دی به فره وه
 مندالیم خری ده کاته وه
 ناو شووشه ی حه زپیک و
 کوا بۆنی دارچین و چای سیلان
 کوا گۆله حاجیله ی گۆرستانی شیخۆمه ر و
 پیاله ی سیمداری به یانی ؟
 بۆنی دوا ئیواره ی سه رخاچ

له سه رخۆ دهنیشیتته سه ر خاک.

ته ماشا :

بۆنباختیکی

له گولئی جهه نه می سه ر دیواری

ماله کانی رووناکیم به ستووه

خه مگینه کراسی بخووریم

له جیکۆره وه ناسیاوئ بۆی ناردووم

بیکه مه سه روای شیعرتیکم

که به ئه لف ده ست پیده کا و

به دوا پیتی وشه ی خودا کۆتای دئ.

شییک و په رداخ و ئیرۆسی

مه به ستمه له ده رگایه کی ته و او جیا وازدا

تیر ته ماشای مه لیک بکه م له ناو ته میتکی قرمزی

به سه ر گه ره کی خانه قا و خوار قه لاوه.

مالم هه شت نو چرکه دووره له مه نتیق و

هاوسیتی فلووت ژهنیکی ره شتاله م

شه ر ناهیلئی بچیتته وه

لای مندالی به رده کانی.

به رانه رم چیرۆکیکی سه رو قژ لوول

دوگمه کانی تا ئاست مه مکی کردۆته وه

پانتۆلئیکی گینزی تاریکی له به ره

شه و دره نگانی دیتته وه

قاوه یه ک بۆ خۆی لی دهنئ

قاوه بۆ خۆی ده گرتته وه، ده لئ: دلشادا!

چاره نووسم وانووسراوه

دلۆیه خوئنیکم لیته و دلۆییکم له وئ

فرمیسکبکم لیته و یه کیکم له وئ

نیوه ی هه ستم لیته

نیوه ی مه رگم لیته

نیوه م له وئ.

مالم ته و او پالی داوه ته لاشانی

گوله گهنیکی شیرازی

ئه گه ر ئیواره یه ک بیتمه ده ری و

خه یالم لای ورده به رده سپییه کانی ته سه وف بی

له گه ل که وتنی ئیواره به لای رهنگی پرته قالی

ده گمه کۆلانی عه شق و

یه که م ده رگای ماله به رزه کانی هه ور و

حافز ده بینم دیتته ده ر له ناو په ره ی

مۆری خوابی و

مۆر ده بی رهنگی کۆلان

مۆر په نه جهره ده کاته وه

مۆر ده بیتمه ئیواره م و

مۆر پرچی کچان دادینئ

مۆر ده بیتمه وشه ی سه نگی و ره زم و هه وای

شیعر وتن

مۆر ده بی ناو له پ و بیلبیله و زمانم

کاتی ته و قه ی له گه ل ده که م.

ئه و له ناو خه ونی خۆره وه دیتته ده ری

ئاوایی پر ده کا له بۆنی جورئه ت و په رینه وه

پراوپر له مندالی بالئ نه بوو

بال سپی و فه ریک، که شیر ی گولیان لی ده رژی

بال له یه ک ده دن بۆ سه روو

پراوپر له به زم و چاوبازی

قه له مپه وی تاجی گول و که مه ری ساف و لووس

هه وه سى كچى پارچه لهى رۆخ زه ربا
پراوپر له بيوه ژنى نارنجى و چله پتواس
پر مه ته لى ترش و شيرين.
ئه و مه مله كه ته ته واو رهنگى شيعرى لى دهنيشى

ئيتتر خه فه ت ناخۆم چاوم ليل بى و
نه توانى ديتريك به بى گرى بخويتينه وه
يا دهر فه تى بيستنى دهنكى كچه كانم نه بى
له باخى گشتى دا.

ماوه يه كى زۆر به خه يالى گورگ زريانم هه لكرد
له نيو گروهى گورگ دا

دار قه زوانى كىم خسته سه ر قه لاندۆشكان
بو ئه وهى دارى كى ره سه ن بخه مه نيو دۆختى كى سورى اليه وه
يا شيعرى كى هه جوو به زمانى بالنده يه كى كيتوى بنووسم
لاقم به قه د روسيا له ژير ساپيتهى خوادا راکيشم.

من كه گزچانم نه گرتۆته ده ست

چاويلكه م نه كردۆته چا و

پيتلاوى يارى كه رى ئه كرو پاتم له پا نه بووه

تا وه كوو فه يله سو فى ك له پردى سيرات بيه ر مه وه

مندالتيك بووم و له ناو قه رسيلى عتيدزبوون

غارم داوه... غارم دا

به يادى ره ننگى كى بزربو كه باوكم بوى جى نه هيشت بووم

سه رم نا به سنگى به له ميكي كاغه زه وه

تامى ئاشت بيه كى سه رتاسه رى پر سۆز

سيته رى كرد بووه سه ر حه وشه ي ره وان بى تى

خه ونى كى له وى ديه ته وه له ناو به رده قاوه بيه كان و

له به ر مالى كى به ك نهۆمى دا

به ديار گوله هه رم بيه كه وه دامنا كه به زمانى زى كزى كه

شيعرى ده خوتنده وه
هه ور چووبووه ناو تالى كوژالك و
تال بيووه به يانى به رده رگا
ته ماشا:

من و جوانى

چه شنى دوو شه ركه رى ماندوو

له به رانبه ر يه كترى وه ستاوين

به هيتز و گورپى ك كه له هه ناوى شه پۆل دايه و

خۆى له كه نار ده دا و مه ترسى به رپا ده كا

ئاشت ده بيه نه وه من و باده ي لى واو لى تو له جوانى

كه هه ر هيتنده ي دهنكه گيلا سى كى لى ماوه ته وه.

سوكرات

سه به تهی نیوه شه و پر بووه
پر حرف و ویرگوله و
هیما و که وانهی گه وره و چکوله
ته نیا گولتیک
ئه و گوله له ناو ده ستمدا هه لده له رزی
لای شارژنی ئیواره کان
له رۆخی ئاسمان دایده نیتیم.
من له پرسیاریکه وه
رژاومه ته ناو شانهی هه زاران پرسیار.

هه ندی جار، ئه نجام پیشی به رایبی خوئی ده که وی
من ده ستم داوه له سپریتیکی
پر مه ترسی:
پیش خواناسین؛
سه رم به سه ر سینگی خۆمدا لارکردۆته وه
خۆم ناسیوووه.

رووناکیم رژاوه و به ئاسانی خپ ناکریتته وه
به خته وه ریم له هه ودایه و
به وه هه ودایه ده چمه خواری
ده چمه لای سیزیف و ئورفیوس و
هۆمیرۆس و
چاویکیشم هه ر له لای پلاتۆنه.

ژیانم به پشتی بادا ده گوازمه وه
ببیزارم له سووپی خوینم
که به وه سستییه، دوام ده که وی

دلۆیه ئاویکم سه ر و ژیرم لی تیک چوووه
به و کۆتایی پایزه
له ش له جوانترین میوه دا
بۆته هه ناریک و سوور هه لگه پراوه.

ته مه ن ته واو رووت بۆته وه
هه وره کان پر بوون له سیحرم
من سویند به و په رداخه ده خۆم
سویند به و زه رده تاریکه ی ناوی،
رهنگی وا ته نیا مردن ده بیبینی
مردن و به س.

ئه و ژه ره نامه ی کچیتک بوو
درهنگانی گه یشته ده ستم
زوو نه مناسی تا ببیکه مه به ر سیمرخیتک و
بۆ خوئی بمبا
ئه و ژه ره، ئای ئه و ژه هره م
درهنگ ناسی.

ده چمه به ر خویره ی بارانیک
کاتی له یه ک دا بران نزیک بۆته وه
من هه ر خۆم
ده چمه ناو گه رمه ی مردن و
ئه نگۆ بۆ ناو زوقم و شه خته و
به سته لاک و
به لام، نازانم .. کامه مان ..؟
ئا .. کامه مان؟

وا زوو ناخه وم تا یۆنان نه خه وی
من به سه ر ئاویک داده رۆم

بنی دهچیتتهوه ناو کۆشکی ژنییک
 گویم له دهنگی ئەو ژنهیه
 برادهرهکانم دهلاوینیتتهوه
 لهو دیوی تخویدا دهنگیان دئی.
 دهچمهوه لایان
 ئەو شارە خوئی نهیوبست
 پالەوانهکان بیتتهوه
 ئەگینا شهوئیک هه موو دههاتنهوه
 چرا هه تا بهری بهیان
 حیکمه تی ده دا بهگوئچکهی تاریکیدا.

لهوپه پری بهخته وه ریدا
 به پیتلیکانه ی قوردا دهچمه خواری
 باران لیم ده دا و
 پئی به پیت نزیك ده که ومه وه
 مامۆستا کانم هه موویان له وین
 برادهره کانم له وئی دا چاوه پین.

شار هه ر شاره
 چ ئیره و چ ئەوئی.
 گومان ده که م
 دادگا په شیمان بیتته وه و
 ئەم دهره ته م له کیس بدا.
 زایه له ی ژههر پیتشم که وتوه
 بشنه وه ..

شهوی به هاری جوانی
 له بن پیتلوودا ده بریسکیتته وه.
 سویند به و پیا له مل باریکه و

به و زهرده تاریکه دهخۆم
 له گچکه بیبه وه خوا له گه لمدا بووه
 ئەو هه موو شتییک له باره ی منه وه ده زانی
 ده زانی به راستمه و
 ملم له ناو هه وادا دریتژ کردووه
 پۆلیک گه نجی ئەسینا له پشتمه وه
 مل دریتژ بالی خویمان کردۆته وه
 ده می خونچه ی وه رزی تازه یان به ده نووک هه لگرتووه
 به هه ر لایه کدا برۆن، وا زوو ناگه پیتته وه.

شار پر بووه له پاشماوه ی کۆنه قسه و
 پیس بووه به کاغه زی ته زویر و
 نایلۆنی بابردووی هه وه س و
 پر بووه له پیسی
 ئە ی من نه مووت: قور و لیتاوی سه فسه ته
 هاتۆته ژووری ژووره وه
 زهوی ته واو نه زۆک بووه
 تووه کانی خوئی ده کوژی.

جوتیاریک له رۆخ روویاری (ئه خیلپۆس) دا
 ئەو راستیبه ی نه ده زانی
 من به ئەسه فه وه پیتم وت.
 بیتیاکانه زهوی ده کیتلا
 پیتم نه وتن وهیشوومه گه را داده نی
 له ناو سکی ژنه کان دا
 هه ر جیره جیری ده رگا ده بیستان
 ده روویه کی باریک هه ر هیتنده ی سیراتۆزیشان
 لی ناکریتته وه.

پیتم نه وتن پاشاکانتان

چەند سەرنجىك

- ۱- لە ھۆنراوەى "حوسىن" دا:
- (زەوى چل رۆژان گربا) لەقسەيەكى پىغەمبەر محەمەد وەرگىراوە كە دەفەرمووى
"ان الارض لتبكي على المؤمن اربعين صباحا بالسواد".
- (روقيه) كچى ئىمام حوسىنە.
۲- لە ھۆنراوەى دەقى ئاو لە ئاوينە:
ھەندى دەستەواژە لە شىعەرى "مەستورە" ى نالى وەرگىراون.
۳- لە ھۆنراوەى "دەركەوتنى م..." دا:
"شار لە بناغەو دەھەژى" بەراوردى بكە لەگەڵ ھاتنى مەسىح لە ئىنجىل دا "بناغەى
شارەكان دەجولانەو".
۴- لە ھۆنراوەى بەسەر پىشتى پاپۆرەو:
زىرۆى شەمسى و مىلقىل و ئاخاب: ھەر سىچىيان ناون: يەكەمىيان منم چوومەتەو
توخمى بالندەبەك، دووھىيان برادەرىكى دىرەنمە چۆتەو توخمى نەھەنگى مۆبى دىك
(لە رۆمانە بەناوبانگەكەى ھىرمەن ملقىل دا)، سىبەمىيان و لداشى ھەموومانە لەژيانى
راستەقىنەدا.
۵- لە ھۆنراوەى سوكرات دا:
دەربارەى (كلىون) كە بازىرگانىكى پىستە بوو لە ئەسینا دەلەين: پىشتى مېللەتى وەكو
پىشتى سەگەكەى دەخوراند.
"شەوى بەھارى جوانى" نىو دىرە شىعەرى نالىبە.
۶- ھەندى لە شىعەركانى ناو ئەم كۆمەلە ھۆنراوەيە پىشتىر بلاوبونەتەو، بەلام ئەو دەو
دارشتىيانە. ئەم شىعەرانە سالى ۲۰۰۱ نووسراون.

پىشتى قەمبورتان دەخورىن
وەك چۆن پىشتى سەگەكانىيان دەخورىن.
غەلە خىكە و
قسە بەرد و
حوشترئالوك رىتان دەگرى.
شەو لەژىر زەمىن و
گۆرەپان و
بن سىدارە دەمىننەو
كەلە شىرەك لە گوندىكتاندا ناخوتىنى
تەنبا ئەستىرەى بەسەزمان
لەو دوورەو تەماشاتان دەكا ئەویش بەترس و لەرزەو.
پىم نە وتن مەرگ يارى دەباتەو
ئەنگۆ بەرەو پەراويزە ساردەكان و
ئەمن بەرەو گەرمەى مردن.

شہوی دووہم

خاچ

نائومییدی جوانتره له ئومییدی ساخته
بهخته وه ریش له ههردووکیان
ئهو هه میسه له دلهر اوکت و بیهوودهی و
له ناآرامییه وه دی.
زهوی ناتوانی بیهینی
ئاسمان ناتوانی بیهینی
ئهوان به کوش ئارامی ده به خشن
به کوش جوانی و سه لیه ده به خشن
که چی به خته وهری
ته نیا سه ریکی له دهره وهیه
ئهوهی تری له خویندا قولپ ده دا
که سی، جیاوازی نیوان ساته کان نه بیینی
جیاوازی نیوان شوینه کان
جیاوازی نیوان بهردیک و بهردیکی دی نه بیینی
ناخی په نگ نه خوا و پرشنگ نه هاوی.
سیمایه ک بو به یان پر شه ونم نه بی
چاویک نه بووی به گومی سوراخ
که سیک هه میسه ناماده نه بی بو قوربانی
که سیک له مه سیح نه چی، به خته وهر نییه!

چی رایگرتووم و ناهیتلی بکهوم به پشتدا؟
ئیواره یه کیان زریبار پتی وتم:
تو... وهک من وای!
موچرکی ههست و ساتی له زهت و،
به یهک گه یشتن و،
لیک جیا بو نه وهت له ژمار نایی؛

منیش کانیهی ورد و درشتم.
ئیواره یه کیان زریبار وتی:
نائومییدیان له یه کدی ده چی
به خته وه ریشمان
ئیواره یه کیان....

که وهک ناو بم جا چۆن ده کهوم؟
ئاو چۆن ده کهوی؟!
ههش به سه ر دلشاد، چۆن به خته وهری؟!
ئهوان که کورپی خوا بدهن له دار
چی له گه ل کورپی خه ل کیدا ده کهن؟

كچى گهوره!
 پرچى زهردى فرى داوه ته سه ريشتى
 به و جوانبىبه ،
 گهردوونناس و كىمىباگه ر و جوانناسى
 شىت كردوه
 له به يانبىبه وه تا ئىواره درهنگان
 كچى گهوره!
 به جلىكى تهنگى له ئاوى لىمۆ
 تال تال سىمى برىقه دار
 به لای راست و به لای چه پيدا
 شه بهنگى هه لداوه
 تاوسىكه بالى تا سه ر كردۆته وه
 به دهم ئه ندىشه ي شه وه كانى شه هره ياره وه
 يارى به رهنگه كان ده كا
 به سه ر كه نارى ئىواره يه كا ده فرى
 به سه ر ره زى مه ست بوونىكى شىن
 به سه ر بانى هه ور و كو لانه كانى نىوه رۆ
 له ناو پووش و په لاش و گىا تل ده خوا
 تا ده گاته به ردى حىكمه تى گالىلو
 له وىوه ،
 به تووله رىتى نادىاردا كه پىشتر نه يدىووه
 سه رده كه وىته سه ره وه
 به سه ر سه رمانه وه واقى وړ ده مىنى
 كچى گهوره!

به سوارى عاره بانه يه ك به ره و مال ده بىته وه
 كه هه مووى له عاج و ئه به نووسه
 دهنگ دهنگ مروارى له رۆخه كانى ده برىسكىته وه
 هه ندى ده لىن ،
 مالى له بنى زه ربايه
 هه شه ده لى ،
 له كو خى ماسىگرى كدا
 شه و به قاوه خواردنه وه و نوكته ي خو ش
 به سه ر ده با
 كه ده نوئى ، خه تىكى تهنگى چاوانى دياره
 وه ك تارمايى كه نارىكى دووريش
 ده له رىته وه چله كانى
 ئه فسانه ده لى :
 دوو بالنده
 يه كىان له باكوور و ئه وى ترىان له باشوور
 به رزبوونه وه
 كه گه يشتنه به ر په نجه ره ي كچى گه وه
 شه قه ي بالى پر سىحريان خه وى زړاند
 به په له په ل خو ر په نجه ره ي كرده وه
 يه كىان خىرا چووه ژوورى
 له وساوه ئه و كچه و بالنده پىكه وه ن.
 له و به رزايىبه سه رامه ده
 له ش ته ر ده بى به جربووه
 فىنك دادى به له رىنه وه ي په ر و بال

نىوه رۆيه ك درهنگى ۱۹۹۹/۸/۱۱
 پۆله ره شۆله يه ك هىنده ي گۆلىك له شه ودا

رهوه قهله رهشکه یهک زۆرتتر له گه لای داریکی زه به لاج
 رووناکیان به ده نووک گرت.
 بهردیکی گه وره تر له بهرده که ی سبزیف
 له بهرده م عاره بانه ی کچی گه وره ی ئاسمان وهستا
 چه ند چرکه یهک کات له شیبوینی خۆی په کی کهوت
 بالنده په ره وازه بوون
 ئاو به لقی دار سه رنه کهوت
 خوین له ناو ده ماردا ترس گرتی
 بینین به قه د سه رسامی شیلوو بوو
 دل خیراتر لیتی ده دا
 گول ترسی هه بوو
 چاو ترسی هه بوو
 جوانی ترسی هه بوو
 کچی گه وره چی به سه ردی؟
 مائی گه وره چی به سه ردی؟
 یه که م جار بوو چاره نووسمان
 به و روونیبیه بیته بهرچاو
 چاره نووسی هه ره هه موومان گری درابوو
 به ته ماشای کچی گه وره
 دیمه نه که به م چه شنه بوو:
 دالیک چرنوکی له سنگی هه رقه ل گیر کرد
 ده یوو یست هه ناوی هه لکۆلی.

(3)

پاشماوه ی شه ر و تووندو تیژی
 پاشماوه ی لووت به رزی و چلبیسی و رق و قین
 پاشماوه ی بیباکی و خیانه ت
 پاشماوه ی شکست و خلیسکان

پاشماوه...
 پاشماوه...
 ئاسمان رهش بوو به مهراق و پاشماوه کان
 جوانی پوو کاوه و خۆرگیرا به ته له ی گونا هه کان.
 دیمه نه که دووباره نابیتته وه
 کچی گه وره ده خریتته ناو قه فه سه وه
 زیندان جوانیه که ی بو خۆی ده با
 که میکی ده مینتی و پیر ده بی بو ئیمه

تاران ۱۱/۸/۱۹۹۹
 رۆژی خۆر گیرانه که

رِزگار بوون

له ناوه پراستی قسه دا، هیشتا سه رسامی بهری نه دابووم
له ناوه پراستی باخچه دا،
دوا گه لا خواحافیزی کرد
نازانم بو؟
بریارم دا، خۆم به لقی دره ختیک هه لواسم
په شیمان نه بجه وه، له وهی گیرۆدهی گه لام
گیرۆدهی په نجه ره ی که سیک
به زحمه ت ده مناسیتته وه
ئه وه موو نامو بیه ژبانی پر کردووم له مانای پروبووچ!
کی ده لئی رِزگار بوون،
گه مه ی ده ربا زبوونی
نیچیره له داوی راوچیدا؟
(پیتچه وانه ی ئه وه ش راسته)
یا ده ته وی له ناوه پراستی زه ربا دا
پیم بسه لمینی رِزگار بوون
سه ر شه پۆل که وتنه
ده ربا ز کردنی گه مییه له گه رداو
هاواری که شتییه وانه، که ده لئی: سه ول لیده ن
که نار چهنه بالئیکی ماوه!
که سیک له که نار ه وه به باسکه مه له دی
هاوار ده کا..
ئه وه چی ده لئی؟
له ناوه پراستی زه ربا دا، کام که نار دوورتره؟
لای راست یا چه پ؟
هه لکشان و داکشانی ناو شووشه یه کی به تال
رِزگار بوون نییه

سی به شی رِزگاری بریتیبه له:
شکاندنی ته وق
و
به زاندنی تخوب
کو ت فری دان
و
فری دان
راستگویی له گه ل خۆت
ئه وساته ی (با) تا وده ده ی
پاشان له سوچیکدا خری ده که یته وه
تیکه لئی جوانیبه کی ره های ده که ی
ته واو هه راش ده بی
خه تیکی سپی و خالئیکی ره ش
ته واو له به ک جیا ده که یته وه
له ناو له ش و
له ناو شه ودا ده می نیته وه.
ئه وه ساته ترس نامینی له نیوان
من و گو لئیک
من و کو تریک
من و ماسیبه ک
بو ئی به یانی و سه ری کو لمیک
بو ئی خاک و سه ری په نجه یه ک
قسه ی بن زار و سه ر زار
وه ک یه کیان لی دی
ئه وه ساته
یه کسانی هه وا پر ده کا پراو پر له نور
سه وزه لانی نیوان بوون و نه بوون
پر ده بی

پراوپر له:

ته وهی

مه حاله

بمړی

ههر هیندهم به خه یالدا دئ

(ههم یا نیم؟)

به هاملیتیم وت، با خومان له وهلامی

تهو پرسبیاره بدزینه وه

ته گینا

من که له ودیو چوارچینه کاند افرچکم گرتووه

بی کۆت و زنجیر زمانم پڅاوه

رزگار بوونم بۆ چیبه؟

هاملیت قسه که ی بی بریم،

دلنیای کردممه وه

رزگار بوون به تنها بهس نیبه.

شه تره نج

به و چوار گوشه سپیانه هه لنه خه له تی

کهس تا سهر له ناو سپیدا نامینی

که سیش تا سهر له ناو چوار گوشه ی،

قه ترانی قه تیس ناخوا

شهو دهر وا و رۆژی به دواوه دئ

به هه مان شتیه ش وهرزه کان

که سی به ناو په له ی رهش و سپیدا بازدهدا

به سه ر لاشه ی سه رباز و وهزیردا

به ناو چوار گوشه ی به تال و پردا

که سیکی جه به زه باز دهدا

تهو که سه ته سپی رهش دهیبا

ته سپی سپی پیشی بی ده گری

که سیکی ته فسانه بی...

له پیش له شکردا ره مبارزی دهکا

فیل له م سوچه وه بو ته و سوچ

له خوره هه لاته وه بو خورتاوا

چه شنی با په له په ل دئ و دهچی

فیل ته نیا له شه تره نجدا وا خیرا دهر وا

شه تره نج له کۆمیدیا دهچی!

سه رباز ده خوری

فیل ده خوری

ته سپ و وهزیریش

ههر پاشا نه بی

که کشی لیده کری

خوی دهری.

نیشته جیی ناوی خۆم*

ئه‌رخه‌وانیك ته‌ماشای گرده‌كه ده‌كا
گردیك كه‌وتۆته‌ دوای میژوو
گردیك ته‌مه‌ن ده‌خه‌وینتی لای داریکی،
كه‌ زه‌وی فیتنك ده‌كاتوه
ئارامی چۆته‌ دۆخی سیبه‌ر و
ناو چۆته‌ دۆخی به‌رده‌وه.
له‌بیرم نه‌چی، ناوی خۆم و،
ناونیشان و هه‌ندی پارسپارده‌ی بچووک
له‌لای دار ئه‌رخه‌وانه‌كه‌ به‌جی بیتلم.
ناوم: ئه‌ستیره‌یه‌کی کۆمیدییای سه‌رده‌می
یۆنان و
چاویکم، به‌دیار ئاسمانه‌وه.
ده‌لین، دایکم
حه‌زی کردوه‌ به‌ناوی مه‌رقه‌دیکم بکا
له‌ خه‌ویکدا، کلچو کیکیان له‌ داری گیتلاس داوه‌تی
وه‌ری نه‌گرتوه
خه‌نجه‌ریکی زیوینیان له‌به‌ر پشتینی سیحریکه‌وه
ده‌ره‌یناوه‌ و له‌ ده‌لاقه‌ی
ژووری نووستنیان داناوه
ترساون ده‌ستی بۆ به‌ن
من هاتووم، یه‌که‌مجار ده‌ستم بردوه‌ بۆ ده‌سکی
مال پری بووه‌ له‌ دووکه‌لی شینی تۆخ
پری بووه‌ له‌ بۆنی پیازو لیمۆندوزی
له‌وساوه‌ ترسیك كه‌وتۆته‌ دلّم
ده‌ست درێژ ده‌که‌م بۆ درزی هه‌ر مه‌به‌ستیک
ده‌ترسم

که‌چی هه‌میشه‌ ناو ده‌ستم
پری ده‌بی له‌ بۆنی ره‌حان
ده‌ست درێژ ده‌که‌م بۆ هه‌یشووی هه‌ر ئاسمانیک
ده‌نکه‌کانی سفت و مزرن
له‌ سوچیکدا ناویك خه‌رمانه‌ی به‌ستوه
له‌ ده‌وری ئینجانیه‌ی گه‌وه‌ریك
ناویك، غه‌زه‌لیکم بۆ ده‌نووسی
له‌ غه‌زه‌له‌ زیوینیه‌کانی حافزی شیرازی
ده‌ماو ده‌م ده‌بیلینه‌وه
لۆج ناگری وشه‌کانی
ناچه‌میته‌وه‌ قافیه‌ی
نافری کیشی سه‌نگینی
سپی چه‌شنی کوله‌ به‌فری فینکه‌ ماناکانی
ده‌شی ئه‌و ناوه‌ له‌ به‌ردیکه‌وه‌ بۆ من هاتیب
ده‌شی له‌ مسکی ئاسکینکه‌وه‌ بۆ من هاتیب
ده‌شی کیویک سیبه‌ری خۆی پی دابم
یا هه‌ندی جار، مه‌زه‌نده‌ ده‌که‌م باخچه‌یه‌ک
ناوی خۆی بۆ کردبم به‌ پیخه‌ف
ناویك خۆی هاته‌ سه‌ر زار و،
خۆی كه‌وته‌ به‌ر گوچکه.
ئه‌ندیشه‌ چۆله‌که‌یه‌که‌ زوو هه‌لده‌فری
ده‌نووک ده‌دا له‌ گوتی ئاسمان
هه‌ندی جار ده‌نکه‌ جۆیه‌ک نابینی
جاری واش هه‌یه‌ ئه‌فسانه‌ی به‌هاریك هه‌لده‌گری
له‌م گولزار ده‌بیاته‌ ئه‌و گولزار
ئه‌ندیشه‌ خالیکه‌ له‌ شپوه‌ی ده‌نکه‌ خۆل
سه‌ره‌تا و کۆتایی

له ئەندێشەو دەست پێدەکا
به ئەندێشە کۆتایی دێ.

دەنکە گەنمیک چۆن دەخریتە ناو شیعەرەو
دایکم دەلی، ناوی تۆش وا
وا مەزەندە دەکم، ناو له شیوەی دەستیکە
خۆی خۆی دەنووسێ

عەیب و عاری خۆی دادەپۆشی
داویکە دەمبەستیتەو به گۆل و زەین پروونی
گەنم ئەزەله له قەوارە دەنکیتکدا
ناو قەدەرە له حەرفی هەوریکدا

له نیوان دوو ئاوی جیاوازا
ئەرخەوانیک ناوی منی توند گرتوو به قەدیو
ئاویک دەروا بەرهو خوار
ئاوی دێ بەرهو ژوور
مالئاوا.

له بیرم نهچی، خەنجەریکی زبۆین
له دەلاقە مالهکه دانراوه

دەست دەبەم بۆ دەسکی
دەستم دەبیتە شەمائی ناو شیعریک
دەستم دەبیتە سەوسەنی تابلۆبەک
دەستم ناچیتە ناو گیرفان
بشی پەرتیشانی دەموچاوی کەژتیک بهو دەردەی بردبم
یا حەسرەتی مندالیک
بشی تەپ و تۆزی رمانی پردیک
بپهۆشی و بەئاگابوونی تیکەل کردبم
یا ئەسەواری رۆبشتنی هەوریک له نیو تەمەندا
یا بێ عادەتی گۆلزاریک له ناست بولبولدا

چیم بیستوو له نایەک له ناوقەدەو شکا بێ؟
چیم خواستبووه له شەوی ناویک
پێنج ئەستێرە به فرمیسکیک لێ رژا بێ؟
هەر ئەستێرە نساڕیک بێ به چنگی دالیکەو
یا ئەلقەیه کی زبۆین بێ به پەنجە ی رەشەبای شەویکەو
چیم بینبووه:

ئەرخەوانیک له تیک ناسمان بۆ خۆی دەبا
به تەنافی لقیکیدا دینە خواری ئەستێرەکانی.
ئەندێشە وا زوو لێ ناکاتەو
ناوم تیکەلی شەوئی تەماشای بووه
ناوم چۆتە ناو دۆخەکان
تا ئەوپەری ساکاری سەرما و گەرما
ساکاری شەو و رۆژ
ساکارە ناوی لیکدراوم
له گەل کۆتاریک لێم تیک دەچێ!
ناوم به پەبشیک دەست پێدەکا
بۆ هەمان مەبەست و بەهەمان شیبو
سەرەتا به پەبشیک ناوم دەست پێدەکا.

سلیمانی / ۲۰۰۰

* ناویشانی شیعرەکم له ناویشانیکی سان جۆن پیترس وەرگرتوو

پورتريت

(1)

چاويڪ ڪتومت ئاسمان بوو
له بهردهم دوڪانى گولفرؤشيكدا
گولٽيڪي نيشاندام،
له ئينجانهيهه ڪي سهدهفي مهيلهو نارنجيدا.
گولفرؤش وتي،
له خورهه لاتتهوه تا خورئاوا
له باڪورهوه بو باشور
هه موو تهو گولتهي لي بزر بووه.
باخچه به باخچه گهراوم
تهو گولته تاقانهم له زريان سهندووه.
تهو گولته!

له ناو رهنگه كاندا، رهنگي شهراي
ئيتوارهيهه ڪي هه لبارد
ته نيا بونتيڪي نه گرت
تهو بوئه،
له ناو هه موو بوئه كاندا
بوئي مردن بوو.
چاويڪ ڪتومت ئيتواره
ڪاتي برؤنزي دادئ، برؤنزيهه ڪي مهيلهو رهش.
تهو گولته!

سهردهميڪي زووتر
لاي به فر و لاي ژنيڪي سيحري باز
رهنگ و خه سلته تي سيحري گرتووه
زريان تهو گولتهي ناسبووه
پيش تهوهي له سهه پيستي

سپي و لووسي به فر
بنيشي
عومريڪ لاي تهو ماوه تهوه.
هه موو تهوه لي بههاري
سيحره ڪهي دزيووه،
پاشان،
دهنڪ دهنڪ
موروي شيني سيحره ڪهي
پي داوه تهوه.
گولفرؤش پيبي وتم،
تهو گولته بهه له گهل خوت
بيبه له گهل خوت تهو شيعره
تهو شهوه ته نيايه بو خوت بيه.

(2)

نه بادا گولٽيڪ لهو گولانهي گولفرؤش
لا لوت بي،
نه بادا گولٽيڪ له گولته كان
شهريم له گهل بهريا بڪا.
وتم، گولفرؤش!
ڪهي له شيعريڪدا بهو چه شنه
ناوي گولٽيڪم بردووه
حه قيقى بي؟
نايشارمهوه، دلّم بو گولي زريان
توند لي دهه دا.
وتم، گولفرؤش!
چونكه مانگ (گولٽيڪي زهرده له تاقى ئاسمانئ)
هه ر ته نيا زمانتيڪ ده زانئ

هه ر ته نيا ريگايهك ده ناسي
من په نام بو نه بردووه
گه ر گولفرؤش دلگير نه بي
هه موو گولي دوكانه كه ي
ناگورمه وه به سيحريكي گولي زريان

(3)

كه سيك كتومت ناسمان بوو
له به ردهم دوكانی گول فرؤشيكدا
تيلماسكي حه زيكی تتيگرتم
حه زيكی پايزبی
له پايزه جوانه كانی
ده وری ماله كه مان
له سه ر چنار.
رهنگی كالتر بوو له ناويك
گزنك لتي بدا
له سه ر له وحي به يانبيبهك.
ته نيا يهك دوو ده نكه سه ده ف
ئاوه كه يان به لای سپيدا بردبي.
له به ردهم دوكانی گولفرؤشيكدا
ناسمان راسته وخو په نجه ره ي
ليكردمه وه
منيش راسته وخو ده ستم برد
بو ده ستي.
گويم له قسه ي گولفرؤش گرت
مه جازيكي دوزيه وه
نيشانی ئاوم دا
ئاو وتی، گيل مه به

رازی دل ناترووكي
دلگير بووی له گول، دلگيربووی
دلگيربووی دلگير
ئاو وتی.

(4)

نه بادا گوليک دلگير بي
من قسه ي خوّم به ئاو نه وت.
شه رم له جوانی گول ده كه م
گه ر گولفرؤش دلگير نه بي
له ناو هه موو گوله كانی،
ده ست بو گولي زريان ده به م.

زمرۆتی پشت ههور

جی نشینی کۆلانه کانی رووناکییم
مهیل و هه وه سم له چاوگی خۆره وه هه لده قوولتی
له هه ستیکی نا دیار و ،
سه لیه که کی له چه شنی سیبه ری
رۆیشتنی مانگ به لای هه ورا
له هاشه هاشی مزربوونی هه لووژه بیتکه وه
له فرینی خه یالیتکه وه به پتکه وت
له نهرمه شه پۆلی سه رخۆشییه وه
تا ته مه نی ده ربایه ک پراوپر لیتی برژی؛
بو دیتنی جوانی ده رۆم.
پیویست ناکا شه و ماندوو بی
به کۆکردنه وه ی هۆشیاری ده رباره ی نه ستیره
له کاتی رژاندا
یا گه ران و سوران به دوای، شوین پیی با
له رۆیشتنی پایزدا.
رووناکی له قوولایی غافلبوونه وه دی
له هه لتلۆقانی هیزی دره وشانه وه
له ناو ده نکه تۆویکی ره قدا
له ترازانی به ناسته می به ردیکی نیو دیواری بووندا.
حه و جه ناکا
تخویبیکم له سه ر ناکاری فه لسه فه و ،
تخویبیکم بچیتته وه سه ر ده رباجه ی ره وانپیژی
من له ساده بی گه لای گیایه ک
سیحری وشه ی ته ربوون فیبرووم
له پتگه بیینی شه راب
له ناو کوپه به کی پر نه فسوون دا

فیتری بالق بوونی شیعر و
مت بوونی خه یال و
خویندنه وه ی ته نیایی بووم.
له ته لخبوونی ئاوینه به کی دراوسی
دیهنی دلرفیتی ته جه للام دیت
له ناو هه زار
له ته دیهنی نارپکدا
جیناسیکی ناسک و ته بام دارپشت
له ناو هه زار
رسته ی قه به و ناته بادا.
ئه فسانه که م بوو به هه زار پارچه ی بچووک،
من نه و کاته ،
له ده رگایه ک هاتمه ده ری و ،
گویم گرت له هه ناسه ی ئاو
که دلی به ردی کون ده کرد.
هه ساره به ک لیم نزیک بووه وه
کتومت که شتی بوو
له و که شتیانه ی خه یال هه لیانده دا
بوئاسمانی مندالی
سه رکه وتم بو سه ری
خالیکم دیت له ناو سینیه کی مس دا
گالته جاربییه کم بیست له کن مالی پیغه مه ربیکدا
توره گه پیکم دۆزییه وه پر له نه نتیکه ی عه شق
بالیکی یاقووتی ده بیردم
بوئاو پیروژه بی سوژ و
بوئاو شینیکی ته نیایی.
من شیعی خۆم ناسیبه وه

له ناو دلتيكدا په لکه زيرينه هه لدا بوو
له وپه پری وه رسیدا ناسويه کی راده مالی
له هر فیکه وه تا کوتایي مهنتيقی بالنده کان
له چرزی هه ستيکه وه تا دارستاني ناسوت
شه و قتيکه له و دیوی مه عناوه
سووتانيکه بارته قای قه قنه س و
بو شاييکه پراو پر له عه دهم
تازه چ خه ويک خو شتره
له بی ناگایي گوله گه نم کاتي زهر دبوونی
يا شه و که به سهر پشتی چهن د جوتيارتيکه وه
ديته وه مال
پشتيني ده کاته وه و لينگ راده کيشی
رسته کانم به لقی داره بونيک گری داو،
ورده ورده هاتمه خوار
که ستيکم نه دی له شمشير بچی!
که ستيک سه ودا له گه ل خوربکا
که سی بچيته بهر ليترمه ی عه شق.
به راره وی ليکدانه وه يه کی چهوت و
مه يله و تاريخ
رته به کم دوزيه وه هيچ بايه ک پيدا تينه په ريبوو
گوزه و له گهن و سوراخی ده ستي که بيانوو
هيشتا له مال نه چوو بوونه ده ری
که من پراو پر بووم له ناژاوه.
به بیان و به بيوون له گه رووی خنکاودا
هه لبه ستي ژاکاويان هه لده دا
گه لا خيانه تی له گه ل گه لا ده کرد
شه ری براکوژی نه وسا

ده ستي راست و ده ستي چه پی تتيکه ل کرد
پيمان بلين، برا و دوژمن!
کامه يانه له و دیو ده رگا، بانگ ده کا که سی بچيته ژووره وه؟
پيمان بلين، بو پيغه مبه رتيک
له (دالاهو) شوړ نه بووه ناو ناوایي
وانه يه کی مهنتيق و
وانه يه کی به فر و
وانه يه کی گوله ميخه کمان پی بلتی.
گيژم خوار
تا ساتی ته قينه وه ی کانی
له نيو به رده لانی زمان دا
تا ساتی هه وره تريشقه و تاوی باران
له وهرزی رسته ی خاموش و کرکه و تووی
بی پيژ و به سه زمان دا.
کاتي ناو، تارمايي مردنی راو نا
به ره و زنجيره شاخه کانی مهراق
من دلّم کوته کوت لتي ده دا
بو کچيک سی به شی له ناو و به شيکی ناسمان بوو!
هه ميشه ناو بی ياسايی ده کا
مل دهنی و په نگ ده خوا
گوئی ناگری.
خنکاويک دوو ده ستي هه لبری
ناو پرپوو له ترس و سام گرتی
سام گرتی ناوی ناو ده ماری شيعر تيکم
سام گرتی قافيه و نه نديشه
کرمی ناوقه دی دار سام گرتی
سام گرتی ده رگای مالّه کم
سام گرتی ميلي سه عات و رهنگی تابلوکه ی سهر ديوار

سام گرتی ئیوارهی ناو کیلنگه و ،
سیبهری درهختی سهر ریگا .

له منارهی سهریکهوه
کوئریکی بهرخانهقا
حرف هر فی کتیپیکی کونی ددهزی
مه عنایهک چوووه ناو ئیوارهی په رهکانییهوه
ئهو مه عنایه ی پی نه دزرا
کوئریکی ناو خانهقا
حرف هر فی کتیپیکی دهخویندهوه
چلی تیژی داره بنیک
نیوان دوو مه مکی سمیوو
تریفه ی هر زیک کهوتبووه نیو که لینی زام
دارمیوتیک لهو بهینه توله ی خو ی هلدابوو سهرهوه
ئهو داره فیرووه ، دهست دهبا بو ناوی
زمزمی ژیر که پری خواوه ندیک
ناو له پی پر دهکا و دهیخاته ناو تامی هیشوو بهکی

نیوگرتیک ئیمانم پی دینی
دهشی باران زووتر دابکا
مهولانا پیتم دهلی: دهشی مهی
بهدهستی هه موو بولبولیک بخوینهوه و ،
پهیتا پهیتا ئاسمان داچویری
بو ناو دهفری موعجیزه بهک
من لهو دهفره شه رابی روئیکی سووری
روژه هلاتی هلددهم تا دوا دلوی
مهولانا پیتم دهلی، هرزی مهلیک
چوته ناو ئاویته ی شهویک
جامیکی خهت خهتی

تاریک و روونی چنیوو تا بهیان
ناو له پی پریوو له زمروت.
ئهو دهلی:

مردن هیچ شتیکی نه برد
بهو نیازهی زوو دپتهوه.
ماله کهم به سهریشتی که شتییه کی بچوکهوه
خو لینی ددها
له ئاویکهوه بو ئاویکی گه وره تره؛
ماله کهم گه وره ده بی
له باریکه ئاویکهوه بو پروباریک
که شتییه کهم تیژتر دهروا
ماله کهمان لهوی ماوه؟
کوئریک بنیرم دهیناسیتهوه
چله هه ناریک پاسپیرم
سهر دهخاته سهر دیواری هه وشه کهمان؟
مانگ بهو چه شنه سوواخی تریفه بهکی خو ی ده کرد
(من تو م به سیبهری دارتوو بهک سپاردبوو
بو لهوی نه ماوه؟)
قه لسم له دهست ئه غیار و گوئگرتنی
درزی دیوار له کاتی تیپه رینی بادا
قه لسم به دهست گه مژه بی گیا
که شوین پی و جیگه ی دانیشن و
هاتوچونم دهسپرتتهوه.
جی نبشی په پوله ی جوانیم له باخچه ی ماله کاند
به گوله هیرۆی سهر په نجه م ده مناسنهوه
کاتی له ده رگای جوانترین مال ددهم له ناو هه ورا.

سکچی ناو

تهواو به گيربان هيتابوو
تروسکهی ئهستيرهيه کيان به گير هيتابوو
که خوئی به نامۆ دهزانی،
له ناو تاریکایی شهودا
هه ندی جار.
جوانی خوئی دهشاریتتهوه
وهکو چۆن به هار له چرۆیه کدا
به قهده دنکه هه ناریکی لی دی
یا فرین خوئی له ناو بالیکی قورسدا
له خاک دهخشیینی
یا خه، له ژیر پیلوویه کی خاودا
له هیچه وه، لیواو لیوی شه و ده بی.
به و چه شنه ده چمه ناو خانه کانی رۆژمه
له رهنگی مۆر و گۆل گۆلی فانتازیا وه
تا سپینه وهی تهواو،
یا کپی رهنگیکی لیمۆیی.
له شیلهی تامیکه وه
تا بۆنی زه ریا
هه مووی هه ر منم.
تهواو به گيربان هيتابوو
دوو وه رزی دژ،
شه مالتیکیان به گير هيتابوو
که رووناکي به یانییهک،
له گۆله باخی سه نده وه و دای به کچیتک
نه ییده ناسی.

هه رهیتندهی ده رباره دهزانی
که کچه که ناو هیتابووی
له ناو سه به تهی نارنجی
هه ور پیکدا
کچه بیتاک
له ئه دگاری ته نکي مه یله و ساردی
شه مال راده ما.
کچه ده بیوت،
به ردیکم له سه ر پتی کاکیشان
به و چه شنه به دوامدا بگه ری:
به رده که سوور بوو
من خویم نیشان ده دم.
رهش بوو، یه کتری نابینین.
ناو هه لدهستی له ره شدا.
هه ندی جار،
په نجه ره یه کی کراوه
که سیکم نیشان ده دا، ته نیایی ده بکوژی.
پیا له یه کم نیشان ده دا
پر له شه راب،
ره زیک ده یخواته وه.
دل له دل نادم
دل نیام که سیک
رۆژی شه مه یه ک
له و دووره وه دی
به ئه سپایی ده رگا که ده کاته وه
له بن دار گیتلاسه که وه تا کوتایی
شه قامه کانی هه ور
پیا سه م له گه ل ده کا.

له کۆلانیکی تەسکەووە تا ئیتوارەبەکی شین
 گەلا گەلا پر دەبم له رەنگی بەهاری
 پێست پەمەیی، له خوار ناوکەووە
 کەمیک سوور
 رەنگی لیمۆبەکی کال
 تووند و تۆل.
 ئەو کەسە باسی دارێکم لۆ دەکا
 بەژنی خۆی داوێتە ژنیکی
 بۆ ئەوێ بوانی،
 هەر شەو و ئەستێرە بەختیک
 له ئاسمان بدزی.
 له هەیوانیکدا، رۆژەکانی هەفتە بەسەر دەبەم
 تەنیا دارێکی تاقانەیی تێدا
 سویند بەو دارە دەخۆم
 ئەوێ بن پێست و بن زارم
 بەبێ هۆشی ئاو بسپێرم
 کە دەروا و ناگەریتەووە.
 لای ئاو باسی مندالیم کرد
 باسی هەوری هەرزەکاری،
 هەلکشام تا سەر ووتر.
 له پیرەمیردێکی چاچانەووە
 تا پەیکەر تاشیکی گریگ
 تا شەرکەرێکی کابوول.
 له دەنکە گەمبەیکەووە
 تا ماسی گریکی مەکسیکی
 تا حاجی لەقلەقێک
 هەموو ئاو دەخۆینەووە

هەریەکە و ئاوێک.
 ئاو شوینی من دەناسی
 هەندی جار،
 گومان دەکەم، نازانم؛
 چیم ماوێ ئاو نەبیا؟
 ئەو باسی ماسییەکانی خۆی دەکا
 ئاو دەلی،
 ماسییەکی پێی وتم،
 من پێشبینی ماسیگریکی پیر و
 شەبەبخوونی ماسییەکی گەورەترم!
 ئاو دەلی، مرواریبەک،
 ترووسکایی سەد ئەستێرەیی هەلۆژەیی
 بەگێر دینی.
 پەری زەریا!
 ئەفسانەبەکم لێ دەدری
 دەبیاتە دوورگەبەکی دوور
 مەلی خەیاڵ دوای دەکەوی
 ئاو هەرگیز بێ خەیاڵ نازی!
 هەندی جار،
 گێژدەبم له ئاست ئاوێکدا
 گێژ دەخوا بە دەوری نا هەقی
 باپەکدا
 کە شووشە و پیاڵەیی گولێکی
 شکاندووم.
 گێژ دەخۆم،
 هەندی جار
 بە دەست ئاو
 کە خەیاڵ و ن دەکا.

هه ندى جار،

كه جوانى خۆى دووباره دهكاتوه

وهكو دهنگى هه نار،

دهشى تاو

له مندا دووباره بيتهوه

منيش دووباره بيمهوه

له تاودا.

ناو له پى پر خوځ

هيشتا له خهونى كافورى وادهى مندالى

دهريازم نه بيوو

كه له په نجه رهى پاكرتيه وه

تريفه لى له خويى چريكانديك هه لفرى.

نيوهى وهرزى ياسه مين به دهره وه بوو

گه رما كه ميكي كه وتبووه سه ر زوى

زبوى به يانيهك

له به يانيه ته نياكان

هه لوه دابوو له ناو شه ونى برىسكانه وه.

چريكاندى دوور كه وته وه و،

بوئى ناسمانى دلته ننگى داكشا به ره و ژوور

ئه و بوئه،

وهكو رسته لى كاشوكوشى بى ئوميدى

پرشنكى جوانى توند گرتبوو به به رو كيبه وه

هينده لى نه مابوو بخنكى

به و چه شنه شه مالىك چوره ناو جه ننگه ل

ئه سستيره يه كى زه نه قى،

كه وته ناو كوئى نيوه رو.

بالتىكم له دهستى خوره تاو راپسكاند

له پردى ئيسك و پلووسكى خافل بوون

به ئه سپايى په ريمه وه

بو دهشتى شه رابى گوله كان؛

ئه ننگيزى نامراديى له شيوه لى دژه خهونى ناخوش

به چاويكى كزى بى فه زاوه، دهر كهوت

(ديدالوس) له شه رى ديريى نيوان فرين و نه فريندا

له مهودای نیوان کهوتن و نه کهوتندا
 قورقوشمی ماچیکی دزراو بوو
 زمانی ته ته لهی ده کرد و نارقه هی شینی دهرده دا.
 پاکیزه یه ک بوو میوان
 شکوفه ی هه وای ده له رانده وه، پاکیزه!
 بوئی ساردی رۆژه کان و ئاسمانیکی کاس بوو به سه رمانه وه
 ئه و بوئه فره بیتاری کردین.
 ئه شی هیچ رتیه ک له و بزنه رتیانه
 نه چنه وه ژیر هه وره کانی رزگار بوون
 ئه شی پیستی پاساریه ک،
 ته نک چه شنی په ریکی نه یلۆفه ر
 به رگه ی دژه فرین نه گری، نه گاته که نار.
 خۆم به خۆم وت، فرین مه حاله!
 بالئیکم به مۆری و مهرجان نه خشابوو
 به زه حمه ت له خۆم کرده وه
 فرین مهرجیکی مسۆگه ر نیبه بو دهر باز بوون!
 له زه ویبه ره قینه کانی غه ریزه وه
 ته نک ته نک هه لمیکی سوور هه لده کشا به ره و رووم
 له و بو شاییه نه گریسه وه
 له نیوانی بوون و نه بووندا غلۆربوو مه وه خواری
 هیشتا مه یله و تاریک بوو
 که چاوی وه نه وشه یه ک له ناو به رده لاند
 چرکه یه ک له و دیوی کاتدا جورئه تی پی به خشیم
 گه یشته تیلما سکی ئاویکی کۆن
 له رۆخی ئه و ئاوه، پر ئیلهام بووم له ته ماشای
 گیا به رزبووه وه، ئازادی تا ئاوزینگ هاتبوو
 خاچی پیغه مبه ریکی کورژاو له به هاردا خۆی ده نواند.
 له ناکا و،

پیچه وانه ی موگناتیسی سه رکوتکردن
 دهرگای هه وشه یه ک کراوه
 ملم نا، تا توانیم ملم نا.
 باق و بریقی ناو هه وریکی دوور
 کۆلانه کانی پر کردبوو له نوور
 خه ونی ته ر و ناسک، ملی باریکیان له خاک دهرده هینا
 ماسیگریکی خۆرنشین!
 ماسیبه کی ئاورشمینی ناو تۆری شه ویکی نارد
 بیخه مه ناو هه وزی
 خه یالئیکمه وه
 من له سه ر رۆخی هه وزه که
 له باخچه ی هه وشه که
 چه شنی خۆخیک به سه ر داره وه
 خه وم لیکه وتبوو.
 ماسی ته ماشای خه یالی ده کرد
 هه وشی پاکیزه پان و ره نگیان
 سه د بال به لای راستیدا گولزاربوو
 ناوه راستی، ئاو یک بوو بو مه له و پیکه نین
 له شی پاکیزه شیریکی پاکژبوو
 له جوانیدا خه ست ببوو وه
 که فوکولی خه ونیکی ناکام
 که میکی لالیوی به خه تیکی سپی جیا کردبووه وه.
 بینیمان، پاشان له ناکا و بزبوو ئه و دیمه نه
 خه یال ناو له پی رۆژه کانی پر کرد له خۆخ
 ماسی خۆخ ره نگ!
 خۆخی لووس وه کو پشتی ماسی!
 ماسی خه یال، یه ک و دووان نه بوون
 خۆخی خه یال، داریک و دووان نه بوون

به و مهنتیقه، هه‌رزه‌کاریم له رۆخی رِسکانی هه‌وزیکه‌وه
 له‌وه‌راند تا گه‌یشتمه چاره‌نووس
 پاکیزه‌م بۆ دو‌اجار بینه‌وه
 له‌چکیتکی قه‌یسی ره‌نگی ته‌نک
 نیوه‌ی پرچی دا‌پوشیبوو
 له‌چکیتکی هاتیبوه خوارئ.
 هه‌وریککی شه‌رم‌ن په‌نجه‌ره‌ی بینه‌ی کرده‌وه
 له‌ناو سه‌به‌ته‌ی باخه‌وانیکدا هه‌جمانی نه‌بوو
 خو‌خی پاکیزه!
 (باخه‌وان وتی،
 ئەو خو‌خه‌ی ناو سه‌به‌ته‌ه‌ی منه
 ئەوه‌ی سه‌ر داری، ه‌ی هه‌زار)
 بئ مه‌نتیقی تل خوارده‌وه‌ی به‌ردیکی زه‌به‌للاح
 له‌وسه‌ری سه‌ره‌وه
 تا خواری خواره‌وه
 له‌خه‌ونی به‌ردی نزیک خسته‌وه
 له‌ره‌نگه‌ماته‌کانی
 له‌ده‌نگی خرۆشی
 دیته‌گویم ده‌نگی که‌وتنی
 دیته‌گویم ده‌نگی وردبوونی
 دیته‌گویم ده‌نگی به‌رد
 به‌رد یاری له‌گه‌ل با ده‌کا
 به‌رد مه‌له‌له‌ناو ئاو ده‌کا.
 بئ مه‌نتیقی هه‌لگرتنی خاچیک
 له‌یه‌که‌م ساته‌وه تا دو‌اسات
 مه‌رگی کرد به‌گۆرانییه‌کی شین
 به‌سه‌بایه‌ک هه‌ناسه‌ پر بکات له‌بۆنی میخه‌ک،

بئ مه‌نتیقی دارستانیک
 ناوقه‌دی داره‌کانی کون کون کرد
 له‌سه‌ر گه‌لا پانه‌کانه‌وه تا گه‌لای باریک
 له‌چلێکه‌وه بۆ چلێکی دوورتر
 بالنده‌به‌و بئ مه‌نتیقییه‌ ده‌گه‌ران
 بالیان به‌ر یه‌کتی ده‌که‌وت
 ده‌که‌وته‌ن خوارئ.
 به‌رزه‌وه‌ندی تیر پێش به‌رزه‌وه‌ندی نیچیر بوو
 که‌سێک تیر ئەنداز بوو، پێیان ده‌وت: باش ده‌پیتکی!
 له‌نیوان تیرو نیچیردا
 گه‌رده‌لوول گێژی خوارد
 گێژمان خوارد، تا مه‌نتیقی گه‌رده‌لوول
 سه‌ری له‌تیره‌کان شتواند
 تیر چه‌ماوه‌ ناو بۆشایی
 تیر له‌سه‌ر له‌وحی سپیتی سراوه.
 ئەوسا ته‌مه‌نی چوونه‌ ناو دۆخی ماسی
 گێژی خوارد
 خولاوه‌ تا بووه‌ خو‌خ!
 دوو خو‌خم به‌ده‌ستتیک هه‌لگرت
 هیچیان له‌و دی سووکت‌تر نه‌بوون
 ته‌نیا ئەوه‌ نه‌بئ،
 مانگ که‌متر په‌نجه‌کانی ده‌سووتاند!
 ئاسمان ته‌واو بئ جریوه‌ وه‌ک خو‌ر نه‌بوو.
 په‌لکه‌زێرینه‌ وشک هه‌لاتوو
 تریفه‌ که‌وته‌ ناو کۆشم
 خو‌خ مه‌نتیقی خو‌ی دامئ
 به‌و شتیه‌یه‌ ژیان له‌کونی ده‌رزی مه‌سیحیکه‌وه
 چوو له‌ ناو باخچه

خۆخ ئامرازیکه ته سلیم به ره هایی مردنم ده کا .
 چاوی ماسیبه کان ده بریسکیته وه
 به زمانی خۆخ قسه م کرد له ناو باخچه دا
 ئاو که گوئی لی بوو
 وه لامی دامه وه .
 خۆخ شه ره کانی برانده وه
 له خۆخدا براکان ناشت بوونه وه
 له خۆخدا ...
 کتیوتیرین ئاژه ل مالی بوو
 تووندترین ره شه با کپ بووه وه
 له خۆخدا خۆم کرد به تامیک له ناو ده مدا ته واو نه بی .

به پیتی په تی سه رکه وتم
 چه ند بالیک دوور که وتمه وه
 خه ونیکی گه نم ره نگ بانگی کرد :
 دهوله مه ندی به ناوی گچکه و گه وره نیبه
 گو ل دهوله مه ندره له زیپی ناو قاسه ی پاشایه ک
 بولبول دهوله مه ندره له مقاولیکی پله یه ک .
 چاویک که هه ر به قه د ده نکه تر ییه ک ده بی ،
 ده شی جیهان به هه موو بلندی و نهویه کانیه وه
 به هه موو دۆخه کانیه وه ببینی
 له ته قه ته قی ده نوکی چۆله که یه که وه
 که دان ده خوات له سینی به ردیکدا
 تا گرمه گرمی هه ور یک له ناو سینگ ی ئاسماندا
 هه موو له سووچی گو یچکه یه کدا جیگه ی ده بیته وه
 که به قه د گه لای هه رمی بچوکه .
 تروسکه خۆی به هه موو تاریکی نادا ت!
 به ردیک که به زه حمه ت ده جولتی
 تا
 بوئی گه نمیک له ناو ده نوو کدا .
 ئیواره ی له تر خوار دووی سه رخۆشیک
 تا پارانه وه ی سو فیه ک له ته ک نه ستیره ی شه ودا
 نه وانه ،
 بچوو کترینیان له کتیوتیک گه وره ترن
 کورترینیان در یژ ترن له رتی کاکیشان .
 بستیکم کردووه به میلیک
 جیتی پییه کم کردووه به ئاقاریک
 بهر په نجه رده ی شیعرم پر بووه له خۆخ
 خۆخ تا روخی ئاوه کانم ده با
 خۆخ قومری بال نه خشینه

شەوی دووهم

لەناكاو،
كەناریك بەدەر كەوت ھەر ھەمووی
زەرپوت و لەعل و ئاقیق بوو.
ھیتشتا چەند بالئیکی مابوو
لوقمان بتەقی بە لووتی نائومییدیەکی تەواو
لەناكاو،
ریزە چرایەك پرووناکیان فری دا ناو ئاوی
باق و بریق دەتوت گەردانەئە ھەلرژراون
پیکەنین و حیلکەحیلکی،
پۆلە ژنیکن لە ئاھەنگیكد
لەناكاو،
كەشتیەوان بانگی كرد،
ئەوانە بەردی زەبەللان، نەھەنگن
بۆ لای ئیمە دین.
سیلاوی ترسیکی ئەستوور رژایە ناو كەشتی
لای من پەنگی خواردەو
لەسەر گازی پشت پراكشا
ئاو وتی:
تۆفان لە ھیلکەئە (كاوس) دا ھا تەدەری
ھەموو تەكان و راجەننیک لەوتیو ھا تەن.
وتم، ئاو ورینە ئەكا!
ئەو ھەموو ھەنارە بە ئاسمانەو
ئەو ریزە چرایە، شەویان سورمەریژ کردبوو
ئەو ریزە جوانییە، ھەر ھیندەئە ئیوارەبەك دووربوون
ھەر ھیندەئە تەماشاشا کردنیک،
ھەر ھیندەئە چا و بەچا و بکەوی

چاویکی رەش ھیندەئە دەنكە میوژنیک
لەناو بیھودەبیدا دەبریسكایەو
وتم ئاو ورینە دەكا
ئەگینا ئەو ھەموو جوانیە بۆ پیتشوازی لیژەن
لیژەو تە بەر دەرگایەکی كۆن
ئیتەر لەوی گەشتەكە تەواو دەبی.
لەوی كەسیك چاوەری دەكا
لەگەل یەكەم گەشتندا
دەست بە قژم دادەھینئە
یەخەئە كراسم چاك دەكا
واژەن دەكەم
كەسیك دەمپیکە چاوەریم دەكا.

باران لیتی نەدەكردەو
چەشنی جحیلئیکی خورت
زەوی لە تافی لاویدا دەگەوزاند
بە زەبر دەنووشتا یەو سەر لەشی لووسی
لەناو ئەو لەشە ھەلاتووم
لە دەست ئەو لەشە نەفرەت لیكراو
ھەلاتووم و رووم لە خۆرئاوا کردووە.
ئەو ھەموو لاسك و قەدو قامبیشە
ئەو ھەموو ریسكان و گەورە بوونە
رۆژگاریان قانگ داو
قانە زەویبەك نەماو بە مردن.

جەژنیکی بەھاری رووبەر و رووم ھا ت
سیحر و ئەفسانە تا تخویبە عەبەس
بە میگەل غاریان دەدا
لە دەشتیکی پان و بەرینەو، بە پشتی ئاویکی ماندوودا

له ناکاو خوځيان به سنگی زهريادا دا
 به هار ترسيکي گورهی خسته دل
 نه مشه و له شهويکي دی ناچي
 خوځاوا که شتيه که پراو پر له توفان
 چیت له ناو دیتوه؟ نه ستیره بهک پتي وتم.
 من نه و قسانم و ته وه
 که ناو به دار گيلاسيکي و تپو
 شهويک و دووان لای مابووه وه
 سکی پريبوو له جوانی و مزرتي
 پريبوو له شهرباب.
 ناسمان شوخی له گه ل ده کردم
 له شهرمان سهری خوئی داده خست
 بهو لپوه تهنکانهی که ده تووت زه رده په رن
 مهی نوميد و نائوميدي له يه کدی جیاده کرده وه
 مهی شه و به بیان
 مهی به فر و شينايی...
 خواردمه وه تا که و تم به پشتدا
 خوشترينيان نه و پیکه بوو که لای نيواره خواردمه وه.
 ناو دلی تهنيايي ده سمی
 له ناو قولترین ده ماردا شوپنيکي په بحانه يی
 بو مردن چول ده کرد
 شوپنيک ههر به قه دهر گوله ميخه کيک سوور ده چووه وه
 گه مه ههر عه ياميک خوشه، خوم به خوم و ت.
 پاشان له و به رزاييه وه،
 نه و ده فره فر ده که ين،
 که بونی رتي کاکيشان و پيرووی گرتووه.
 من په يمانم به ناويکی تيژ داوه، تا ماوم په نگ نه خوم!
 دهنگيک له شهوی دووهمدا، بانگی کرد:
 شازادهی ميديا!

تازه وا زوو مه رۆ.
 باران شازادهی له ته پلي سهر سه ريه وه تا بنی پتي ته ر کردبوو
 خوځاوا پريبوو له موميا و په يکهری شازادهی دؤراو
 پر بوو له جهنگی بيتهووده
 پر بوو له بونی کاس بوون و هيلاکي
 نه و شه وه چؤن به سهر بيه م؟
 دلؤپيک جوانی به سهری په نجه وه نووسابوو
 شتيک له بن به رده سووره کان ده بريسکايه وه
 ده تووت هيشووه ترپيه له بن به فری دا
 ده ستم شکا، نه و بريسکانم هه لنه گرتوه
 که له خویندنه وهی (نه ناباز) بوومه وه
 به نه سکه ندهری مه کدؤنيم و ت:
 هيز جوانی لي بزر کردم
 هيز جوانی له کيس دام
 خویني کوژرانم به قه د ناو له پي رۆژ مابووه وه
 رۆژ بؤن مسک و به خته وهری لي ده هات.
 شهري که سم نه کردبوو
 ههر بؤ نه وهی جوانی به ده سستی شهر که ري نه پيکري
 نه گينا من نه وهی رۆژ بووم
 مالم له فانوسپکه وه ده سستی پيکرد
 تا شه يپووری پرشنگ به تاو له زهوی دا
 چنگم له په گی دار به لالوکيک گير کرد
 له گوله هيرويه که وه تا به هار سروشتی خسته کوشم
 نه سهره وتم و نزیک بوومه وه.
 عه ياميک له چنگ وه لامي بيتهووده و پرسيايی بيتهووده
 رزگارم بوو.
 له حه زکی و تله وه تا شيعرگه ليکي سهرگه ردان
 له ناوه به سواری نه سپيکي خورافي مامه وه
 شهرم له گه ل ههوا بوو به س.

گهلاکانی سهر شۆسته

چاویلکه

چاویلکه کهی دانا که نی.
 کچییک له ناو باخچه یه کدا
 چاوی ده کاته گولتییک و
 په نجهی ده کاته گولتییک و
 پییکه نینی ده کاته حهوزی باخچه که.
 ههر چه ند ده که م
 چاویلکه کهی دانا که نی
 کاتی ئاور ده ده مه وه
 گول چاویلکه ی کردۆته چاو
 گیا چاویلکه ی کردۆته چاو
 چۆله کهی ناو سیبهری دار
 چاویلکه یان کردۆته چاو
 باخچه یه کی چاویلکه له چاو ده بینم
 له ناو گهردی به یانیدا.

هاف

پییم خۆشه
 سهگ بم، مه میون بم قرژال
 نهک مرۆی ئیفلجی ناو قه فهس.

بیزاری

کتۆ کتۆ ژن ده بارن
 کتۆ کتۆ ده بارن

خه وه که م ده گتیرایه وه:
 با وه شم پر بوو له به فر و به ناو دارستانی گردا غارم ده دا
 ئاو ورتینه ی ده کرد
 شازاده ی میدیا گه یشته خۆر ئاو!
 شهو لیبو لیبو لیبو ده پرژا
 باران لیبی نه ده کرده وه
 ده رگایه کی خه نه یی له چه شنی به یانی که وته سه رپشت
 ماله که تازه چۆل ببوو
 پاشماوه ی بۆن و چاوه پروانی په نگیان خوار دبوو
 شوین پیی ژنییک له سه ر فه رشه که دیار بوو
 به په له په ل جانتا که ی پیچا بو وه وه
 چه ند پارچه جوانیه ک جیما بوو
 خوینی کوژرانم له ناو پیخه فدا
 سوور ده چوو ه.

شه رکه ری ماندوو هاته وه
 کهس له وی چاوه رپی نه بوو
 په له خوینییک له سه ر برینیکی کۆن قه تاغه ی به ستیوو.
 میدیا!
 ئه ی میدیا!

ده لیبی نامناسیته وه؟
 من شه رکه ریکی ماندوو م
 له به رده م ههر ده رگایه کدا، وه ستابم
 بانگم کرده وه، میدیا، بیکه ره وه!
 ئاو ورتینه ده کا
 شازاده ورتینه ده کا
 چی وه کو خۆی ماوه ته وه؟
 چی نه گۆراوه؟

کَلۆن. تەزەرن
تەجالن.

بێژینگ

ژنی برۆنزی پشت مینا بەمن چی
مەمکی لاستیک، گۆلدانی کریستال و قافیە
ئاوی ناو ئاوی، مەشت و مەری بانقەکان
پێژمانی بازار، بەمن چی
من کەودەنییم
چیم داوێ لە شەڕ و گونجانی چینیەکان
قەیتان و رەخنە
پۆلیس و فۆلکلۆر
من لەو ساتەوێ ئازادم؛
کە یاسا و سروشت بەجاری تۆرەلدا
من دەژیم
هەر ئەوێ مەبەستە و چی تر نا.

رامان

لەو قەلایە
دوو کەس دەبینم
یەکیان، مێژووی قەلاکە یە دیتە خواری
ئەوی تریان: منالیمە
بەقەلاکە هەلەگەرێ.

جیاوازی

ئەو گۆلە ی لەین بەردیکی رەقدا دەروێ
هەمان گۆلی ناو باخچەکە ی مالان نییە.

ئەو بایە ی لە باکوورەوێ دێ
هەمان بای باشوور نییە.
رووباریکی بال بەستراویش
هەمان رووباری بەهاژە هاژە نییە
کە شەو و رۆژ حەجمانی نییە و
بەقەرەغ دێ تێپەر دەبێ

زەلێ

ئادەبیزاد

لەناو رەشەبا پرچی خۆم شانە دەکەم
لەبەر ئاو
جەلەکانم رێک دەخەم.
دەچمە ژوانی ئاگر.
من دەمەوێ
چوارگۆشە ی فەلسەفە داخەم لەسەر خۆم
با و ئاو و ئاگر
خۆلێش... خۆم.

جودایی

مردووەکان ئیواران کە دینەوێ
گۆرانییە ک دەلێن،
بۆنی پایزی لی دێ.
مردووەکان بەگۆرانی دینەوێ
ئەوانە ی بەبیدەنگی رۆیشتن
بەغەریبی دینەوێ سەر زەوی.

لهش

لهش بونی نیترگری لی دی
 لهش به شیتکه له ناسمان
 شین و پروون و دیاره به پروژ
 رهش و تاریک و به نهانه شهوان.

ناویدی

وه پرسی پروژه کانی دووباره کرده وه
 مهراق بردمی له گه ل خوی
 گپژم خوارده ده دست پرسپار و ،
 هه راسان بووم به دیار وه لام.
 چه ند پښگا له سهر زه و بییه
 ده هیندهش له بن زه ویدا.
 چاو شوینی هه موو بینینی تیدا نابیتته وه
 گوئی شوینی هه موو ده نگه کانی پی نابیستری
 زاریش هه موو قسه کانی پی ناوتری.

خولانه وه

شهو و پروژ دوو خوشکن
 سه رگوزشته و نهیینی خویان
 بو یه کتر ده گپښه وه.
 به هه ردو وکیان
 چه زیان له کوره کازیووه کردو وه
 که سببان ناویری قسه ی دل
 بدرکینینی
 که ده گنه لای کازیووه

به بیته نگی ته ماشای یه کتری ده که ن
 کازیووهش له و نیوانه دا
 نازانی کامیان بکاته دلارامی

نهینینی

دوو شت من به تو ده به ستیتته وه
 یه کیانم پی وتی.
 دووه میانم هیشتا لا ناشکرا نه بووه
 به لام
 به دلنیایی ده زانم شتیک ماوه.

رهش

بو مه دحه ت کاکه بی

رهنگ هه یه باران هیناویه
 رنگ هه یه مهراق هیناویه
 رنگ هه یه به شهرم و ویقار.
 رنگ هه یه تاوی
 رنگ هه یه خه یالی
 رنگ هه یه با برده له و سووک
 رنگ هه یه گران و سه نگی.
 رهش گرافیکی شه وه
 رهش دایکی هه موو رهنگیکه
 رهش به ویقارترین رهنگه
 رهش یه که مین رهنگی دواي توفانه
 رهش خالی کوتایی هه موو قسه کانه.

ناوزهنگ

به نر

له نیتوان له شی ههردوو کماندا
ره شاتیهک دهرده که وئ
له نیتوان ماچیک و ماچیکدا
تامی دهنکه هه لوورژه یهک دهرده که وئ.
سه ره تایی ره شه می،
که به فر به حال ده تویتته وه
ره شاتیهک دهرده که وئ
زهوی له وئ گهرم بووه.
له نیتوان له شی ههردوو کماندا
گهرماییهک ههست پئ ده کړئ
که به فریش ته و او سراوه
شهرم ههردوو کمان داده گړئ.
بئ نه وهی کهس پئ بزانی
ههردووک به پرووتی نوستبووین
له ژیر به فری زستانی.

بووه له رزه

چهند ساتیکدی دی زهوی ده له رزی
جا چوئن نه له رزی نه و توپه،
که هه مووان شهقی تی هه لده دهن؟!!

گولدان

گولدانیک له چه شنی کازبووه
گولئی شهوی تپیدا دهرده که وئ
دهستیک له شیوهی ناسمانه

نه سستیره ی شیعی لی هه لدی
دلئیک هه هینده ی سیوئیکه
گوی زهوی تپیدا دهنوی.

دزایه تی

من و شهر دژی یه کترین
ئه و ماله کان تیک ددها
من چاکیان ده که مه وه
ئه و دارستان ده سو تیتئ
من نه مامی لی ده نیژم
من و شهر ته و او دژی یه کترین
ئه وهی من ده یکم
ته و او دژی شه ره.

هه تیوو

نزایهک هیند تیژ هه لکشا بۆ سه ری
له و ساوه،
زامیک که و توته جهسته ی ناسمان و
قه د ساپژ نابئ.

براده رایه تی

مانگ ده چیتته ناو پتخه فی مندالیک
منداله که ش،
فیربووه هه موو شه ویک
سه ری مانگ ده خورینئ
تا دهنوی.

مانگ

چیم دهست نه کهوت
له تیتک مانگم لئ کرده وه و
دامه منداله برسییه که .
لهو سه حرایه ،
جگه له ئاسمان چیتتر شک ده به بین
دلئی خۆمانی پئی بدهینه وه .
یا که برسی بووین بیخۆین و
که تینوو بووین بیخۆینه وه .

سیبوری

دهنگیتک دئ
لهو دیوی دهرگا
دهنگیتک دئ له ناو باخچه .
کەس له خەوی رانه بووه
ئهی ئهو دهنگه دهنگی کیتییه ؟
ده بینم ، گه لایه ک
رەش دەچیتته وه
به دهستی بچوکی
له دهرگا دهدا ،
دیاره خهوی لئ زراوه
ده لئ: له گه ل خۆت بمبه ژووره وه
لیتره خهوم لئ ناکه وئ .

شار

شار به تنیا مائی زیندوو ده کان نییه
مردوو ده کانیش
له گه ل گوره بوونی شار زۆر دهبین
ئهو ان
هه میشه یاده وه رین
یاده وه ریش کهم نابیتته وه .

تاریکی

مه ترسه له تاریکی
له تاریکی مه ترسه
مه رج نییه ،
ئهو هی نه ییینی
وه کو مار پیتته وه بدا .

ئیمزا

گه وره یی له شه و ده ستینم
بلندی و به خشنده یی له خۆر
ده توانم له زۆر شتدا
سروش بدوینم
که چی ناتوانم وه کو با
په له په ل بم .
له رۆیشتندا
لا سایه مانگ ده که مه وه
جار جار ه ش
وه کو ئاو راده کشیم .

میوان

له پر خۆت بکه بهژووردا
ئهو ههموو گولنه نایلونه لاده
که توژی بچ ئیرادهیی
له سهه نیشتهوه.
دهشی گولنه نیرگزیک
بوئی مالنه که بگۆرئ
ئهو هی زیندوو به چرکه یهک دهیکا
مردوو به سالان پئی ناکرئ.
له پر خۆت بکه بهژووردا
په دهی ئهستووری په نجه ره لاده
هه تاوئیک چاوه رتیه بینه ژوور.

باران

باران به وبقار هاته بهر په نجه ره
که س نهیتوانی لاسایی بکاته وه.

سهه

جوانترین سهه دار کارئیک دهیکا
که با و باران دهی خروشینئ
رووناکی مهستی دهکا
ئهویش
تا بهیانی
له سهه شهقام سهه دهکا.

به یانییه کی

کئییه و بهو به یانییه زوه
باخچهی مالنه که ئاو دهدا؟
کئی پیش من گولنه باخی بوئ کردوو؟
پیش من کئی هاتوته ئیره،
کئی مالنه کهی پر کردوو له غه ربیی؟
شه و تا درهنگی لیته بوون.
که ئهستیره ته و او شه کهت بوو به ئاسمانه وه
که بای شه و له ناو گه لاکاندا نووست
چرا ته سلیم به تاریکی،
نا ئومیدی سهه ری خسته ناو کوشی خه و.
ئیتتر دهنگ له ناو بیدهنگیدا خنکا
بینین له ناو کوئیریدا.
من ئه وانم تا بهردهرگا بهرئ کرد
سیلاوی نامرادی هه ره یه کهی به ره و لایهک برد،
که نهیده و یست بوئی بچئ.
ئیمه سی بووین، سی که سی ماندوو
یه کمان پالی دابوو مانگ
به زهیی بهو که سانه دههاته وه
که سوکایه تیان به تریفه ی شه و کردبوو.
ئهو دهیوت:
(سوکایه تی به شکو و پاکی ناکرئ)
لهو سهه وه تا گوئی زهوی دیار بوو؛
ته ماشای ده کرد.
ئهو هی دی، له سهه کورسییه کی جاو
له ناو بوئی رابردوو دا که وتبوو به پشتدا

شيعره جوانه كان له دهر يا جيگه يان نابيته وه!
 شاعير پک تکا ده کا، لتي ببورن...
 کوکوختيبه ک له بهر په نجه ره ی مردو وه،
 ناتوانی بيته دهره وه.
 شاعير پک دهنووسی.
 ناو په ی پينه بردووم
 نهو زينده خه وه حه وانه وه ی نه هيشتووم.
 کاسی قسه ی راست و ئيراده و
 نه نديشه ی رزگار بوونم.
 هه ناسه ی سواری قوربانی
 ناگو ريمه وه به خه ونی قازانج و
 سه رمایه ی پاله وان و سه رکه وتی پووچی.
 قسه ی دلّی خوّم به ناسمان وت،
 کاتي سامالی داهينا.
 (هاوار، شکومه ندي پاکی شهرمه زارم)
 که سپک له لای راستمه وه دهنووسی
 که سپک له لای چه پمه وه دهنووسی
 من له نيتوان هه ردوو کياندا
 خيتر و شهري خوّم دهنووسم
 جا، نهو دوانهم بو چيبه؟
 کتيه بهو به يانييه زووه
 ملی بايه کی سه رکيش باده دا.
 با ده خاته ناو جوړکيتک و گرتی ددها
 فرتی ده داته دهر باوه
 با ته سلیمی ناو ده کا؟
 (شيعره جوانه كان نهو بايه دهنووسی)
 له سه ر خو وه ره ژووره وه نه ی تيشکی زيرين

جو له ی له ناو بی جو له بیدا ده بینی
 هه موو شو نيتکی پاک کرد بو وه وه
 بهو نیازه ی نيتر کو تایی دنيا به؛
 خو ی بو مردن ناماده کرد بوو.
 که سمان لهوی دی نه ده چووین
 شهو تا دره نگتی سی که س بووین.
 ره شایی چاوم که وتبو وه ناو له پم
 نه وه ی دهنووسی هبچ نه بوو،
 له ناست خه مناکي و بی ته قدیری دا.
 نه وه ی لای راستم دهنووسی:
 (خرابی کرد، ته سلیم نه بوو)
 من وه لامم نه ده دا وه.
 نه وه ی لای چه پم دهنووسی:
 (باشی کرد، نه پنی هه لدا وه)
 هه رسپکمان ته واو ماندوو بووین
 به ده ست نه نديشه ی بی مانا و
 ململانی و چاکه و خراپه و ترس و لهرز
 (سه ره تا هه همیشه ئالوزه و ناديار)
 خوّم به خوّم وت.
 نهو هه موو رۆژگار بو کو ی چوون؛
 که هيشتا هه ره له سه ره تا بین؟
 نهو هه موو رسته ئالوز و قافیه له رزوکم له کو ی هينا؟
 براده ره کانم له زيندان نووسیویانه:
 (که سپک له بهر دهم مەرگدا نه له رزی
 دانامینتی له بهر دهمی حه ق وتندا.)
 نه وه ی دهنووسم،
 لهو به رزاییه وه هه ره هینده ی گه لایو یژ دياره و
 ته ماشای گو ی زهوی ده کا.

زەربا فسفۆرىيەكان
دنيا بەكونى دەرزىدا تى دەپەرى

چ گۆراوه؟ هيچ.
گوئى له هاوارى ئەو زەربايە بگره،
زەينى خۆشت بدە سيبەر و تارمايى ناو ئاوهكە:
... وابوو
دلى شيرپەنجەدارى خۆم
لەسەر كۆنە كورسى
شيعرئىكى كلاسى
چەقۆ باران كرد و وتم: سۆز نامرئ
خەونى زۆر لە سەرما تىكەلى يەك دەبن
ئەى مېروولەى ئەفسانەيى، ئەى زەربايى ماندوو!
وەرە لە ناو لەپى دەستما پشپە خەوتىك بكە!
تۆز و خۆلى سەدەى بەردىنم بتكىنە
دەشى،
هەر كانى بنارم خۆش بوئ؟
ئايە زەربا مالى كىيە؟
ئادەمىزاد لە بەنداو ناپەنگىتەوه
چ دەبئ ئەگەر: بىست و چوار سەعات شرىقەى پىكەنىنم بئ
بىست و چوار سەعات شلپ و هۆرى گريان
بىست و چوار سەعات سەما كەم
بىست و چوار سەعاتىش بمر!
شارى ئابلووقەدراو
ئاوى ئابلووقەدراو
بىر لە ياسا ناكاتەوه
گوايە تارمايى رپگەى تر نانسئ
نيازمە:

شاعىر دەنووسئ!
(شەو كەسىيان نەمابوونەوه
ئەوهى لېرە مابووهوه، پاشماوهى رەنگىك بوو
كالتەر لە ئاوى لىمۆ
بوئى غەربىيى نەيدەهپشت
ئەو رەنگە بەجوانى ببىنم)
كىيە لېرە ماوهتەوه و ناھىلتئ
شاعىر بنووسئ؟
كەس وەلام ناداتەوه
(كى وەلام بداتەوه؟)
شاعىر دەنووسئ

ئەيلوولى ۱۹۹۹

۱- پرووی خۆم له رهنگی با بسووم

۲- له گهڵ رۆحی بهردهکان بپه یقم

۳- بيمه چه تری شهسته باران

۴- به پێی خاوسی، به جلی دراو، به زگی برسی هه لێم.

ئهو رێبه لاستیکه و بایه کی توند ده مبا!

به چه پۆک

په نجه ره ی شاره کان ئه شکیتیم!

نیازم پیرۆزه:

سه ر لهو زه ریا شیتته ده ده م!

له مرۆیه کیان برسی:

مالت؟

هۆلی ئازهلان

له مرۆیه کی تریان برسی:

مالت؟

ئهو زه ریا دوورانه!

له میرگی بنار چیا به کی ئه فسانه یی

له بن ئاسمانه کی ره شتاله

زه ویم دایه بهر قامچی

هه وریشم پچر پچر کرد

دره ختم نه دو اند

گوڵم نه دو اند

ختوکه ی مانگم دا

ئهو هه موو خه ونه ئالۆزه.

به چ به لوعه به کا ده روا؟

ئهو ئاسمانه ئاگره،

چ خاکیک ده بگریته خۆی؟

ئهستیره کانم گرتووه ناهیلیم بکه ون

بریارمه:

هه ور بکه مه دهسته سڤ / ده رپیتی ژنان

گوڵیش بکه مه فلچه ی ریش

من

که و ده رپیه کی برسیم، فره برسی!

ته نیام ته نیا ته نیا

شیعریش چله ی داری ته ره و به پانایی رۆح ده سووتی

چ ته نیایه کی به تاله:

له نیوان شه مو و به کشه مدا

له نیوان دووشه م و سی شه مدا

له نیوان چوارشه م و پینج شه م و هه یینیدا:

جوگه به کی وشک، به بیابانه کی وشکا تیده په ری

دره ختیکی وشک، شیعیکی وشک ده خوینیتته وه!

چ ده بی ئه گهر:

(بوئی له ش + ئاوی زه ریا

خانوو - بناغه

تۆفان / زه وی) که م

ئهو شاره به رزه له سه ر ئاوی رۆح هه لچوووه

ئهو ماره ره شه له بن به ردی له ش

ئهو ده ولکه

به ناخما شوڤر ده بیتته وه

چ له و ئه ستیره ره شه بکه م

چ له وه فره سووره

به په شته مالی هه تاو ده بان سڤمه وه

ریشیان به مووسی ئازار ده تاشم

ده لێم: تاریکی قووله، پووچیشه

یا ئه لێم: هه لیم === ئاو

ئەو ئاۋە پېرۆزە دەخۆبىنەۋە
 تىنووۋىن تىنوو تىنوو!
 بەمووسى ماچ
 تىفەنگى نىگا
 كارەباي لەش
 نامرم —
 لە يەكتىرى فېرى مەمك ھەلگۆڭفېن
 فېرى شەھەت ھەلمژىن بوون
 كانىيەكان ===== ژنەكان
 لەگەل شەو مامەۋە!
 لە رۆخى گۆمى ئارەقەي، ناويپىخەفى خۆما ھەلچووم
 لېم گەپتېن با شوانكارەي زەريا بىم!
 با لەناۋ ئەشكەفتى پىر تارمايى ژنىكى رەش
 بۆن و بەرامەي ھەنگوين ھەلمژم!
 لە چ پىرشىگى رامېنم؟
 ئەو بەرازانە لەو كەنارە چ بۆن دەكەن
 لەشى خۆيان يا لەشى ئاۋ؟
 گومانم ھەيە:
 لافاۋ لەو خاكە نالەۋەپى
 ئاسمان بەفېكەفېكى ھەرزەكارانە شىن نابى
 ئەو ھەموو ئەشكەفت و جىگەلە گەورانە
 بەفانووس،
 رووناك نابنەۋە!
 بېزاريان كردم بېزار:
 ۱- كرمى خەم و ئەندىشەي رووت
 ۲- چوارچىۋەي ھەست
 ۳- گۆماۋى سۆز
 ۴- حوجرەي بېر

بەو سەرمايە دوگمەكانى كراسم دەكەمەۋە
 با زىيان لەو سنگە رووتە بلەۋەپى
 من وام:
 جوانى و ئاژاۋە
 لە چ لايەكەۋە بى
 بۆۋى رادەكەم.
 كەۋدەرى چى داۋە:
 لە ماري زولف، خەت و خال
 پەپەي گۆل، كۆلمى ئال
 چىم داۋە لە باسى گوارە و خەزىمان
 بەيەك ھىلنج
 ھەموو قوتابخانە ئەدەبىيەكان
 دەھىنمەۋە!
 خۆشەۋىستى خۆم دەبەم
 فېرى ژيانىكى تىرى دەكەم!
 بەدرىژايى ئەو پارەۋە تارىكانە
 تالى رووناكى نابىنم
 رەنگە بلىن:
 ھەز لە رووناكى زۆر ناكەين.
 نا
 دەرگاي ژوورە داخراۋەكان دەكەمەۋە
 ئەو ژوورانە فسفۆرىن و رووناكىيان لى نابى
 چ تاۋانىكى گەۋرەيە:
 رووناكى لە ژووران بەند بىرى، تارىكىش لە دەشت و دەران
 بەھەۋەسى خۆي بسورپىتەۋە
 مېژوۋ ژوور بەژوور تىك دەشكى
 دلى ماندوو،
 لەشى لاۋاز،

سهری مات،
له خهونی ناوی دهخنکین

حهو ههو
حهو ههو ههو ههو
حهو ههو
(سهوه پیکي ترسناک، له ههموو لای دنیاوه دئ)
ئهو بورکانه به کاغهز دانا مرکي
ئهو بایه به چله داری ناگیری
شهوتان باش!
دوور له کوشکی فره نهومی بانقه کان
دوور له نه خوشخانهی دل
دوور له گوفه کی ههست
دوور لهو زونگاوانه دهمرم!
ئهو بورکانی پیروزا!
توش ری و بانی گه رانه وه ویران که!
دوور گه که دژوار و ترسناک
به نشیبوی تازاره هه همیشه بییه کاندای شور بوومه وه
کانییه کان نویتزییان بو به ستم
بالنده به سهر سهرمه وه
ئه سپه کان ئه و لاو ئه م لایان گرتم
روه گورگ خویان هه لدا به سهر سنگم
گیرفانم، ده مانچه و کلیلیکی تیدا بوو
سنگیشم
زه ریای مه ره که ب!
کلیله که م فری دا، به هه ورازه کان سهر که وتم
ئه ی مه ره که ب!
ئه ی نه ههنگی سیحربازی زینده گی به خش!
دو اجار ده بی خوم بکوژم

ئه وه ی هه موو:
(گه لای ژنه
له شی بایه
گولی ره ژوو
سنگی داره)

سوژی هه یه، هه تا بیریش ده کاته وه!
پیکه نین و تازاری خوم به خشییبه ناو
ئاو فیری هاژه و سهر کیشی بوو
من وام!
ئه وه ی له سهر بورکان بژی
هه موو له شی فسفوره!

۱۹۷۸

سهرنجیک: له کو تایی هه فتا کاندای له گه ل عه باس عه بدوللا یوسف و جه لال به رزنجی
به نیاز بووین بلا و کراوه به کی هاویه ش به ناوی (۳) ده ریکه یین، ره قابه ی عیراق ریگی
نه داین... ئه م قه سیده به بو یه که م ژماره ی (۳) ئاماده کرابوو، ئه گه ر ئه وسای ریگی
بلا و کردنه وه درابا دلنیام شتی تری به دوادا ده هات، چونکه سهره تابه کی تازه بو شیعی
نوی له و سالانه وه دهستی پیکرد به درتیژی هه شتاکان هه لکشا.

بہ فر نووس

... ئیتر، ئەوه دوا ئیوارە ی ئاوه
ئیوارە ی گەلای زەیتوونی.
کەس تەماشای لای راست ناکا
کەس تەماشای ناکا.
لە ناکا،

ئەوانە ی ناو کەشتی، بەو جلوبەرگانە ی
هەندیکە ی لە رەنگی خۆخ و ئەوانی دی لە گزۆگیان
هاواریان لێ هەستا،
تیلماسکی بەردیکی زەبەللاح، تاریک و لووت بەرز
لموزی کەشتیە کە ی راگرتین.

ئەوه سەر دەمیکی زوو بوو
پەیکەرێک دەتووت هەنگوینە
لە ناو شانەکانی رۆژدا دەبریسکاوه.
ریش سپیەکی باریکە لە، بە ئاستەم بۆ خاک چەماوه،
بانگی کرد، حەزەرەتی کەشتیە وان!
لەنگەری زێر و زیو، بە لەم و قاپی فەخفوری
شەمدان و سندووقی سەدەفی گەورە و بچووک و ناوەنجی
گۆزە و کویە و گۆی زەوی پراوپر لێی دەرژێ.
لێی دەرژێ ئارەق و خوناو و سەندەلووس
لێی دەرژێ زەمزەمە و قافیە
لێی دەرژێ یاقووت و چەهچەهە و کەمەندبازی
لێی دەرژێ سپی پات
لێی دەرژێ پیازی.

ئەو خۆلە بناسە ئەوجا بیلاوینەوه
بەو ئاوه بلێ چەند بالێک بکشیتەوه

جا ئاو بەقسە ی کێ دەکا؟
دەپرسی: ئەو بارەگرانە چۆن هەلەگێری؟
رۆژی سێ جارن بەقسە ی خۆش و حەنەک
ئەو هەموو کەروێشک و باز و باشووکە، قەل و قومری
سیسارکە کەچەل و هەوێردە
کەشتیان پڕ دەکرد لە هەرا و هەوەس و دەسبازی.
من بەندەیهکی بچووک و بێ نرخ
بەنیازی گەشت و دلدانەوهی با
دەستم بۆ بنی هەمبانه و بنی ئاو درێژ کرد.
رۆژی یەکەمی دوا ی تۆفان،
لە شەنگاری کەوتە خواری
رووم کردە ئەیالەتی رۆژ
لە پیم پڕ لە رۆنی گەنە گەرچەک
هاتووم...
سەفەرێک فریا نەکەوتم، سەفەرێکی دی
سەفەرێک بۆ گۆل و... یەکیک بۆ باران
سەفەرێک بۆ یەکیجاری بەفر
سەفەرێک بۆ پەشیمانی
سەفەرێک و دوا سەفەریش بۆ مندالی.
لە سوچیکدا: دوو سەد و شەست بە یاز
بەخەتی لم و ئەنفال و تەعلیق
بەبرژانگی نائومییدی دەنوسرانەوه.
تۆماری وایان تێدا بوو،
کە گومبەزێکی پڕ دور و مەرجانی دەهینا.
هەر تاقە لاپەرەیهکی،
بەفرێکی تازه باریو بوو
لە جوانیدا شەری لە گەل شیعەر دەکرد.

ئەسپىتەك و فيلىتىكى جادوويى بۆ تەيمور
كەچى تەيمورلەنگ سواربان دەبوو.

لە سوچىتكدا: دەفرى ئاۋ و دەفرى شەراب ھەراج دەكرا
يەك تريفە بە پوولتەك و
دە تريفە بە پوولتەك و
ھەزار تريفە بە پوولتەك
لە سوچىتكدا: كىتەبخانەنى كۆن و نوئ ھەراج دەكرا
ھەزار لاپەرە بە پوولتەك.

ئەو ھەموو ئەنتىكە و گەنجىنە بۆ چىبە ؟
شېرى جەۋھەردار و گرانبەھا، كە ھەموويان لە پۆلاي ئەسفەھانېن
سندووقى نقيم دار و مەتالى ھەلەبى
ئەو ھەموو تېر و خەدەنگ و سەرەرمبە بۆ چىبە ؟
كە ھەربەكەيان يادگارى ولاتتەك و سەرەرمبەك و
پاشايەكى دۆراۋى لەسەر نەخشاۋە.
تيردانەكانيان بە پەرى تاوس و شابالى ھوما رازاۋە
كلكى تيرەكان پەرى كۆترى سەرەرمبە تۆفان و
جقەى شەھىنى ھەورامانېان لى بەستراۋە.
بۆچى بو، ئەو ھەموو پىستى بەور و پلنگە ؟
سەلتەى ھەربىر و سوخمەى گەۋھەر و
دوگمەى ئىنجونى ھەبەشى و زمروتى ئەسوانى و
پلپلەى تاج و بازى بەند بۆچى بو ؟
بە تايبەتى ئەو كاتانەى،
فنجانى پېرۆزە و زمروت، دانە دانە لەعلى بەدەخشان و ئەلماس
لەبن سوخمە و كراسان دەبرىسكانەۋە
تېشكىان لە كاسەى ياقىقى دەدا
ئەۋىش چەند دلۆپ ئاۋى تۆفانى تېدا قەتېس ما بو
بەقونەخشكى دەچوۋىنە لاي
ئەو ئىۋارەمان لەۋى بەسەر دەبرد.

چەند قسە بەكم لەسەر پىستى نەھەنگ و بەرچاۋى ئاسمانەۋە
لە ئاۋى جى ھىشت.
كەس لەو قسەبەى نەپرسىبەۋە.
بەو شېۋەبە وازم لە سروسىت ھېنا
سەرەرمبە و ھەۋايەكى تازە ھەلەكرد.
كام قسە بو ؟ كام نەھەنگ ؟

لكى پشكووتوۋى دار ھەنجىرىك، لار ببوۋەۋە
بۆ دلدانەۋە بانگى كرمە لاي خۆى
بۆنى گولە ھىرۆ ناۋ لووتى دەپرژانەۋە
سروسىت تېرھاۋىتەك دوور بو
مراۋى زەركەفت لە چەشنى گزنگ
ھەندىكىان بالى بازيان لە پشت بەستبو
بەرى ئەيالەتى رۆژيان دەگرت.
بەو ھالە پىش مردن يەك رەنگ دەما
يەك رەنگ و بەس.
دار ھەنجىرىك بانگى دەكرد: سەفەرىك بۆ لەش و...
ئىتر بۆ بگەرىپىنەۋە ؟
مەرج نىبە جوانى دووبارە بىتەۋە
گولە مېخەك زمانى تەتەلەى دەكرد؛
پەلكەزىپىنەى پەراسوۋ دەچەمىتەۋە لاي پشت و
لەۋى كى تەماشاي دەكا ؟

لە نىۋان تۆفان و تۆفاندا
ئەستىرەكان سەرسامن لەبەر پەنجەرە
ئىتر ئەۋە دوا ئىۋارەى ئاۋە و،
دوا سەرەرمبە تۆفان بەسەرچوۋ.

ناپاريز

زهوى ئەو ئىتوارەى ماوه بشنى

بى واز،

بەسەنتەيى گزگرددەشنى

جوانيش تەمىتكى خەستە و ناماقول

هەموو شتەكانى پىكرا و بەئەسپايى داپوشيووه.

بارانى گزگوم

دەستى لەرزۆكى

دوو چاوى قاوهيى، گۆرانى مەست بوونى

گوپچكەى قىت و بلندى سەرسامى

مۆسىقاي بەرزايى

مۆسىقاي نشيووى

ئاوى هاتوى، ئاوى رۆبىشتوى

پاشا و گەداى

زاناوگىلى

وہستا و گۆرھەلکەن و دزى

گوپندە و قەوالى زهوى ناس

شەركەر و دىن و شابەزى

تاشە بەردى هەتا زىخى

سپىوى بەسەر شان و مل داكەوتوى،

رەنگەكانى

دەنگى نزمى تا بلندى

وہرزى سارد و وہرزى گەرمى، ژنەكانى

پىالەى شەرابى، ئاسمانى پىكەوہ ماخوليان.

ئاي زهوى!

زهوى كۆك!

لاى راستم: ئا و بووه،

ئەو ئاوه رۆشنایى رزّاوى قال نەبوو،
چەند گوپچكە ماسىتى، دوو سى قرژال قۆخە قۆخ

ئەستىرەيى، دووان، سىيان

دلّيان گوشراوه و رزّاون،

لەو ئاوه بوینەتە مروارى.

لاى چەپم:

ئەو تارە و ئەو ئاوازه زىد و زىدە خووشانەيە

ئەوانەى لەبن پىست و لەكەلینى خوینما

دەلّیى گولن لە ئاوى كەوتوون

ئارەزووى مندالین،

بەرپۆزى بلندن

بەشەوى ئارام و فراوان.

ئەى هاوین هاوینم

زستانم پایزم

نیهپرۆ و ئىتوارە و بەیانم

ئەى ساتم ساتى كورت، چركەبەك دووان و زياتر نا

پاشان...

من زىرۆى ناشادم.

زهوى دەشنى و رۆژ تاجە

نائارام خەوتووه.

بەو گەمى شكاوہ و بەو تيشكە گەرمانەى هاوینە راھاتوم.

پەرستگای بەجیماو

شارى پر ئاپۆرە و پاشان چۆل

ماچ و فرمىسكى چل و چىو

نارىكى و تەبايى وەرزهكان

دلّنيا و نائوميد؛

بەو حالە راھاتووم.

پيش بينين

پیش بیستان

پیش من هۆزیکى دى هه بووه

دوو بالى لهو به فره شکاوه.

زبرۆيان بينيووه؛ ههر تک چاوى

رهنگى رهندى مانى بووه له تاوان پزواوه.

گه لا گه لا نيشانى ناسمانم ده دا

بهو هه موو برينه وه

پاشان

دهنک دهنک له ناو هه نارى ميخوشى

مهست و ماخوليا ده مشاريته وه، نالپاريز.

سه بايه ک ديتته گويم

سه بايه ک.

ئيواره به گراني دئ و ده چيته سه رباني نالپاريز

ئه وهى هه يه به سه ر پشت و به با وه شى خه لکه وه يه

هه لا!

له بهر سيبه رى پرچى لول، خاو، رنراو

سيبه رى پتي ماندوو، په نماو، نه وه ستاو

سيبه رى مه نجه ل و مه سينه و تراکتور

سيبه رى بئ مراد، روشاو، خا که سار

سيبه رى گرباني گري و گو ل

گمه گمي ده رباز نه بوون و يه خسي رى

سيبه ريان.

چاو چوو بووه سه ر شووشه ي چاويلکه م

ددانم باريکى قورس بوو خرابووه سه ر شانم

سيبه ر بوو؛

به ته نيا سيبه ر و ساواق بوو ژيانم.

ئه ي باران... باران!

ئه ي ناسكى ته تار ئه و تاوه پراوه سته؛

مؤسيقاي سيبه رم ته ر بووه

مؤسيقاي سيبه رم

سيبه رم.

بو ن و ئاهه نكي شكانم

ته نگوچه له مه ي كويله بييم

زه وي گچکه،

گچکه کردۆ ته وه به قه د نانيکى هه ورامى.

ناره حه ت و په رش و بلاوى ناو چيام

هه ر ئه وه م پي ده کري

ئه وه م پي ده وتري؛ که وتم

نه کو نم نه تازه پشکو توو

ناني کو ن،

باران و ئاواز و خه مى کو ن

لاوک و چه کى کو ن

توتن و شه روا لى توندوتول

ئه شکه وتى سارد و سپ، سه راوهر د

سروشتي گوشراوم

نالپاريزم.

ئه و ئيواره يه ئيواره ي منه

ئه و هه موو سالانه ساليکيان

ئه و هه موو مانگانه بئ تريفه و ئه و هه موو

رۆژانه ئيواره يه کيان، ئيواره ي منه .

ئه و کوچه کتبي بينينه

هه ر په ره و ديپه کاني خو ي

هه ر ديپه و وشه کاني خو ي

هه ر وشه و پيته کاني خو ي به بال ده با

ئه ي چيا!

ئەى چىيا!
 دلشادم: دالەكانى دالن
 لامى خورپەم، دلم نايى
 لە باوەشى خۆمى نەگرم.
 شىن چەمبەرەى تىكشكانە
 سى فرمىسك، سى ئەستىرە
 سى بالندى ئەفسوناوى
 دىن و ناگەنە شىنەكە و لەو ئاسمانە
 رەق دەبنەو
 ئەلفى بالام ھەلبان دەگرئ
 كە خرىشيان دەكەمەو؛
 من زىرۆى ناشادم دلشاد نىم.
 ئەو كۆچە، كارامە و گولمەز و زۆزانە لايەكى
 لاي دىكەى چلكن و لەكەدار
 كەمىكى ديار و زۆرىشى ناديار.
 بەو حالە و بەو بالە تىزانەى كە دەلبى سەرقەلن.
 تىلماسكى بەد مەستىن
 لە سەرووى وەرزەكانەو
 لەودىوى تارىكى
 لە بەردەم ئىكسىرى منالى و پىي گەرانەو
 لەو زنە و لەو دەرەتانە،
 لە تىرپانى مېوەكاندا،
 پالەوانم نامراد نوستووم.
 ئاگرى سالەكان! شەوتان باش
 بەفرى سالەكان! شەوتان باش.
 دەنگەكان ئاشنان.
 ئەو دەنگانەى پەروبال و ھەوای
 مەلبەندى ئازادن

بەرز و نزم
 مەست و دلنيا دىن... دەچن
 گولە زەنبەقە و بەھار و رەزمى ئاون
 ئەو دەنگانە
 ئەو سەر و ئەم سەرى رۆژگارن.
 كوتىرىش بىم
 بەو ھەرتەك چاوانەم
 قەلا دەبىنم
 پىشتى من و زىرۆى شەمسى و
 نالپارىزبان توند گرتووه
 ھەولپىرىشم مەستى من و ئىوارەى
 پىر و كەنەفت و ئوفتادە
 بە سەنتەبى،
 بى واز دەشنى.

قروە... گولانى ۱۹۹۱

شەمۆو دەگانی نالپاریز

ئەو ھەمۆو گەشتەوەرە لەو گوندە بەھارییە
دەتووت شکۆمەندی بەفرن، ئیلھامیان بە باکان دەبەخشی
لە ئاو رادەمان، مشتومپی وەرزهکانیان گەرم دەکرد
بۆنی گۆلە ساکارەکان، بۆنی بەیانیان پشتاوپشت دەبرد.
بالندەدی بەرەو ئایندە ھەلئەدەفراند
دار ھەلئوورژە رچەدی رییان بەزۆری دەچەماندەو
مەستی نائومییدی و خەو بوون، ئەو ھەمۆو گەشتەوەرە
بۆنی بەفر بلاوی دەکردنەو
پاشان...

خری دەکردنەو پال یەکتەری
دوای نوژی بەفر سلوومان دەکرد، سلوویان دەسەندەو.
لەو مانگە دەترسان کە تریفەدی نەیدەھیتشت
پەرداخە شیریک، یا بادەیک مەدی بەئارامی بخۆینەو!
کە بالندەش بالیان لە بەفری دەچەقی
گۆلە مەستەکانی ئەو شەو بە بانگیان دەکرد:
پەریبەکان... ھۆ پەریبەکان!
ھیشووە تریبەک کەوتووە و لەو بەفرە نایدۆزینەو.
ھیشووە تری و بالندە و من پیکەو دەگەرەین
ھەریبەکەمان لەوی تر دەگەرە
لەو بەفرە دەماینەو.

ماسیەکان دەھاتنەو لای ئاو
ئاو بەھەلەداوان دەھات و تارەکانی دەژەند
شیتانە یاری بەشەپۆلەکانی خۆی دەکرد
ئەوانە ھەمۆو یادگارین،
دوو چاو، چەشنی دەنووک گرتوویانە و ناھیلن بکەوی!

ئەو تا چەند دانەدی دانسقە، بەھانکە ھانک
تەماشام دەکەن، گۆبندەن
نالپاریز دەلاویننەو.

بەردە تەلخەکانی، کە چەشنی ھەوریکە چلکن پشتی یەکیان گرتووە
بارانە مس رەنگەکانی
قەندی لیو ئەستورەکانی نالپاریز
لە قەراغ ئەو ئاو تەنکانە دەتویننەو
دەبی بەگیا
دەبی بەگۆل و رەیحانە.

نالپاریز! ئەی برادەرە کویتستانییەکم!
ئەو وردە ئەستیرانەم بۆ بشارەو
تا دەگەینە کازتو.

زەرپنەقووتەن، بەدرۆ ھەلئەنەفرین

لەو گۆرستانەدی بناری بەھار چاوەریم دەکەن
لەوی مردووەکان نەپنیبەک دەزانن، پیمانی دەلین
دەبی ماسیەکان ئەو نەپنیبەیان پێ خۆش بی؟
دەبی ھوزار چ بکا، کە زانی نەپنی گۆلزارمان زانیووە؟!
ئەو قسەیکە پەقە من دەیکەم
ئەو چەماندەو ئەو ئومیئە بەرەو نائومییدی تەواو.
بەلام تا باران تەواو تەپم نەکا
نالیم، باران باریووە.

پەلکەزێرپنەم لی کەوتە، ناو ئاوی ئەو شەو و لە ترسان،
لە ترسی جەنگەل و موسیقای
تا بەیانی بەدبار ئاوەکە مامەو!

بازم دا، زربنگامەو

زستانی نالپاریز

گومانم له زستانی دهکرد، ئه ویش
به چله ی کانونی لیم به ژوور كهوت.
باران هیئنده نه بوو، تا زهوی گهرم بكا
به تهنیا گولته كانی دهم پیاسه ی شهوی گرمۆله دهکرد،
بو یاری و دهسبازی
له و بستۆكه ههر هیئنده دهكرا
ههر هیئنده شمان بهس بوو.
چله كان له بهر لووتی زستانییدا دهپشكووتن
ناچار و بی دهسولات
سه به ته ی باخچه یان پر له و گولته کتیوانه دهکرد، كه جارتیک دهپشکووتن
ئیتیر به و حاله، له ناو رۆژگار ه توشه كان ده میننه وه.
سه ره تاتکی له گه ل ئه و وهرزه به هه ل لایه ده كه م
ئه و وهرزه ی له ژنیکی سبحر باز پر جادوو تره!
له و بستۆكه
چه شنی ئاو، ئاو یکی به ستوو
خۆم به شكاو و به دۆراو نه ده زانی
ده مووت، ئه وه شه ره و مهرج نییه هه موو جار ی ههر دۆراو بم.
گومانم له هه وا ده کرد،
هه وا هه موو نه ی نییه كانی منی لا بوو.
كه به ره و دۆزه خ شو ر ده بوینه وه
ئه و باله كانی ده جولانده وه؛
له ناکاو بهرز ده بوینه وه و هه وایه کی سارد
یاری به تووکه نهرمه كانمان ده کرد
هاوارمان لی هه لده ستا: ئه وه هه وای به هه شته!

به شه له شه ل كو تاییم به و گه شته هینا .
ئایا ئه وه ته و او بوونه ،

ئه و واوه یلایه ماسییه كان ده ترستی نی .

ئه وه ده لئی له نشیو تیکدا ری نابییم

نشیو تیکی كه میك ته خته و چونكه من؛

باسی نشیووم کردوو ه

ده بی به ره و خوار بیمه وه!

چونكه ههر باسی شكستی و نشیووم کردوو ه

چونكه ...

خوایه! وهك گولته گه نیک ئارامم

گوناه و شه رانگیزی

قسه ی ره ق و ورته ورتی بی مانا و بی ئومیدییم باهس بی!

نالپاریز ده بینم، ده لئی خۆم ده بینم

ویرانم

ویرانم

ویران...

ئه و شیره ی له به رد ده رژی، تا ئیواره بیاری

جیی باران ناگریته وه

بارانیك كه شه مووان ده باری

شه مووه كانی نالپاریزی پر ده كا له گو م

نالیم باران باریوه

به و حاله نه گه شتم گه شته و نه نالپاریز به شه مووان ده بینری.

ئابی ۱۹۹۳

تاوئ لهوئ دهمبینهوه، تاویک باله کائمان له جولّه دهکهون
تاویک و بهس.

گومانم له ههوا دهکرد،
ئهو شوینی ماچه کانی سهرمای لهسه کولمی بهیان دهبوو
بوئه دههات و دهچووه لای باخچهکان،
سۆراخی گولّه په شوکاوهکان ناؤمییدی دهکرد
جار جار له زستان و له منی دهپرسی
ئهو بالی میشه کانی لهسه مینای ژووره گهرمهکان دهجولاندهوه
بهو دهنگه دهمیکی خوش ههراسان دهبوین!
من له بهر گه لا نه خوشه کانی نالپاریز
ئهو هه موو گومانم له ههوا نه بوو!
تاویکی تر، بی جولّه، لهو بستوکه دهمامهوه،
تا په یامه که تهواو شین دهبوو، تهوجا
دهموت، براکم!
سبیهری ئهو داری گهغه فینکه، بههوهوهسی خوژت پراکشی
برنه، به لقه کانی سهرکهوه
ئهوه خوشترین وازییه، وا زوو واز لهو وازییه مههینه!
تا هه موو جوانیهکان نه بیینی، وازم لی مههینه.
ئهوه یه که مین دژه دیمه ن بوو
دژه په یام، چه واشه بوون
یه که مین خهونم بوو زرا.

که هاتم، سهرما په نجه کانی نالپاریزی بهستبوو
له په نجه رهوه، گه شتوره ماندووه کانی بهر باران
دار چوالهکان و ئومیدم ده بیینی، مالتاوا بییان لیک دهکرد
به ره زالهت له تمه سپیهکان ده رباز دهبوون
سلاو له ماله چۆلکراوه کانی بهر باران!

سلاو له کوکوختییه نارنجییه کانی ناؤمییدی!

په له پهل نه بووام، لهوئ دهبووم،
تروکانی هیلکهی به هارم ده بیینی
لهوئ گوتم له پارانه وهی قامیشه لان دهبوو،
که به نهی نالیینی دهووت،
هه تا خیانهت له باخچهکاندا مابیی،
خۆم به شهرمه زاری تو ده زانم
گوئ له لار بوونه وهی زهوی
گوئ له ژنه ماسییهکان مه گره! ئهی نهی!
گوئ له درۆ و ده له سهی سالهکان مه گره
که ساته کائمان ده لاویننه وه،
گوئ له گولّه عفریتهکان مه گره،
که ناپاکی له گه ل شه مال ده کهن
خیانهت
تا هه لاکهت چه شنی کونده به بو
له سهر جومگه کانی ناؤمییدییه وه، چاوه کانی تی بریوین.
من شهرمه زاری تو، ئهی نهی!
به ئاوازی نهوی،
چه شنی له یهک ترازانی شهو و رۆژتکی پایزی
چه شنی کزهبا، که به سهر ویرانه دا ده پروا
له سه رخۆ بمان لاویننه وه
له سه رخۆ، توخواکهی له سه رخۆ.

به شه له شهل، به ناو گونده چلکنه کانی پیش زانین
پیش شاره زابوون
له هه ورازه کانی یه قینه وه، پله پله غلۆر بوومه وه.
ئهو چرۆیانهم به چاوی خۆم بیینی،
که سه ره تاتکتییان له گه ل ره شه مهی ده کرد

نەموتوو، گومانم لە هیز و توانای چروکان هەیه
 من هەرگیز گومانم نییە.
 نەموتوو، گومانم لە ماچی بێ ئەمەکی لاوی هەیه
 کە وەکو نامە ی گەچراوی ناو گیرفان، وەکو شیعری شەرمان
 مەست و ماخولیان
 من هەرگیز گومانم نییە.

پیاوێکان کە تازە لە شەڕی هاتبوونەو
 لەباتی سەلام لە ژنەکان بەردەبوون
 گومانیان لە تۆزی سەر جینگاکان هەبوو
 گومانیان لە هەموو بۆتیک و لە هەموو خشیپەیهک هەبوو.
 پیاوێکان کە تازە لە شەڕی هاتبوونەو
 زۆر هەولیان دا، شتییک بدرکینم
 کەچی من شتیکی ئەوتۆم بێ نەبوو
 شتیکی ئەوتۆ، کە شەرم لە بسکی ژنە بەسالآچووێکان بتکینتی،
 یا کچە پارچەلەکان نارەحەت و نیگەرەن بکا.

وەکو هاتووچوونی گێژەلووکە، لە حەژمەتان دەهاتم و دەچووم
 هەر هیندەشم دەوت، کە دەمزانی.
 دەمزانی پیاوێکان، متمانەیان نییە
 ئیتر گۆرانی چرین بۆ سامال و بۆ بەیان
 بەیانیتیک کە وەکو لەو حیککی ساف، وەکو ئەلفیتکی چناری
 سیبەریتکی تەنکی بەهەشتی بێ هەلگەری؛ مەحاله.
 بەلام ئەوەیان راستییە، ئەو هەموو راستییەکانە.

جووانی مەحالی نییە، جووانی چەشنی ئاو دەریژی
 شەپۆل دەدا، دەنیشیتەو و هەمیشە بەخشندەیه
 حەمد و سەنا بۆ ئەو هەموو میهر و خوشییە!
 بازیم لەگەڵ زستانێ بێ ناکری

پێیەکم لەناو رەشەمی، ئەوی ترم لەو جوانییە وا عاسییە
 ناگەمە دەرەو، بانگی بەهار بکەم
 کە لەودیو ژوورەکم،
 خۆی بەدار هەناریک خەریک کردوو
 پێی بلێم، بەهار!
 بەهاری شەرمەزار!
 عومریکە من بەتەمای تۆم
 گومان بەلیتویدا دیتە خواری
 تا بەتەواوی لێم دەریژی
 کەچی لای چرو خێر لەخۆنەدیوێکان
 خۆم کۆک نیشان دا.
 تەمایەکی زۆرم بەگرموھۆری تۆ بوو
 تۆ، کە ئیستا بەو چەشنە خەریکی
 لەکەس ناپرسیتەو.

ماچەکان و سالانی شەرمەزاری دواي هەرەسم
 بەدەستی بایەکی کالقام ناردە ئەودیوی ئیترانی
 لەوی لەناو ئەو بەفرانە ی سال دوازدە مانگ، لەسەری
 قەندیل سپی دەچوونەو، عەيامیتیک مابوونەو
 لەو چۆلەوانییە لەگەڵ بەفرا جێیان بۆ خۆیان خوش کردبوو
 مەدەد ئەي ساتی تەنیایی!
 مەدەد ئەي بەفری جودایی!
 ئەو پەیکە خائین و تا رادەبەک ترسنۆک بوو
 پەيامی بردبوو (چوارچرا)
 لەوی وەکو کەسێکی نابەلەد
 ئەو هەموو ئاوازی لەبەن گۆلە باغیتیک دانابوو
 بێباک لەوێ دی
 بێباک لەوێ دەروا

سوکه ته ماشایه کی بیره و هریه کانی نه کردبوو
 بیره و هریه کان چه شنی کوکوختی
 له و باخچه بچوکه ده یانخویند
 ئەو هه موو ئاوازه غه ریبه یان پی هه لئه ده گیرا
 که چی په یکی خائن!
 ئەو هه موو کوکوختیه ی نه بینیبوو
 ئەو ئاوازان هه ش، بیکه سه له بن گوله باغه که مانه وه!
 عه یامیتک له و مله و له م مله مامه وه
 به فرم وه کو قافیه و بز نه کتوبه ک لی عاسی بوو!
 له ناکاو، که بيشتمه (هه کاری)
 له وئ له سه ر به ردیکی قاوه یی چلکن، به ردیکی زه به للاح
 چه ند قسه به کی نه سه ته قم سه به رته به سه ره تاي نه نفال به رچاو که وت
 خه تیکی شاش، کال و نارپیک، ره ش داگه راو
 ئەو چه ند قسه یه
 له قسه ی که سیکی ماندوو ده چوو،
 که چی سه ره رای ئەو په شتیویه
 هه موو مه به سه ته کانی به چریه پی و تم.
 له خو شیاندا هاوارم ده کرد،
 من بو گه شت و بو پیشوودان له و شاخانه مابوومه وه،
 که چی ئەو قسه نه سه ته قه بانگی لای خو ی کردم
 بو لای خو ی بردم.
 چه ند ساتیک له لای پیته کان دوش دامام
 پیته کان، چه ند چالیکی بچووک بوون
 ئاوی سه ره تاي زستانیان تیدا مابوومه وه.
 به درۆیه ک خو م له گیلی دا و وتم:
 من له و رپییه دووره وه بو ئەو قسه نه سه ته قانه هاتووم.
 به ختم له بنی فجان هه قاوه یه کی تالدا،
 تال تال له ئەستیره کان ده بوونه وه

بانگی پۆله مه لیکی مل باریک مل باریکم ده کرد
 که تیلماسکی باله کانیان، به ره و ئیواره ده کشا.
 مه ده د ئەی مه لی مل باریک!
 مه ده د ئەی ئاسمانی مه یله و تاریک!
 مه ده د ئەی به ردی زه به للاح!
 ئەو هۆزه بیکه سه له لچکه چاکه تیکی بۆزی به لای راستیدا درابوو
 که چی لای چه پی، قاچ و قولی له و گۆره مابوومه وه
 ئەوه یه که م دل ره قی زستان بوو.
 پاش هه ره س، هه کاری قسه به کی نه سه ته قی پی و تم.
 ئیتر له و ساوه، گومان له ئاوه کان ده که م
 گومان له سایه قه و به فر و باران ده که م
 گومان له پزانی زمان و گومان له پشکووتن ده که م.
 هه ر به ته نیا من نه بووم، پاش هه ره س گه رابوومه وه عیراق
 له ناوچه وانیشم نه نوو سراوو، که سالییک کولیه م جیهیشت و
 پاشان له لای فریشته ی ده روازه
 پیکه وه شه رابیکی شاهانه یان له پیش دانام
 به ئیشاره ت پیتیان و تم: ئاغا، فری که
 که چی بسته زه ویه ک نه مابوو، نه مامی تیدا بنیترم!
 له وئ ورته ورتیکم لیوه هات، هیچم نه ووت،
 جگه له وه ی به و ورته ورته دللی خو م داوه
 گوايه هیشتا هه موو شتییکم له ده ست نه داوه
 ده ستم بو هیلانه کانی (سه کران) و (مامه نده) برد
 که بیچووه بالنده ی بال تیر له وئ مابوونه وه
 من شتیکی ئەوتو ده رباره ی ئەو بالنده ن نازانم
 پاش هه ره س ماوه یه کی دوور و درپژ به بالی شکاو
 له و ناوه په ره وازه بوون
 ده فرین و ده نیشته وه

عاره‌بانه‌ی تراکتۆری، گیتسوانه‌ی مالی جوتیارتیکی نه‌بوو
تاویکی لی بمیننه‌وه.

که‌چی که‌گه‌یشتمه‌وه لای باخچه‌کان
که‌مندالّه‌کانم بینیه‌وه،

له‌به‌ردم ئاسۆدا یاریان ده‌کرد

من توره‌گه‌یه‌کی پراوپر له‌گه‌وه‌هرم پێبوو

له‌سه‌رخۆ گه‌وه‌هرم له‌ناو یاری هه‌لپشت

بووه‌ زبکه‌ زبک، باخچه‌کان ئارامیان تێدا نه‌ما

به‌هاریش که‌ تازه‌ داره‌ه‌ناره‌کانی ترش و شیرین کردبوو
ئارامی نه‌ما.

نالپاریز، به‌ نابه‌دلی زستانی به‌ری کرد

باران هێنده‌ نه‌بوو، باران ده‌تووت، نزایه و

باخچه‌کان به‌و بارانه‌ تێر ئاو نه‌ده‌بوون

گومانم هه‌بوو به‌و حاله‌ تاسه‌ر که‌سک بین

یا، تا به‌هار به‌یه‌کجاری دی و

فرمیسکی ورد و درشتی گوله‌کان ده‌سپێته‌وه

ئهو هه‌موو یادگاره‌ له‌ سه‌رخۆ و

به‌و شه‌نگییه‌ بمیننه‌وه

په‌یامه‌که‌ش ته‌واو شین بی و،

ئیتیر من نه‌ شه‌رمه‌زاری زستان بم و نه‌ نالپاریز.

کۆتایی ۱۹۹۴ و سه‌ره‌تای ۱۹۹۵

براده‌ره‌کانم

شین ده‌چنه‌وه له‌و دووره‌وه براده‌ره‌کانم

شین ده‌چنه‌وه کۆتره‌کان و قویه‌ی شووشه‌یی مندالی

شین ده‌بن له‌ناو تی چاودا،

ئهو هه‌موو لیوه‌ شه‌کریار و نه‌غمه‌ خۆشانه‌.

شین هه‌لده‌گه‌رین په‌نجه‌کان،

هیتنده‌ی ناوی براده‌ره‌کانم بنووسن.

ئهووان له‌ناو په‌شه‌بادا پرچی خۆیان، به‌لای چه‌پدا

جارجاره‌ش بو دو او، داده‌هیتنا.

ته‌مه‌ن دوو ده‌نگی جیایه،

ئهو‌هی له‌و هه‌زار به‌هه‌زاره‌ ده‌بیستری

به‌تاو غلۆر ده‌بیته‌وه

هه‌مان ده‌نگی به‌چرئووک هه‌لشاخان نییه‌.

ئاویک، به‌تاو دی سه‌ره‌و ژوور

چه‌ند بالتیکی پێشم ده‌که‌وی

له‌سه‌ر به‌ردتیکی راده‌وه‌ستی

له‌بن ئهو به‌رده‌دا، ترسیک

چه‌شنی هیتشووه‌ تری ره‌ش ده‌چیته‌وه،

ترسیک و زیاتریش.

وریابه، به‌خۆمم وت: ده‌ست نه‌به‌ی بو ده‌نکی

ده‌ست نه‌به‌ی بو هه‌زار.

براده‌ره‌کانم، مشتومریان رۆژه‌ رێیه‌ک ده‌روا

باران ته‌واو ته‌ریان ده‌کا

له‌ میترگه‌کاندا، کاتیکی خۆش به‌سه‌ر ده‌به‌ن

ئهووان و

فه‌ریکه‌ گوێز و مه‌مکه‌ هه‌لئوژییه‌کان.

پیاوه نازاکان دهستیان له باخه لای پر سیتو ده گیترا
 به دهنگ و ناوازی نهوی
 به دهم کۆکه کۆک و به ورته ورت
 قسه کانیان ده و ته وه
 گۆرانیهک له سه زاری مردووه کان به جی مابوو
 ئیواره یه کی تازه بوو
 ههر هینده بووین؛
 ئه ی ئه وه هموو به زمه له کوئی دروست بوو؟
 من سه رم خستبووه سه ر په ره ی گولیک
 گولیک، ده توت: باخچه یه که.
 گایه ک له وه سه ری سه ره وه دیاروو
 گیای بۆن ده کرد
 ده رگا و دیوار
 په رده و چه رچه ف و گۆره وی و ژتیر کراس
 جار جاره ش لموزی له ئاسمانی ده کرد.
 براده ره کانم، ده بانوت: گه لاویژ بۆنیه کی هه یه
 جیاوازه له بۆنی سبو هیل و ته رازوو
 ئه وانیش، ته واو جیاوازن له بۆنی
 کاروان کوژه
 هه فته یه ک له سه ر یه ک، مانگیک بی پیشوو
 ده نگم نووسا، هینده ی بانگتان بکه م: براده ره کانم!
 تو له خه لکی فلۆره نسا ده چی، تو فلۆره نسایی!.
 مانگ بازنه یه که، ده مه و ئیواره داده خری
 ئه وه ده نکه نیسکیک بووا یه،
 مایه ی گالته جاری ده بوو.
 ئه وه لیکیچوونیکی پووچه،
 پشت و پیشی مانگ ته واو جیاوازه

به ری خۆم تی که،
 جوانیهک له هه رتک چاوتدا ده رژی
 به که س خړ ناکریتته وه
 جوانی وام له خواردنی ده نکه هه ناری میخووش، لاخوشتره.
 له ودیوی ده رگاوه، ئه سستیره کان به ره لالا بکه و بلتی:
 بیاتریس... ئه و گولانه بانگ که وه بو لای خۆت
 چه شنی شه رکه ریکی ماندوو
 شمشیره که له زه ویدا بچه قینه
 ئه و سه رده مه به ته نیا هی تو به.
 شه رکه ریک هاته وه، ئه وه جوانترین دیمه ن بوو، من بینیم
 نه سه ر و ریشی تو زواوی
 نه پروشکه خوتنی به جلییه وه بوو
 شه رکه ریک... باق و بریقی سه رکه وتن له چاوانیدا
 له شمشیره که ی ده ستیدا ده بریسکاوه
 که چی شه ری نه کردبوو.
 ئه وه جوانترین کوتر بوو له ناو له پی براده ره کانمدا، خه وتیوو.
 پیش به ری به یان، ئه و کاته ی،
 کچه شه رمنه پارچه له کان نووستبوون،
 قه یه روومه ت قویاوه کان به نیکی مۆربان ده چنی
 براده ره کانم له وی ویرانه خاکیان ده خوینده وه
 شه ونفی سه ر گه لای گیایان ماچ ده کرد.
 ئه و ماره فیتلی لی کردم
 له گه ل با هاته ژوو ره وه
 ناگری فریوودا.
 که گه رم بووه وه، شیعریکی ته فرده دا
 بالنده ی بن میچی ئه و شه وه ی ته راندم
 مار ئه و هموو که تنه ی کرد

هه موومانى له خۆز هه لاته وه به ره و خۆز ناوا گینگل دا
 دواتر به عيشووه لاسايى تريفه ي کرده وه
 له سه نه زمى باران گهمه ي کرد
 سه ما کهر زۆر بوون، باران ته نيا
 که سه ما ته واو بوو،
 باران، هه موومانى گه يانده وه بهر ده رگای مال.
 هه فته يه که... ته و ماره فيلبازه
 وینه ي براده ره کانی ون کرد وه
 هه فته يه که... هه فته يه که ته واو
 نايه ک دى له شپه ي ژنيکى قه فقاسى
 ناو له پم ده خوینيته وه
 دپره ورد و درشته کانی ناو خوین و
 پيستى چرچ و بزبووى ناو ئيسکى ده موچاو
 هه موو شتيک ده خوینيته وه
 ژنيکى نه غمه خویش
 تاريک و روونى به يانم له ناو گلينه دا بۆ ده گريته وه.
 گوليکى دانسقم ده داتى
 په رتيکى: ئيواره ي (سکستان) ه و ده ينيتم بۆ جه لال
 په رتيکى: نالپارتيز...
 ته و باديبه ناو سازگار
 په نجه ي سربووى چه يدەر که رين
 مه فزه يه که يچوکن بۆ راوشکار
 ده ينيتمه بنارى قه ره چوغ.

سۆرديللو ده زاننى سه عات چند به ناگام
 له بهر ده رگای قوتابخانه ي (خالديه) پلوسکه به رد م تى ده گرى.
 له ده رسى سييه مدا ئيشاره تم بۆ ده کا
 پيکه وه پۆل به جى ديلين.

تا نيوه رۆيه که درهنگ له ده ورى قه لا ده سوور پيینه وه
 هه ر له بنى پيوه تا ته پلى سه ر شيتى سۆرديللو م.
 پيشتر منت له شه قامه کانی دبلن بينيوه ؟
 چاويلکه به که قه ترانيم له چا و ده کرد و
 عه يب و عاره کانی خو م
 ده دايه پال (بلوم).
 سيکس و نووسين و ده ربه ده رى
 سى گيرفانى کون بوون
 هه رچه ندى خرم ده کرده وه بى هووده بوو.
 قسه کانم قووت دايه وه
 ته و ناوه هه موو به خته وه رى بوو
 شيرين و سازگار، له وسه رى دنيا وه
 ده مه يتا ناو قه لا.
 سۆرديللو سه رى سوور ما بوو، که قه لا
 له يه که م ساته وه به ناوى خو م بانگى کردم:
 سه نحاريب!
 ده ستم له سه ر شمشيره که ي که مه رى ره ق بووه وه
 سويندم خوارد، عومرتک نويز بۆ ته و قه لايه بکه م
 جا عومرتک به س نيبيه ؟!
 قه تره قه تره ناو و چه رف سه رده که ون
 له ناو رسته يه که کورت و قسه يه که نه سته قدا
 په رداختک پر ده که ن.
 براده ره کانم، له ته که يه شپخ عه بدولکه ريمى داره خورما وه
 تا قه سرى عه تا ولاغا
 به په نجه ي قرتا و، ده فيان ده ژه ند
 ته و به فزه يان بۆن ده کرد
 که به که روبا ر ده هاته شارى.

ئاويان له پيستی تهنکدا دهخواردهوه
له ههموو درهخت و دهرگايهک رادهمان
بي هيز دههاتنه بهرچاو
ئهوه ئهوپهري بي ئومپیدی بوو.
مالتيک په پړويه کي هه لکردبوو

ژنيک مرازي ده شه کايه وه
گه لايهک بهو وهرزه درهنگه له ناو له پمدا خهوتبوو.
که سيک دهستی راشه قاند بوم
شيويه له يوحنا دهچوو.
کوترتيک له سهر ئهوشاني
کوترتيک له سهر ئهوشاني
کوترتيک له نيوان دوو ئهبروي
کوترتيک له سهر ليواني
بي دوو دلي سلاوم سندهوه.
ههر هينده له خلتی ناو فنجان دياره
ئهو وينه به سهردهميکی کوترتم دينيتهوه ياد
من سلاو له ژني ئهو ماله دهکهم
گه لاکهي ناو له پي خوشمی دهدهمی.
وا مه زنده دهکهم نيتر،
عهشتار بهو گه لايه دهژي.
گوليک شک ده بهم، ده ليم:
عهشتار ئهو گوله بون دهکا.
ئاويک شک ده بهم
وا مه زنده دهکهم، ئهو ئاوه دهخواتهوه.
جواني بهکان له برزانگ تيرترن
کنير و کوليک، گورهکان به لاي جوانيدا لار دهکه نهوه
دوو گور له (شيخ ئومهري) و يه کيان له (چراغ).
ههموو به يانبيبه کي زووي جهزن

دايکم ده بيردم بو ئهوي.
مردن ده تووت ماسته به ليومه وه دياره
مردن
مردن
ئهو ههموو مردنه بهس نه بوو.

سيبهري درهختيک له وي به جي مابوو
سيبهري شه پوليک به تهنيا دهچوو وه جي جاران
له ويستگه که ي لاي (ست ئيمام)
شه مه ننه فهرتيک مابوو وه
سهر بازه کان په له پهل دههاتنه خواري
فارگونه کان چول نه ده بوون
سهر بازه کان سهر ده که وتن.
ئهو ههموو سهر بازه ده توانن باخچه يهک تتيک بدهن...
ئهز بيير له وه ده که مه وه،
شه بر اکانمان بو کوي ده با؟
شه بر باخچه کاني بو خوي برد.
گوله باخمان بو په نجه رهي فارگونه کان ههل ددها
ههلده... ئهو پيکه بو جهنگه و
ئهو ههموو گولهش بو مالئاوايي.
چهند پيکه وه، خه ومان به به عداوه بيني
من و برادره کانم
به ژنه قول نه ستوره کاني
به کراسه کورته کاني سهر ئه ژنو
که رهنگه کان يانمان له بيير نه مابوو
به منداليش
له رهنگه کاني (لگاوا) دا
رهنگي کي کالمان بزر کرد له ناو رهنگه توخه کاندا

له و ساوه ئیتر شتیکی ئەوتۆمان نەبردۆتەوه
دلمانی پێ خۆش بێ.
رەنگییک و هەزار وەک یەکن
دەست بۆ کامە رەنگ درێژ کەم، ئەو هی منە
دەشی رەنگییک تا شەو درەنگان بێنیتەوه
رەنگییک بۆ خواردنی هەرمی
رەنگییک بۆ خەوی بەیانی
رەنگییک بۆ مەغزای قسەکان.
دەشی رەنگەکان یەک رەنگ بن
سووریک... شینییک... قاوویی تۆخ
رەشی خالدار
رەنگییک لە سەر ووی رەنگەکان قەتیس ما،
ناییتە خوارێ ئەو رەنگە.
برادەرەکانم، هەریەکەو رەنگییکیان هەیه
هەریەکەو لە بن پیتیکدان
وەک ئاو، هەریەکەو بۆنی ژێر بەردیکیان لێ دێ.
تۆ دەتوت: کە لە چیاو هاتینە خوارێ
باوکم بە تەنیا دروینە دەزانی
پشتی چەماو هیندە شەبای بکا
دەتوت: کە هیچ نەدەما بیجوئ
قسەکانی دەجوییەوه
تۆ دەتوت و دەتوتەوه.
وتم: تەماش، ئەو گولە گەنمە
لەبەر دەرگای مالتاندا پرشنگ دەهاوئ
تۆ ئەو گولە پرشنگدارەت نەبینیوو.
بالتەدی کیتی چرنوکیان لە جلویەرگمان گیر ببوو
خاسەکان هەراش بوون
خاسە تۆپلییە چەرەکان!

عارەق خۆرەکان بۆ مەزە و جاجیک دەیانکری
لای ئاوی (مفتاح) تا درەنگان دەمانەوه
بۆ کەیف و سەفا.
(جەرگۆ) بۆنی عارەق و چەورایی لێ دەهات
ئەو بۆنە لەبەر هەتاوی دەمایەوه
هاوینیکی تەواو دەرژایە سەر زەوی
ئەوانەوی دەچنە دەرەوه
ریشۆلەکانی سەلیم قاقان! هەر دەبی بێنەوه
ئەلماس وای بە جەرگۆ گوتبوو.
دوو خوشک (سەلماس و ئەلماس)
سەر بوورده و حیکمەتەکانیان
لەناو کویە و قۆزاخە پەمۆدا دەشاردەوه
(جەرگۆ) دلێ بەوه خۆش بوو
چیشتەنگاوان پارچە گۆشتیکی بەئیسکەوه
لە قەنارە دەکردەوه
دەبخستە زەمبیلی، بێوژنیکی گەرەکی جولەکان
دەبیوت: لە دوو خوشکان خوشکیک بۆ من.
برادەرەکانم
ئەو رۆژەیان لەیاد نەچۆتەوه
کە رەشۆی سابیر ئاغا
دوو کەسی بێ خەتای لەناوی شاریدا کوشت.
ئەو رۆژە (دارا) یاخی بوو
وتیان: کورە هەراشەکە (جەرگۆ)
دایە شاخ.
پەيامە و من دەیبەم
لە داوینێ (سەفین) هەو تا بەردەرکی قەلا
گولە هەلوژە... بەلالووک... هەنار

به لاجانگی کچانه وه سوور ده چوونه وه

سپی... په مهبی

که میک شین.

ئه فسوونی وه رزه کان رسکا بوون بۆ دارا

با بیبا بۆ خۆی بیبا

براده ره کانم

دۆن کیخۆته و هه لاجیان ده خوینده وه

قله هه نجیرتکیان ده خوارد و دوو قلیان له یه کتری ده گرت

له بهرامبه ر ئاسیاوه کاندایه بله ق وه ستابوون

که یفیان به قسه ی شاره زووبیه ک ده هات

که باسی گوتزی ده کرد و ده بووت:

ئه وه سه ماکه ره چهند جوان خول ده خوا!

لایه کی ته ممان به و ورتنه یه برده سه ر

له ره های و ده ربا زیوون ده ترساین

که ته و او بته و ده بووین، ده مانوت:

سه رکبشی ره زمی باخچه که ده گوتزی

پاشان...

که بۆشاییه که گه و ره بوو،

به چی پری بکه ینه وه؟

یه ک جار بیره تی په ریوم، یه ک جار و بهس.

(به و شتیه به دنیا کوتایی دی)

شه پۆلی دوزمن له قه لای ده دا

کات نه بوو بۆ فرین

جه نگا وهر چه شنی شیر دوو بالی لیک ده دا

دهنگی که له شیر تیکه له به شه پۆلان ده بوو

رۆژیک که تازه له هیلکه هاتبووه ده ری

له سه رووی هه موومانه وه

باش و خرابی جیا ده کرده وه.

له ناوه راستی گه لا و پشه وه

له ناکاو ئه سپیک له چۆله وانیه وه به ره و پرومان هات

ها و ارمان لی بهرز بووه وه: ئه وه هه موو یارییه بهس نه بوو؟

ئه وه هه موو ئاومیدییه بهس نه بوو.

براده ره کانم

سێ به شی مردنیان لی دیار بوو

له سه ر که شتییه کی بچووک

له ئاوه که وه به ره و لای دۆزه خ سه ولی لی ده دا

له ناو هۆزه دووره کاندایه

گوله میخه کیان بۆ فری ده دا

ئه وه به زمه ته و او نه پرا بووه وه

که من جوانیه کانم له سه به ته ی ژنیکی (ته عجیل) دا بزر کرد

و تم: ئه وه یه که م چرا بوو هه لکرا

له شپیک که ده تووت شه رابه

ئه وه هه موو گه وه ره ی نیشان دام.

براده ره هه ناسه سواره کان!

سیلدار و فییدار!

له ها وینه کانی (ته برا وه) دا (کامۆ) یان ناسی

له ناو له کانی که له کدا

مۆدپله کانی (مۆدلیانی) یان دۆزیه وه.

سپیده یه کی... له ده رگا درا

له شه رمان ده رگام نه کرده وه؛

(بیاتریس) به پروتی راکشابوو

ئه وه گۆزانییه ی بۆ ده و تم، که سالانیکه سۆزی له و چه شنه و

ئاوازی وام نه بیستووه.

ئه ستیره ی سیلدار هه لئای!

باوبانه‌کان

با سیحر نییبه، ئیوارهی
سیتی نه‌گه‌ییوه، نه‌دره‌وشاوه
ئه‌وه‌ی ده‌ییا گه‌لا گه‌لا به‌مردوویی
دینه‌وه به‌ر ئه‌و مالانه‌ی هیتشتا به‌یان له‌ ده‌رگای نه‌داون
دینه‌وه که‌نار و گه‌شتمان دوا ده‌خه‌ن،
پیم وایه ژن و پیاون
شهو و رۆژ
ژیان و مردنیان تیکه‌لی یه‌ک بووه
له‌و لاشه‌وه، ته‌پله‌کان نووساون
پم ماندوو
پیاوان دردۆنگ و سه‌رگه‌ردان، سه‌رگه‌رداو که‌وتوو
به‌په‌له و به‌هه‌له‌داوان ئه‌و ریتگایانه‌هه‌لده‌بژیرن که‌ ری نییبه
زراف و بی په‌یمان
له‌ په‌نجه‌رانرا هه‌لده‌کشین، گیتژ و بی ناکام.
ژنان دین ته‌ونیان تونده
شمشالنه‌ له‌ دۆزه‌خپوه ده‌ژنه‌نرین
خۆله‌ پۆکیان نزایه، کۆک و ناماده
گونجان و نه‌گونجانیان نییبه، نه‌نجام و بی نه‌نجام
فرمیسکیان به‌ده‌نووک و به‌که‌سکی ژبانی وا هه‌لگرتوو
با نه‌یخا
هه‌واش ماندوو
په‌نجه‌ ناچنه‌وه پال یه‌کدی، په‌رش و بلاو
ئه‌وه‌ی هه‌بوو رڤا و ئه‌و مامزه ده‌لتی پایزه
له‌و ئالۆزییبه و به‌و وه‌خته‌ دره‌نگه
گه‌شته‌که‌م به‌تاله
من نییم... به‌و باله‌ دزراوانه‌وه

گولی سیلدار بۆنی نایی!
وه‌رزی سیلداران بۆ نایی؟!
به‌و ده‌نگه‌ لاسایی هوزاری ده‌کرده‌وه
به‌و په‌ری سه‌لته‌نه‌ته‌وه
جوانی له‌ په‌رداخچکی ته‌نکدا ده‌خواردوه
زه‌رده‌ ده‌چوو په‌نجه‌کانیبه‌وه
زه‌رده‌ ده‌چوو دانیشتنی به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ئیوارانی.

براده‌ره‌کانم
هه‌ندیکیان خۆیان به‌نه‌وه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی ده‌زانی
ده‌یانووت: قۆشه‌نی داریوش
له‌ په‌نا دیواران تلایکیان ده‌کیشا
بن باخه‌لیان پر بوو
له‌ گۆفاری مۆد و سیکس و
جادوو.

سه‌رمان به‌و قسانه‌ ئه‌ستور ده‌بوو
ئه‌وانی دی...
که‌یفیان به‌چاره‌ی هه‌ردووکیان نه‌ده‌هات
ئه‌و هه‌موو مشتومره‌ گه‌شته‌که‌ی لی تیک داین.
چروت و قاوه‌ی به‌رازیل
ویسکی سکۆتله‌ندا
شیعری ئینگلیزی و هه‌ندی رۆنی گه‌نه‌گه‌رچه‌ک
مابووه‌وه بۆ عومریکی دواتر و
سه‌فه‌ریکی دواترمان.

سلیمانی سه‌ره‌تای ۱۹۹۸

کاتەکانم ھەروا بەخۆزایی نارۆن
 سووکن، بەو حالەش ھەر راناپوورن.
 دوای ئەو مشتومڕ و گرافتە و لەگەڵ ئەوێ مردن
 پۆبێنەپەکی سووری گەورەپە
 کەچی کات ھەر ماوہ.
 ئەو دەنگانە دەنگ نین
 باغن بەو پایزە مەست، کۆترە شینکەن
 لەو دیوارانەو دەلیی ترسن دەفرن
 ئەو دیوارانە بەیانن
 لەسەرخۆ و لە بنەوہرا دەرووخین، شەرمەزارن.
 پاشماوہی داوہتە و برۆ لەپەکتەری گیرن،
 مائ چۆلکراو، لە نزیکیاندا نابینرین
 شەو بەجوانی لە پەگەوہ دەنگی دەھات
 چاو گەرم و داخراو، رۆژن نە ھەلدین نە ئاوادەبن
 عارەبانە، شائنی مەست و خۆمار تیدا نووستوو،
 لەبن ئاسمانی دئی و دەچین
 قەشە نوستوون
 مندالان گاز لەو سیوہ پایزییە دەگرن
 کە لەبن ددانماندا دەلیی سیحرە
 نە دەخوری و نە دەچیتەوہ ناو سروشت.
 لەودیوی ئاوہکانەوہ
 زێرۆی شەمسی ھەلۆیە و بەھەوہس با پەرەکانی تیک دەدا
 ئایا من خواوہندم؟ ئەو دەلیی.
 لێوارەکان لێرە زەرپنەقووتەن، کاسیان کردووم
 لەو لاشەوہ گورگن برسی و ئەو ئاوہیان بەسام راگرتووہ.
 مۆسیقا لەو رۆژە تەرەپ پایزی دەنیشی
 دەکری ئەو ساتە لە دەروہی ساتەکان دەدرەوشیتەوہ

ساتی کە بال دەجووتیتەوہ، ئاوگ سەردەکەوئ
 رۆژ لە ھەناوان بی پایان دەرژئی
 ساتیکی تیکراو بەردەوامی وا؛ بەو پیبە زبۆینە و نزیککی با
 بوہستم و
 لە جیبی خۆمدا بێنمەوہ؟!
 ئەو گۆرانییە لە منالییەوہ بزەر و ناتومید
 شەپۆلیان لەو بلندییەوہ بوہستی
 من لەوئ نەبم؟
 دەکری؟
 ئەو با پیم چۆن دەکری؟
 مالەکان نارپکن، ھەلۆ بفرە
 ئەو ئاوازە وختە بالی لە ئاوی بدا
 گەشتوہر زۆرن
 ئەوہی ھەیانە دەبدەنە گەلا
 گەلاش رەگ رەگ ونبان دەکا
 بۆنیان با دەبیا، جەرەیان بەتال، موویان وەرپو
 ھات و ھاواری دەریاوان، ناگەھانی ئاوہ و زالە
 ژن پییکەوہ
 پیاو پییکەوہ
 وەرزەکان پییکەوہ دەژەنرین
 ئایا من خواوہندم؟
 گەمی لە ئاوی و بەو قەوزە دلتنەنگەوہ
 لەبن ئاسمانی دەبریسکتینەوہ
 زێرۆی شەمسی بال دزراوہ، رۆخانە جیماو
 سەرخۆش و بەرز و فراوان
 با لیتی دەدا
 لەودیوی ئاوہکانەوہ ھۆز ماندووہ

قوربانى له بهرده كاندا گولالهى شهرمؤكن
رهنگه كان ده رږينه ناو يه كدى
ئوهى هه يه دا پوشراره، شين و داماو
تهون خاموشى كردوون، زهنگيان دهنكى نه ما
لهش به تهواوى گرفتار
دهست كورته و ئهو عه يبه م پي دانه پوشرى.

كه له شير ده بينى
رږژ گوله گوناختكى زهرده و
خال له سهر روومه تان گزنگيان ده مگاتى
رهنگن له گهرميان دهرن.

ئاو ده روا، ههر ماسيه و ئه سستيرهى خه ميكه رږاوه
مندال ههر له بهر ئهو ئاوه
ده لتي سبون له سه به تان
ده لتي خوشين.

به فر، ريكه وته موسيقاي له گه لما
بلنده و نابينا، شه پقهى لاره له جوانيان
ليو تنك، به كو پري ده بينى
ههنارى ژنان دهنكن، له گهرده نان ده لتي خورن ئاوا دهن.
ئاو هه لده ستي،

جوانى له خوا ده بيتته وه به خوراى به ژنه كان و ده نووسى
ئهو له شه ئاويكه نه مديوه، ماسيه كان وايان وت
ئهو رهنگه كه ميكه و بي ئاواز رږاوه
ماسى نيم

ئهو ئاوه ئاوايبيه كه سه رسام
نه واخوش، ناوترى ئهو به زمه.

چوار فرشته بهو بايه دين، بهو ئاوه
نانى له چه شنى گولتيكى ميخهك

له پيشم داده نرى! بيخوم
ئويش تهواو ده بي، نه بيخوم
جوانى جارانى نامينى.
له سيحر و نوكتهى با ترساوم
گوله كان له بنى به لوعان له ناو هه وزه كاندا خنكاو
نه به رزم نه نزم
بهو شپوه و به زمه؛
ئايا من خواوه ندم؟

زيروى شه مسى ئهو ساته كورتهى ماوه
پيالاهى شهرباب و ژههره تيكه لاه، به ترس و تاسه وه ده رږى

باله كان ئاسمانيان بلنده
باله كان تواوه

خريان كه مه وه فرميسكن
برږين، په يكه رى گرباون
خه ونه و؛ ددانم: دارتيكى كلوره
گوپزي پوچن غلور ده بنه وه
سموره ش پي تيكه نيگه ران
بكه وي ددانه

هه ل قوريتته وه ميميكى سامناكه و به مردن و ده نووسى.

كوپر نيم زهره و گه بيون ميوه كان
ميوانم نزيكه

هه ناسه مان كه فى لى نيشتووه ئالوزى يه كترين
موميام و ماخوليا

ئهو ئاوانه ي ده گه نه رږژئاوا

گه شتيان به شه وي گرانه و كهس نادوى

ئهو انه ي مردوون، له سهر پشتى با

وهرزی سۆرهیللو

I

ئاو سهردهمییکی کۆنی مهست بوون و، گۆرانی ده‌ریاوانیکم دینیتته‌وه یاد؛
که پیشتر سۆزی ئه‌و ئای ئایه‌م له کهس نه‌بیستوهه.
باسی زه‌ویم لای ئیوارهی بی‌واز کردبوو، سیحری بام له سیتویکی نه‌گه‌یوودا
شاردبووه‌وه،
چاوی به‌یوونی بارانم پر له ئه‌ندیشه کردبوو.
جوانیه‌کانم، له‌ژێر به‌فره‌نووستووکه‌کان شاردبووه‌وه، کردبوو من به‌هه‌له‌کۆک و گۆله
کیوی سهرده‌م و چاوی به‌فرنووس.
پیاسه‌م له‌گه‌ڵ په‌پوله‌کاندا کردبوو.
که‌چی گۆرانی ئه‌و ده‌ریاوانه، ئه‌و سه‌ول لیدانه، مۆسیقای سهرده‌میکی پیشووتر و
مشتومری ئه‌و ماسکه‌کانی به‌بیردا هینامه‌وه، که من تێ ناگه‌م چ ده‌لین؟
بۆنی به‌رده‌کان ده‌پرژین، ئه‌و به‌ردانه پایز به‌رووتی له سه‌ریان پال‌که‌وتبوو.
به‌ئاوازیکیش دلی خۆی ده‌دایه‌وه، که ناکرێ له یادی بکه‌م و له بیر خۆمی به‌مه‌وه.
ئه‌و ئاوازه، له‌ودیوی هه‌سته‌کاندا، له‌و سه‌ری ساته‌کانی جوانی، لای باخچه‌کانی
مندالی، په‌لکه‌زێینه‌ی وهرزه‌کانی هه‌لکردوه
ئهی خه‌یال!
ئهی ساته‌کانی جووت بوون و ماسکه‌کانی جیا‌بوونه‌وه
ئهو ئاوینه‌یه مه‌کشینه، من تاجی منالیم له‌وتینده‌ر داناوه.
ترسم هه‌یه پایز هه‌لبکا و ئه‌و ئاوه به‌رزتر بیته‌وه
ئیتیر من نه‌چمه‌وه لای گۆله‌کان و مندالیش له‌وئ بژاکتی.
ئهو دۆله ده‌شتیکه بۆ هه‌لاتن و په‌نجه‌ره‌یه‌که بۆ بینین
له‌وتیوه به‌یان ده‌نوکی له‌ پیلوی پایزی ده‌دا، ده‌موت، بالنده‌کان
له‌و به‌رزاییه‌وه تریفه‌ ده‌هاوتین، ئهو هه‌موو تریفه‌یه له‌سه‌ر
به‌رده‌کان ده‌نیشن، ئهو هه‌موو به‌ردانه غلۆر بینه‌وه، ئیتیر ده‌رگا‌که داده‌خری.
ده‌موت ئه‌م دۆله ئیتیر هه‌راسانم ده‌کا، ماسکه‌کان ورتینه‌ ده‌که‌ن و به‌رده‌وام ده‌پرژینه‌وه.

به‌و ترس و ناهه‌موارییه‌ش ئاماده‌ن
رێکه‌ون له‌گه‌ڵ با، نارێکین پێکه‌وه و ناکرێ
مل بنیتم، نافرین ئه‌و باله‌قورسانه!
چی بکه‌م؟!
باله‌کان که لێم ده‌بنه‌وه به‌له‌سه‌ن
کافووری منالین له سه‌رمان جیماون
گۆلن له‌و سه‌روه‌وه سه‌روه‌ر و ئاومید
هه‌لده‌وه‌رنه‌ ناو ئاسمانی
بۆنیان ده‌مار ده‌مار ده‌پروا
سه‌رگوزشته‌ن
گه‌شته‌که‌م دوا ده‌خه‌ن
هه‌رچه‌ندی بووتریم مانام ئالۆزه و بزرم
هه‌لۆ نیم
زێرۆی شه‌مسی به‌و رۆژه نابینرێ
نه‌ ناشیرینم نه‌ ده‌کرێ جوان بم.
چوار فریشته پرده‌کان ده‌گوازنه‌وه
ده‌بینم
ده‌نگه‌کان ده‌بیسیم - که ده‌نگ نین -
ورته ورتیکی بی مانا و بال دزراو
تاریک و روونم تیکه‌لاو
ئه‌نجام و بی ئه‌نجام
که‌چی ئه‌وه به‌تۆ ده‌لیم: ئایا به‌و حاله‌ خواوه‌ندم؟

به یانیه کی لهو چهشنه بوو، که نوح له ترسی ناوه کان، سه رمه ست و پر نه شته،
بالتدهی تریبوی نارده لای دارستان، دهموت، به یانییه که ی شین بوو، شینی توخ، که
دهنگی عوودیک سهر ناو کهوت و کوتریک سروشتی به دهنوک هه لگرت.

دلنیا بووم، ئیتر زهوی لای ئیواره پال کهوتوه
و تم: پیکیک و دووان و پاشان، هه موومان لای
نیترگه کانی (جوودی) میوانین.

II

من گزراوم؟ توگزاوی؟ یان هه موومان.
لهو سهری دۆله که، پیره ژتیک نیوهی له
ته لیسم و، نیوه که ی دی قه له ریشه که.
دهیوت سۆردیللو! نه ستیره ی به ختت کهوتوته ناوه که و،
ئهو ناوه ش ناسره وئ!

بهو دهنگه کهرخه رسته یه کی دهوت و دووباره ی ده کرده و، من شتیکی ئهوتۆ لهو
قسانه نه ده گه یشتم، جگه له وهی ئیتر جوانی شهوقی جارانی نه ماوه، ورزه کان به کترینان
قوت دا، فریای هه لوه رین نه که و تم؛ وهک چۆن فریای پشکووتنیان نه که و تبووم
ژنه کان له بهر سۆزی لای ئیواره و لای ناوه که، تا درهنگانی مانه وه.

قه له ره ش ده یان خوتیند،

سۆردیللو له سهر گازی پشت راشکا بوو.

دهیوت ژنه کانی فلۆرنه نسا سیحریان لی کردووم،

زوو هاتن و زووش له جوانی خۆیان کهوتن.

من و تم، دهنکه تریبه که لهو ناوه گیربووه

مه به ستم ئه و چاوه ره شانن

که به یه ک نیگا له سۆردیللو و له نیشتمانیان

دهروانی و پیکه وه لیل ده بوون.

دهنکه هه ناریک له سهرخۆ دیتته خواری،

له گهر دهنه وه تریفه یه ک ده رژیته سهر لیوان

ئهو نه زمه ماسکه کان نایژهنن

ئهو نه زمه، له تیکه له خۆر و، سه به ته یه که پر له نه ستیره
ناوتیکه و شه پۆل ده دا.

سۆردیللو له سهر گازی پشت کهوتوه،

ئهو دۆله کراسیکی نایلونی قاوه یی، بۆنباختیکی گه چراوه

من ناچه شازاده ی کو دۆر و گلامس.

من ناچه شازاده، من ناچه ماکبیس!

داریکی سهر و قژ پروتاوه له سهری دۆله که

دهتوت مامۆستای واهیمه و تووتی ئاسا،

وانه یه کی میژوو ده لیتته وه،

که چی باسی ئه و سهرنجانه ناکا، که من به به هاری بۆی ده نیترم

به زستان و هاوینج دیمه نی ئه وم له بهر چاوه

باس ناکا، چۆن، خه و خه وشه کانی دا پۆشی.

من و تم، خه و یاقوتی دۆزراوه ی دوا ی مه ست بوون و،

شتیکه له جی پیتی خواوند ده چی

ئهو گه مژده یه نه یده زانی من باسی گه لا کانی ئه و ده که م،

بی باک خۆی له بهر کره با ده هه ژانده وه،

په یوه سستی قسه کانی منیش نه بوو.

هه وه سی به و هه موو ماسکانه ده هات که لهو ناوه بی باک کهوتبوون.

قسه که م دووباره دهوتوه؛ دهسته کان له گه ل یه کتری ده خهون، چاوه ته ک چاوه، ده م

له لای ده م، مه مکه کان پیکه وه، خه و ده یان با ته وه لای خۆی.

ئهو سیحربازه، ده بی چۆن ئه و لیوه ته نکانه ماچ بکا؛ که ماچیان به کهس نه داوه؟

چۆن دهسته کان بگوشی؛

که ده لیتی بالی په پوله ن؟ چۆن یاری به و مه مکانه بکا، له کو بیان بشاریته وه؟

خه و یاریبه ک ده زانی که هه موومان لای مندالی جیمان هیشتوه!

من ناچه شازاده!

ئهوه ی کهس لیتی ناسله میته وه، من به پاریز ده چمه لای. ده ستم له سهر شمشیر و،

پییه کم له ودیوی ده رگایه، له شه ره کاندا، خۆم ته نیا ماومه ته وه. که شتیکی لای ژنه کان

به جی ده مینی ناچمه وه بۆی.

ئهوه به عه یبکی گه وره ده زانم، که چی من له کهوتنی ماسکه کان ده ترسم!

ئاور بدهوه، بههشت نزيكه ليتمان، من چاوه ريتيم، بياتريس!
 لهوي له نزيك ته مه ته نكه كاني ته نيابي،
 خوم چه شني خاليك گرموله كرووه
 بهرديكي دلرهق و گردپكي چاوزه قم جيرانه
 چادريكي زهيتوني پر غه لبه غه لب و، يادگاري سهراسيمه و
 تيلماسكي بيره و هري جهنگاوهرپكي به يانم جيرانه.

پيش جريوه كاني سپيده، پيش گمه ي گه لا، پيش سپره سپري يادگاري، پيش تل
 بوونه و هري بهرده كان، پيش گرده كه

به يانيان، بياتريس، لوتي له لوتم ده خشيئي و په پوله كاني بهرله لاي ناو
 باخچه كانم ده كا: به يانيت باش!

به يانيت باش، بياتريس گيان!
 دلي خوم به و قسانه دده ايه وه،

نه و خه ونه م زياتر له جارپك بينيوه،
 نه و گه ميبه بو كويت دها؟ هاوارم كرد.

نه و شه پولا نه، چ خه ونپكي دانسقه يان كروته مرواري په نجه يان؟
 نه و چه رخ و فه له كه، كه ي دوه ستي و تاويك پشوو دده يين؟

له و قسانه نه بوومه وه، هه رتك چاوم كه وتنه تاوه كه و،
 تا ئيواره درهنگ وه ختيش،

نه و دوو زه مبه قم نه دوزيبه وه.

تاوه كه دهرؤي، گوراني دهرچي: هه ي نابي نابي...

نای نای وانا بې. گه مې ناو ئاوان زوو ته واو نابې!

هېچ شتيكي نه وتوم له باره ي گرده كه نه خو يندو ته وه، هيلكه هيلكي ژنه كانم له وي
 بيستبوو، دهنگيک دتوت سيحره و له ناو گوي شه يتانو كه و قهوزه كانه وه، له خشه خشي
 پروت بوونه وه و مه ست بوون ده چوو، ليتواولپو له گرده كه وه، چه شني كه فيكي سپي دهرژا
 و دهنو كي له ناوي دده، تاوه كه له بن پرده كانه وه به تاو ده هات، بوئي سروسه بهرز
 دهبووه، نوزويهك گوله كتيوه كاني به تاگا ده هينا، كه فه كه دهنيشته وه، قاچ و قول ديار
 ده كه وتن، له علي ليتو، پرچي له با، و سينگي چوارده!

زاق و زيق ده كه وته ناسمانې.

سوردپللو له و بالندانه راده ما، كه گه ميان له گه ل با ده كرد.

دهموت: نه و گرده له پشتي پر زيبكه ي ژنيك پر نه شته تره!

نه و تاوه گه راي ترس له ناو جله كاني داده ني

سوردپللو ده بووت: ترس چه شني روندكيك،

له نيوان روزه كاماندا قه تيس ماوه!

من په نجه م بو بهرده كان هه لبري،

وتم: نه وي پر له چالي چه ناگه و له خه و خالي نه و كچانه ي خوشمان ويستون، له
 هسه رته ي نه و گه شته رانه ي گه يشته ترپكي ئوميد و له وي گيريان خوارد.

سوردپللو، تو له و بهر زابيه چون ديبته خواره وه؟!

بهرده كان پرن له سيماي خيانه ت، له تاوازي ده ست بازي و نوقرچ و

له ده ست هه لته كاندني ژنه كان، كاتي پياوه كانيان ده چونه شه ري.

نه وي شيوه ي هه موو براده ركه كاني لييه!

نه و هه موو هيله باريك و درشته له په لكه زيرينه و له خه ون ده چن،

له وي هه ريه كه و خاچيک هه لده گري.

په كيان دهرگا له به خه ده كاته وه،

نه وي تريان دايده خا.

نه و براده رانه له ده فته ري بهر باخه ل و له فنجاني قاوه ده چن،

ژيانيان پر له گه مه و نائوميد ي.

له چل ساليديا، به زه حمه ت موميكي پايزانه م كورژانده وه

له ناو رهنه گه كاندا، هه زم له و پيستته ته نكه انه يه كه ناهي تهن موميكي بياتريس بگهن
 به په ك!

له تل بوونهوه و لاربوونهوهی ناو باکاندا
له چه پکه پرووناکیه کی کز دهچم.

بوئی من و بوئی کازبوه له یهک دهچی!

زۆر سیحرم بهتال کرد، زۆر کیفک و قالبم فری دا

له تهسکایی دهره ندهکاندا دوودل نه بووم، تاوم دا

ئهئى ئاو! ئهئى سهرامه دى نه وهکان!

مردنیک له وودیوی جوانیهکان سه ره تاتکی دهکا

ژنیک له توخمی مندالییه و له ناو هه ورهکاندا پیاسه دهکا

چاویک له ناو لیموی ئیواره به کدا، پر به زهیی دیته ده ری،

له هه موو ژنهکان زیاتر ده میتیتته وه

داری لیموکان ئاو ده دا.

له جه نتای سه فه ریکی قاوه یی توخدا هه لمده گری،

په نجه بو کیتلگه ی گوله به رژه هه لده بری.

ئیتیر من و شه ر پیکه وه هه لئاکه یین!

ورده ماچی له چه شنی ماسی هه لدا به ناو ئاوه ته نکهکانی رووم، ئه و ژنه.

ئهئى ماسییه شه رمنهکانی ماچ!

ئیه و جوانی ئیواره، ئیه و ئاوه شه رابیهکانی به هه شت!

ئیه و مه ست بوون تا ئه و په ری جوانی!

تاویکی دی میتینه وه.

V

شه ر سیتیکی گه نیووه تو ش برسی

نانیکه که رووی گرتووه، تاویکه و بو ت ناخورتته وه!

وامه زنده ده که ی ئیتیر باخچه یهک نامینى تو پیاسه ی تیدا بکه ی،

سازیک نامینى بو روچ و به یانبیهک نامینى بو به هار!

بو تاویک ده چه که لکه له ی شیعریکی هه لکرد و،

سو ردیللو چرا که ی به دهسته، پیتشم که وه ئه ی په بامبه ری گولهکان!

سه بایهک بیژه سه بایهک له چالی چه ناگه ی شه ر دهرم بیتن،

له په لکه زتیرینه ی رووی یارم بدا.

بو ساتی پشکووتن، بو کاتی گولگرتن له گه لما به

بو راوی وشه ی سرک بو کاتی گه یشان به حه وزی ناو باخچه که، له وئییه.

ترساوم نه بادا، هه ناسه ی خائینیک

نه بادا شمشیری زالمیک موسیقای بارینم تیک بدا.

یا چاوی قافیه ی لیک نه چووی دیریکم شو ر بکا.

ترساوم نه بادا، گه لایهک نه میتن بو ناشتی

کو تریک نه میتن هه لکورمى بو فلچه ی پیکاسو،

نه بادا، چریکه یهک نه بیسمه وه له وانه ی محمه د عارف جزیری.

که له شیریک نه قووقینى له وانه ی نامیق عه لی په ر و بالیانی له به یان وه رده دا و

ده نوکیان له به فره ره ش بو وهکانی مه دحه ت کاکه یی گیر ده بو!

ماسییهک له ماسییهکانی ئیسماعیل خه یات له نا کاو خو ی نه کاته ناو گلینه ی

خه ونهکانی هاشم سه راج.

نه بادا، سیبه ری ژاله یهک نه میتن بو پیاسه ی په پولهکانی شیرکو بیکه س و

که مانچه که ی ئه نوهر قه ره داغی.

دلشاد نیم. له چل سالیدا، سیبه رم چه ند بالیک دوا ی ناوم که وتووه، بالا به رز و

ره شتاله، هه ر دوو دهستم له بن میچی گو ی زه وی گیر کردووه.

له و دووره وه چه شنی خاچیک و واهیمه ی سه رده میتک چوومه ته سه ر گردی به رامبه ر

دۆلّه که.

ئاو ر بدهره وه بیاتریس.

بوئی چلک و ئاواره یی و گوله کیوی، له راسته وه بو لای چه پ و،

له خواره وه بو باکوور په رت ده بی

سو ردیللو شتیکی پیروزی لا جی هیشتموم

ده رباره ی نیشتمان!

که گه رامه وه له بیرم نه چی؛ دهیده مه بیاتریس

ئه ویش به سه ر دهرگای ماله که یانی وه بکا.

کو تایی ۱۹۹۶ سه ره تای ۱۹۹۷

پياسه و ئالۆزى

ئا ئەو ئەتا چل سالى تەمەن و پەيكەرى برۆزى
ژىتىكى بالا بەرز
خەونى لە بەر باران نوستوو
هېندە مەست نېم چەند ساتىكى ترم ماوہ
ئا... من دەمرم!
لە ژىر بە فرا چەند نەپىيەكى مندالى دەشارمەوہ
خاك ژىتىكى قۇتالۆزە، ئەو جوانترە يان ژنى من؟
تريفەى لە بە فرى دەخشا
لكە دارىكى پشكووتوو، خۆخىكى گەبىوو
شوو شە بە فراوى كوتىستانى
ئاوى جوانى سەر گەلایى گيا بوو ژنەكەم.
ئەو ئەتا چل سالى تەمەن و پەيكەرى برۆزى لە جىيى ژن
ئەو ئەتا كىتىبى راوشكار
گرىان و پىكەن، پىكەوہ خەونى تار
دەرگای لە بەر رەشەبا داخراو
سندوو قى پر سىحر
مردن نىكە و مندالى زۆر دوورە.
هېندە مەست نېم
تەپ و تۆزى شەرەكان ئالۆزىيان كرددوم
(پاش تۆ
دلۆپە ئاوتىكى لىل بووم
دەترسام
دەنكە خۆلىك هەلمبمژى
كە دەچوومە بەر ئاوتىنە
باكان هېمەن دەبوونەوہ
بە فر سەرى رىپوانى لى و ن دەكردم

زەنگى پىرى،
وہكو كوخى راوچىبەكان مات و خاموشى دەكردم)
ئەو شەقامە ھەر بەتەنيا پۆ من نىبە
من پىياسەى خۆم تەواو كرد!
شىلەى ھەنجىرم ھەلنەمژى
تېر لە بەر بارانان نەروام
لە مشتومرى وەر زەكان، بەژاكاوى لە گەل خاك مامەوہ
خاك چەند ساتىك بووہ ژن و پاشان بووہ گۆرستانى.
ئا ئەو ئەتا چەند بستىك دوور لە من،
ژنەكەم نوستووہ و ھەورىكى قاوہى بەسەر پرووى داداوہ.
(من بەزەبىم بە لەشى تۆ دەھاتەوہ
ئاونگى تەمەن چۆرا بووہ ناو پرچت
پارچە قوماشىكى سپى
چەند گەلایەكى پايزى
كزەبايەك چراكەى تۆى كوژاندەوہ.
خاك و خۆل مەستى باران بوون
من بىجامەيەكى خورىم لە بەردا بوو
سەرم بەسەر خەمىكى گەورە شور كرددبووہوہ
زەوى قەلشت،
گولەكان، خەون بوون، چوونەوہ كەنار و بزر بوون
من ھەر لە جىيى جاران و لە ھەموو شوپىنىكدا
كە تۆى لى نىبە چاوەرېم
بى شوپىن و، بى كات و لە ھەموو كاتەكاندا چاوەرېم)
ئەو ئەتا چل سالى تەمەن و دوو لىوى گوشراو
سىما زەرد، دوو دەستى بارىك
دوو لايتى كزىش.
پەيكەرى برۆزىش لە گەلما ناخەوئ.
هېندە مەست نېم

تویکلی مؤزیکلی خوراوم
چهند لکه داریکلی سووتاو
تا... من دهمرم
له ژیر به فرا چهند نه پنییه کی منالی ده شارمه وه.

۱۹۷۹ - هه ولیر

سووتانی پهنگه کان
یان
سروددی به فرنوس

پاشان به فر ئالۆزی زهوی داپۆشی
پیاوان په ره مووچه ی سپی له سه ر گوچکان
خه ون تووکیان ،
ژنان له شو لاریان شله ، تاجیان سپی
به فر نووسیش ،
دنیا له ژیر نه وه به فره ده شاریتته وه ،
که ماندووه و نائارام ده بارئ .
باببارئ ،
من له به فرا سه ره سستی خۆم ده کوژینمه وه
نه نه فسوونی ناو ته مومژی به یانم
نه بالنده ی په ر و بالّ په لکه ژیرینه .
من هه ر نه وه ندهم پی ده کری ،
سه رم گاجووته هه و جاری قاچه کانم راده کیشئ
نه وه بسته خاکه ولاتی من نییه .
باببارئ ،
نه ژیان وه کو جارانه و نه مردنیش .
دوو پرۆزه به فرنوس مردووه
به فر ری نادا گوژ هه لکه ن بینه ده ری ؛
له ئاسمانئ بالئی سپی
له سه ر ئاوانیش که نیسا
چ وه ستایه کی زانایه نه وه به فره
چ دانایه که .
بینه خشینه ، سه ر و ریشی دره خته کان

بیره و هری مندالیمه و داتاشراوه.
 ئەی که وڵی مامز دپرتیه؛ هه‌لنه‌خلیسکیم.
 من ژبانی به‌فرنوسێ دهنوسمه‌وه
 به‌زستانان له‌ به‌فریدا
 هاوینان تا چۆکان له‌ ئاوی
 پایزانیش -هۆزه‌ردایی مه‌ژاکینه-
 که من بمرم،
 با هه‌ر ئالا شه‌کاوه‌یی
 با هه‌ر ده‌غله‌کان هه‌لاسیین.
 هه‌گبه‌ی باکان به‌کراوه‌یی جیماون
 ئاو ده‌له‌رزوی و که‌نار دووره
 زه‌ریا ده‌لێی ئاوینگ ده‌دا.
 دوو رۆژه به‌فرنوس مردووه
 بالنده گۆرانی ته‌ری مه‌رگی ده‌چرن
 نه‌ ئه‌ستیره نه‌ رۆژه‌لدی
 نه‌ مرۆیه‌ک دی و سه‌لامیکی لی ده‌کا.
 ئەی ئه‌وه هه‌موو په‌یکه‌رانه‌ی
 هه‌شتا فووتان تی نه‌کراوو په‌یکه‌رتاش مرد
 باران هات و ته‌ری کردن
 له‌ سه‌رمای زستانێ وه‌ردران
 له‌ گه‌رمای هاوینی...
 راوه‌ستن، تاویکی دی
 تووره‌گه‌ی ئییسک و پلوسکی خۆم دینم په‌ره‌مووچه
 له‌سه‌ر گوێچکان، تاجی سپی
 خاوه‌ر به‌فرنوس برامه و ده‌لێی چرای
 له‌ به‌فرا رووت ده‌بینه‌وه
 به‌رووتی، به‌سواری ئه‌سپه‌کان

له‌ بناریکی به‌هاریه‌وه به‌ره‌و گۆر
 ری خۆل و توژاوی،
 پیکه‌وه گۆزه‌ی خاک پر ده‌که‌ین.
 به‌رووتی،
 ده‌مان ده‌خه‌ینه ناو ده‌می که‌له‌شیری زه‌ردی به‌یان
 ده‌قوو قینین.
 پاشان...
 به‌فر هه‌له‌ده‌ینه ناو ماستی پیروژ، فری که.
 خاوه‌ر به‌رووتی کۆتره‌که‌ی خسته ژیر مه‌مکی:
 بیخۆزه‌وه با نه‌مری.
 ئاوگ له‌ زامی داران هاته‌ خوار
 کۆتره‌ کتیی له‌ کۆنه‌ بیران هه‌لفرین
 شه‌وه یان رۆژه؟ ئالۆزه.
 با ئه‌وه دوو سێ گه‌لا زه‌رده نه‌مپۆشی
 نیازمه به‌فره‌کان هه‌لکۆلم
 به‌شه‌وی رابردوو رامالم
 به‌رۆژییش.
 سروودیکی سه‌رازاد بووم
 هه‌ینده و ترامه‌وه، ئیستا
 چه‌ند چل و چیتویکی شیدار
 ئیسقانم کۆر، نه‌ دوژمنم ده‌پرنه‌وه
 نه‌ سه‌ری خۆم.
 به‌فر دلمی پر کردووه
 خه‌ون له‌ به‌فری گیراون
 گۆرانییش له‌وی بال ده‌گرن.
 به‌فر پارچه‌ زه‌وی نییه
 سروشت نییه،

لهوئى سروشت ته واو ده بڼې .
 خه ونى پرژاوى مندالې
 روژشنايې لپچې ناو ژيان
 هر به تهنيا ژنه سوزانيه ك نيبه ، خروشاو
 رابردوورى بلاوتينته وه
 به فر ته وانه و په يكه رى به فر نو سه .
 جاران خه ونه كان بز نه كيتوى بوون
 سروشت ناموتيا .

ژن تاجى سه رى پياوان بوون
 پياو ویش پاشای سهر زه ويان .
 ته وهى هم بو نه مه يتشت جاران بيبا و پروا
 ته و توزه هم هيتشته وه .

با سه رى من پارچه زه وييه كى هيمن بڼې
 قه لاي عاسې ، گوله گه نى شوخى بهر تريفه ي مانگ بڼې
 گوناهدار زورن :

پياوى خورت
 ژنى سوزانى ، رووت بهر له لالا ،
 دوو كه س هر ده بن گوله گه نم بشكيتنه وه .
 بهس ناوه وه م راوه شيننه ته ي گولې سارد!
 ته ي باى سه وزبووى ناو خاكى مردووان!

من و دنيا
 هره يه كه له كفنى خويدا
 ژيان كاويژ ده كه ينه وه
 من و دنيا
 له دانسى مهرگا پيکه وه
 هه ناسه ي دژوار هه لده مژين .

به كراسى خويناوى ، سه رم دلته په ناويکه

له سه رخو ده تكيته سه ر خاك
 كتيبه كان پيره و کران
 رتيوبان نه ما
 ده رگا يه ك يه ك کرانه وه
 شان شينى گولنه خشينى خه ونديده و
 سيحربازه كانيش ، كوا ؟
 دنيا نه بووه په موى سپى .
 هو مړو !

له ناو ته و لم و تيسقانه سووتاوه
 گوزانيه ك بچريکينه
 ته و ده ولکه شوپرکه ره وه ناو نه فريقيه !
 قه له ره شکه با بخويتن
 قه شه بيتن

ته و ده نکه خو له خه مباره بخويتنه وه .

سه ر به ره و خوار هه لده خليسکيڼ
 به ده ستي براو ، بڼې پڼې ، توپى شووشه يڼ
 توپه له قورپكى بڼې پييز .
 ره نکه بارانتيكى زور و بروسکه و ناسوى نه خشينمان
 له بارپچي
 که ده شمربن

له گه ل که سه ر و به رازى رازه كان بنيتريڼ .
 كى دى ... دلنيا بڼې ... بلتي :
 ته و گزړه سارده سندووقى بوو کينيه و ده کرپته وه .
 من نامرم ، تاكو وای وت .

تا چاوم وهرزه كانى ديت
 به خو م له شم له ناونگى گيا ده سووى
 له به فرم ده سووى

به خۆم ده چوومه بهر زه ریا
 دهنووشتامه وه بۆ جوانی سهره و ناسمان هه لکشای ژنه کان
 پاشان
 ئه وه نیگاری من نییه
 له سهر دیواری مه رمه ری مۆزه خانه کان گه بیوه
 له سهر میدالیا، پول، دراو
 من ههر له ویم،
 له گه لای گیا، له کولوه به فری ورد و درشت دام
 له جوانی داخراوی له شدا
 نوستووم.
 ئاکۆ سیبه ری تاریکی کۆمه له داریکی دوور بوو
 ئاکۆ لمی بهر هه تاوی هاوینان بوو
 تاراوگه لوولی دا و بردی.
 چه ند ساتیک تارام و پاشان،
 وه ک رنوه به فری مایه وه چی دی نا.
 ئه و خاکه ساره م خۆش نه ویستوه
 له بهر په نجه ره ی ئه و کچانه ش نه ماومه ته وه،
 ئه وانه ی بۆنی قورسی خاکیان لی دی.
 زه نگم بۆ لیده ن،
 زه نگ
 زه نگگی زه نگه کان.
 نا، ئاکۆ، نا
 کئی به فر بنوسیتته وه.
 ئاکۆ رۆیشت و به فر باری و من گه وره بووم.
 ئه ی خوای به خشنده!
 دالده مان له دالده ی چۆله که سوو کتره
 ده توانی بلتی: دالده مان ههر نییه.

ئاینمان: به ئاواندا ئاو ئاو رۆیشتین
 سه روومان تۆی، سه ره کان له که سکی خۆیان ناکه ون
 ژیریشمان:
 پیت به چ خاکیکه وه نووساوه؟
 با کۆتره کان بینه وه مال
 با ئاوی له ش
 پر به بۆریه کریستالیه کان به خروشی.
 به ناو ئه و کۆلکه دارانه با هه لپین
 یادگاری مندالی له چیا یان، له ناو فه ربکه هه ناران،
 هیشووه تری، دوو مه مکی کال، تۆزی هه لالان
 له گووانی چیلکی پیروژدا بشارینه وه و لیخووپین
 له نه ویان له بۆ بلندان.
 سیحر نییه
 وشه ی به ره لالا
 ده خمه قه فه سی کۆنکریتییه وه
 له ش کال و کرچه و زه ردنابی بی ئاگر، ژنه کان وایان وت.
 بی ئاگر، خه ون نارژینه ناو کووپان
 ئاو له سهر په لکان ناله رزن
 سک خر نابن، مه مک وشک و شۆر نابنه وه
 سه ر به تال و سپی نابن مووه کانی، ژنه کان وایان وت.
 ئه ی ئاگر!
 ئه ی یاریکه ری ئه کرۆیات!
 بولبولی سووری شه هوه تدار به خروشی.
 خاوه ر به کراسی ته ره وه گۆرانی باکانی بۆ وتین
 پاشان چووه بهر په نجه ره
 من وتم خاوه ر چ ده که ی؟
 خۆر دینمه ژووره وه
 کراسم،

به شیری مه‌مکان و بۆن له‌شی ئاکۆ و شتی تر ته‌ر بووه

له‌ناو ده‌رگاكان وه‌ستا بووین

خه‌یال له‌شی ته‌ر ده‌کردین

من و ئاکۆ و خه‌رامان بووین

ئاکۆ قه‌لشت و ئیمه له‌وئ ده‌چووینه ژووره‌وه.

ئه‌و ژوورانه جارن لانه‌ی که‌وده‌نیان بوون

مۆم و به‌خوور و سه‌وزه گیا

ئاوی وه‌نه‌وشه، په‌یکه‌ری پیرۆز

رۆحی رۆشن هاتن، رۆشه‌نیان کرده‌وه.

له‌شکرێکی تیک شکاویش

هات له‌بن تاق و په‌نجه‌ران راکشا

ئه‌وه‌ی مرد مرد

ئه‌وه‌ی ما، ئاگری له‌ دار و دیواران به‌ردا.

که‌مانی کون بوو

مامزن و زامدارن ژووره‌کان

به‌کورسی شکاو، پیتخه‌فی مردوو، گولدانی ئاسن

به‌و هاتووچوووه ئاوه‌دان نابنه‌وه

بچمه ژووره‌وه

تۆز و گه‌ردی مردووانم لێ ده‌نیشی

نه‌چم

ئه‌و ئاوه که‌مه لیتلاوه

ناتوانم ده‌ستی تی هاویم

با ئه‌و ژه‌هره نه‌خۆینه‌وه

هه‌ر له‌و پرده‌ سام گرتوو په‌رینه‌وه

له‌ناو دوژمن

ئه‌و داره زرا‌نه‌مان جی هیشیت

ده‌گه‌ینه جووته کانیه‌ک

ئه‌و کانیه‌نه مه‌مکی گه‌ییووی ژنی بوون

نه‌چۆرانه ناو گه‌رووی شه‌ر برانه‌وه.

ریتی ده‌ربازبوونمان له‌وئووه ئاوه و ئاو ده‌پوا.

چه‌ند بالێکی دیکه و ئیتر

هیلکه ده‌ترووکی

ژاوه‌ژاوی سروشت میوه‌کان زه‌رد ده‌کا.

له‌ناو به‌فری بزریکینه

ئه‌و خه‌ونه جارێک ده‌بینری و چی دیکه‌نا.

ئه‌ی جه‌په‌سی مالی مردوو!

ده‌نگت خۆشه، خۆشه خۆش

لاوانده‌وه‌ی ئه‌و پیتیه‌نه‌ی له‌ ته‌له‌ی به‌فریدا گیر بوون.

سووتانی ره‌نگ، مۆسیقایان، خۆشه خۆش

ره‌نگه‌کان قاقای مندالین

له‌ناو به‌رده‌کان ون ده‌بن

ده‌چنه‌وه ناو خاک

خوینی گه‌لاوێژ گه‌رمیان ده‌کاته‌وه.

ئاوی ژبان لێکی جیا کردینه‌وه

من بوومه که‌ناری راست و خاوه‌ر بووه که‌ناری چه‌پ

ئه‌ی رووبار ئه‌ی رووبار!

له‌ قه‌راغ ئه‌و شاره مۆمیایه راوه‌سته

ئه‌و شاره شایه‌دی من و تۆیه

ئه‌و شاره ته‌مه‌نێکه سه‌رسامه به‌مه‌رگی نه‌وه‌کانی

خاک و خۆلی له‌گه‌لما له‌ قالسا سه‌رخۆشه.

دار خۆشیان ده‌ویستم، ئاو، بالنده و ئاسمانی ئه‌و شاره

په‌مۆ، مار، شه‌عاده‌ی سپی

خۆشیان ده‌ویم ئیستا.

من ئاکۆمه

تهیری بهر بارانه و هه‌لده‌له‌رزئی
قۆچی گا بوویه
دنیاام سه‌ره‌نگووم ده‌کرد و پرزگار ده‌بووین
گوله‌میخه‌کی زۆرت‌رم ده‌ویست، ئە‌ی خاک
ئە‌ی خاک!

به‌رله‌وه‌ی ببیه‌گۆر، سپی بووی هه‌یمن
رۆ‌له‌ی تۆ‌بووین
سۆزما‌ن گه‌رم و نه‌ژادما‌ن جاویده و هه‌یزمان مه‌زن
به‌جلی درا و، سکی برسی و به‌په‌یخاوسی
تواناما‌ن هه‌بوو له‌چرکه‌یه‌کدا،
له‌کۆما‌ریکی په‌یروژدا کۆببینه‌وه، که‌چی
ئە‌و ئاوه‌رۆ‌ی
دوو رۆ‌ژه‌به‌فرنووس مردووه
با له‌سروشت،
ئاگر له‌کوره و کوانووان
گیا له‌دهشت و ده‌ران کزه
مبوه‌گه‌یبوو
گۆرانبیه‌کان تفت و تالان،
به‌و حاله‌ش هه‌ر به‌رده‌وامن
ژیانن له‌ناو به‌فریدا،
نه‌به‌ئاگا نه‌به‌یه‌کجاری نوستوون.

۱۹۷۹ - ۱۹۸۲

رۆژی سێ جار پرچم‌شانه‌ده‌که‌م، ده‌لیم:
چه‌ند ساتیکی دی دێ، هه‌موو شتی ته‌واو ده‌بی،
نایی، تیکی ده‌ده‌مه‌وه
پرچی خۆمه‌با ئالۆز و په‌شیتوتر بی
ئاینی له‌ش به‌دمه‌ستیه
هۆز و تیره‌ی با ده‌ناسم
ژنی نه‌زۆک و ئە‌شق فرۆش
مه‌هناز به‌خۆ‌به‌دوو مه‌مکی به‌رله‌لاوه
له‌ناو زستانێ وه‌ستاوه
با تاره‌کانی ده‌ژهنی
ئە‌و دوو سه‌گه‌بۆن خاوه‌نی خۆیان ده‌که‌ن
یا دوژمنیان؟
خه‌زال له‌به‌ر ئاوینه‌یه‌کی مێینه
ئە‌وه‌ی لیبی ده‌رژئی
هه‌نگوینی کونه‌شاخ و شبله‌ی داره
ئە‌وه‌ی په‌یسی وه‌ده‌نووسی
تۆ‌ی هه‌لالان، تریفه‌ی مانگ و په‌نگی به‌هاره
گوله‌کان، ئە‌وانه‌ی به‌رده‌وام په‌شکوتوون بۆنم ده‌که‌ن.
گوریسی له‌ژوو‌رما هه‌لئواسراو
ئە‌و گوریسه‌ی جاران ئە‌سپ و ئاره‌زووم په‌ده‌به‌سته‌وه
ئیبستا‌ماره و له‌بن میچی ژوو‌ره‌که‌مه‌وه کیفه‌ی دی
سبه‌یش کێ نالێ، نایخه‌مه‌ملم.
ئە‌وه‌له‌شی بریندار و ئە‌وه‌ش گیانی بریندارم
گریمان
له‌ش به‌کۆکتیلی په‌نگه‌کان داپۆشرا
ئە‌ی که‌زستان هات؟
خۆم ده‌شکینم، دنیا
ئە‌و قه‌له‌مه‌ی له‌ده‌ستما‌یه و ده‌لینی

به یانییه کی سارد

دوای خویندنه وهی باسترناک

ره وه مه لیککی پهر و بال سپی
بالیان له ئاوی به یانی دده
تاریک و روونیان له یه کدی دهشارده وه
ده نوکیان له سهر مینایه ک، په نهانی ده دوزیه وه
ئه و مینایه و په نهانیه که باسترناک بوو
من به جوانی ئه و نه خشه م نه ده بیینی
وشکایی و ئاویک بوون یه کترین ده خوارده وه
ده ست و قچیک بوون یه کترین هه لده گرت
کوچیک بوو،
ده توت گیزه نه خوی ده خوا
ده توت، کوچ نییه!
ئه و نه خشه سه رسامی کرد بووم
نه ک ههر من،
ئه و کچه پایزی هینا بووه سروشتیش.
ئه ی به یان! به یانی گۆرانی مۆسکۆی جوان!
کوان ئه و هه و رانه ی فرمی سکبان
سه ده ف و مرواری ئاوی بوو؟
چۆن له ته نیایی دارستانیکدا
سوخمه و کراسی خویان دادراند؟
گه وه هری باخه لیان
بی نه و و به خورایی رژاند؟
زه ریه کان چه ند دانه یه کیان شارده وه
له نیوان من و باسترناک دا
کردیان به مانگ و ئه ستیره و هه لیان پرشت
ههر ئه ستیره یه ک لای ئه و هه لده کشا

لای من ده بوو به چاوی پایزی
ههر پایزیکیش له من داده هات
ئه و به هاری شیعریککی ده نارد و
به یه ک قافیه
ئاسمان پر ده بوو له گۆلی سوور و
ده شتایی هه مووی که سک ده چوه وه.
جار جاره ش کچی، له بهر شینایی ئه و ئاسمانه دا
قزی زیرینی شانه ده کرد و
به چۆکدا ده هات.
که لی ده بووه وه، ئاسمان و شانه پیکرا ده سووتان.
ئه و ئاوتنه یه ئیستا ده بیینی لیخن لیخنه
دوو که لی ئاسۆ و کۆچی باسترناک که وتۆته سه ری
که میکی دیار و زۆریشی ونه.
- گران گران به و دنیا یه تیده پهری؟
خه ونم ئالۆزه و په ریشان
له خه ویکما: دوو دهستی لارا دوو چل بوون
به فری سپی چاوه پروانی، ئه وه نده به سه ریاندا باری
هه تا له چاواندا ون بوون
له خه ویککی تر دا: ساشنکا
به رگی شینی ده ریاوانی کرد بووه بهر
له ژوو ریککی شووشه به ندا،
هه نسکه برکی و زیرکه ی تیکه ل شلپ و هۆری ئاوی،
قه لبه زیککی بلند ده بوو
بانگی ده کرد: بابه، بابه...
ئه وه چه ند ساله چاوه رپی هاتنه وه ی تۆین
تۆش... زیرانی ئه و زستانه ی
ههر سیبیریا ده ناسیت و لا ناده یته قه راغ مۆسکۆ!

پیاپی په پووله کان

ئو هه موو قسه و ئو مشتومره بۆ جوانییه
که چی سروشت ئو نهیینه نادرکتینی
تایا؟
شه پوولی مانا لاسار و بهدمهسته
یا،
ئو گولانه چاویان له بهر رۆژ ههلتایین
ماخولیان
یاری به شه پوول دهکن
له ئاواستن و له شه ئاوییه کاندای،
رووناکییهک ده دۆزنه وه
پیشتر...
چراکان
رووناکی وایان نیشانی هیچ چاویک نه داوه.
سه رتا
مۆسیقا شه ری بهردهرگا ده مالتی
سازژهن ده پرسنی:
ئو ه چ مؤسیقا به که
په ر و باله کان هه لده وه رینی؟
سازژهن ده پرسنی و
تریفه ی ماچه کانی شه و،
ئو خه مه خوخ ئاسا تووکنه م ده شاریتته وه،
که نازانم له چ باخیکم رنیووه.
پیشتر
ئو مؤسیقا به ده توت، به فره
زستان له چالی چه ناگه ی نسا ریکدا،
جیتی هیشته وه.

رۆله جارن به هه شتیکی سپی هه بوو
جوگه و رووباری هه نگوبن بوو
هزم ده کرد، به زستانان بتیه م له وئ
به دیار ناگری به خشنده ی خودای گه وره وه هه لتوتیتی!
هاوینانیش، له ژیر سیه ری رهنگینی
دره خته کانیا راکشیتی
رۆله... جارن
دلّم کوختی ناو دارستانیکی کپ بوو
شوین تۆی بیچوه پهری و،
تۆنیا ی دایکت و شیعی هیمن بوو
که لافاوی شه ره لگیرسا سه رنگوون بوو!
له خه ویکتی ترده خۆم دی
به پالتویه کی ره شه وه، گۆچانیکم هه لگرتبوو
گوند گوند، شار شار
به کۆلانی ماتی ماله هه ژاره کان تی ده په ریم.
دهرگا کانیا ن داخرا بوون
په نجه ره کانیشیان تۆزی غه ربیان له سه ر نیشته بوو
ده توت چند ساله نه کراونه ته وه.
دره خته کانیش رووتاوه
جوگه له کانیش وشک و برینگ بوون
ده توت، چند ساله ئاو له و ناوه دا نه خوراوه ته وه
ئاخ... که خه مبار بووم
ده موت، کی نالی: هه موو نه مردوون.

من و باسترناک هه ریه که و له ولاتی خزی
له و مه له سپیانه ده روانین
ئو مه له کان له سیبیریا بزر ده کا منیش له چیا

ئەو ژنە زستانى دەكوشتىم
 وەكو پىياسەيەكى ھاوین
 وەكو خەوئىكى كورتى ئىتوارە
 ئاسمانى
 لە كۆشى خۆى خړ دەكردهو
 پاشان...
 ئەو كۆمەلە پەپوولەى
 بەرەللا دەكرد.
 ئەو ژنە شەرمى لە نەشئەى ئاو نەبوو!
 دللى پىاوەكانى بەئاوئىنەيەكى شكاو دەشوبهاند
 رۆخى خۆى لەو ئاوئىنە شكاوانەدا دەبىنبىهوه
 كەچى خۆى رۆخى ديار نەبوو.
 دەنكە هەنارەكان تامى ئەو ژنەيان لى دەهات.
 زەویش وەكو مېئىنەيەكى خەوخۆش
 بەدلخۆشپىهوه،
 لە دۆلەكاندا هەناسەى هەلدەمژى
 دەمەوى،
 چەشنىكى تر بنوشتىمەوه سەر كانى
 ئەو دۆلە و
 ئەو ئاوه بخۆمەوه
 هانام بۆ تۆ هېناوه ئەى مەست بوون
 ئەى مەى كپ بوونەوهى وەنەوشەيى!
 ئاو ئەو هەموو پردەى برد و
 بلندترین پردى دەربازبوونى پماندین!
 پىاوه خائىنەكان
 دەستیان لەو سىئە لاسووره هەلنەگرت
 تا باران
 لە خوتىندنەوهى

من هەرگىز پىياسەى وا،
 ئىتوارەى وا ساردم نەبىنبىووه
 كە سازژەن بانگى كردین:
 گولزارى دۆستان!
 پەپوولە بەفرەكان
 ئەو مەيە، مەى هەموومانە!
 ئەو واهىمە كەلەكەبووه
 ئەو سرووده نەفرەتیبەهى هەموومان.
 قسەكانم دووبارە دەكەمەوه،
 مەمنوونى ئەو ژنەم
 كە بەسواری شەپۆلەكان
 ئەو گولە بۆن خۆشەى بۆ هېنام
 بۆ مەست بوون.
 لە زەريا و لە دلرەقى ئاو نەترسام
 ئاو بېتھووده رۆخى خۆى نیشان دەدام
 كەچى من
 ئارەزووى فرىنئىكى وا خېرا و لەناكوم نەبوو.
 با بەيان شەنگتر بېتە بەر دەرگا
 لەو هېتھووه تریبانە بېرسىتتەوه
 كە خەون لەسەر سفرەى دانا بوو
 (كەشتىهوان
 بە خاوەن رەزەكەى دەوت:
 ئەو كەشتىبەه پى تری كە
 شەوان زەريا
 كوپىكى گەورەيە
 لەو كوپەيە،
 شەرابەكە دەگرىنەوه.)
 من لەو شەرابە عومرئىكم خواردۆتەوه!

به ختی شه و بووه و بانگم کرد:

باران!

باران!

باران مووژده یه کی کالی لار ده کرده وه

که ژنه هه رمیبه کان ده ستیان بۆی ده برد

شه و ناله ی ناوه کانی چه شنی لووره

دریژ ده کرده وه

من له سهه ره شه و لایه م راکشابووم که سویندی بی ده خۆم

مانگی ژنه فریاد پر سه که

تریفه ی ده نارد تا سهه رکه وم (جوانیم نه پرژیتته سهه ر زه وی)

شه و تریفه یه ترسی کو تریوونی لا ره و اندمه وه

شه و تریفه یه پیتی وتم:

تۆ به ناو ده شتی رووناکیه کاندا

ده رۆی

تۆ له ناو رووناکیه کاندا

ده مینیتته وه.

من به تاوازی تریفه بی ده نگ بووم

خونچه ش به وه ده مه بچوکه به یانی بانگ کرد:

به یان!

به یان!

که چی په نجه ی بۆ لای شه و هه لپری

شه و شه و شه وی نامرادی!

تۆ نهینیبیه ک ده زانی و پیم نالیی

نهینیبیه کی وا که ژیان له چرکه یه کدا کۆ ده کاته وه

پیش به یان به شه و نمیک ساردی ده لیبی؟

شه و پیش له سهه ره په لکیک به جیبی دیلی.

هیتزم بای هه لده کا و شه کری لیوه کان

ده کرۆژی (کات ماوه شه و قه ندانه بکرۆژم)

شه و کورتترین رسته یه و له جوانترین حیکمه تدا

چه رخ و فه له ک بۆ خۆی ده سو ریتته وه

(به هه وه سه ده سو ریتته وه)

لیره،

له و خواره که پیتی سهه رکه وتنی تیدا نییه

پاله وانه کانی یۆنان له بلندی ئۆلیمپۆس ده پرسن!

شه ی شه ستیره کان!

شه ی گو له زه نبه قه کانی ناسمان!

له و خواره،

شه گه ر ژیان

به ته نیا

بینین بووا

ده مانووت:

شه وه بینیمان

شه ی شه ستیره بۆن خۆشه کان!

هه موومان شتی کمان له و به رزاییه جی هیشتووه

(ئیه له و خواره لیجان جیماوه)

هه موومان له و شته ون بووه ده گه رپین

له شه ستیرک و

ناو پا پۆره شکا وه که و

گو ی شه ی تانۆکه و

له ناو به سته کاندا،

له بن گه لا و بن سیحری ئیواره ده گه رپین.

خه و میوه یه کی فیلبازه،

به لقه پشکو و تووه کاندا

شۆر بۆته وه

شه فسوونی وه رزه کان به چه شنی رسکا وه

نا توانم لیجان ده ریا زم

زهريا كه وهرس بوو، پتي وتم:
 من تمهمن بهسهولئ دهبوانه پيرهكان دهپيوم
 قسهكانيم،
 بهفينجاني زيوني سيحرهكان فر کرد
 نهنگوستيله قاش شينهكهم بادا.
 نهو ههرا و ترسهي ناوي
 من بهزمانی پاش نهنفال
 بهختي گولئ ههلوورهم
 خوئندهوه
 لاي پهپوله سوراخي گولزاري دؤستان شيرينه!
 نهی ناوينه!
 چند خهريكي نهو ژيانه بووم
 كه گومراي ناو مووه سپيهكانه و
 پيم نهگيرا.
 تو نهو شايديهم بو بده؛
 نويزم بو كام ناگر دهبهست؟ (ناگري پاك).
 نهو پياسهيه بو جوانيه
 كه چي مردن، چند بستيك نزيكه و
 دهست دريژ ناكهم،
 نهو گولنه ههلوورهييه لي كهمهوه
 بههلهداوان بيم، بليم:
 بهتهنيا نهو گولنه مهبهست بوو!
 شتيكي نهوتو له چاره نووسي نهو گولنه نازانم
 (نهوه شكسته، عهبيكي گه ورهيه)
 رورهمكان بهتهواوي له يهكتری دهچن
 رورهمكان دهمارم گرژ دهكه نهوه.
 (بزهيان گه لا و فرميسكيان نهستيره)
 نهوه وهسفكي كونه و بيستوومه

كتيبه هه ناربيهكان!
 كتيبهكاني خهون و بيتاگايي!
 كتيبي شهريهكان!
 نهو وهسفانهيان لهبير بردهمهوه.
 چ دلخوشيهكي سهير بوو،
 تال تال حاوي دهكردهمهوه
 گه لا گه لا له درهختي دهكردهمهوه.
 من نهو رورهم پيشتريش بينيووه
 نهوه گرفتكي كونه من دهيليم
 (لهش و لاري لاوازي بهرياراني
 ههله بجه خوم!
 زهرنه قووتهي بهر رهشهباي شهري و ناشتي
 پهشيمان خوم!)
 شهو نهبوو
 ميمي ماچيكي نهو ژنه نه دزم
 سواري پشتي خومي نهكهم
 بهو حرفه من دلشاد نهيم.
 له قوزاخه ي پهموكانه وه دهنگي دي،
 چه شني با
 چراكان دهخاته وه جووله و پيم دهلي:
 مهلهكان
 پي دهچي مههابادي بن!
 بهيه كجاري بچنه وه
 له خهوني دار ههلوورهييهكي نهوي دابنيشنه وه!
 نهو مهلانه تال و شيريني منيان بينيووه
 نهو تامه شيان لي چيستووم
 (كه مردن بو خوي برد و له مني سهنده وه)
 نهو موسيqa به تاكام نهگه يشتووه

به و چه شنه نه ژه نیووه، سازه که پیتی وتم
 نه وه گه وره ترین هه له بوو من کردم
 به هره به کی کال و بی مانا لاری کردم وه
 پیاسه ی په پولم له یاد چوو بووه وه
 په پولم به فره کان و ماخولیا ی ساز ژه نم،
 له یاد چوو بووه وه
 مه هابادم به غه ریب ده هاته به رچا و
 (نه وانه بریره ی پشتم بوون)
 پیاسه که یان له گه ل کردم، پاشان
 سازه که به ره و مالی برده وه
 شه ری بهر دهرگای رامالی و
 پیتی وتم:
 پاش تۆزیککی تر دیمه وه.
 به به کجاری ده چینه وه ناو خه ونه کانی مه هاباد و
 شه ره کان ته واو ده بن.

۱۹۹۴ - هه ولیتر

شکایه ت

ده چمه وه لای با و نا هو نا هه نگم ده گیتیم
 با نه نگیتوم،
 با وانمه نه و بایه ناوازه و وا زوو له جووله ناکه وی
 نا به له د و نابینایه و که میتیکیش مه ست
 به و مه ستیه و به و ره نگه گه رمانه ی سه ره تا،
 شکایه تم لی ده کا
 فریووم ده دا؛ پاشان
 هیتواش هیتواش نه وه ی هه مه به خۆراییی ده بیه خشی
 وه رزه کان، وه رزی سارد و نامرادم ده میتینه وه
 نه و وه رزانه ی لچیان به یه کدی دادا وه
 له بهر ناوتینه و له سه رمان، بی مانا
 به پرچی کراوه و به پرووتی، ناینده یان جی هیتشتوو ه.
 نه و وه رزانه،
 موویه کیان به ینه و نه و مووه، تالیککی پرچمه و به بی هۆ که وتوو ه.
 با ده ست له ناونگی نه فین ده گیتیری
 له کونی شمشال و به و باله ره نگینه ی
 گه لاکانی ده مه و به یان راده مالی،
 با به برژانگ نه و کانیه م بۆ ده ژه نی
 نه و کانیه په ندیکی پیست ته نک و زولاله
 له خۆبایی و که میتیکیش شه رانگیز
 من با و ناوی وام نه دیووه!
 له و مشتومر و بگره و به رده به
 نه وه ی جوان بوو به خۆراییی رژا
 نه و بایه پاکیزه و ده سبازه
 نه و دۆسته، ئیتوارم له ده فری ده کا
 نه و مه یه به ته نیا بۆ هه وه س ده خواته وه

نازانی من بهری بهزهحمهت پراوم
 شهوم... که شووشه ی ئه نجن ئه نجنی له شیکه ناسکه
 ئاواژیکه، له چه می به یانیه وه
 خوڤ خوڤ ده پژی و گوچیکه ماسی و ورده بهرد و گولی ژاله م
 بهو تالیه وه بو دینتی
 له چه می مندالیه وه، تاو تاو سیه ریک دیاره
 تاوسی دلته نگی به هاره و بهو جهژنه ده سووړی
 پرسنگی ده هاوی
 شهو گهرمه بای ئه جهل!
 شهو دیز و بایه کی سهرسه ره
 جارجاره ش سوزانی و گول گولی
 سالانی ته مه نم جووت ئه کا، کوپان ده کاته وه،
 من تاک تاک و موو به مووم سپی کردووه!
 بهو وردیبه و بهو سه لیکه به و بهو حاله پاراستوومه
 ئاشتی و شه رانگیزیم پیکرا
 ماندوو بوون و پشوودانم، ساتیک بووه
 ساتیک و بهس
 من دهف و شه بابی ئه و ساته م
 من و با
 له و ساته وه ستاوین
 هه نووکه دۆست و چهیرانی به کتر و دوزمنی جارانی!
 نه پیتیبه که و ده میکه به یه کمان و تووه
 که چی که سمان له یادمان نه ماوه
 ئه ی با، بای ئه جهل!
 بای ئه جهل ئارام به!
 بهریبه کان بهو شه وه خه ریکی ئه ستیره پنین
 هه رجاره سه به تیک له و گوله و گه لای گورانی پایزم
 له ئاوی ده که ن

ئه و ئاوه ده خروشی
 ئه و ئاوه نه ده پژی و نه وا زوو ده خوریتته وه.
 بهریبه کان بهو شه وه داریکی کۆمن
 ئه و داره له خه وی کۆتر بوو
 بهدوو بالی گه وره ده فیری و نه ده هاته وه سه ر زه وی
 من چه سوودی ته نیا بهو دوو باله ده به م!
 جهژنی بایه و بایه و با
 ئه وه ی هی من نیبه، بی پیز و بی په روا گرنگیه کی ئه و تووی نیبه
 ئه وه ی هی من، من به خوڤایی نایبه خشم
 به خوڤایی به بیان ژه کی نه رژاندووم
 له زه ده ی ئیواره و موسیقای وه رزه کان و له په نده کان؛
 په ندیکی ره وان و متمانه ی ئاسمانم
 به خوڤایی نه پژاوم
 ئه و بایه توڤیکی پر ماسی ره نگا و ره نگ
 درزیکی قوول و نادبار، وشکاییه ک بووه،
 ئه وی بیستوومه به شیکی لی بیستووم
 ئه وی بینیمه که میکه، ئه و که مه ش نا و تری.
 بهو ده نگه بلنده
 بهو به هاره به سه رچووه بانگم ده که ی
 من له تاوان و له چه ژمهت گه لاکان ناتبینم
 ژیانم بچووک بوته وه، هۆن هۆن ده پژی
 ره زمم خو شه و فه ریادم له به رزاییه وه ئاسمانی کۆ کردۆته وه
 رۆژی به با سپاردووم
 شه وی به با سپاردووم
 ئه ویش به له نجه و به بالی په پووله
 ئه و هه موو شوینه م پی ده کا،
 په لکه زیرینه ی ئومید و شه پۆلی ئه قین و جوانی
 شه وی که یل و پر مه یلم تاساوه

به بیان و مرواری

تہو به یانییہ تا کہ نار تاوہ کان به پری دہ کم
تیر به زوی پی دہ کم
تہو شہوانہی دینمہ وه یاد
کہ پیکہ وه
ورده شہ پۆلمان به پرووی یهک داده دا
زه ریامان له پهرداختیکی تہ به نووسیدا ده خوارده وه.
تا کہ ناری تاوہ کان
به هار به وه هموو گولہ حاجیلہ وه به پری دہ کم
له سندوقیتکدا...
کہ ده لئی ئاسمانه له ناو شہ پۆلی ورد و درشتدا
وه کو به فریگی تهنک ده بینری
له وسندوقه دا، نه پینییه کان ده شارمه وه
سه رووه کان به وه هموو سه وزه توخه وه
به یانی وا نزیک و وا جوانیان نه بینبووه.
به و چه شنه ش
جوانی
نه رژاوه ته سهر پیستہ یان
له نزیکی تاوہ کاندا پیاسه دہ کم
سنور له سهری خواکورکه وه
له پتی مامزه خه نه بیه کانم،
له پتی پیاسه ی بی سهر به رم
له پتی که وه کانی محو زیندین و
ئی ئای، شاپوری چاوش تالاه!
به تہ نقه ست
دهرگای رهوشه ن خانی گرتووم
له دهوری چراکانی،

شہ وه کانم... شہ وه کان

تہو شہوانہی نه تہ فسانه باسی کردوون
نه من خرم کردوونہ وه و هه روا به و کالیه شینن
چه ند بستیک دوور له من،
بای تہ جهل به شہرم که وتووه؛
مه پرسه، شکایه تی من چیه؟
تہ وهی ده یلیم: شکایه ت نییه و تہ شقه له م پی مه که؛
په ریبه کام نه گوژی خرن... نه سیحرن له ناو گوچکه ماسیدا.
بایهک وای وت.
بایهک، که نه بتوانی له باخچه کاندا بپنیتته وه
به ناو لقه کاندا تیپه ری
به سهر زهوییه گردۆلکه یی و،
به ناو بهرده کاندا رابوورد.
له بن په نجه راندا خشپه ی هات.
وتیان: نشوستی بای تہ جهل
نشوستی یه کجاری بای تہ جهل!
باشه، من چون شکایه ت له (با) بکه م
شکایه ت له کی بکه م؟
باشه، من چون شکایه ت بکه م؟

دلۆپ

دلۆپ

چەشنى مروارى مەيبوھ

ئەوھ دوا بەيانىبە

دوا بەھارە و بەرەو رېژگە

شۆر دەبىنەوھ

ژنە تاوسىبەكان سرکن، بەسووکى دېن و دەزانن،

من فرمىسكى سەر گەلاى بەيانم چۆن بىنى؟

كورتىلە بووم، يا

دەستم گەيشتە سېوھەكان؟

لەو سنوورە مازوو دەھات

با دەھات

شېت و گرفتار

ئاو و تولەپى بارىك دەھاتن

گولە سىپەكانى شەويان بۆ ھەل دەدام

لەناو گولەكاندا

مردن گولە جوانەكانى ژىر ئاسمان بوو!

بەيان دەستى گولەكانى توند دەگرتم

كە لە ئاوەكانىش نىزىك دەبوومەوھ

گولەكان بزر دەبوون

گولەكانم

گولەكانم دەچوونە كوى؟

لەودىوى ئاوەكانەوھ،

چەند پەپوولە يەكى شەرابى

بەلەنجە و بەعیشوھ،

بەرەو مەستبوون

مەستبوونىكى ھەمىشەبى

پەلكىشىيان دەكردم.

لەو سنوورەوھ، ئىبتر خواكورک و ھەكارى

بەلوورە لوور ھەلدەكشىن:

كەشك و ژاژى

ترس و ئەفسانە و خىانەت

تا كەنار ئاوەكان، بەشەلەشەل

دوام دەكەون

دواى من و بەيان و گولەكان دەكەون!

ژنەكان لەسەرى ئەو سەرى دنياوھ وەستاون

لە ئەسپەكانىيان دەپرسنەوھ،

چوونە كوى

من پەنجە بۆ ئاسمان درىژ دەكەم،

كۆترەكان لە رۆخى ئاوەكاندا

مەست و تاساون

دەرواننە ژنەكان

كە لە بنى خواكورکەوھ

وەك پۆلىك قومرى، باوھشېنى برىنە سارپىژ نەبووھكانى بەھار دەكەن

ھەوا لە دەورى رەوشەن خان لە سەرخۆ

دەجوولېتتەوھ

سەگەكانى محۆ زىندىن دەسورپىنەوھ لەدەورى ئاشەكەى مام برىندار و

كۆخە كۆخى حىكۆشىت راويان دەنى

شەرى رەوشەن و شاپوورى چاوش

سامىيان خستۆتە ئاوەكان

سروشەت لەو خوارە توندبووھ

سنوورى نەعلەتى بوار نادا...

بىپەرمەوھ

ئەو بەيانىبەم بەو حالە

لە گەرووى، كەلەشېرەكەى رەوشەن خان دا دەرھېنا

بەيان!

هۆ به یان!

شاپوور به و دهنگه که رخه ی خۆی
یاری به و ورده شه پۆله زیوینه ده کرد و
رهوشن خانی به ناگا ده هینا
من له نزیکه ههردووکیان
نایه کی غه ریب بووم.

ئێستاش

ئه و غه ربیبه له سه رخۆ ده نوشتیتته وه
چه شنی بالایه کی زراف و بی هیز ده نوشتیتته وه.
له و شوینه ،

که نه رهنگی ههیه

نه دهنگی ههیه نه بۆ

له په لویۆ ده که وم

شوینه کانی ترم له یاد ده چیتته وه.

ئیبتر ژیان به چه شنیکه تر و

به ئاو ازیکه تر ده ژه نری.

ئه وه نشوستی من نبیه ،

خیانه تی گو له کانه

گو له کان...

که تا و یک پاش وهرزه کان نه مانه وه!

به یانیش ناو له پی خویندمه وه

گه شتی که و له پی شته .

ناوله پیم قورس بوو

رۆژ له سه رخۆ له شان و مله کانی ددا

له خواره وه تا ترۆپکه به رزه کان

لیتوا لیتو ده بوو له جوانی .

پیشتر من په نجمه بۆ ئه وئ راکیشا ،

که ژنه کان له ئه سپه کانیان ده پرسیبه وه

بۆ ئه وئ ، که هه همیشه گو له کانی وهرسن

له وئ که گه رانه وه و ململانی تی نامیتی

تۆزان و ئاشتبوونه وه

شه و رۆژ

به لپن و په شیمان بوونه وه

به یه کجاری زهره ر و قازانجم له کیس ده چی .

له وئ

هه ینی هه موو رۆژه کانم عه زابه

مانگی هه موو شه وه کانم عه زابه

که گاز له سیوه لاسوره کان ده گرم

سه رووه تاریکه کان ده مشارنه وه

سه رووه تاریکه کان

شه وانه ده می مانگه زرافه که ی کۆلانیان داده خست

نه بانه هیشته ، بی پیم بلتی :

به یانی پیکه وه ، له وئ

له و شوینه روونا که

یه کترمان خۆش ده وئ!

مردن ریک بوونه و کۆک بوونه

کۆک بوونیکی ته و او

سه ره تا له گالته جاریبه کی خۆمالی

له دلۆیه ئاویکه وه ده ست پی ده کا

به شه له شهل

تا ده گاته ئه و ئاکامه ناوه ستی .

ئه وه قسه یه که دلێ خۆمی پی ده ده مه وه

ئه و هه موو جوانیبه م له کیس چوو

ئه و هه موو جوانیبه .

پاشاکان هینده پیشله ی سپی خرین و

توتکه سه گی توکنیان له کیس نه چوو بوو ،

جوانییه کان

تاشنباخ مردووه
گۆستاف تاشنباخ بهئه نقهست مردووه
ئهوانه‌ی هاتنه ته ماشای،
هیتنده‌ی په نجه‌ی دهستی چه‌پی تا دزتیو بوون.
ئهوانه‌ی هاتنه پیش،
مهست و دلنیا
به‌چاوی خۆیان بینیان
ئهو ئاوه به‌یانیان چه‌ند جوانه
نیوه‌رۆ و ئیواران.
جوانییه‌که و ناییتته دوو
ئهو جوانییه‌ش هه‌موومان نایینین.
ئهو ئاوه،
ئهوه‌ی هه‌ببوو له‌گه‌ڵ خۆی هینابووی
من هاتووم
له‌پیشی پیشه‌وه و ئه‌و تهرمه‌ ده‌بینم
لایه‌کی له‌ ناوی و لای دیکه‌ی
زه‌وی به‌جۆری نه‌خشاندووه
من مه‌ستی ئه‌و جوانییه و شه‌یدام
له‌ به‌رده‌رگا
نامه‌م پییه و که‌سبیش ده‌رگا ناکاته‌وه!
گۆستاف تاشنباخ مردووه.
له‌و ئاوه جوانییه‌ک هه‌لده‌ستی
هه‌ره‌نگ و ئاسمانی
به‌له‌د و شاره‌زا
یه‌ک جوانییه و چی دی نا
بالنده‌ی تووک سپی، میدۆزه و شینایی

که شه‌ریان هه‌لگیرساند
ئهو چه‌ند فرمیسه‌که به‌ئاسانی خړ ناییتته‌وه
ئهو چه‌ند ده‌نکه مروارییه‌م پی ماوه
ئهو چه‌ند ده‌نکه مروارییه و به‌س
به‌ناتومییدی (له‌وی)
له‌ ناوی خوار تاشه‌که‌ی مام برینداریان ده‌هاریم.

۱۹۹۴

(*) مام بریندار و تاشه‌که‌ی ئیشاره‌ته بۆ رۆمانی (رێگا) ی رۆماننووس محهمه‌د مه‌ولوود مه‌م.

شيعريكي فرجيل و به ياني فينسيا
 رتيك و ته بايي تا دزيو
 بهري شهو و روتيان گرتووم
 من له بهردهرگا وهستاوم
 گوستاف خهوي لي سهندووم
 جواني
 جواني
 جواني
 ئەو جوانييه شمشالييه
 ئەو له شه پرته قالييه
 شه پوله كانم سهر دهخا
 ئەو جوانييه كوئيرم دهكا
 ئەو جوانييه .

۱۹۸۳

جوانييه كان و ناشتبوونهوه

به فر بالندهي تهريووي سهر مانگه ،
 موسيقياي ئەو له هيچ چريكه يهك ناچن .
 ئەو سيحري له جواني كردووه
 دوای تاريكي و ته متومان
 دهركاي ناسماني به عيشووه داخستووه ، ئەو به فره .
 چه شني بوئيتيكي بوئر
 عينادي له گهل با دهكا ،
 ئەو يش به گالته جاري ،
 كوئري زيكر و نائوميدي گهرم دهكا .
 به تاييه تي ئەو كاتانهي ،
 كه وهرزه كان بوئي خويان دهنيرن و
 جواني خوشيان له كيس نادهن!
 ئەو جوانييه گرفتتيكه بو خوي
 ئەو جوانييه ، نهيتي ئەو وهرزه م پي دهلي
 كه تريفه به ناساني ناچيتهوه ناو قوزاخه ي
 مانگه كان
 وهرزيك ، كه هه موومان په روشي هاتنين
 نوئيري بو ده كه ين ، قورباني بو سهر ده برين
 پاش بيته و بهرده يه كي زور
 كه چي ئيواران چه شني په لكه زيرينه به ره للاي ده كه ين .
 ئەو وهرزه هه ميشه دياره و لييمان بزر
 پي ده كه ني
 ده گري
 تاريك دادئ
 په نگ ده خوا
 سبي ده بيتته وه .

ژنه‌کان ده‌پرسن: ئه‌و جوانییه له کویتوه تیکه‌لمان بوو؟
 که‌ی سپیده‌ی دا له‌ناو گلینه‌ی تاریکدا؟
 چ زوو وا لیشمان جودا بووه‌وه؟
 ئه‌وان له جوانی رژاوی خویان ده‌ترسن
 ئه‌و جوانییه، چه‌شنی دوو مه‌مکی به‌ره‌للا
 پرووت و په‌ها
 پروو ده‌کاته تاسمان و گۆرانی ده‌لئی
 ئه‌و وه‌رزه پیرۆزه له‌ناکاو دئی
 ئه‌و جوانییه، می‌رگیکه بۆ خۆی
 شه‌پۆل شه‌پۆل به‌ره‌و ژووان سه‌رده‌که‌وتین
 که ده‌گه‌یشتینه ئه‌وی،
 مۆسیقامان له سپه‌ی به‌فر جیا ده‌کرده‌وه
 ماوه‌یه‌کی باش خۆمان، به‌و بیه‌ووده‌ییه خه‌ریک ده‌کرد.
 تاک تاک و به‌کۆمه‌ل
 مه‌ستی ئاوی له‌شه‌کان ده‌بووین.
 پیاوه‌کان ده‌بانووت:
 سیتومان له باخه‌لی ژنییک،
 ژنییکی نه‌گریس لی بزر بووه
 ئه‌و ژنه‌ش نانا‌سینه‌وه.
 ژنه‌کان ماخولیان!
 خوویه‌کی کۆن، په‌زمیکی پر نه‌شته
 وا نییه ئۆفیلیا!
 جوانییه‌کان به‌ره‌و پروخان ده‌هاتن
 به‌غار، به‌سواری ئه‌سپه‌کان ده‌هاتن
 به‌سواری شه‌پۆل و
 به‌سواری تریفه ده‌هاتن
 ئه‌و پیسته ته‌نکه‌یان به‌ئاسته‌م مۆر ده‌بوو
 ده‌یانووت؛ ئه‌و ئاوه تا سه‌ر به‌له‌پ و،

به‌و ده‌سته له‌رزۆکانه هه‌لناگیرئ
 مه‌به‌ستیشیان له‌ئاو نه‌بوو
 وه‌نه‌وشه‌یان پێ جوانتر بوو له‌سه‌ر ئاوی
 ئه‌و هه‌موو مشتومره به‌نه‌ی به‌سته‌زمان ناژه‌نرئ.
 بایه‌کی ته‌نک، دلنیا‌یی به‌فری تیک ده‌دا
 ده‌نگی له جوانییه‌کانه‌وه،
 له گه‌مه‌ی هه‌وره‌کانه‌وه ده‌هات
 ده‌یووت: ئه‌و هه‌موو شه‌ر و ئاشبوونه‌وه‌یه،
 خوویه‌کی کۆنه.
 ده‌کرئ له تازه‌بوونه‌وه‌ی به‌یانیه‌کدا، له‌بیر خۆمانی به‌ینه‌وه.
 ئاشت بینه‌وه؛ هه‌میشه پێش شه‌ره‌کان
 بێر له ئاشتبوونه‌وه بکه‌ینه‌وه.
 که نائومیدی، به‌حه‌په‌حه‌پ به‌ره‌و پرومان هات
 چاوانی پر به‌فر کردین.
 کردمانه هه‌را، من وتم، ئه‌وه که‌ی بوو؟
 که حاجیله و گوله نیسانمان له گۆرستانی
 شیخۆمه‌ره‌وه ده‌هینا
 له‌وه‌ش زیاتر به‌هارمان ده‌هینا
 له‌ناو په‌رداخیکی بچووک، به‌ئه‌نقه‌ست
 له‌به‌ر هه‌تاویدا سیسمان ده‌کرد.
 بێ ئه‌وه‌ی باکمان به‌پژانی ئه‌ستیره‌بێ
 یا له خامۆشی چراکان بترسین
 وه‌کو سه‌عات چک چک ده‌نووکمان له‌و شوینه ده‌دا،
 که مه‌رگ له‌ویوه سه‌ره‌تاتکیی بوو.
 باشه ئه‌وه که‌ی بوو؟
 که به‌فره‌ات و هه‌موو شتیکی له‌بیر بردمه‌وه
 له‌ناو هه‌موو شته‌کاندا، شتیکی هێشته‌وه

له ناو هه موو قسه كاندا، قسه يه كي پي و تم؛
 كه ناتوانم له بيري خو مي بيه مه وه.
 نه وه قسه يه كي پو و چه، من ده يلتم؛
 ناشتوانم تاسهر به و خيرا بيه به ره و ژوان بچم
 نه وه هه نار هه بيوهش نه ترنجي!
 هينده په رۆشم بو گه مه ي گوله كان
 كه له و په ري موعاناته وه، به قاقا دين،
 پياسه كه مان لي تيك ده ده ن.
 به نابينا و تا راده به كيش به كالقام وه سف ده كرين
 من نه وه قسه يه م له به فريش بيستوه،
 كه هه رهس ديني.
 شه و بوو، گه يشتينه نزيكي هه رهس و
 كچيكي پارچه له، ده توت شه ماله
 پيشم كه وتوه.
 په نجه ي بو باشوور را كيشا
 هه ره هينده م پي كرا،
 له گه ل جوگه له يه كي شه يدا غلور بيمه وه
 بو دلنيا بوون، ورته ورتيكم ليتوه هات:
 هو شه مال!
 هو شه مالي نامرادي!
 قسه كانمان تيكه ل و پيكه ل بوون،
 نه شه مال تيكه يشت، نه نامرادي فريكه وت.
 دلي خو م به وه دابه وه،
 كه نه ستيره كان له و به رزاييه وه بچو و كن
 به ده ست هه لپرينيكي ده شاردرينه وه.
 جي ژوان، كه ميكي له زه وي دوورتر بوو
 كاتي ماسيگريكي قوشمه چي، پي و تم:

هينده شله ژاوي ده لتي، ده چيته راوي نه هه نگان!
 شه رحى من به قسه يه ك و دووان ناكري!
 شه مال، تو كه ميكي زووتر وه ره
 كه ميكي زووتر.
 لپره وه تا رۆخي به هه شت،
 زه وي خيرا سه رده كه وي و تير به ره و خوار ده بيتته وه.
 له سه رخو شيوه كانمان له سه ر به فري
 ده سپرته وه.
 تووندو تيري په ننگ ده خوا
 رق و توله سه ندنه وه.
 به فريش، به ناوازيكي شكست خوار دوو
 گوران بيه ك ده لي و نه وه مان لا جيگير ده كا؛
 كه له ش شه كه ته و ناسره وي!
 ژيان كه ده ميكي خو ش، خرؤشا
 چه شني شوخيكي په ككه و ته،
 رابردو و ده لا وينيته وه، بي نه وه ي
 رابردو و، گه مه ي به فره كان خو ش بكا
 ناكام، نه وه هه موو دلپه قي و بوغزه ي وه رزه كان
 به چريكه ي به فرنوسه گه روكه كه ي مندالي
 له بيري به فر ده چيته وه و
 ئيمه ش تو زي، له و سپرته بيه راده كشيين.

شهر ده لیبی بایه کی تونده
 بانگم دهکا
 نه خهون ده بینم نه ژنه کهم دی.
 توژ بهری ژبانی گرتووم
 قوشه نی دوژمن گه وره یه و منیش
 ریشم له زینداناندا سپی بوو.
 سه رم
 گوله به پرژهی نوشتاوه ی بهر پرژه
 کهس نیبیه
 ده نگم له ناو بای ده زرن گیتته وه
 سندوقی پر سیحرم؛
 دیر بووم له سه ری سروشت و به خورایی
 پروخام
 تارمایی له ههر چوارلاوه دزن
 دزی ناقولا
 ته مه ن قه له می ده ستم و گوله گه نمی
 ناو دو که لی جهرگه ی شه پره.
 پردم پروخا
 ژنه کان پرچیان پرژا سه زهوی
 توژ دار سنه و بهری نارامگه کانی داپوشی
 به موسی ماچ
 تفه نگی نیگا
 کاره بای له ش
 نه کوژرام.
 لپره گه رمای ته تارم
 هه یقی سبیریا

گه لا وه ریوو
 شه ریش هاواری تونده بام ده دا
 ههر ئه و جلله کونه م هه یه
 قیرو سیا
 ئه و برینه سه خته نه بووا
 ده مووت: کاترینا
 کاترینا
 ئه وه چه ند پرۆبلی
 تکیتی مۆسکۆم بۆ بیپه.
 به و جلله دراوه و به و پرچه ئالۆز و شیواوه
 به و هه موو توژه وه
 به درتژیایی ئه و هه فته یه
 کوتره کیتی نووستووی ناو باوه شی گه رمی تۆنیا ده بووم
 ده مووت: ساشنکا بچینه سینهما
 ساشنکا
 ساشنکا بچینه که نیسا
 پیده که نیم
 ده گه رام و شیرینیم ده خوارد
 لارام ده دیتته وه
 گوله وه نه وشه ی سه ر گۆزی دایکیشم بۆن ده کرد.
 تۆنیا، ساشنکا، لارا - کچی با -
 به و برینه وه سه مام پی ناکری.
 له و دووره وه شه ر ده نگی دی
 سۆنیا نوستووه
 کهس دیار نیبیه
 ژبان ئه و په رداخه ژه هره ی ماوه و چی تر نا
 ساشنکا وریا به گا نه تخوا.

ژهر و قهلا

باران به کویری دهله نگی، پرچی نالۆزی، چاوی به بیوونی
 تۆز و گهردی بلندی موسیقای
 ئاوینه خرۆشاو
 ئیواره خرۆشاو
 جی نه ما، سروشت تهژی، شهو و پرۆژ
 ژهره هزر و خهون و شه هوهت، ژهره باران
 ئه ی ماسیگری نوستوی سه ر لافاو
 ددان مرواری، پیست تاریکی، به ئاوی کویر
 ده مووت، زستانی له راوی ده کوژم
 له چیا ی،
 باز له ئاسمانی تاژی له زهویان
 به جلی تووکن پیتاوی چه رم
 خۆم له بهر بای ساردی ژیان راده وه شینم
 ده مووت، ده بیینی
 ده بیسی
 بۆنی له ش و لار و گوناح له ولا و مردنیش له م لا
 ترس زاله
 رۆشناییه کان، ئه وانهی نه فره تیان لی کرا و نائومیید
 ده ماریان خاو، لانکو له ن له بهر بای
 گرفتارن نامپاریزن.
 کوا بارانم؟
 زهوی ته زیو و نائاشنا
 پرۆژ له ئاویدا به لیتی
 ئاگر له مه ستیان ده گری
 تاریکی فراوان، به هاره له خه لکی و له من
 ماست له گوانان دا

ده ترشی

به بیان له گهرووی فینکی که له شیرئ
 خر نووک شین بوون به ئیواران
 گوله هه لئوژه، خهونی خه نه بی و گه لاکان
 موو هه لئوهرین؛ مووه سپیه کان کلافه ن
 فلووتن... ئای له و هه وه سه ی.
 ئاو بانگه، شینکی شه رمه زار
 تاژی له کو لیتی، دار له سوپان ده فیشکین
 ئاگر نییه، هاوار و پرووشکی بلنده
 من نه چیا بیم بیباک له سروشت
 نه ئازاد نه دیل
 هزر م به خو رای بی ده پرژی
 دار هه نجبرم، شه وان خری ده که مه وه
 به پرۆژی ده بیه خشم
 مردنم بۆ ساغ بوو یته وه، مندالی نا، ئه و ماسیه م بۆ ناگیبری
 جو لندی ش لیموی گوشراوه
 وه ستا وه ستاون، ئورگۆن له بهر بارانیدا مه ستن
 منیش له ناوکی فه ریکه خو خیکدا
 نه ده ژیم نه ده مر م.
 ئه ی ماسی پاسه وان، مه یته ری بیژن
 بی قه لا، دین و سه رگه ردان
 رابووردوو له بهر هه تا ویدا نه ما، له ئاویدا
 سیحر بوو گه لایان،
 ژه هریش له په نجه کان ده تکی
 له به لوعه ی شه وی، له دار ته ل و به ژنی ژنان
 له ئاسمانی به ناز به ئاوازه وه ده پرژی!
 شه ر ته وا و نه بووه.
 ئه و ئاوه بلنده، نه خو شی سروشت له گه ل خو ی ده با

نارەزوی دیرینه و فیلبازه
 ئەو رۆژانەمان بەجاری لەبیر دەباتەو
 رۆژانە، کە دیلی وەرزه‌کان بووین
 ئەو ئاوه وەرزیکی سەرمەسته
 وەرزیکیە یاخی بووه‌کان دەپارێزن.
 راوچی هەراسان
 شەپۆلەکان کاتیان نییە شوێنیان بلند
 سەرکەون ئەو ماسی بریندار!
 با چەرخ و فەلەک باده‌دا و ناسەرەوئ
 تەمی نوستووی ناو ڕدین و لۆچی سپیش
 چ قەلایەکی ڕەنگینە!
 چ ماسیەکی دژوارە!
 چ ئاوه‌کە (بارانی من نییە).
 ژەهر بالیفە و دەخەوم
 دووکەڵ لەسەری جۆلندی دەلیی زەنگە
 دەلیی سەبایە لە گەرۆوم، بایە و نەفەسی تەنگ بوو
 دەلیی مەرگە دەگاتە من.
 کۆتر نەبوو، قەلەپەشکەنا
 ماریوو زەوی دیت سەرسام بوو
 ئاوبانگە، شەیتانۆکە گوێیان لوولە
 گەمی لە قور و لیتاندا
 ڕوو لەناو بارانێ و لەناو پرچی ئالۆزما
 قۆشەن بوو کشابوووه ناوخۆی.
 گەشت بوو،
 چ مەبەستیکی واش نەبوو گەشتەکەم دوابخەم
 گیا لە پشتی کیسەلندا گیا نییە
 ئاو بەرز، شەو لیتی دەدام
 ڕیوی بەناز تەونی دەچنی

گۆر بوو، کەوتم
 ژن بەبرکەوه دەسووتان (جلیان پر هەرمی)
 پیاو لە شەڕی، ئاوازیان پەرتەواز، رەزمیان ماندوو
 ئەو هەموو جوانیەش دەلیی نەبوو.
 پەند لەو ئاوه مەسته‌دایە، شل و خاو.
 پرده‌کان،
 ئەوانە لەوسەری ئاوه‌کانەوه تا دۆزەخ دەلەرزن
 ئەوانە مشتومریان لەسەر دەکری
 باریک و خومارن، ناگەنە جۆلندی.
 سکالای ئەو سەولانەمان ماندوون
 گۆرانی و تاسە ئەوانەمان پێش ئەوێ بمرن
 پاش مردنیان لە ئاوی دەرەوشانەوه
 مانگ بوون خە دەبوون
 چاویان لە پایزان زەردتر
 پێستیان لە ژەک و شیرئ
 فەریکە گوزیوون، ئەو فەریکانە نەگەن سەرما دەیانکۆژی بگەن و ڕچ.
 راو خۆشە، گەمەگەرم
 سمیل و بسک تیکەلاو
 وشکایی و ئاو
 لە کوی پەنجەگیایەک هەبی، دەم پر لیکە و ژبان لەوی
 بای ناوانیە و دەزریکیینی
 ئەو ئاوی سەمای بن ئاسمان، ئاوی کۆک!
 بەلەمی پیری پشتیوان
 ئەفسوس، ئیوارە نارێکە
 چریکەم لەو چاوانە قەتیس ماوه
 ئەو چاوانە لە تەنیشت ئاوه‌کانەوه سەرسام
 بێهۆوده و لە ئالۆزیاندا بەردەوامن.
 چ گرفتێکی وام نییە

شهرمی به سهردا شوږ بکه مه وه
 گرفته کان، که چاره بیان نه کرا وهک گرفت نامپینه وه
 قه لاش نه ما
 نه وانه ی ئاو دهنگی نوساندوون
 بی پی، سیتی گه بیون، ده که ونه خواری.
 نه ی ئاو له سه رخو تیپه ره!
 نه و ژه هره روژنه روژه!
 نه و توپه له به فرانگه گپنه دهبانخوا
 که نار دوور، بالنده بی بال، پیر
 په مۆن ناچنه وه قوزاخان
 له ش شهرمه زار
 نه و تاره به سووکی نازنه نری
 ماخولیبای ماسی ماخولیبام
 قه قنه س له ناو په رداخی ده لیتی یا قووته
 ده ستم نه خشین، بالی بازه
 هه و ده جووئی و شه یتان قایم گرتی داوم
 نه و زیندووه من تینوومه
 نه ی ئاوی فیلباز نووخته باز!
 زور شتم له بیر چوخته وه که م ماوه
 نه و که مه ش په رته واز
 شیرن له بن ئاسمانیدا ده بریسکینه وه
 دیلن، نه فسوونن
 بارانی دوا بیه و مال ئاوا بیه
 جو لندی ش ناو وکه و تاریکه
 من سو ردیللوم سو ردیللو
 شه و ده لرزی و له به ینی من و سروشتدا
 هوژ نه ما
 له و به رزانی بیه وه ش ملوانکه ی نه و دارمیتوانه ده دره وشینه وه

به رسیله ن تفت و ترشوکه .
 ئاو لیله بارانی من نییه
 ئاوینه قال... به و هات و چووه خرؤشا
 دز له سهر گه وه هری
 ره که کان بی نه اندازه، پرووت
 ئالوژ و زراف
 وشک و گرفتار، بی یادگار
 موسیقا سارد، دهنگ ده شکینه وه
 پیرتین چاویان له کلی زستانیان نه ما
 نامه خنکا
 وه رزیکه ده لیتی نه سستیرکه پر بووه
 ژه هر خاو
 نه و گه میبانه ش شکاون
 نه وانه ی سه ولتبان ده جووئی، جیره ی گوریسیان
 خه و نیان تووند،
 له سپیده وه تا پایز به ته و اوی ده رژی
 دژوار و بی چاره ن
 مردنیان بی سووده، ژیانیان.
 به و حاله جو لندی ده ژی
 مندالیش هه رگیز

قسه يهك كه شهستان پي و تم

بهرد باسی جهنگم بۆ دهكا
ئهو زۆربلتي و نهزان نيبه، له ههموو قسان
هه لئاداتي
كه قسه يه كيش دهكا، وهك بهرزه كي بانان
بۆي ده رناچي،
ئهو گهمه يه نه سوودي هه يه نه زبان، ماندوو بوونتيكه بتي تاكام.
سهركه وتته؛ نه جاري، نه دووان، نه ههزار
تل بوونه وه يه به ره و خوار.
له وديوي جوانيدا نابييني،
له سيوتكي هه رام دهچي، ئه و بهرده.
ئهو سيوه تاكه ي به سه ر لقه كانه و ده ميئني؟
كه س دهستي بۆ دريژ ناك
ئهو گه شتوه رانه برسي نين، ئه گينا
ئهو كولمه سوورانه له و بهر زاييه چۆن ده ميئنه وه؟!
بهرد ده گيتر ته وه:
له سه رده مي شه ره كاندا، بۆني كۆلۆنيا لووت
ده برژينيته وه
جوانييه كان دينيته وه ياد
پياواني بهر سميل پر هه نگوين
ژناني ليو ته نك، چاو توخ و نازه نين
شتييك ده شان وه، مه به ستيان
له تيلماسكي ئه و مانگانه يه، كه كه وته ناو ئاوي
بيريك و
دواتر به ده نووك، له و قولاييه به زه حمه ت
هاته ده ري.

زه وي به و حاله ش به مانگ رازيه!

بهرد ترسي سه فه ري لي نيشتو وه،
تريفه ژه كي خۆي دا وه تي
ئه و هه موو جوانييه نه ميئي، چي بكه م؟
بايهك دي به مانگ ده وه ري
بايهك، پره له ره نكه كاني كاندينسكي و خوان ميرو
پر له بۆني گۆي مه مك و پووز و گهنده موو
كراسي نه يلو فه ري وه رزيكي كوشنده ده له رينيته وه
وه رزي وا خه نه ييم نه ديو وه،
له ئاوي له و چه شنه ش مه له م نه كردو وه.
باوه شيني ره شي سيمداری شازاده كاني (جولندي)
ده جوولينيته وه
به و تاوه هه وا نا جوولينيته وه
له و ساتي مه ستيو نه،
ده نگم كه ميك به لاي چه پدا لاريو وه.
له و خواره وه، له ش به هه شتيكه بۆ خۆي
بۆني
سه ر خۆشي
خرۆشان و له رينه وه ي.
بهرد دووباره ده بيته وه
له سه ر چه رچه فيكي زه ردي به ئارمووشين چنراو،
هه زاران تيرم تي ده گري.
له به هاري سه ر ده خه مه سه ر سه ري
شه ويكي مه لوول كه ده مي له گۆچوي، ناگاته به ياني
به چريه پي و تم: ئه و ترشه لۆكه چۆن هه لده چي،
چۆن كه ف و كولي، له هيشوويه كدا ده نيشيته وه.
بهرد وتي: پيشتر قسه ي له و جوړه م بيستو وه.
ده ستم بۆ بهر سييله كان هه لبري كه تازه پييده گه يشان
هيشوويهك، دووان سييان

ئەو کووپانە پراوپرن
 ئەو ھەموو شەرابە بەلەپی دەست و، بەو پەلەپە لە
 چۆن دەخوریتەوہ؟
 سەردەمی شەرەکان بەپەلە بەسەر ناچی.
 لەبن بالی سیمرخیکەوہ، بۆ بن بالی سیمرخیک
 لە ویستگە یەکەوہ بۆ ویستگە یەک،
 مردم ھیندە بیتم و بچم!
 ئەسپەکان کە بەرەو شەرگە تاو دران
 لە ری و باناندا، ساقمەیان لە ئەسرینی ژنەکان دەکرد،
 ئەو ھەموو ئەسرینە، لە جانتایەک و دووان جیبیان نابیتەوہ.
 من خەریکی ئەو قسانە بووم،
 کە بادە ی شەرابیک پیتی وتم:
 بەخت بەرۆژ و شەو نیبە
 بەبالای کورت و پەنجە ی شمشالی،
 بەرەنگی پیتست و چاوی تۆخ نیبە
 قژت بە کام لادا شوڕ دەکەیتەوہ؟
 رۆژی چەند جار شانە ی دەکە ی؟
 چۆن و لە کوئی پیاسە دەکە ی؟
 ئەوانە گشتی لە بنی بنەوہ ی فنجانە کە دا دیارن
 بە باسکە مەلە بەرەو قەرەگە کە دین
 تاوہ کەش تا دی تەنک دەبیتەوہ.
 بەرد دەگێرتەوہ:
 تەوریکم تیژ دەکردەوہ
 لە نزیکمەوہ ژنیکی قەترانی سەمای دەکرد
 ئەو ژنەم پیتشتەر بینیبوو،
 لە گەشتەکاندا، ئیتەر ئەو بەلای راستدا رۆی
 من ھەر لە چەپدا مابووم و گۆرانیبیەکانم
 نەدەھاتەوہ یاد،

بەپە یژە کە دا دەھاتمە خواری خواریوہ
 بەردە کە لەو ترۆپکەوہ تل دەبووہوہ
 کە پەنجەرەم بەبال شکاند
 براکان لە ژوورەوہ بوون
 براکان لەو ئی بوون، یەکتریان دەکوشت!
 زەنگی تەلەفۆنی لیتی دا
 کەس بەرسقی نەدایەوہ
 کەس نەما قسە یەک بکا
 کەس قسەکانی لە یاد نەما بوو.
 ئەسپەکان ساقمەیان لە گۆلزار دەکرد
 ئەو ناوہ بی جوانی سارد ھەلگەرە پابوو
 قسە یەک کە دوای جەنگەکان بە جیما
 قسە یەک کە تەواو لە یاد نەچوو بووہوہ،
 ئەوہ بوو، شەیتان چی وت؟

کوتایبی

شهر دہستی پیت کرد
مالم دہخمہ ناو جانتایہک و سبہینہکی زوو
قفلکی گہورہ لہ دەرگام دہدہم
بہ پالتویہکی رەش رەشی تاریک
دەرۆم کوچ دہکەم
بہ جارئی پشتم لہو شەرہ دہکەم

۱۹۸۰

سترانی نییگن

ریتبہندان مانگی تەنبایی و خوگوشتنە
بەفر
ژووورە بچکۆلەکە ی جیاکردمەوہ
بەفر منی بەیە کجاری جیاکردوہ
لەودیو دەرگا و پشت پەنجەرە
بەفر دەلتیی گورگە و برسی
هەردوو چاوی تیی پرپوم
بەدریتایی ئەو مانگە ،
کەس لہ مال وەدەر ناکەوئ
کەسبیش لہ ریتیان نابینرئ.
هەر لہ مال دەرکەوی ،
زریان تووند بەرۆکت دەرگئ
وہک مار ،
بەقاچوقول و لچکی پالتۆت هەلدەگەرئ
قۆشەنی زستان ، چەند ساتیک
گەمارۆت دەدا پاشان
هەموو شتیک تەواو دہبی.

زستان وەرزی سەر سەختیہ
ئە ی زەوی!

ئە ی خو شەو بیستی تاساوم!

گینگل ۵۵ ، سەرکەوہ

بالووتکە هەر زۆرین

با زستان تاویکی دی بمینیتەوہ

با منیش بە جوانی ببینم.

گینگل ۵۵ ، سەرکەوہ

هەراسان نیم؛

تازارم شارەزا و بلیمەتە

ئەو نەبوایە؛

شەو و رۆژم چۆن لہ یەکدی دەرکەوہ؟

هەفتەم چۆن دەرژمارد؟

مانگەکانم بەچی دەناسیەوہ؟

سالەکان چۆن سەریان سپی دەرکردم؟

سەرکیش و نەفام نیم

دنیا لہ یەک ترازوہ

ژووورەکە ی من هەر لہ دوورەوہ سەرنج دە ی:

بەردەکانی دەلتیی ژن و پیاون سەرما

گرمۆلە ی کردوون

پالیان داوہتە یەکتیری

بالای بەرز و دەرگای بەئەنقەست داخراو

کور بۆتەوہ بەسەریدا.

دەتوانم؛

دنیا بخەمە سەر پشتی سیمرخیک و ببیا

بۆ کوئی دەباتن با ببیا

دەتوانم:

لەو زستانە تا عومرم باقیہ

خەونم یەک خەون و پە یامم یەک پە یام

من هەر خۆم بم و چی تر نا؟
 ئەز بێر لەو دەکەمەوه
 بەیانی هەناسە دەدا و ڕێبەندان هەناسە ی گرتووم
 ئە ی میداس ئە ی میداس!
 لە ئاوی پایزی خۆت بشۆ
 بەدەنووک لەو ئاوه هەلگره و چەند دانه
 لە بەردی خەوالتوی بنیشی بێتەلام
 شەونمی سەرگۆزای کچیکێ شەرمنی چیاپی
 سۆزی گرگرتوی خوایی بێتەلام
 منیش نەیتنی خۆمیان پێ دەلێم
 کە لێ دەبەوه ئەوان دەبە خۆر
 منیش لێرەوه پەنجە هەلدهبەرم دەلێم خەلکینە
 ئەز دوزمەنی تاریکیم و نەژادی رۆژ جاویدەیه.

لەسەر بەفری راکشاووم
 لەسەر بەفریش چەند جار نوستووم
 گەشتم لە بەفری کردووه
 چەند جار هانام بۆ بردووه
 من تەنیا ئەو کە سوکار و ئاسمانی ئارامیم بووه.
 من چۆن لە گەل بەفر ڕیکم
 جاری دژ و زۆر جار تەبام
 خەلکی وا هەن لە گەل زەریا،
 وەکو من وان.
 ئاوی زەریا گەرمه و جوانه و فراوان
 بەلام زەریا دلێ رەقه
 ترسی ئەستوور
 بەفر و زەریا یەکیان سەرەتا
 ئەو بتریان کۆتاییه،
 ئە ی داری مراز کەسک بە
 ئەو گولانە ی لە شەری زستانیم دەکوژین

سەرکیش و گەمژە نین؛
 شانۆیه ئەم ژووهره و ئەو بەفره ی دەرەوهم
 دل له دل مه ده ئە ی پەری شیعرم
 ئەو سترانە ی ئەمروۆ ناوتری
 سبە ی،
 من و بالندە ی دەم کە لی مەرگیک دەبچرین.
 ئە ی سترانی غەریبان!
 تەپوتۆزی دنیا سەری سپی کردووی
 پاش ئەو هەموو گرفت و کیشە یە چ بێترین پیکه وه.
 پەیکەری مۆمیا کراوم
 نابە ئەد و سەرسام
 گومانم ئەفسانە ی بوونمە و دنیا پووج؛
 ئەو بیان نیوکه ی دیکه مه
 شەریعە تی سروشت و من جیاپن
 ئەو باکان بەرەللا دەکا
 من دەیانخە مه رۆحمه وه
 ئەو درنده و من بەخشنده
 بەلام هەردوو کیشمان تەنیاپن
 ئە ی پاپۆری گەردوون ئێمە بەدواته وه بین
 لەناو درکە لانی نشوستی و لە مێرگی ئومیدا
 ئەو هی ناسرەوی
 ناوی من و بای سروشته
 بەو ڕێبەندانە من بمرم، بەفر چ دەکا؟
 هەردووک مالتان لێ بزره
 ئەو دەباری و من دەگەریم
 ئە ی نەرسیس، نەرسیسم!
 تۆ بلیتی لەم گەشته
 چەپکە نیترگزیک بچنم؟

له‌دوا تومدا

ماوه‌یه‌کی زۆر له ده‌ریای ئیجه مایه‌وه
ده‌ریاوانی وا در‌دۆنگ و تامه‌زۆر و بی ئوقره‌م نه‌دیوو
ورپینه له‌گه‌ڵ ئاو بکا.
گه‌رما ته‌واو له‌سه‌ر ئاو ده‌نیشت،
له‌سه‌ر چارۆگه‌ی به‌لم و هه‌نیه‌کاندا تک تک ده‌رژا.
که ئیتر چاو له‌یه‌ک په‌نگ و یه‌ک دووراییدا،
ئه‌بله‌ق و تاساو، زه‌رد ده‌چوووه‌وه،
له ترسی کوپ‌بوون، قوونه قوون به‌ره‌و قوولایی هه‌ل‌ده‌کشا.
ئینجا، که ئیواره‌ بالنده‌کانی، به‌هیمای ئه‌و هه‌موو تیشک و سیبه‌ره
دانه‌خۆره ده‌کرد و پۆل پۆل
ده‌بیردنه‌وه لای خۆی.
ده‌ریاوان له دوندی بۆشایی، تخوبی نیوان
ئاسمان و ئاوه‌کان ده‌وه‌ستا.
باخچه‌کانی که‌ناری ئه‌زمیر و
ئه‌و گۆله‌ میخه‌که سوورانه‌ی ده‌هاته‌وه یاد
که ژنه‌ تورکه‌که‌ی هاوسپی، هه‌موو
سپیده‌یه‌ک کاتی گزنگدان، به‌و ده‌ستانه‌ی که ده‌توت،
رێواسن شلک شلک له‌ناو به‌فری
سه‌ریان ده‌رده‌هینا و ئه‌و گۆله‌ تۆخانه‌یان
له‌ناو ئینجانه‌ سپیه‌ ساده‌که داده‌نا.
چ په‌له‌ هه‌ورپکی گه‌رم به‌سه‌ر په‌ره‌ی به‌یانه‌وه داده‌چۆرا،
ئه‌و په‌نگه‌ چ ماچیک بوو به‌لپوی خۆزه‌وه ده‌سووتا.
چ به‌یانی باشیک جوانتر بوو له‌و په‌نگه‌ تۆخانه‌ی،
له‌ناو ئه‌و له‌په‌ به‌فرینه‌ سه‌ریان ده‌رده‌هینا؟
چ خه‌ویک بوون، ئه‌و په‌نگه‌ سوورانه؟
تۆ بلیتی، ئه‌و هاوینه‌ گه‌رمه‌ پرگارمان بی؟

یا که ده‌گه‌ینه‌ که‌نار، دار گیتلاسیک له‌ناو به‌رده‌کاندا،
گۆله‌کانی خۆیمان بۆ خۆشی و هه‌وه‌س نیشان ده‌دا؟
له پیتیکی دووه‌مدا، که پیا‌له‌ پر ده‌بی
له عه‌تری گزنگ، چه‌ند قارچکیک له‌ناو شه‌ومندا ده‌دۆزمه‌وه،
به‌سه‌لته‌نه‌ته‌وه باس له‌ وه‌رزیک‌کی تازه‌ ده‌که‌م، وه‌رزیک...
که هه‌زار و یه‌ک شه‌وی په‌یحانی ئه‌و
ناکاته‌ قه‌تره‌یه‌ک له‌ شینایی ده‌ریا!
ده‌ریاوان پیتی وتم:
به‌یانیه‌کی زوو، به‌و چاوه‌ کزانه،
گه‌یشتمه‌ ئه‌ستیره‌یه‌ک که ته‌واو سکی له‌ ئاو ده‌خشی.
سه‌ولم لێ دا، تا تخوب،
ئه‌و منی به‌ماسی قرش ده‌شوبه‌اند.
هه‌ینده‌ به‌هه‌یز و خه‌یرا ده‌رۆیشتم؛
ترس له‌ ئاوه‌که‌ ده‌نیشت.
وام مه‌زه‌نده‌ ده‌کرد، ئه‌و تاله‌ زه‌ردانه
بۆ عیشوه و ناز ده‌که‌ونه‌ سه‌ر ئاوی؛
ئه‌ه‌گینا، په‌ری زه‌ریا به‌و به‌یانیه‌ی زوو چه‌ن
تووشم هات؟
به‌و تووش بوونه‌ به‌ته‌واوی سه‌رم لێ تیک چوو‌بوو
تخوبی ماسی له‌ ئاودا په‌ش ببوووه
نه‌مپرسی: ئه‌و ئاوه‌ نه‌هه‌ینییه‌کانی خۆی
چه‌ن به‌ده‌ریا ده‌لی؟ جا ده‌ریا چی ده‌کا؟
ده‌ریاوان به‌ده‌م گۆرانی گه‌رداوی نامرادییه‌وه،
سه‌ولم لێ ده‌دا.
گه‌رداوی نامرادی هه‌ینده‌ به‌توندی له‌ گه‌روان ناییتته‌ ده‌ری.
به‌و چه‌شنه‌ش ناچرێ، که‌چی ده‌ریاوان به‌و
منگه‌ منگه‌ بۆشایی نیوان وشه‌کان،
بۆ شایی نیوان کۆپله‌یه‌ک و ئه‌وه‌ی دوای خۆی

پر ده کرد له نه شته و زه مزه مه.

- پيشتر ئيجهم نه د ناسی

نه گینا چون نه و سالانم به ختو خورایی

له که نار هکاندا به سهر دبرد.

له کتیبه کانی ملخیلدا رسته به کی ئیجگار کورتم دوزیه وه

له چه شنی مه رجان له ناو له پی تاسماندا.

له و کتیبانه وه

رهنگیک رژایه ناو دیده م، که شیری له گهل سپیتی به فر ده کرد

هه موو خه تای نه و رهنگه بوو

که نه متوانی رهنگی باخچه کانی نه زمیر و

گونای کچه کان ببینم.

دهریاوان به و پیسته سووتاهه خوئی له بهر

شه مال هه لده خست

نه و هه موو تامه شیرین و مزه

میخوشی ناو دلۆپیک و هه ناسه به که

چه شنی که فیککی نارنجی به لالیوی دیتته خورای.

سوور هه لده گهری له شهرمان.

- ده فرم له و هه موو ئومید و نا ئومیدییه لیبی ده پرژی.

رسته به کم نووسیوه، ده یانم کوژاندۆته وه

گویم له و ناوه گرتوه، که قسه بو ده ریا ده کا

له سه د قسان قسه به کی پین ده لئی، له سه د دلۆپ دلۆپیککی ده داتئی.

دلۆپیک به سه بو مه ست بوون.

(ژنیکی عه نکاوه بی مه ی ده فرۆشت

پیست په مه بی، که میتک به لای قاوه بییدا

ره ش هه لگه را و.

په رداخی بو ده گرته وه: دلته ته واو لای من بی. جا دلیم چی ده کا؟)

باریککی لچه پ بوو، میزیککی قه ترانی ته واو له داری نه به نوس

ئیمه چوار بووین، به هار دهیوت.

یه کمان به کوش گه لای باخچه کانی دۆراند

سییه که ی دی، یه کی هه وری ده برده وه

تا ده گه یشته به رده رکی مال

دلۆپ دلۆپ باران له گیرفانی ده پرژا.

نه وه ی خۆزیشی مالیی کرد

هه ر ده په نجیه ی داخ بو هینده ی

نه و ناگره له ناو باخه لئی ده ربیتئی و بیخاته ناو جه نتای سه فر.

من له لای سه رووی میتزه که

بی واز، بی ئۆقره و ته واو شه که ت،

له و گه مزه بییه راده مام

دو اجار، دوو پاپاز و جوکه ریکم لای راستی

میتزه که دانا و چواری کوپه شم فری دا.

یاریه که به و چه شنه ته واو بوو.

نه و کوپه سوورانه م بو له ده ست دا؟

نه ستیره ناسی که به ختی له گه لایه کی تاریکی هه لۆژده دا بو خویندمه وه

دۆش داما، گۆیه: له چوار خوشکی ناو باخچه که

نه وه ی ناوه راست چلپیکه پر گولئی هه نار

سی به شی جوانی لای نه وه، به شیککی لای ده ریا.

- دل له دل مه ده و رازی خۆت بیه لای

له و کوپه پر له میخه که بخۆره وه.

له و چوار کوپه به یه کیکیان

له و چوار خوشکه نه وه ی ناوه راست هی تۆیه!

سه و لم لئ دا، به په له بووم، که سیک ریبی ده ریا زبوونی ده سپره وه،

شوین پییه ک له سه ر ئا و نه ده ما

ته ماشا، چه ند بی به زه بیی نه و لکه دارانه راده وشینرین

چون سه وزایی له گه لایه کی باریک و لاوازی سه وه برده ده سیننه وه؟

سه و لم لئ دا،

ده ستم خستبووه ناو ده ستمی هه لاتوه کانی

سهر دهریای ئیجه

گولئی میخهک و پاتۆنیاش لهو سههری بهیانی
لهناو شیبی گۆنا و شهونمدا شین دهچونهوه
جا گولّهکانت له یاده... گولّه میخهکه سوورهکان؟
گولّهکانی پاتۆنیا که باخچهی
مالهکهتانی پر کردبوو له مۆریکی کال.

له دوا قومدا

که تهنیا ئاو ماوهتهوه

ئهو مشتومر و گومانه، ئهو پشکوتن و جوانییه، چ پیتویست دهکا؟

چ پیتویست بهمهست بوون دهکا؟

له دوا قومدا...

ئهو هممو سهول لێدان و ههله داوانه چ پیتویست دهکا؟

چ پیتویست بوو ئهو قسانه له پینکی بهکهمدا.

۱۹۹۸

سیریف ههتا ههتاین

ئهوه شکان نییه که تو باسی دهکهیت
دهتوانی به پیتجهکاندا سههرکهوییه سههروه
وهک چۆن دهتوانی بهههمان شوپندا بیتته خواری.

که بهفرهکه باری

کهسێ بیری نهکردهوه،

کهسێ خهیاڵی لای وهرزهکانی دی نهبوو

کهسێ نهیزانی سههرهنجام چی پروودهدا.

زستان لهشکرکی گهورهی هینا

ههرايهکی گهورهی بهرپا کرد

لهو هاژوهوژ و ساواقه ههمومان

بیدهنگ بووین

کهسێ خهیاڵی بو باخچهکان نهچوو

کهسێ نهیزانی گولّهکان دینهوه.

والیتک دهدرایهوه:

ئیتر بهفرهکه باری و دههچوون زهحمهته.

پاشان

کهسێک که لهودیوی پهنجهرهکهوه

به پیتجامهیهکی خهت خهتی شین باویشکی دهدا

په رهیهکی رۆژ ژمپههکهی دیواری ههلهدايهوه.

بهردهکه لهسههری سههروه وهستاوو

دوای ئهوه ههموو ماندوبوونه،

ئیتر، غلۆر نهدهبووهوه.

بهفر شوپنیککی له زهویدا درپ بوو

ئهو شوپنه بهقهده لهپی دهستیک بوو

ئهو چاله بهردهکهی، بهحهواوه هیشتهبووهوه.

دواتر...

ته له نیرگزیک له و بهینه سه ری دهرهینا
 گهمه ی وهرزه کان به و چه شنه ناشکرابوو
 که سیک لیره وه تیپه ری و نمه ی وت.
 خه یالیشی لای نیرگز و بهرده که بوو
 سیزیف نه بوو.
 که سیک بوو له نه و دهچوو.

تسه کردن به زمانی رهنگ

پایزیکیان مندالیم له قه لا به جیما
 «نایدوزیه وه» پییان وتم، نایدوزیه وه.
 زستانیک، باران جله کانی ته ر ده کا
 پرچی په شیوی دینیتته سه ر هه نیه
 چاوه کانی بزر ده کا
 هاوینیک، شه میی دوو بالی ده تویتته وه
 ده که ویتته سه ربانی مالیک یا دارستانیکی دوور
 که س پیی نازانی و له تینوواندا ده مرئ.
 به هاریک، گیا له بن میچ و بن هه نگل و
 سه ر لیوه کانیدا ده روئ.
 پایزیک، مندالی گه وره ده بی و نایناسینه وه.
 له وهرزیکدا، که له هیچ وهرزی دی ناچی
 میوانیک له دهرگا ددها
 که سیک دیتته ژوور،
 به ره و بنه بان هه لده کشی
 ته وقه له گه ل روزه کانم ده کا
 ته وقه له گه ل شیعه ره کانم ده کا
 کتیبه کانم هه لگتیر و وهرگتیر ده کا
 شه و ده روا و نه و ده مینیتته وه
 به بیان دی و نه و ده مینیتته وه
 کوتایی هه فته له وپییه
 کوتایی مانگه کان
 کوتایی ساله کان
 نه و که سه نه ناسه کپییه؟
 سه رته ای هه فته ده ستیکم بو ئاسمان راشه قاند
 هه موو روزه کانی هه فته

له په نجره ی ریزه مالی سهرقه لاره
 سهیربان ده کردم، که سیک وه لامی دده اوه
 که سیک ته واوله خوم دچوو
 بو که سی دی له وئی نه بوو؟
 قه لا سهرنجی دزیوم
 له جیبی نه و کوپه گوهه ری داومه تی
 شتیک ده با و ده شتم دده اتی
 له نیوان دوو مه مکی قه لادا
 مندالیم کوتره شینکه یه.
 که دهرباش رهنگی شینی برده وه لای خوی
 مندالیم چی بکا؟
 پایزیکیان رهنکه کانم له قه لا به جیما
 ناچار به سپی قسه کانی خوم نویسی.

زمروت و زه نه بق و له علی به ده دشان و

په لکه زیتیرینه ی علی به رده شانی

هیشتا زستان به ته واولی نه هاتبوو
 من به پستی کیتویکه وه، قول له قولی یه که م ماچ و یه که م سه ما
 له گهل یه که م به فر و یه که م پیکی فودگا،
 وه کو نه فسانه یه ک،
 پالتویه کی دریت و جانتایه کی پیازیم به کولته وه بوو
 له پر له ناو هه وره که دابه زیم.
 به فریش تازه گه یشتبوو
 ورته ورتی له گهل گه لا و ورده به رد ته واوله نه ببوو
 سپره ی پی سووکی، گازانده ی له ده ست با
 دلای به قاقای نه و مندالانه خوش بوو،
 که خلیسکان نیبان ده کرد و به فریان هه له دایه ناسمان
 به فریان بوو رووی یه کتری ده هاویشت
 به فریان ده خوارد
 له ناو به فری ده گه وزان
 هه موو دنیا یان لی ده بوو به به فر.
 به فر ده بوت: ته واوله یادم نه ماوه
 دلیم له ده ست کام زریان و کام نیواره،
 کام تی چاو دهره ینا و به په له په ل هاتمه تیره.
 ته واوله یادم نه ماوه، کام گولچار یه خه ی گرتبووم
 کام دارستان ده وری دابووم، کام هه وراز راید ه پسرکاندم؟
 ته واوله یادم نه ماوه؛ چون ده شت و دهرم چی هیشت و
 رووم کرده شار؟
 زور گوله کتوی ده ستیان دریت کرد؛ من دهستم بو هیچیان نه برد
 زور میترگ و زنه فرشیان راخست بوم؛ من له لایان نه مامه وه.

سپیتتی خۆم نەدا کەسیان، جا بەفر چی تری هەیه؟
 جگە لە ئاوازیکی میلۆدی، جگە لە فلوتی، کەمانچەیی،
 چی تری هەیه، هەوا بسمی؟
 (رۆژتیکیان عەلی بەردەشانی بەبەفری وتبوو:
 لەسەر کۆشکی پاشا و میران مەبارە
 مەبارە سەر باخچە ی زۆلم و زۆر)
 (بەفر گالتە ی بەقسەکانی هاتبوو؛
 وتبوو: پاشا و میر کییە؟)
 من وتم ئەو قسە یە پیرۆزەییە! پیرۆزیایی تەواو
 ئەوسا کلاویکی خوریم لەسەر بوو، گۆلینگی بستیک شوپر ببوو هە
 لە خۆرە لاتەو هاتبووم بۆ خۆرئاوا
 پێ بە پێ لە گەل بەفرا سەرکە وتم
 تا بە ئاسانی پەنجەم لە شینایی ئاسمان نقوم ببوو
 قسە ی سەرزار و بن زارم بە دارهە ناریکی باکوور وت.
 مردنم لە ناو پەراسووم شار دبوو هە
 سوور دەچوو هە لە ناو پەراسووم
 سوور دەچوو هە رابردووم.
 درک و گۆل لە سەر یە ک چلدان، ئە ی بۆ باخەوان شانازی ناکا؟
 کۆلم و گۆلە باخ یە ک شتن.
 (عاشقیکی چوو بوو لای عەلی بەردەشانی و داوای وەسفی
 یاری کردبوو، عەلی وتبوو: گەردن و هەرمی یە ک شتن،
 لێو و شە کرەستیو؛ من لە هەردووکیان بێ بەشم)
 بەدوو بەللی تەنک بەفر؛ ئاسمان هەر بۆ ئەو بەشە؛
 بەللی ئومید و دلنیا یی تیدا بجوولیتەو
 ئاسمان بۆ ئەو بەشە، لە ژیریا یە کترمان خۆش بوئ
 ئەگینا ئاسمان بۆ چیبیە؟
 دەریا یە کم لە ناو دەمارەکان شار دۆتەو
 نیشانە یە کم لە تەوێلم داو

بچمە هەر کوی، باس هەر باسی من و دارهە نارە!
 ئیمە پیش ئادەم و حەوا یین، کۆنترین لە مێژوو،
 کۆنترین لە ئاویش.
 بەدوو بەللی تەنک ئەو ماچانە بنیترە، کە پرن لە بۆنی رەنگی سوور
 پرن لە گوناھ و پەشیمانی
 پرن لە خۆین، پرن لە جوانی مەسیح و لۆتربامۆن.
 وەرزیکی هاتم، خاکم بەرەنگی پیاوی داپۆشی
 بەو رینگایە هاتم، کە هیشتا خۆر لێی نەدابوو
 مەست و دێوانە، لە بەر خۆمدا باسی گۆیزی کال و بۆنی
 موورتک و گۆلە هێرۆم دەکرد،
 ئەو بۆنە بە ناو رۆژە کائاندا دەمار دەمار دەرۆی.
 باسی نائومیدی و مازوو کە تیرەم دەکرد
 کە توند قاچی دەریا بونی بە لقه کان بەستبوو هە
 ئومید پەنجە رەبەک بوو درک و دالی دەرهو گرتبوو
 چرایەکی شووشە شکا و، جا بەو رەشە بایە ئەو چرایە
 چۆن داگیرسی؟
 ئومید قافیە یە کی گیراو بوو، دەنگیک بوو لە ناو قامیشە لاند
 کیشیک بوو لە ناو پەنجە دا رەق ببوو هە.
 ماو دە یە کی زۆر سروودەکانی کۆمیدیا و
 پەلکە زێرینە و رووناکای ناو پیستی دەنکە هە نارم خۆیندەو
 لە دلۆیە ئاویکەو تا ئوقیانوس
 لە حەرفیکی وێلەو تا شیعەرگە لیککی وێرانکەر،
 هەر هەموویان
 رزگار بونی پرسیارن لە دەست وەلامی بیتوودە
 هەر هەموویان خەوێکن لە چەشنی وەنەوشە!
 (عەلی بەردەشانی دەیوت: شیعەر گفتوگۆی شمشیر
 لە گەل جەللاد. وەکو بەستە لێک وەستا بووم،
 گفتوگۆیە لە گەل ئاو، من وتم.

تووړه بوو، وتی: چی له گه ل ټاو ده لیبی؟
 خوځم بهو جو لایه ده هات بهرچاوان
 که ههر شهوه و په لکه زېږینه ی خه میکی ده دزی و له کلاوړوژنه وه،
 دایده گرتو خوارئ.

به په نجه ی راست و چه پ په نکه کانی له یه کتری گری ددها
 لهو ژووړه تاریکه ده بووه باق و بریقی په ننگ و،
 په ننگ ده چوووه ناو ده نگی ژنه که ی ته نیشتی
 نه ویش بانگی ده کرده سهر فهرشی په نگی نی.
 په ننگ ده بووه توله ری و ده ریویشتم.

له ریوخی تو فان بامده داوه لای نه سستیږه ی کاروان کوژه.
 نزیک بهوه، په نگی چاوم چوژن ده بی نی؟
 شپړه بی و پرچی لوول و پرسته کانم چوژن ده بی نی؟
 په ننگ ده چوووه قاوغی حه زکی مه بله وشیت
 هه رده مه و له سهر چلیک و هه رده مه له بهر هه یوانئ.

په ننگ ده په ریبه ناو سپیده،
 وړینه ی ده کرد، وړینه ی ده کرد وړینه
 فامم نه بوو، نه مده زانی په ننگ ژیانم بهو چه شنه تیکده دا.
 ته وریک من و داره نار ی هه لده پاچی

ده یکر دین به ورده دار و

ورده حه رف و

ورده به رد و

ده نکه خو ل.

ریوژگار ده چوووه پال یه کدی

زه ی و ئاسمان سنگیان به یه ک و ده نووساند

لهو نیوانه، ته نیا عه لی به رده شانی به سواری نه سپی کی خورافی، شه ری له گه ل

هه وا ده کرد.

(عه لی ده بیوت: قیامت هه ستاوه، په روانه ی ناگر ده سوړئ

من جوانیم له سهر نوکی رم داناوه

جوانی هه موو شتیک ده سمئ.
 نه و ورده دارانه له علی به ده خشانن
 نه و ورده حه رفانه زه نبه ق و لاله
 نه و به ردانه هه مووی زمروتن
 ده نکی خو لیش په لکه زېږینه!
 نه وانه و پرشنگی شمشیرم، هه موویان پیکه وه:
 عه لی به رده شانین).

له وساوه ئیتر ئومید دللی گو شی
 جوانی لووت به رز و له خو یایی بوو.

شه قی له قایی فه خفووری و په رداخی به رده مم هه لدا
 شه قی له کورسی و بالیف و ده رگا هه لدا
 سهرکه وته سهری سهره وه، گوئی پی نه دام؛
 چوووه شوینی به رز و عاسئ.

(عه لی به رده شانی ده بیوت: هه ق له کوئ بی،
 من ده چمه نه وئ.)

جا جوانی چند له هه ق که متره تا نه چم؟

سهره تای ۱۹۹۹

هەندى رۆونكرهه وهى پيويست

- * له سياحه تنامه دا سووڊم له (سياحه تنامه ئهوليا چهلهي) ... وهرگيتري له توركيه وه... سه عييد ناكام وهرگرتوه و له هەندى شوپندا دتير و وپنه شم گواستوتته وه.
- * له (باوبالكان) و (نالپارتيز) دا زيرۆى شه مسمى نايندهى (ناكۆى) (سرودى به فرنوس) ه، يهك كه سن له دوو ته مهنى جيا دا.
- * له (جوانيه كان) دا... گوستاف ناشناخ پالنه وانى (مردن له فينيسيا) ي تۆماس مانه.
- * له (سووتانى رهنگه كان، يان سرودى به فرنوس) دا:
 - (هه گبهى باكان...) به راوردى بكه له گه ل ئۆديسهى هۆميرۆس:
 - كونده به كى دامن له پيستی گايه كى نۆ ساله و هه موو (با) يه كانى دژى منى تيدا به نذكر دبوو... تد.
 - (زه ربا ده تووت ئاو زينگ ده دا...) به راوردى بكه له گه ل مۆبى ديك لاي ملقيل.
 - (گوله ميخه كى زۆر ترم ده ويست) به راوردى بكه له گه ل ئه و ئه فسانه يه كى ده لئى: ئه وهى گوله ميخه ك ده پويئى ده بى شه و به پرووتى بچى و ئاوسى بكا تا گولى زياتر بگرى.
- * له (براده ركانم) دا
 - (خالديه) ئه و قوتابخانه يه ي سه ره تاييم تيدا ته واو ده كرد.
 - ته كيه ي شتيخ عه بدولكه ريمى داره خورما و قه سرى عه تا ولاغا و گۆرستانى شتيخ ئۆمه ر و چراغ... له هه وليرن و هه موويان له ده وروبه رى قوتابخانه ي خالديه ن.
 - لگاو: قومارتيكه له شتيه ي رۆلتي و گره و له سه ر رهنگ ده كرى.
 - (مفتاح) سه روچاوه ي كارزينيك بوو به ناو هه وليردا تيبه ر ده بوو، جاران خه لك بۆ سه يران ده چونه ئه وى.
 - ته يراوه و ته عجيب و گه ره كى جوله كان... سى گه ره كى كۆنى هه وليرن.
 - (ست ئيمام) چاكيك لاي ويستگه ي شه مه نده فه رى جاران له هه ولير... بۆ سه يران خه لكى ده چونه ئه وى.
- * نالپارتيز: گونديكه له نزيك پينجوتين... كاتى كۆزه وه كه و له نيوه شه وپيكي تاريكدا ناسيم، ئه وكات له شتيه ي دۆزه ختيك بوو له به ر باراندا...
- * له (به يانبه يه كى سارد) و (ترس) دا: ناوه كان پالنه وانى رۆمانى (دكتور ژيشاكو) ي باسترناكن.
- * له وه رزى سۆرديللو:
- سۆرديللو شاعيرى هاوپتي دانتى له به شتيكى زۆرى گه شته كه ي (كۆميديا) دا، شيعره كانى هه مووى بۆ نيشتمان بوو.
- (قاسمه ره ش) گونديكى كوردستانى ديوى ئيران.
- * له ژهر و قه لادا: (جولندي) قه لايه كى زه ردوشتيه كانه له ناوچه ي سورداش.

87 مالىك بەسەر پشتى ئەستېرەوہ
94 تكا
96 گەرانەوہى ئۆديسۆس
101 گورگى زىبانى قىرمىزى
106 بەردى شەو: پرووت پرووت
110 گىچەلىك لەگەل خۆمدا
114 جوانىيەكان
114 ھەوللىك بۆكوشتنى كات
121 فەلسەفەى پووچى
124 لە شەوئىكدا
127 گەلاكانى سەر شۆستە
129 بىزىسۆنى ئاويك
131 حوسىن
136 ھەمەدان
139 دەقى ئا و لە ئاوينە
141 دەرکەوتنى م...
144 جەلەكانى سەرتەناف
147 ورىنگە ورىنگ
149 بەسەر پشتى پاپۆرەوہ
158 مۆمىيا
160 شەرى براكان
161 مىوان
162 بەيانىيەكى ئاسايى لە شەقامئىكدا
169 سوكرات
174 چەند سەرنجىك
175 شەوى دەوہم
177 خاچ

ناوہرۆك

5 مېژووى زەريا لە زاكىرەى قەترەيەكدا
15 چەند پروونكردنەوہيەك سەبارەت بەم كۆمەلە شىعەريە
17 مانگى نىوہ مۆر
19 ئاسمانى مۆر
21 پۆرتريت (۱)
23 پۆرتريت (۲)
25 ستىل لايف
27 مانگى نىوہ مۆر
31 شارە نەبىنراوہكان
36 عەشتارى ھەولير
40 ئىوارەيەكى ئاسايى
43 ئاسمانى مۆر
45 ۱۹۸۱
50 لەودىو تخوبەكانى شەردا
54 لە دەنكەخۆلىكى سۆردا
59 ئاسمانى سې
61 ھەورىك لە خوار ملدا
63 سەرلەنوئ لەش
64 ئاويتتەبوون و جىبابوونەوہ
65 گەلاكانى سەرشۆستە
71 بۆمەرگى جان دەمۆ
72 شەوى گولنەبەرۆژە فرۆشەكان
73 سېى لەودىو رەنگەكاندا
81 ھەوللىك بۆكوشتنى كات
83 دوورتر لە مندالى

329 ترس
331 ژههر و قهلا
337 قسه يهک که شه يتان پتي وتم
341 کوتايي
341 ستراني نيترگز
345 له دوا قومدا
350 سيزيف هه تا هه تايين
352 قسه کردن به زماني رهنگ
354 زمروت و زهنبهق و له علي به دهه خشان و په لکه زي پينه ي عه لي به رده شاني
359 هه ندي روونکردنه وه ي پتيويست

179 خورگيران
183 رزگار بوون
186 شه ترهنج
187 نيشته جيبي ناوي خومم
191 پورتريت
195 زمروت ي پشت هه ور
201 سكيچي ناو
206 ناو له پي پر خوخ
213 شه وي دووهم
218 گه لاكاني سه ر شوسته
228 به يانيه ك
232 زه ريا فسفوربيه كان
239 به فرنووس
241 سياحه تنامه
245 نالپاريز
251 شه مووه كان ي نالپاريز
254 زستاني نالپاريز
262 براده ره كانم
274 باوباله كان
280 وه رزي سورد ي ليلو
287 پياسه و نالوزي
290 سوواتاني رهنگه كان يان سروودي به فرنووس
301 به يانيه كي سارد
304 پياسه ي په پوله كان
312 شكايهت
316 به يان و مرواري
322 جوانبيه كان
324 جوانبيه كان و ناشتبونه وه

چاپکراوهکانی سالی ۲۰۰۴

- (۲۴) نامه‌کان بهر له مردن ناخوئینینهوه - کورته چیرۆک. نووسینی: کازبوه سالح.
- (۲۵) کۆمه‌له‌ی ژبانه‌وه‌ی کوردستان. میژوو. نووسینی: حامید گه‌وه‌ه‌ری.
- (۲۶) هویه کرکوک الثقافية والإدارية. تألیف: محمد علي قرداغي.
- (۲۷) رۆمیۆ و جوولیت - شانۆگه‌ری. نووسینی: شه‌کسپیر. وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه: نازاد حه‌مه شریف.
- (۲۸) خه‌باتی پرگاریه‌خوازی کورد و نازهر له ئێران. نووسینی: د. که‌مال مه‌زه‌هر ئه‌حمه‌د. گۆرینی بز کوردی: نازاد عوبید سالح.
- (۲۹) به‌فرنوس و ئه‌وانی تر - دیوانی شیعری. شیعری: دلشاد عه‌بدو‌للا.
- (۳۰) خه‌ون وا خۆی گێرپه‌وه. دیوانی شیعری. سه‌باح ره‌نجده‌ر.

- (۱) سياسة التعريب في إقليم كردستان العراق - دراسة وثائقية - إعداد: مجموعة من المؤلفين.
- (۲) دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، کۆکردنه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی: شیخ محه‌مه‌دی خال و ئومید ئاشنا.
- (۳) الأمير الكردي - مير محمد الرواندي. تألیف: جمال نبز. ترجمة: فخري شمس الدين سيلاحشور.
- (۴) گه‌نجه‌ نازاکه‌ی سه‌ر جۆلانه‌که. هه‌لبژارده‌یه‌ک له کورته چیرۆکی بیانی. وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه: شێرزاد هه‌سه‌ن.
- (۵) ئیسلام و ناسیۆنالیزم له کوردستاندا. سه‌ره‌تایه‌ک له باره‌ی کۆمه‌لناسیی ئایینه‌وه. موس‌لح ئیروانی.
- (۶) دیداری سه‌ره‌ک کۆمار. شانۆگه‌ری. نووسینی: ره‌ئوف هه‌سه‌ن.
- (۷) داستانی هه‌سه‌ن و حوسه‌ین، داستانیکی فۆلکلۆری کوردییه‌، ساخکردنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی: هه‌رده‌وتیل کاکه‌یی.
- (۸) ملوانکه‌ی ستیل - کۆمه‌له‌ چیرۆک، محه‌مه‌د فه‌ریق هه‌سه‌ن.
- (۹) جووتیارێکی زیره‌ک، کۆمه‌له‌ چیرۆک بۆ مندالان، وه‌رگێرانی له عه‌ره‌بییه‌وه: ئه‌میری حاجی داود.
- (۱۰) پاپۆری فریو، چیرۆک بۆ مندالان، وه‌رگێرانی له دانیمارکییه‌وه، محه‌مه‌د فه‌ریق هه‌سه‌ن.
- (۱۱) دارگیتلاس، چیرۆک بۆ مندالان، وه‌رگێرانی له دانیمارکییه‌وه: محه‌مه‌د فه‌ریق هه‌سه‌ن.
- (۱۲) کچه‌ ئه‌ستتیره‌، چیرۆک بۆ مندالان، وه‌رگێرانی له دانیمارکییه‌وه: محه‌مه‌د فه‌ریق هه‌سه‌ن.
- (۱۳) الکرد، دراسة سوسیولوجية وتاريخية، ألفه: باسيلي نيكيتين، نقله من الفرنسية وعلق عليه: الدكتور نوري طالباني.
- (۱۴) فه‌ره‌نگی قانونی. دانانی: د. نووری تاله‌بانی.
- (۱۵) منطقه کرکوک ومحاولات تغيير واقعها القومي، تألیف: د. نوري طالباني.
- (۱۶) هه‌ولبیر له نیتوان رابردوو و ئیستادا ۱۸۲۰-۲۰۰۰، سه‌میر سالح.
- (۱۷) ناوچه‌ی که‌رکوک و هه‌ولتی گۆرینی باری نه‌ته‌وه‌ییی ئه‌م ناوچه‌یه‌، دانانی: دکتۆر نوری تاله‌بانی، وه‌رگێرانی: محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم.
- (۱۸) چه‌ند ئاسۆیه‌کی تری زمانه‌وانی. دانانی: پرۆفیسۆر وربا عومه‌ر ئه‌مین.
- (۱۹) کوردستان له چاپکراوه‌ عوسمانلییه‌کاندا. فه‌یسه‌ل ده‌باغ له تورکی عوسمانلییه‌وه‌ کردوویه به‌کوردی.
- (۲۰) که‌س وه‌ک من تۆی خۆش ناوی - کورته چیرۆک. نووسینی: سه‌حه‌ر ره‌سای.
- (۲۱) بارزانیی نه‌مر له ۱۰۰ ساله‌ی بوونیدا - کۆمه‌له‌ و تار. نووسینی: سه‌ریاز هه‌ورامی.
- (۲۲) باوک - شانۆنامه‌ی هاوچه‌رخ‌ی سویدی. نووسینی: ئۆگۆست سترندبیرگ. وه‌رگێرانی له فه‌ره‌نسییه‌وه: د. فه‌ره‌اد پیربال.
- (۲۳) ناوچه‌ی که‌رکوک و هه‌ولتی گۆرینی باری نه‌ته‌وه‌ییی ئه‌م ناوچه‌یه‌ (به‌زمانی ئینگلیزی). دانانی: دکتۆر نوری تاله‌بانی.

